

ଓଡ଼ିଶା ବିଜ୍ଞାନ ଏକାଡେମୀ

୨୦ଶ ବର୍ଷ

୨ୟ ସଂଖ୍ୟା

ଫେବୃଆରୀ , ୨୦୧୩

ପାଣ୍ଟୁଲିପି ସହ ନିଜର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଠିକଣା, ଷ୍ଟାପ୍ ଆକାର (Stamp Size)ର ଫଟୋ ଏବଂ ଯୋଗାଯୋଗ ପାଇଁ ଫୋନ୍ ନମ୍ର, ଇ-ମେଲ୍ ଠିକଣା (ଯଦି ଥାଏ) ଦେବାକୁ ଲେଖକଲେଖିକାମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବୀର ବିଶେଷ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଉଛି । -ସଂପାଦକ, 'ବିଜ୍ଞାନ ଦିଗନ୍ତ'

ବିଜ୍ଞାନ ଦିଗନ୍ତ

BIGYAN DIGANTA

୨ ୦ଶ ବର୍ଷ ୨ୟ ସଂଖ୍ୟା ଫେବୃଆରୀ, ୨ ୦ ୧୩ 20th Year 2nd Issue February, 2013

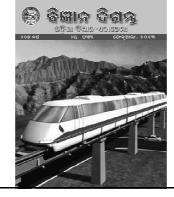
ସଂପାଦକ

ପ୍ରଫେସର ଅମୂଲ୍ୟ କୁମାର ପଣ୍ଡା

ପରିଚାଳନା ସଂପାଦକ

ଓଡ଼ିଶା ବିଜ୍ଞାନ ଏକାଡେମୀ

ଡବ୍ଧର ରେଖା ଦାସ ସଚିବ

ସଂପାଦନା ମଣ୍ଡଳୀ

ପ୍ରଫେସର ସୂର୍ଯ୍ୟମଣି ବେହେରା ଡବ୍ସର ଚନ୍ଦ୍ର କିଶୋର ମହାପାତ୍ର ଡବ୍ସର ଚିତ୍ତରଞ୍ଜନ ମିଶ୍ର ଡବ୍ସର ବସନ୍ତ କୁମାର ଚୌଧୁରୀ ଡାକ୍ତର ସଚ୍ଚିଦାନନ୍ଦ ଶତପଥୀ ପ୍ରଫେସର ବିଜୟ କୁମାର ପରିଡା ପ୍ରଫେସର ପ୍ରଫୁଲୁ କୁମାର ମହାନ୍ତି

ଲେଖା	ଲେଖକ	ପୃଷ୍ଠା
ସଂପାଦକୀୟ ବିଜ୍ଞାନରେ ଶିକ୍ଷାଦାନ ଓ ଗବେଷଣା	ପ୍ରଫେସର ଅମୂଲ୍ୟ କୁମାର୍ ପଣ୍ଡା	6
ପାଠକୀୟ୍ ମତାମତ		9
ପୃଥିବୀ ଓ ପର୍ଯ୍ୟାବରଣ ଧ୍ୱନି ପ୍ରଦୂଷଣ	ଶ୍ରୀ ବିଜୟ୍ କୁମାର୍ ସ୍ୱାଇଁ ଡବ୍ସର ଶ୍ରୀରୂପ ଗୋସ୍ୱାମୀ	៣
ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ ଆଇନ୍ଷାଇନ୍ ଓ ବ୍ରାଉନୀୟ ଗତି ଷ୍ଟିଫେନ୍ ହକିଙ୍ଗସ୍ଙ୍କ ପ୍ରସଙ୍ଗ	ଅଧ୍ୟାପକ କମଳାକାନ୍ତ ଜେନା ପ୍ରଫେସର ରାମଶଙ୍କର ରଥ	<i>9</i> 9
ରସାୟନ ବିଜ୍ଞାନ ଧାତୁର କଥା- ୧ କୃତ୍ରିମ ରଞ୍ଜକର ଆକସ୍କିକ ଉଭାବନ ରହସ୍ୟ	ଶ୍ରୀ ପ୍ରଭାତ କୁମାର ସାହୁ ଶ୍ରୀମତୀ ହରପ୍ରିୟା ମହାନ୍ତି ଇଞ୍ଜିନିୟର୍ ମାୟାଧର ସ୍ୱାଇଁ	ę o ę 9
ଜୀବ ବିଞ୍ଜାନ କୋଷର କାହାଣୀ-୫ ଏକ ଜିନ୍-ଏକ ଏନ୍ଜାଇମ୍ ଲିଙ୍ଗର କ୍ରମବିକାଶ	ଡବ୍ସର ଅଭୟ କୁମାର ଦଳାଇ ସୁଣ୍ରୀ ସ୍ୱିଟୀ ପଟ୍ଟନାୟକ	6.8 6.L
ଗ୍ରାମ୍ୟ, ଗୃହ ଓ ସାମାଜିକ ବିଜ୍ଞାନ, କୃଷି ଓ ଉଦ୍ୟାନ ବିଜ୍ଞାନ ଜିବ କୃଷି	ଡବ୍ସର ପଣୁ୍ରାମ ଧଳ	9 6

ଲେଖା	ଲେଖକ	ପୃଷ୍ଠା	
ଖାଦ୍ୟ, ପୁଞ୍ଚି, ଭେଷଜ ଓ ଚିକିତ୍ସା ବିଜ୍ଞାନ			
- ମଧ୍ୟବୟ୍ୟା ନାରୀଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟର ଯନ୍	ଡାକ୍ତର୍ କଲ୍ୟାଣୀ ଦାଶ	99	
ୟୁନ କର୍କଟ ଓ ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ	ଡବ୍ସର ମୁରାରି ମୋହନ ଦାଶ	99	
ଚିକିତ୍ସା ବିଜ୍ଞାନରେ ଚୁମ୍ବକର ଉପଯୋଗ	ଡବ୍ସର ପ୍ରେମଚାନ୍ଦ ମହାନ୍ତି	9Г	
ଯାନ୍ତିକ ବିଦ୍ୟା ଓ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଜ୍ଞାନ			
ଦୁନିଆର ଦୁତଗାମୀ ରେଳଗାଡ଼ି : ମ୍ୟାଗ୍ଲେଭ୍	ଶ୍ରୀ ନିକୁଞ ବିହାରୀ ସାହୁ	9 0	
ଗଣିତ ଓ କଂପ୍ୟୁଟର ବିଜ୍ଞାନ			
ରାମାନୁଜନ୍ଙ କୃତି - ଏକ ସାମାନ୍ୟ ଅବଲୋକନ	ଡବ୍ଧର ବିଷ୍ଟୁଚରଣ ଦାସ	୩ ୧	
ପାୟାଲ୍ଙ୍କ୍ ଡ୍ରିଭୁଜ	ଶ୍ରୀମତୀ ଅର୍ଚ୍ଚନା ପାଣିଗ୍ରାହୀ	ฑฑ	
ମହାକାଶ ବିଜ୍ଞାନ			
ଭାରତରେ ଗ୍ରହାଣୁ ଆବିଷ୍କାର	ଶ୍ରୀ ହିମାଂଶୁ ଶେଖର ଫତେସିଂହ	୩୫	
ସୂର୍ଯ୍ୟ : ବିଜ୍ଞାନରେ, ବିଶ୍ୱାସରେ	ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳ କୃଷ୍ଣ ଦାସ	ๆ๑	
ବିଜ୍ଞାନ ବିବିଧା			
କ୍ଷତ ଓ ର୍କ୍ତସ୍ରାବ-୫	ଡାକ୍ତର୍ ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ସ୍ୱାଇଁ	୩୯	
ଶତତମ ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସ	ଡବ୍ସର ପ୍ରଫୁଲୁ କୁମାର ମହାନ୍ତି	89	
ଭାରତୀୟ ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସର ଶତବାର୍ଷିକୀ ଅଧିବେଶନ	ଡବ୍ସର ଜୟକୃଷ୍ଣ ପାଣିଗ୍ରାହୀ	४ ୭	
କଲ୍ପ ବିଜ୍ଞାନ			
ସାଇବର୍ଗ୍	ଡବ୍ସର ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଦେଓ	80	
ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ଓ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ 'EXPOSURE VISIT'	ସଂପାଦାନମଣ୍ଡଳୀ	% ୩	
କୁଇଜ୍	ଶ୍ରୀମତୀ ସୁଲୋଚନା ମଙ୍ଗରାଜ	88	
କବିତାରେ ବିଜ୍ଞାନ (ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ କଲମରୁ)			
କର ମୋତେ ଶ୍ୟାମ ସୁନ୍ଦର	କୁମାରୀ ଅନନ୍ୟ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ	88	
କବିତାରେ ବିଜ୍ଞାନ	4		
କୋଇଲି କାନ୍ଦୁଛି ଆଜି	ଶ୍ରୀ ଅକ୍ଷୟ କୁମାର ମହାନ୍ତି	89	
ଫେବୃଆରୀ ମାସର ଆକାଶ	ଶ୍ରୀମତୀ ପୁଷ୍କଶ୍ରୀ ପଟ୍ଟନାୟକ	89	
ସାଇନ୍ଟୁନ	ଡବ୍ସର ଦେବେନ୍ଦ୍ରନାଥ ନାୟକ	8Г	
ସାଇନ୍ଟୁନ (ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ କୃତି) ବିଶେଷ କଥନ :	ସୁଣ୍ରୀ ବିପ୍ସା ଦାଶ	80	
ପେଚା ଓ ହଂସ ଉପାଖ୍ୟାନ	ଡବ୍ସର ନିଖିଳାନନ୍ଦ ପାଣିଗ୍ରାହୀ	90	
କେତୋଟି ଜାଣିବା କଥା	ସଂପାଦନାମଣ୍ଡଳୀ	9 9	

ବିଜ୍ଞାନରେ ଶିକ୍ଷାଦାନ ଓ ଗବେଷଣା

ଳୀବନର ଗୁଣାତ୍ମକ ମାନବୃଦ୍ଧିରେ ବିଜ୍ଞାନ ଓ ଔଦ୍ୟୋଗିକୀର ଭୂମିକା ଯେତିକି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, ଉପଯୁକ୍ତ ତଥା ଉନ୍ନତମାନର ଶିକ୍ଷାଦାନ ଓ ଗବେଷଣା ସେତିକି ମହ୍ଡୃପୂର୍ଣ୍ଣ । ବିଜ୍ଞାନ ହେଉ କି ଅର୍ଥନୀତି ବା ରାଜନୀତି, ଜ୍ଞାନବିଜ୍ଞାନର ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉତ୍କର୍ଷ ହାସଲ ଅନେକାଂଶରେ ନିର୍ଭର କରୁଛି ଶିକ୍ଷାଦାନ ଓ ଗବେଷଣା ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱବୋଧ ତଥା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିବଦ୍ଧତା ଉପରେ । ଏ'କଥା କେବଳ ସମାଜ ନୁହେଁ, ବରଂ ସବୁୟରର ଶିକ୍ଷକ ଓ ଗବେଷକ ହୃଦ୍ୟଙ୍ଗମ କରିବା ବିଧେୟ । ଜଣେ ଶିକ୍ଷକର ପ୍ରଭାବ ଯେ କେତେ ସୁଦୂରପ୍ରସାରୀ ତାହା କଳନା କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ କଞ୍ଜସାଯେଷ; ଏହା ପ୍ରାୟ ଅସମ୍ବ । ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ୱୟଂ ଶିକ୍ଷକ ସମେତ ସମୟଙ୍କର ହୃଦ୍ବୋଧ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ପରିବର୍ତ୍ତନଶୀଳ ସମୟ ସହ ତାଳ ଦେଇ ବଦଳୁଛି ଆମର ସାମାନିକ ଚାଲିଚଳଣ, ଆମ ମୂଲ୍ୟବୋଧ, ଆମ ଅବବୋଧ ତଥା ଅନୁଭବ । ସମୟକ୍ରମେ 'ଶିକ୍ଷା'ର ସଂଜ୍ଞା ବଦଳୁଛି; ଏବେ ଏହାକୁ 'ମାନବ ସମ୍ବଳ ବିକାଶ' ଆଖ୍ୟା ଦିଆଯାଇଛି । ଶିକ୍ଷାର ମୂଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ତରଣ - ଏହି ଭାବଧାରା ଆଜିର ଚର୍ମ ଉପଭୋକ୍ତାବଦଭିତ୍ତିକ ଜୀବନଶୈଳୀର ଚୋରାବାଲି ଭିତରେ କେଉଁଠି ମରିହଳି ଗଲା ପରି ଲାଗୁଛି । ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ତଥାକଥିତ 'ବ୍ୟାବସାୟିକ ନକ୍ଷା' (Business Models) କୁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦିଆଯାଉଛି; ସତେ ଯେମିତି ବ୍ୟାବସାୟିକ ସଙ୍କତା ହେଉଛି ସଙ୍କ ଜୀବନର ଏକମାତ୍ର ଏବଂ ସର୍ବୋତ୍ତମ ମାପକାଠି ! ଫଳରେ ମୌଳିକ ବିଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷା ତଥା ଗବେଷଣାକୁ ପ୍ରାୟଶଃ ଅଣଦେଖା କରାଯାଉଛି ଏବଂ ଔଦ୍ୟୋଗିକୀ ଉପରେ ଅତ୍ୟଧିକ ଗୁରୁ ଡ୍ ଆରୋପ କରାଯାଉଛି । ମୂଳ ଯଦି ଦୁର୍ବଳ, ଶାଖାପ୍ରଶାଖା ସତେକ, ସୁୟ, ସବଳ ରହିବ କି ? ଆମ ଦେଶରେ, ବିଶେଷତଃ ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ଏହି ବିଷମ ପରିଥିତିର ପ୍ରତିଙ୍କନ ୟଞ୍ଜ ଦେଖାଯାଉଛି ।

୨୦୧୨ ମସିହାରେ ୭୩ଟି ଦେଶର ୧୫-୧୬ ବର୍ଷ ବୟସର ୫ ଲକ୍ଷ ଛାତ୍ରଛା ତ୍ରୀଙ୍କ ବିଜ୍ଞାନ ଓ ଗଣିତରେ ଜ୍ଞାନ ତଥା ଦକ୍ଷତାକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ କରାଯାଇଥିବା ଏକ ମୂଲ୍ୟାୟନରେ ଆମ ଦେଶ ୭୨ ଓ ୭୩ ତମ ୟାନରେ ରହିଥିବା ବେଶ୍ ଚର୍ଚ୍ଚୀର ବିଷୟ ହୋଇଥିଲା । ନିକଟ ଅତୀତରେ ରାଜ୍ୟ ଓ ଜାତୀୟ ୟରରେ କରାଯାଇଥିବା 'ୟୁଲ୍ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପରୀକ୍ଷା'ର ଅତ୍ୟନ୍ତ ନୈରାଶ୍ୟଜନକ ଫଳାଫଳ ସମୟଙ୍କ ପାଇଁ ଗର୍ଭୀର ଉଦ୍ବେଗର କାରଣ ହୋଇପଡ଼ିଛି । ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ୯ ପ୍ରତିଶତ ଏବଂ ଦେଶରେ ପ୍ରାୟ ୧ ପ୍ରତିଶତରୁ ସାମାନ୍ୟ ଅଧିକ ଶିକ୍ଷକ ଶିକ୍ଷାଦାନ ପାଇ 'ଯୋଗ୍ୟ' ଏବଂ ଅବଶିଷ୍ଟ 'ଅଯୋଗ୍ୟ' ବିବେଚିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ଭିତରେ ବିଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଶିକ୍ଷା ପାଠ୍ୟକ୍ରମସଂପର୍କିତ ପରିଥିତି ମଧ୍ୟ ଆଦୌ ଉତ୍ସାହ ଜନକ ନୁହେଁ । ବିଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷାର ମୂଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତେ ପାଠ୍ୟପୁୟକ ରଚନାରେ ବିବରଣୀବହୁଳ ଓ ବର୍ଣ୍ଣନାସର୍ବସ୍ୱ ଆଭିମୁଖ୍ୟକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଉଛି । ପାଠ୍ୟପୁୟକର ବୋଝ ଏତେ ବେଶୀ ହୋଇପଡ଼ିଛି ଯେ ବହୁ ଶିଶୁ ଓ କିଶୋର ଛାଡ୍ରଛାଡ୍ରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରଥମ ପସନ୍ଦ ହୋଇ ରହୁନାହିଁ ।

ବିଜ୍ଞାନରେ ରୁଚି ରଖୁଥିବା ମେଧାବୀ ଛାଡ଼ୁଛାଡ଼୍ରୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା କ୍ରମଶଃ କମିଯାଉଛି । ଯେଉଁ କେତେ ଜଣ ଏଥିପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ଆପାତତଃ ଏହାକୁ ପ୍ରଥମ ପସନ୍ଦ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଅଧିକାଂଶ ଏହାକୁ ଭବିଷ୍ୟତର ଔଦ୍ୟୋଗିକୀଭିତ୍ତିକ ପେସାର ଏକ ପ୍ରବେଶଦ୍ୱାର ଭାବେ ହିଁ ବିଚାର କରୁଛନ୍ତି । ଛାଡ଼୍ରଛାଡ଼ୀଙ୍କ ପିତାମାତା ତଥା ଅଭିଭାବକମାନେ ଏ' ଦିଗରେ ଅଗ୍ରସର ହେବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରୋହାହନ ଯୋଗାଉଛନ୍ତି । ଫଳରେ ସରକାରଙ୍କର 'କିଶୋର ବୈଜ୍ଞାନିକ ପ୍ରୋହାହନ ଯୋଜନା' (KVPY) ପରି ବହୁ ଉଦ୍ୟମ ଆଶାନୁରୂପ ସଫଳତା ହାସଲ କରିପାରୁନାହିଁ ଏବଂ ମୌଳିକ ବିଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷା ଓ ଗବେଷଣାର ମାନରେ ଉନ୍ନତି ସାଧ୍ତ ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଏଥିରେ କ୍ରମଶଃ ଅବନତି ଦେଖାଦେଉଛି ।

ଏହା ସତ ଯେ ବିଭିନ୍ନ ସରକାରୀ ଓ ବେସରକାରୀ ସଂସ୍ଥା ତର୍ଫରୁ ଶିକ୍ଷାଦାନ ଓ ଗବେଷଣା ପାଇଁ ଉଦିଷ୍ଟ ଅନୁଦାନର୍ ପରିମାଣ ବଡ଼ୁଛି । ଆଗର ଅବୟାରେ ବିଶେଷ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପରିଲକ୍ଷିତ ହେଉଛି; ଏ'ସବୁ ପାଇଁ ଅର୍ଥାଭାବ ଆଉ ବିଶେଷ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହୋଇ ରହିନାହିଁ । ନୋବେଲ୍ ପୁର୍ୟାର୍ ବିଜେତା ସାର୍ ସି.ଭି.ରମଣ ତାଙ୍କର୍ 'ରମଣ ପ୍ରଭାବ' ସଂପର୍କିତ ପରୀକ୍ଷଣ ପାଇଁ ଯେଉଁସବୁ ଉପକରଣ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ, ତାର ମୂଲ୍ୟ ସେତେବେଳେ ଥିଲା ପ୍ରାୟ ୩୦୦ ଟଙ୍କା ମାତ୍ର ! ସେ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଉଚ୍ଚତର ଗବେଷଣା ପାଇଁ ଅର୍ଥାଭାବ ଏକ ବଳିଷ କାରଣ ହୋଇ ନ ପାରେ ବୋଲି ଭାବିବା ଅଯୌକ୍ତିକ ନୁହେଁ । 'ଭିଡିଭୂମିର ଅଭାବ'ର୍ ଦ୍ୱାହି ଦେଇ ଶିକ୍ଷାଦାନ ଓ ଗବେଷଣା ପ୍ରତି ଅବହେଳା କରିବା ମଧ୍ୟ ସମୀଚୀନ ନୁହେଁ। ଉପଲ୍ବୁ ସମ୍ବଳର ପ୍ରକୃଷ୍ଟ ବିନିଯୋଗ ହିଁ ସଫଳତାର୍ ମାର୍ଗ ବୋଲି ଗୁହଣ କରାଯିବା ବାଞ୍ଛନୀୟ। ଏହାର୍ ଅର୍ଥ ନୁହେଁଯେ ଆବଶ୍ୟକ ସଂଖ୍ୟକ ଶିକ୍ଷକ/ଅଧ୍ୟାପକ/ଗବେଷକ ଏବଂ ଉପକର୍ଣ ଓ ପରୀକ୍ଷାଗାର୍ ଆଦି ନ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷାଦାନ ଓ ଗବେଷଣା ସୁଚାରୁ ରୂପେ ସଂପନ୍ନ କରିହେବ । ବରଂ ଏଥିପାଇଁ ସର୍ବନିମ୍ନ ଭିଭିଭୂମି ରହିବା ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ । ତେବେ ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ଏକ ସକାରାମ୍କ ମନୋଭାବର; ବାଧାବିଘୃ, ପ୍ରତିବନ୍ଧକ, ଅଭାବ ଅସୁବିଧା ସତ୍ତ୍ୱେ ଆଗେଇ ଚାଲିବାର ଅଦମ୍ୟ ପିପାସାର । ତା'ଛଡ଼ା ଶିକ୍ଷକମାନେ ଛାତ୍ଛାତ୍ୀମାନଙ୍କୁ 'କ'ଣ ଭାବିବାକୁ ହେବ' ନ କହି ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ଚିନ୍ତନମନନ ସାମର୍ଥ୍ୟ କିପରି ଉଜ୍ଜୀବିତ ଓ ଶାଣିତ ହେବ, ସେଥିପ୍ରତି ଯନ୍ବାନ୍ ହେବା ବିଧେୟ। ଏହାଦ୍ୱାରା ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ସ୍ୱକୀୟ ଚିନ୍ତାଧାରାର ବିକାଶପୂର୍ବକ ଉନୃତମାନର ଗବେଷଣା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବାର ସମ୍ନାବନା ରହିବ । ନଚେତ୍ ଗବେଷଣା ପ୍ରସାର୍ଣଧର୍ମୀ ହୋଇ ଚାଲିବ, ବର୍ଷକୁ କେତେଜଣ ଡକ୍ଟରେଟ୍ ଉପାଧି ପାଉଛନ୍ତି, ତାହା ହିଁ ଗଣାଯିବ - ଗବେଷଣାର୍ ମାନ ତେଣିକି ଯାହା ହେଉ ନା କାହିଁକି ! ଶିକ୍ଷା, ବିଶେଷତଃ ବିଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷା ଏକ ବୋଝ ହୋଇ ହିଁ ରହିଯିବ । ସମସ୍ତେ ଦୂଦୟଙ୍ଗମ କର୍ନ୍ତୁ ଯେ ବିଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷାଦାନ ଓ ଗବେଷଣାରେ କିଛି ବଳିଷ ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇପଡ଼ିଛି। ଜାତୀୟ ବିଜ୍ଞାନ ଦିବସ ପାଳନ ଅବସରରେ ଉପସ୍ଥିତ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଈପ୍ସିତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉ - ଏହା ହିଁ କାମନା।

ପାଠକୀୟ ମତାମତ

ସମ୍ମାନନୀୟ, ସଂପାଦକ ମହାଶୟ,

ନମୟାର, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ପତ୍ରିକା 'ବିଜ୍ଞାନ ଦିଗନ୍ତ'ର ଏକ ନିୟମିତ ପାଠକ। xxx ବର୍ତ୍ତମାନ ମୌଳିକ ବିଜ୍ଞାନ ଓ ଗବେଷଣା ଅବହେଳିତ ଓ ନିଷ୍କେଷିତ। ଅପର ଦିଗରେ ବିଜ୍ଞାନର ପ୍ୟୋଗ ଔଦ୍ୟୋଗିକୀରେ ସୀମିତ ରଖାଯାଉଛି, ଉଦ୍ୟୋଗପତିଙ୍କର ଲାଭ୍ର ପାହାଡ଼ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି । xxx ସେଥିପାଇଁ ବିଜ୍ଞାନ ଓ ଔଦ୍ୟୋଗିକୀର୍ ଉକ୍ଷର ମାପକାଠିରେ କେତେଜଣ ସମ୍ମାନିତ ହେଉଛନ୍ତି ଓ ଉପାଧ୍ ମଧ୍ୟ ପାଉଛନ୍ତି, ଏହି ଭିଭିରେ କେତେ ସଂଖ୍ୟକ ଗବେଷଣା ନିବନ୍ଧ ମଧ୍ୟ ପ୍କାଶ ପାଉଛି। ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ'ସବୁ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଉଚ୍ଛି , ଗବେଷଣାର ଗୁଣାତ୍ମକମାନ ବା ମହତ୍ତ୍ୱ ବା ମୂଲ୍ୟବୋଧ ଉପରେ ନୁହେଁ। ଫଳରେ ବିଜ୍ଞାନ ମାଧ୍ୟମରେ ଦିନେ ଯେଉଁ ଉଚ୍ଚ ମାନବୀୟ ମୂଲ୍ୟବୋଧ, ମନନ ଚିନ୍ତନ, ସାମାଜିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ମାଡାମ୍ କ୍ୟୁରି, ମହାନ୍ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଆଇନ୍ଷ୍ଟାଇନ୍, ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ପି.ସି. ରାୟ ଓ ଅନ୍ୟ ଅନେକ ବୈଜ୍ଞାନିକ ମଧ୍ୟଦେଇ ଗଡ଼ି ଉଠିଥିଲା ଆଜି ତାହା ନିଷ୍କେଷିତ ଓ ଅବହେଳିତ । ଆଜି ବିଜ୍ଞାନକୁ ସମାଜରେ ଏକ ସୁନେଲି ଭବିଷ୍ୟତ ବା ଉନ୍ନତ କ୍ୟାରିୟର୍ ଭାବେ ଏବଂ ନୂଆ ନୂଆ ଜିନିଷ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଉଛି। ଫଳରେ ବ୍ୟକ୍ତି ଚିନ୍ତା କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଜ୍ଞାନ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୁଏ ନାହିଁ ବା ଚିନ୍ତା ଜଗତ୍ରେ ବିଜ୍ଞାନକୁ ଅଣାଯାଏ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏବେ ମଧ୍ୟ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ କଥା ଛାଡନ୍ତୁ ଏପରିକି ବଡ଼ ବଡ଼ ଶିକ୍ଷିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୁରୁଣାକାଳିଆ, ରାଜା ଜମିଦାରୀ ଯୁଗୀୟ,ଆଦିମ ଚିନ୍ତାଧାରା ପରିଲ୍ୟିତ ହୁଏ । ତେଣୁ ବିଜ୍ଞାନର ଅଭୂତପୂର୍ବ ଅଗ୍ରଗତି ଆଧୁନିକ ସମାଜରେ ବୈପୁବିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସଙ୍ଗଠିତ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବହୁ ଅବୈଜ୍ଞାନିକ ଚିନ୍ତାଧାରା, ଆଦିମ ଅନ୍ଧତା, କୁସଂସ୍କାର ସମାଜରେ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଦୂଡ଼ ଭାବରେ ବସାବାନ୍ଧି ରହିଛି । ତେଣୁ ଠିକ୍ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଚିନ୍ତା ଚେତନାର ପ୍ରଚାର, ପ୍ରସାର ବ୍ୟାପକ ଭାବରେ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଜରୁରୀ ହୋଇପଡ଼ିଛି। ତେଣୁ ଲେଖା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ କିଛି ବୈଜ୍ଞାନିକ କାର୍ଯ୍ୟ, ବୈଜ୍ଞାନିକ ପରୀକ୍ଷା, ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ମିଳନୀର ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି।

ମାଧବ ମେହେର

+୩, ତୃତୀୟ ବର୍ଷ (ବିଜ୍ଞାନ), ରାଜେନ୍ଦ୍ର (ଅଟୋନମସ୍)କଲେଜ୍,ବଲାଙ୍ଗର ମୋମାଇଲ-୮୯୮୪୦୩୦୬୪୨

ଇ-ମେଲ୍- mehermadhaba@gmail.com

ମାନନୀୟ ସଂପାଦକ,

ହୃଦୟର ପ୍ରଣାମ ନେବେ । ଆପଣମାନଙ୍କର ଚେଷ୍ଟା ପାଇଁ ଆଜି ବିଜ୍ଞାନ ଆଗେଇଛି । ଏହି ପରିବାରର ମୁଁ ଏକ ସଦସ୍ୟଥିବାରୁ ନିଜକୁ ଗବିତ ମନେ କରୁଛି । ଏକ ପ୍ରୟାବ ମୋର ରହିଛି । ଯଦି ସମୟ ଲେଖକଲେଖିକାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ବନ୍ଧୁମିଳନ ବର୍ଷକୁ ଥରେ ହୋଇପାରନ୍ତା ଖୁବ୍ ଭଲହୁଅନ୍ତା । ଜ୍ଞାନର ବିନିମୟ, ସଂପର୍କ ତଥା ବିଜ୍ଞାନର ଅଗ୍ରଗତି ହୋଇପାରନ୍ତା ।

ଯଦି ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଞ୍ଚାୟତରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ 'ବିଜ୍ଞାନ କୁବ୍' ଗଠନ ହୋଇ ବିଜ୍ଞାନପ୍ରେମୀମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ଗାଁ ସହିତ ମିଶି ବିଜ୍ଞାନର ଉପକାରିତା, ସ୍ୱାୟ୍ଥ୍ୟ ଇତ୍ୟାଦି ଉପରେ ସଚେତନତା ସୃଷ୍ଟି କରାହେଲେ ଖୁବ୍ ଭଲ ହୁଅନ୍ତା। ଆଶାକରେ, ମୋର ଲେଖା ଆପଣଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ଛୁଇଁବ।

'ଜୟ ବିଜ୍ଞାନ'

ଗଣେଶୃର ବେହେରା

ବିଜ୍ଞାନଶିକ୍ଷକ

ମହାଶୟ,

ମୋର ପ୍ରଣାମ ଗୁହଣ କରିବେ। ମୁଁ ଗୋପାଳ କୃଷ୍ଣ ଦାସ। ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକ ବିଜ୍ଞାନ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର୍ ଦ୍ୱିତୀୟ ବର୍ଷର ଛାତ୍ର। ମୁଁ 'ବିଜ୍ଞାନ ଦିଗନ୍ତ'ର ଏକ ନିୟ୍ମିତ ପାଠକ ଏବଂ ଲେଖକ Ixxx

ମୁଁ ଏହି ଲେଖନୀ ଦ୍ୱାରା ସମଗ୍ର ଓଡ଼ିଶାର ଛାତ୍ରସମାଜକୁ ବିଜ୍ଞାନ ଲେଖନୀ ଓ ଅନୁସନ୍ଧାନ ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ସାହିତ କରିବାକୁ ଚାହିଁଛି। କାରଣ ଆଜିର ଛାତ୍ରସମାଜ ହିଁ ଆସନ୍ତା କାଲି ପାଇଁ ବିଜ୍ଞାନର ଉନ୍ନତିରେ ଏକ ମୂଳ ଉତ୍ସ ହୋଇପାରିବ। ତେଣୁ ମୋର ଏହି ଛୋଟ ସଦିଛା xxx 'ବିଜ୍ଞାନ ଦିଗନ୍ତ'ରେ ୟାନିତ କରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିଜ୍ଞାନ ଅନୁସନ୍ଧାନ ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ କରିପାରିବେ, ତେବେ ଦିନେ ସମସ୍ତ ଛାତ୍ରସମାଜ ବିଜ୍ଞାନ ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ସାହିତ ହୋଇପାରିବେ। ଭବିଷ୍ୟତରେ ଆପଣଙ୍କ ପଦକ୍ଷେପ ଓ ମତାମତକୁ ଅପେୟା କରିବି। ଧନ୍ୟବାଦର ସହ ଏତିକିରେ ରହୁଛି।

ଶ୍ରୀଗୋପାଳ କୃଷ୍ଡ ଦାସ

ପୃଥିବୀ ଓ ପର୍ଯ୍ୟାବରଣ ଧ୍ୱନି ପ୍ରଦୂଷଣ

*ଶ୍ରୀ ବିଜୟ କୁମାର ସ୍ୱାଇଁ ** ଡ ର ଶ୍ରୀରୂପ ଗୋସ୍ୱାମୀ

ଉପକ୍ମ

ଚଳିତ ଶତାର୍ଦ୍ଦୀରେ ଆମ ଦେଶର ସହରର ଜନସଂଖ୍ୟା ବିକଶିତ ଦେଶମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧିକ ଦୁଡ ଗତିରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଛି । ଫଳରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ସହରମାନଙ୍କରେ ସମସ୍ୟା ବଡ଼ିବାରେ ଲାଗିଛି । ଆମର ଭୌତିକ ପରିବେଶ ମଧ୍ୟ ନଷ୍ଟ ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ପ୍ରତିଦିନ ଗାଁର ଗଳି ରାୟା ଓ ସହରର ପକ୍କା ରାୟା ଉପରେ ଚାଲୁଥିବା ଗାଡ଼ିର ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାରେ ଲାଗିଛି । ତେଣୁ ଏହା ଦ୍ୱାରା ଧ୍ୱନି ପ୍ରଦୂଷଣର ମାତ୍ରା ମଧ୍ୟ ବଡୁଛି ।

କଳକାର୍ଖାନାରେ କାମ କରୁଥିବା ଶ୍ରମିକ ତଥା ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ୁଥିବା ଶବ୍ଦ ପ୍ରଦୂଷଣର କୁପ୍ରଭାବ ସଚେତନତାର ଅଭାବ ଯୋଗୁଁ ଲୋକଲୋଚନକୁ ଆସିପାରୁ ନାହିଁ । ପ୍ରକୃତରେ ଧ୍ୱନିର କୁପ୍ରଭାବ ସାଧାରଣ ମାନବ ଜାତି, ପଶୁପକ୍ଷୀ ତଥା ଆମ ପରିବେଶ ଉପରେ ପଡ଼ୁଛି କି ନାହିଁ ଏବଂ ଏହାର କ'ଣ ପ୍ରଭାବ ରହିଛି, ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଇବା ଉଚିତ । ଅନ୍ୟ ପ୍ରଦୂଷକ ଭଳି ଧ୍ୱନି ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଦୂଷକ ଅଟେ । ପୋଲ ଭାଙ୍ଗିବା ତଥା ଘରମାନଙ୍କରେ ଫାଟ ପୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ଧ୍ୱନି ଯୋଗୁଁ ଘଟିଥାଏ । ଧ୍ୱନି ପ୍ରଦୂଷଣ ଦ୍ୱାରା ଚର୍ମରୋଗ, ମୁଣ୍ଡରୁ କେଶ ଝଡ଼ିବା, ମାନସିକ ଚାପ, ଉଚ୍ଚ ରକ୍ତଚାପ ଭଳି ରୋଗ ଦେଖା ଦେଇଥାଏ ।

ଆମେ ଯଦି ଆମ ଶିଲ୍ପର ଅଭିବୃଦ୍ଧିକୁ ଜାରି ରଖୁ, ତାହା ହେଲେ ପ୍ରତି ଦଶନ୍ଧିରେ ଏଥିରୁ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିବା ଧ୍ୱନିର ପରିମାଣ ଦୁଇଗୁଣା ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ । ଯେଉଁ ଗୁଣୋଉର ଧାରାରେ ଧ୍ୱନିର ପରିମାଣ ବୃଦ୍ଧି ଘଟୁଛି, ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଣ୍ଟର୍ଯ୍ୟଜନକ ଅଟେ । କାରଣ ସମାନ ଅନୁପାତରେ ବିଶ୍ୱରେ ଯାୟିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଘଟୁନାହିଁ ।

ଶବ୍ଦ ପ୍ରଦୂଷଣର ମୂଳ କାରଣ

ସହରୀକରଣ, କଳକାରଖାନାର ବୃଦ୍ଧି, ବିଜ୍ଞାନ ଓ ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟାର ପ୍ରସାର,ଯାନବାହନର ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ଧ୍ୱନି ପ୍ରଦୂଷଣର ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଣ ଅଟେ। ବିଭିନ୍ନ ପର୍ବପର୍ବାଣି ପାଳନ, ସମାରୋହ ପାଳନ, ବିବାହ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉତ୍ସବ ଦ୍ୱାରା ଶବ୍ଦ ପ୍ରଦୂଷଣ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ। ଏହିସବୁ ଦିବସମାନଙ୍କରେ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ସ୍ୱର ପରିବର୍ଦ୍ଧକ ଯନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ବଜାଯାଇଥାଏ। ମୁଦ୍ରା ଲେଖକର ଟିକ୍ଟିକ୍ ଶବ୍ଦ, ଟେଲିଫୋନ୍ ସଞ୍ଜି ବାଜିବାର ଶବ୍ଦ, ଅଫିସ୍ ଯନ୍ତ୍ରପାତିର ଖଡ଼ଖଡ଼ ଶବ୍ଦ ଏବଂ କଥୋପକଥନ ଦ୍ୱାରା ବିଭିନ୍ନ ଅଫିସ୍ରେ ଶବ୍ଦ ପ୍ରଦୂଷଣ ଜାତ ହୋଇଥାଏ। ଯାନବାହନର ଦ୍ରୁତ ସଂଖ୍ୟାବୃଦ୍ଧି, ଚକର କର୍କଟ ଶବ୍ଦ, ଟେଲିଭିଜନ ଓ ରେଡ଼ିଓର ଉଚ୍ଚ ନିନାଦ; ଚାଲୁଥିବା ଗାଡ଼ିର ତୀବ୍ର ପର୍ସର ଶବ୍ଦ ଧ୍ୱନି ପ୍ରଦୂଷଣର କାରଣ ଅଟେ। କଳକାରଖାନା ତଥା ବାଣିଜ୍ୟ କାରବାର କରୁଥିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକ ସନ ଜନବସତି ନିକଟରେ ଗଡ଼ି ଉଠୁଥିବାରୁ ସେ ଅଞ୍ଚଳରେ ଧ୍ୱନି ପ୍ରଦୂଷଣର ମାତ୍ରା ବଡ଼ି ଚାଲିଛି।

ଅନ୍ୟ ପ୍ରଦ୍ଷକ ପରି ଧ୍ନି ପ୍ରଦ୍ଷଣ ହେଉଛି ଶିଲ୍ଧାୟନ ଓ ସହରୀକରଣର 'ଉପକାତ ଦୁବ୍ୟ'। ଧ୍ନି ପ୍ରଦ୍ଷଣ ମୁଖ୍ୟତଃ ଦୁଇଟି କ୍ଷେତ୍ରରୁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ, ଯଥା-ଶିଲ୍ପ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଓ ଶିଲ୍ପ-ଅସମ୍ବନ୍ଧିତ । କଳକାରଖାନାର ଧ୍ନି, କାର୍ଯ୍ୟୟଳୀରେ ଚାଲୁଥିବା ବଡ଼ ବଡ଼ ଇଞ୍ଜି ନ୍ମାନଙ୍କ ଶବ୍ଦ ଓ ତୀବ୍ରତା ଶିଲ୍ପ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଧ୍ନିର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଗାଡ଼ି, ମଟର, ବିମାନ ଚଳାଚଳରୁ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିବା ଧ୍ନି ଶିଲ୍ପ-ଅସମ୍ବନ୍ଧିତ ଧ୍ନି ପ୍ରଦ୍ଷଣର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଏହାଛଡ଼ା ଧ୍ନି ପ୍ରଦ୍ଷଣର ପ୍ରକାର୍ଭେଦ ହେଲା :-

୧. ଗାଡ଼ି ମଟରର ଧୃନି

ବଡ଼ ବଡ଼ ସହରରେ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିବା ଧ୍ୱନିର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ହେଉଛି ରାୟାରେ ଚଳାଚଳ କରୁଥିବା ବସ୍, ଟ୍ରକ୍, ମୋଟର ସାଇକେଲ୍, କାର୍, ଡିନିଚକିଆ ଯାନ ଇତ୍ୟାଦି। ଏହି ଧ୍ୱନିର ପରିମାଣ ଅଣଓସାରିଆ ଗଳିରାୟା ଓ ରାୟା ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଅଟ୍ଟାଳିକାର୍ ନିର୍ମାଣ ଯୋଗୁଁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାରେ ଲାଗିଛି।

୨. ବିମାନଜନିତ ଧୃନି

ଆଜିକାଲି ଅତି ଅଲ୍ଷ ଉଚ୍ଚରେ ଉଡୁଥିବା ସାମରିକ ଓ ବେସାମରିକ ବିମାନର ଧ୍ୱନି ମନରେ ଅଧିକ ବିରକ୍ତି ଭାବ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି। ବିମାନ ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ ତଥା ଅବତରଣ ସମୟରେ ପ୍ରବଳ ଧ୍ୱନି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ।

~~-~~ବିଜ୍ଞାନ ଦିଗନ୍ତ~~-------~~

୩. ରେଳଗାଡ଼ିରୁ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିବା ଧ୍ୱନି

ରେଳଗାଡ଼ିର ଇଞ୍ଜିନ୍, ହର୍ଣ୍ଣ, ହୁଇସିଲ୍ ଆଦି ଦ୍ୱାରା ଧ୍ୱନି ପ୍ରଦୂଷଣ ହୋଇଥାଏ ଓ ଏହାର କୁପ୍ରଭାବ ବିଶେଷତଃ ରେଳ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିଥାଏ।

୪. ନିର୍ମାଣଜନିତ ଧୃନି

ଜାତୀୟ ରାଜପଥ, ରାଜ୍ୟ ରାଜପଥ, ସହର ଓ ଗାଁର ରାୟା ନିର୍ମାଣ ଓ ମରାମତି, ପୋଲ ଏବଂ ବଡ଼ବଡ଼ ଅଟାଳିକାର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଅଧିକ ଧ୍ୱନି ଜାତ ହୋଇଥାଏ। ଏହି ଧ୍ୱନି ବାୟୁ ଚାଳିତ ହାତୁଡ଼ି, ବାୟୁ କମ୍ପ୍ରେସର, ଭୂମି ଶୋଧକ, ଶକ୍ତିଶାଳୀ କଳ ଲଙ୍ଗଳ, ଅଳିଆ ଆବର୍ଜନା ବୋହୁଥିବା ଟ୍ରକ୍ ଏବଂ ସୁଦୃଡ଼ ପାଚେରୀ ଭଙ୍ଗା ଯୟର ବ୍ୟବହାର ଯୋଗୁଁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ।

୫. କଳକାରଖାନାର ଧୃନି

କଳକାରଖାନାରୁ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିବା ଧ୍ୱନି, ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ସେଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଧିକ କ୍ଷତିକାରକ । ବଡ଼ବଡ଼ ଇଞ୍ଜିନ୍ର ଚାଳନା, ଫେନ୍, ମୋଟର, ଟାଇପରାଇଟର୍ ଇତ୍ୟାଦିରୁ ଏହି ଧ୍ୱନି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । କାରଖାନାର କେତେକ କର୍ମଶାଳାର କବାଟ ଓ ଝରକା ଖୋଲା ରହିଲେ ଭିତରର ପ୍ରବଳ ଧ୍ୱନି ବାହାରେ ଖେଳି ହୋଇଯାଏ ।

୬ ଗୃହରେ ଜାତ ହେଉଥିବା ଧ୍ୱନି

କୌଣସି ଏକ ସରର ନିର୍ମାଣ ଠିକ୍ ଉପାୟରେ ହୋଇ ନ ଥିଲେ, ଅଧିକ ଧ୍ୱନି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଫେନ୍, କେନେରେଟର, ଶୀତତାପ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଯନ୍ତ୍ର ଇତ୍ୟାଦିର ଧ୍ୱନି ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିରକ୍ତିକର ହୋଇଥାଏ । ସରର କାଛ ଠିକ୍ ଭାବରେ ତିଆରି ହୋଇ ନ ଥିଲେ ସର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତିଧ୍ୱନି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ସରର କବାଟ ଓ ଝରକା ରାସ୍ତା ନିକଟରେ ଖୋଲାଥିଲେ, ସର ବାହାରର ଧ୍ୱନି ସର ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଅଧିକ ଧ୍ୱନି ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ ।

ଧୃନି ଓ ଏହାର ମାପ ପ୍କିୟା

ପ୍ରକୃତରେ ଶବ୍ଦ (noise) ହେଉଛି ଏକ ଅପ୍ରୀତିକର ଧ୍ୱନି । ବିଷ୍ଟୃତ ଭାବେ କହିଲେ ତୀବ୍ରତା ହେଉଛି ଶବ୍ଦ ତରଙ୍ଗର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଶକ୍ତି । ପ୍ରତି ସେକେଣ୍ଡରେ ମାନବ କର୍ଣ୍ଣରେ ବାଜୁଥିବା ଶବ୍ଦ ତରଙ୍ଗକୁ ଆବୃତ୍ତି କୁହାଯାଏ । ତେଣୁ ଉପରୋକ୍ତ ଉକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚସ୍ୱର ହେଉଛି ଉଉୟ ତୀବ୍ରତା ଓ ଆବୃଦ୍ଧିର ମିଶ୍ରଣ, ଯାହାକୁ ଡେସିବେଲ୍ ଏକକରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଥାଏ। ଧ୍ୱନିର ଏକକ ଡେସିବେଲ୍ (decibel-dB) ଓ ଏହା ଆଲେକ୍ଜାଣ୍ଡାର ଗ୍ରାହାମ୍ ବେଲ୍ଙ୍କ ନାମାନୁସାରେ ନାମିତ। ଧ୍ୱନି ମାପକ ଯନ୍ତ ସାହାଯ୍ୟରେ ଧ୍ୱନିର ତୀବ୍ତା ମାପି ହୁଏ।

ତୀବୃତା

ତୀବୃତା ଧ୍ୱନିର ଚାପର ପରିମାଣକୁ ବୁଝାଇଥାଏ । ଏହାକୁ ସଂକ୍ଷେପରେ ଏସ୍ପିଏଲ୍ (SPL) ରୂପେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଏ । ଏହାର ଏକକ ମଧ୍ୟ ଡେସିବେଲ୍ ।

 $SPL = 20 Log P/P_0 dB$,

ଯେଉଁଠାରେ,

P = ଚାପ ଓ ଏହାର ଏକକ ନିଉଟନ୍/(ମି)²

 P_0 = ଏକ ସ୍ଥିରାଙ୍କ ଓ ଏହାର ମାନ $2x10^5$ ନିଉଟନ୍ $/(\hat{P})^2$

ଆବୃତ୍ତି

ଆବୃତ୍ତି ହେଉଛି ଏକ ସେକେଣ୍ଟରେ ପୁନରାବୃତ୍ତି ଘଟୁଥିବା ମୋଟ ଶବ୍ଦ ତରଙ୍ଗର ପରିମାଣ । ମାନବ କର୍ଣ୍ଣ କେବଳ ୨୦ ରୁ ୨୦,୦୦୦ ହର୍ଜ (hertz) ଆବୃତ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିବା ଧ୍ୱନିକୁ ଶୁଣିପାରେ ।

ଧ୍ୱନି ପ୍ରଦୂଷଣର କୁପ୍ରଭାବ

ସୃଷ୍ଟିର ଆରମ୍ବରୁ ମାନବ ସଭ୍ୟତା ସହ ଧ୍ୱନି କଡ଼ିତ । ଧ୍ୱନି ପ୍ରଦୂଷଣ ମାନବ ଜାତିକୁ ଅଧିକ କ୍ରୋଧପ୍ରବଣ କରିପକାଏ । ଧ୍ୱନି ପ୍ରଦୂଷଣର ପ୍ରଭାବ ଅନେକ ପ୍ରକାରର, ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲା :-

୧. ଶ୍ରବଣ ସଂପକିତ କୁପ୍ରାବ

ମାନବ କର୍ଣ୍ଣ ଏକ ପ୍ରତିକ୍ରିୟାଶୀଳ ଶ୍ରବଣଯନ୍ତ୍ର, ଅତ୍ୟଧିକ ଧ୍ୱନି କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାର୍ଣବଶତଃ ଯଦି ଶୁଣିବା ଯନ୍ତ୍ରର ବିଭିନ୍ନ ଅଂଶ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ, ତେବେ ଏହାର କୁପ୍ରଭାବ ମସ୍ତିଷ୍ଟ ଉପରେ ପଡ଼ିଥାଏ । ଶ୍ରବଣର ହାର ମଧ୍ୟ କମିଯାଏ । ମଣିଷ ବଧିର ହେବାର ସମ୍ମାବନା ମଧ୍ୟ ଥାଏ ।

୨. ଶରୀର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କୁପ୍ରଭାବ

ମାନସିକ ଭାବେ ସୁୟ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରେ ଧ୍ୱନି ଶରୀର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କ୍ଷତି ପହଞାଇ ଥାଏ । ଏହାର ପ୍ରଭାବ ଓ ଲକ୍ଷଣ ହେଉଛି :-

−ବିଜ୍ଞାନ ଦିଗନ୍ତ

ପ୍ରଭାବ	ଲ୍କଣ
ହୃତ୍ପିଣ୍ଡ ଓ ଧମନୀ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ	ହୃତ୍ୟନନ ଓ ରକ୍ତାପରେ
	ପରିବର୍ତ୍ତନ, ରକ୍ତ ପ୍ରବାହର
	ଷନ୍ଦନ କ୍ଷମତାର୍ ବୃଦ୍ଧି;
ଶ୍ୱାସକ୍ରିୟା	ଶ୍ୱାସକ୍ରିୟା କ୍ଷମତାର ବୃଦ୍ଧି,
ଆଖ୍ପୁଭଳୀ (pupil) ପ୍ରସାରଣ	55 dB ରୁ ଅଧିକ ଧ୍ୱନିରେ
	ପୁଉଳୀର ଆକାର ବୃଦ୍ଧି ।

(୩) ଶ୍ରବଣ ଅସମୃଦ୍ଧିତ କୁପ୍ରଭାବ

ଧ୍ୱନି ଦ୍ୱାରା ଶ୍ରବଣ ସଂପର୍କିତ କୁପ୍ରଭାବ ସହ ଅନେକ ଶ୍ରବଣ ଅସମ୍ବନ୍ଧିତ ପ୍ରଭାବ ଦେଖାଯାଇଥାଏ, ଯେପରିକି :-

ବାର୍ତ୍ତାଳାପରେ କଷ୍ଟ ଅନୁଭବ ଏବଂ ମନରେ ବିର୍କ୍ତି ଓ ବିଭାନ୍ତି ଭାବ ଜାତ ହେବା ସହ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଦକ୍ଷତା କମିଯିବା ତଥା ମନର ଏକାଗ୍ରଡା ନଷ୍ଟ ହେବା; ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଅତ୍ୟଧିକ ଯାନବାହନର ଚଳାଚଳ ଏବଂ ଡାକବାଜି ଯୟର ବହୁଳ ବ୍ୟବହାର ଯୋଗୁଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଦକ୍ଷତା କମିଯିବା; କାର୍ଯ୍ୟରେ ଠିକ୍ ଧ୍ୟାନ ନ କରିବା ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ଶୀଘ୍ର ଶେଷ କରିବା ପାଇଁ ଅଧିକ ପରିଶ୍ରମ ରହିବା ଯୋଗୁଁ ଥିକି ପଡ଼ିବା; ସମୟ୍ସମୟରେ ଅପ୍ରୀତିକର ଧ୍ୱନି ଯୋଗୁଁ ମହିଳାମାନଙ୍କ ଠାରେ ଶୀଘ୍ର ଗର୍ଭପାତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିବା; ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନର କ୍ଷମତା ମଧ୍ୟ ହ୍ରାସ ପାଇବା ଇତ୍ୟାଦି। ତା'ଛଡ଼ା ଉଚ୍ଚ ଧ୍ୱନି ପ୍ରାଣୀ ଶରୀରର ସ୍ନାୟବିକ ବ୍ୟବଣ୍ଡାକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦିଏ । ତେଣୁ ସମୟ ସମୟରେ ପ୍ରାଣୀମାନେ ଅଧିକ ହିଂସ୍ର ହୋଇ ଉଠନ୍ତି ।

ସାଧାରଣ ଶୁଣିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା ୨୦ରୁ ୨୫ ଡେସିବେଲ୍ ଏବଂ କଥୋପକଥନ ୬୦ ଡେସିବେଲ୍ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥାଏ । ପୁଣି ଦେଖାଯାଇଛି ଯେ ୬୫-୮୦ ଡେସିବେଲ୍ କଥୋପକଥନରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରକାରର ବିରକ୍ତି ଭାବ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ୯୦ ଡେସିବେଲ୍ରେ କାନରେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଏବଂ ୧୪୦ ଡେସିବେଲ୍ରେ ଶରୀରରେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ୧୪୦ ଡେସିବେଲ୍ରେ ଅଧିକ ଧ୍ୱନିରେ ମଣିଷ ମରିଯିବାର ସମ୍ଭାବନା ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ପରୀକ୍ଷଣରୁ ଜଣାଯାଇଛି ଯେ ୧୬୫ ଡେସିବେଲ୍ରେ ମୂଷା ମରିଯାଏ । ଅତ୍ୟଧିକ ଧ୍ୱନିରେ ଆମର ରକ୍ତବାହିନୀ ସଙ୍କୁଚିତ ହେବା ସହ ଶରୀରରେ ଅନେକ ଯନ୍ତ୍ରଣା ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ କଳକାରଖାନାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଶ୍ରମିକ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧିକ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଅନୁଭବ କରିଥାନ୍ତି ।

ଧ୍ୱନି ପ୍ରଦୂଷଣର ମାନ

ଶବ୍ଦ ପ୍ରଦୂଷଣ (ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଓ ନିରୋଧ) ନିୟମ, ୨୦୦୦ ଅନୁଯାୟୀ ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରେ ଧ୍ୱନିର ମାନ ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦତ୍ତ କରାଯାଇଛି ।

ଅଞ୍ଚଳ	ଧ୍ୱନିର ମାନ ଡେସିବେଲ୍ ଏକକରେ			
	ଦିନ (୬-୧୦)	ରାତି (୧୦-୬)		
ଶିଲ୍ଧଅଳ	98	90		
ବାଣିଜ୍ୟାଞ୍ଚଳ	98	88		
ସରୋଇ ବାସସ୍ଥାନ	88	88		
ନିର୍ବ ଅଞ୍ଚଳ	80	80		

ଧ୍ୱନିର ନିୟନ୍ତଣ

ଧ୍ୱନି ପ୍ରଦୂଷଣ ନିୟନ୍ତଣ କରିବାକୁ ହେଲେ ପ୍ରଥମେ ଧ୍ୱନିର ଉତ୍ସକୁ ନିୟନ୍ତଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହା ସହ ଯନ୍ତପାତି ନିର୍ମାଣ ପ୍ରଣାଳୀରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ, ଦୋଳନର ନିୟନ୍ତଣ, ଧ୍ୱନି ଗ୍ରହଣ କରିପାରୁଥିବା ଆବଶ୍ୟକ ପଦାର୍ଥର ବ୍ୟବହାର ଦ୍ୱାରା ଧ୍ୱନି ପ୍ରଦୂଷଣ କମାଯାଇପାରିବ । ପୁଣିଯାନବାହନ, କଳକାର୍ଖାନାରପ୍ରତିଷ୍ଠ, ପରେଇ ବାସ୍ଥାନ ଏବଂ ଚିକିତ୍ସାଳୟ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାନ ନିରୂପଣ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହାର ଅନ୍ୟ ନିୟନ୍ତଣ ଉପାୟଗୁଡ଼ିକ ହେଲା :-

- ବାସପୋଯୋଗୀ ଥ୍ଡାନଠାରୁ ଦୂରରେ ଧ୍ୱନି ସୃଷ୍ଟିକାରୀ କାରଖାନାର ଥ୍ଡାପନ;
- ଯାନବାହନରେ ଶ୍ରୁତିମଧୁର ହର୍ଷର ବ୍ୟବହାର;
- ଟେଲିଭିଜନ୍ ଦେଖିବା ଓ ରେଡ଼ିଓ ଶୁଣିବା ସମୟରେ ଧ୍ୱନି ମାତ୍ରା କମ୍ କରିବା;
- ରାୟାର ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଧ୍ୱନି ଗ୍ରହଣ କରିପାରୁଥିବା ବୃଷ ଯଥା:- ଅଶୋକ, ପଳାସ, ନିମ୍ବ, ନଡ଼ିଆ, ଆମ୍ବ ଇତ୍ୟାଦି ରୋମଣ:
- ସରକାରୀ ଓ ବେସରକାରୀ ୟରରେ ଧ୍ୱନି ପ୍ରଦ୍ଷଣର ନିୟମ
   କଡ଼ାକଡ଼ି ଭାବେ ପାଳନ;
- ନିୟ୍ମ ଉଲଙ୍ଘନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଟିଭି, ରେଡ଼ିଓ, ଖବରକାଗଜ ତଥା ପଥପ୍ରାନ୍ତ ସଭା ଦ୍ୱାରା ସଚେତନତା ସୃଷ୍ଟି କରାଇପାରିଲେ, ପ୍ରଦୂଷଣର ମାଡ୍ରାକୁ ରୋକାଯାଇ ପାରିବ।

* ସହକାରୀ ଶିକ୍ଷକ, ଛାନୁଆ ହାଇଷ୍କୁଲ, ଛାନୁଆ, ବାଲେଶ୍ୱର-୭୫୬୦୨୭ **ପ୍ରାଧ୍ୟାପକ, ଭୂତତ୍ତ୍ୱ ବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗ, ରେଭେନ୍ସା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ, କଟକ-୭୫୩୦୦୩

~~-~~ବିଜ୍ଞାନ ଦିଗନ୍ତ

ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ

ଆଇନ୍ଝାଇନ୍ଓ ବ୍ରାଉନୀୟଗତି

ଅଧ୍ୟାପକ କମଳାକାନ୍ତ ଜେନା

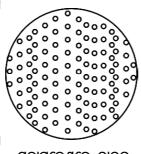
୧୮୨୭ ମସିହାର କଥା। ୟଟ୍ଲାଣ୍ର ଉଭିଦ ବିଜ୍ଞାନୀ ରବର୍ଟ୍ ବ୍ରାଉନ୍ (Robert Brown, 1773-1858) ଅଣୁବୀୟଣ ବ୍ୟବହାର କରି ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ, ପାଣି ଉପରେ ଫୁଲର କିଛି ପରାଗରେଣୁ ପକେଇ ଦେଲେ ସେଗୁଡ଼ିକ ବେଣ୍ ଏପଟ-

ରବର୍ଟ୍ ବ୍ରାଉନ୍

ସେପଟ ଉପର-ତଳ ହୋଇ ନାଚିବାରେ ଲାଗୁଛନ୍ତି। ଏହି ଅଭୁତ ତଥା ଚିଭାକର୍ଷକ ଘଟନା ରବର୍ଟ୍ ବାଉନ୍ଙ ପାଇଁ ପ୍ରହେଳିକା ହୋଇ

ରହିଲା। ଷୁଦ୍ର ରେଣୁଗୁଡ଼ିକର ଛିପ୍ର ତଥା ଇତୟତଃ ଗଡିକୁ ବୈଜ୍ଞାନିକ ବାଉନ୍ ସେତେବେଳେ ଠିକ୍ ଭାବେ ବୁଝେଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ। ତଥାପି ପ୍ରଥମ ଆବିଷ୍କାରକ ହିସାବରେ କଣିକାଗୁଡ଼ିକର ସେହି ଅଙ୍କାବଙ୍କା ଗତିକୁ ବ୍ରାଉନୀୟ ଗତି' (Brownian

ପରାଗରେଣୁରେ ବ୍ରାଉନ୍ ଦେଖିଥିବା ଚଳନ

Motion) ଆଖ୍ୟା ଦିଆଗଲା ।

ଅଣୁପରମାଣୁକୁ ନେଇ ପଦାର୍ଥ ଗଠିତ ବୋଲି ଆଜି ହୁଏତ ସମୟେ ଜାଣନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପ୍ରାୟ ୨୫୦୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ସେଇ ଧାରଣା କାହାରି ନଥିଲା । ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ୫ମ ଶତାର୍ଦ୍ଦୀରୁ ଗ୍ରୀକ୍ ଦାର୍ଶନିକ ଡିମୋକ୍ରିଟସ୍ ଏବଂ ଆଉ କେତେଜଣ ଦାର୍ଶନିକ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ଯେ କ୍ଷୁଦ୍ରାତିକ୍ଷୁଦ୍ର ଅଦୃଶ୍ୟ କଣିକାକୁ ନେଇ ବସ୍ତୁ ଗଠିତ । ଅବଶ୍ୟ ତା'ର କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ନଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ମତରେ କୌଣସି ପଦାର୍ଥକୁ ଭାଙ୍ଗି ଭାଙ୍ଗି ଚାଲିଲେ ଆମେ ଶେଷରେ ଆଉ ଭାଙ୍ଗି ହେଉ ନଥିବା କ୍ଷୁଦ୍ରତମ କଣିକା ବା 'ପରମାଣୁ' (Atom) ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚବା । ସେମାନେ ହୀରା ଓ ଗ୍ରାଫାଇଟ୍ର ପରମାଣୁକୁ ଭିନୁ ଭିନୁ ବୋଲି କଲ୍ଧନା କରିଥିଲେ । ଭାରତୀୟ ଦାର୍ଶନିକ 'କଣାଦ' ମଧ୍ୟ ପର୍ମାଣୁର ଅଧିତ୍ୱ ସଂପର୍କରେ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ । ତେବେ ଉନବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ପ୍ରାରମ୍ବରେ ବିଟିଶ୍ ରସାୟନ ବିଜ୍ଞାନୀ ଜନ୍ ଡାଲ୍ଟନ୍ ସୋଷଣା କଲେ ଯେ, ବୟୁଗୁଡ଼ିକ ପର୍ମାଣୁରେ ଗଠିତ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ବୟୁର ପର୍ମାଣୁଗୁଡ଼ିକ ଏକ ପ୍ରକାରର । ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବୟୁର ପର୍ମାଣୁ ମିଶି ଯୌଗିକବସ୍ଥୁ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି । ଡାଲ୍ଟନ୍ଙ୍କର ଏହି ପର୍ମାଣୁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ (Atomic Theory)କୁ ନେଇ ଇଟାଲୀର ରସାୟନ ବିଜ୍ଞାନୀ ଆମିଡିଓ ଆଭୋଗୋଡ଼େ। (Amedeo Avogadro, 1776-1856) ଗ୍ୟାସ୍ ଭିତରେ ପର୍ମାଣୁଗୁଡ଼ିକର ବ୍ୟବହାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନ୍ତନ ତଥ୍ୟ ଆବିଷ୍କାର କରିଥିଲେ । ଡାଲ୍ଟନ୍ ଓ ଆଭୋଗାଡ଼େ ଭଳି ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଗବେଷଣା ସଭ୍ୱେ ଅଧିକାଂଶ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପର୍ମାଣୁ ତ୍ତ୍ୱରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନଥିଲେ । (ଆଭୋଗୋଡ଼େ କଣେ ଆଇନଜୀବୀ ଥିଲେ ଏବଂ ୧୮୦୬ ମସିହାରେ ଏହି ବୃତ୍ତି ଛାଡ଼ି ପଦାର୍ଥବିଜ୍ଞାନ ଅଧ୍ୟୟନରେ ମନୋନିବେଶ କରିଥିଲେ ।)

୧୯୦୫ ମସିହା। ସେତେବେଳେ ପର୍ମାଣୁ ତର୍କୁ ପୂର୍ଣ୍ ସ୍ୱୀକୃତି ମିଳି ନ ଥାଏ । ସୁଇଜରଲାଣ୍ଡର ବର୍ଣ୍ଣସ୍ଥିତ ପ୍ୟାଟେଣ୍ଡ୍ ଅଫିସ୍ରେ କିରାଣି ଚାକିରି କରୁଥିବା ଆଲ୍ବଟ୍ ଆଇନ୍ଷାଇନ୍ଙ୍କଠାରୁ 'ଆନାଲେନ୍ ଡାର୍ ଫିଜିକ୍' (Annalen der Physik) ପଡ଼ିକାର ସଂପାଦକଙ୍କ ନିକଟରେ ମଇ ୧୧ ତାରିଖରେ 'ବାଉନୀୟ ଗତି' ସଂପର୍କୀୟ ନିବନ୍ଧଟିଏ ପହଞ୍ଚଥଲା । ଆଇନ୍ଷାଇନ୍ ଏପ୍ଲ ୩୦ ତାରିଖରେ ନିବନ୍ଧଟି ସଂପ୍ରର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ ଓ ସେ ତାଙ୍କର ସେହି ନିବନ୍ଧରେ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକ ପର୍ମାଣୁକୁ ନେଇ ଗଠିତ ବୋଲି କହିଥିଲେ । ବହୁଦିନରୁ ସନ୍ଦେହ ସେରରେ ରହିଥିବା ବାଉନୀୟ ଗତିକୁ ବୁଝେଇବାକୁ ଯାଇ ସେ ଉଲେଖ କରିଥିଲେ ଯେ ଜଳ ପରି ସବୁ ତରଳ ପଦାର୍ଥ ପର୍ମାଣୁକୁ ନେଇ ଗଠିତ । ତର୍ଳ ଓ ଗ୍ୟାସୀୟ ପଦାର୍ଥରେ ଉପଛିତ ପର୍ମାଣ୍ଗୁଡ଼ିକ ଅନବର୍ତ ପର୍ୟର୍ ମଧ୍ୟରେ ବାଡ଼େଇ ହେଉଥାଆନ୍ତି। ଫ୍ଲର୍ ପରାଗରେଣୁଗୁଡ଼ିକ ପାଣି ଉପରେ ଭାସିବା ସମୟରେ ପାଣିରେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଦୃଶ୍ୟ ପର୍ମାଣୁ ସବୁ ପରାଗରେଣୁ ସହିତ ବାର୍ମ୍ବାର ଧକ୍କା ହେବା ଫଳରେ ରେଣୁଗୁଡ଼ିକ ଇତୟତଃ ହୋଇ କ୍ଷିପ୍ରଗତିରେ ପାଣି ଉପରେ ବୁଲନ୍ତି। କଣିକାଗୁଡ଼ିକର ଏହି ଗତିକୁ ଆମେ

−ବିଞ୍ଜାନ ଦିଗ<u>ୟ</u>•

'ବି। ଉନୀୟ ଗତି' ବୋଲି କହୁ । ବି।ଉନୀୟ ଗତିସଂପନ୍ନ କଣିକା ଗୁଡ଼ିକର ବିୟାପନର ଗାଣିତିକ ସୂତ୍ର ବ୍ୟୁପ୍ଭି କରି ଆଇନ୍ଷାଇନ୍ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ, ସେହି ବ୍ରାଉନୀୟ ବିୟାପନ ଅତିବାହିତ ସମୟର ବର୍ଗମୂଳ ଉପରେ ନିର୍ଭର୍ଶୀଳ ।

୧୯୦୫ ମସିହାରେ ଆଇନ୍ଷାଇନ୍ଙ୍କର ବ୍ରାଉନୀୟ ଗଡି ସମ୍ୱନ୍ଧୀୟ ନିବନ୍ଧ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାର ତିନିବର୍ଷ ପରେ ୧୯୦୮ ମସିହାରେ ଫ୍ରାନ୍ସ୍ର ବିଶିଷ୍ଟ ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନୀ କାଁ ବାପ୍ତିୟେପେରିନ୍ (Jean Baptiste Perrin, 1870-1942) ଉଚ୍ଚ ବିଭେଦନ କ୍ଷମତାବିଶିଷ୍ଟ ଅଣୁ ବୀକ୍ଷଣ ସହାୟତାରେ ବ୍ରାଉନୀୟ ଗତିର ଫଳାଫଳ ଉପରେ ପରୀକ୍ଷା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଆଇନ୍ଷାଇନ୍ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ଫଳାଫଳ ଓ ସମୀକରଣ ପେରିନ୍ଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା ଦ୍ୱାରା ସତ୍ୟ ପ୍ରତିପାଦିତ ହେଲା । ବ୍ରାଉନୀୟ ଗତିର ଗବେଷଣା କନିତ ଗାଣିତିକ ତଉ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ଆଇନ୍ଷ୍ଟାଇନ୍ 'ଆଭୋଗାଡ୍ରୋଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା' (Avogadro's Number)ର ମାନ କେତେ ହେବା କଥା, ତାହା ଦର୍ଶାଇଥିଲେ, ଯାହାର ପ୍ରମାଣ ପେରିନ୍ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ପାଇଥିଲେ । ସେଡିମେଷ୍ଟେଶନ୍ ଇକୁଲିବ୍ରିୟମ୍ (Sedimentation Equilibrium) ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ପେରିନ୍ଙ୍କୁ ୧୯୨୬ ମସିହାରେ ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ ନୋବେଲ୍ ପୁର୍ୟାରରେ ସ୍ୟାନିତ କରାଯାଇଥିଲା ।

କେତେକ ଆଧୁନିକ ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ ମତରେ ବ୍ରାଉନୀୟ ଗତି ଉପରେ ଆଇନ୍ଷାଇନ୍ଙ୍କର ନିବନ୍ଧରେ ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ନିବନ୍ଧଗୁଡ଼ିକ ପରି ସେ ତେ ଟା ନୂତନ ତ୍ୱ ନଥିଲା । ସେ ମାନଙ୍କ ମତରେ ସେତେବେ ଳକୁ ବୟୁରେ ପରମାଣୁର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ସଂପର୍କରେ ସମୟଙ୍କୁ ଜଣାଥିଲା । ତଥାପି ସେହି ନିବନ୍ଧରେ ବ୍ରାଉନୀୟ ଗତିସଂପନ୍ନ କଣିକାଗୁଡ଼ିକର ବିୟାପନ ଓ ସମୟ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ସମୀକରଣ ନିଃସନ୍ଦେହ ତାଙ୍କର ଅନନ୍ୟ କୃତି । ତେବେ ଏକଥା ସତ ଯେ ବ୍ରାଉନୀୟ ଗତି ଉପରେ ଆଇନ୍ଷାଇନ୍ଙ୍କର ଗବେଷଣାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ବୟୁଗଠନରେ ପରମାଣୁର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ସଂପର୍କରେ ଧାରଣା ନିଷ୍ଟିତ ହୋଇଗଲା ।

ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗ, ସରକାରୀ ମହିଳା ବିଦ୍ୟାଳୟ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ମୋବାଇଲ୍-୯୪୩୯୫୦୧୬୫୧

ଞ୍ଚିଫେନ୍ହଜିଙ୍ଗସ୍ଙ୍କ ପ୍ରସଙ୍ଗ

ପ୍ରଫେସର ରାମଶଙ୍କର ରଥ

ଇଂଲ୍ଞର ଏକ ସାଧାରଣ ସଭାରେ ଥରେ ଜଣେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବିଜ୍ଞାନୀ (ବୋଧହୁଏ ବର୍ଟାଣ୍ଡ ରସେଲ୍) ଭାଷଣ ଦେଇ ବୁଝାଉଥିଲେ, ମହାଶୂନ୍ୟରେ ପୃଥିବୀ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଚାରିପାଖେ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟ ନୀହାରିକାର କେନ୍ଦ୍ର ଚାରିପାଖେ ପରିକ୍ରମା କରୁଥିବା କଥା। ଭାଷଣ ଶେଷରେ ବୟୟା ମହିଳା ଜଣେ ମଞ୍ଚ ଉପରକୁ ଉଠି ରସେଲ୍ଙ୍କୁ କହିଲେ, 'ତୁମେ ଯାହା ସବୁ କହିଗଲ, ସେ ସବୁ ମନଗଡ଼ା କଥା। ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ଏକ ବିଶାଳ ଥାଳିପଟ ଆକୃତିର ସମତଳ ପୃଥ୍ବୀଟିକୁ ବିରାଟ କଇଁଛଟିଏ ତାହାର ପିଠିରେ ବୋହିଛି।' ବିଜ୍ଞାନୀ ଜଣକ ମୁରୁକି ହସି ପଚାରିଲେ 'ତେବେ ଶୂନ୍ୟରେ କଇଁଛଟି କେମିତି ରହିଛି' ? ମହିଳା ଜଣକ ତତ୍ୟଣାତ୍ କହିଲେ 'ତୁମେ ଭାରି ଚାଲାକ ଭଳି ତ କଣାଯାଉଛ, ତେବେ ଏତିକି କେମିତି ଜାଣୁନ ଯେ ଗୋଟିଏ ପରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ହୋଇ, ଖାଲି କଇଁଛ ହିଁ କଇଁଛ ତଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ର୍ହିଛନ୍ତି' ? ତେବେ ଏଇଠି ତଳ ବୋଇଲେ ସେ କାହାକ୍ କହିଲେ ସେ ନିଜେ ଜାଣି ନଥିଲେ ବୋଧହୁଏ । ବିଶ୍ୱବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ବିଷୟରେ ଆମ ସମୟଙ୍କ ଧାର୍ଣା, ଏମିତି ନହେଲେ ବି ଆଉ କିଛି ପ୍ରକାର୍ ବିଚିତ୍ର ଅଟେ, ତାହା ବିନା ଦ୍ୱିଧାରେ କହିହେବ ।

ବାପମ।ଆଙ୍କୁ ପିଲାମାନେ ବେଳେବେଳେ ଅନେକ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଥାଆନ୍ତି ଯାହାର ଉତ୍ତର ସେମାନେ ଦେଇପାରିନଥାନ୍ତି । ଯଦି ବା ଦିଅନ୍ତି ସେଗୁଡ଼ିକ ପୁରାଣରୁ ପଡ଼ିଥିବା ବା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଶୁଣିଥିବା କେତେକ କାହାଣୀ ଉପରେ ଆଧାର କରିଥାଏ । ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତସ୍ପରୁପ ଆମର ପୃଥିବୀକୁ ବାସୁକି ସର୍ପ ତାହାର ଫଣାରେ ଟେକି ଧରିଛି ବୋଲି ପୁରାଣର କାହାଣୀଟି ବେଶ୍ କଣାଶୁଣା । ସତ କହିବାକୁ ଗଲେ ଜୀବନ ଜଞ୍ଜାଳରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହି କ୍ୱଚିତ୍ କୌଣସି ଜିଞ୍ଜାସା ଆମ ମନରେ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଥାଏ ଅଥବା ତାହାକୁ ମନ ଭିତରେ ଆମେ ଚାପି ଦେଇଥାଉ । ତେଣୁ କୌଣସି କଥା କାହିଁକି ଘଟୁଛି ଜାଣିବାର କୌଡ଼ହଳ ଆମର ନଥାଏ ।

ସୂର୍ଯ୍ୟକିରଣ କିମ୍ବା ପୃଥିବୀର ଆକର୍ଷଣ ବିନା ଜୀବନଧାରଣ କାହିଁକି ଅସମ୍ବବ ହୋଇ ପଡ଼ିବ, ଆମ ବ୍ୟବହୃତ ବସ୍ତୁ ଅଥବା ଆମେ ନିଜେ ଯେଉଁ ଅଣୁପର୍ମାଣୁ ଦ୍ୱାରା ଗଠିତ ସେଗୁଡ଼ିକ ଅଲ୍ପକାଳ ୟ୍ଡାୟୀ ହେଲେ ଜୀବନଶୈଳୀରେ କି ପ୍ରକାର ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିବ, ତାହା ଆମର ଭାବନା ଭିତର୍କୁ ପଶି ନଥାଏ । ଆମେ ଦେଖୁଥିବା ପ୍ରକୃତିର ରୂପ ଏମିତି କାହିଁକି ହେଲା, ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାର ନ ହେଲା, ବିଶ୍ୱବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ସୂଷ୍ଟି କେମିତି ଓ କେବେଠୁ ହେଲା ଅଥବା ସମୟର ଆରମ୍ଭୁ ହିଁ ଏହା ରହିଛି, ସମୟ କ'ଣ ସବ୍ବେଳେ ଆଗକୁ ହଁ ବହିଚାଲିବ ନା ଦିନେ କେବେ ପଛକୁ ଗତି କରିବ, କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ତାହାର କାର୍ଣରୁ କେଉଁଟି ଆଗ, କେଉଁଟି ପଛ - ଏ ସବୁକୁ ଚିନ୍ତା କରିବା ପାଇଁ ଆମର ଅବସର ନଥାଏ। ଏହା ଛଡ଼ା ଚିନ୍ତା କରିପାରିବାର ମଧ୍ୟ ଏକ ସୀମା ରହିଥାଏ । ତେବେ ପିଲାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏମିତି ଅନେକ ବ୍ରଦ୍ଧିଆ ଓ ଜିଞ୍ଜାସୁ ଦେଖାଯାନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କ କୌଡ଼ହଳର କୌଣସି ସୀମା ନଥାଏ। ସେମାନେ ଜାଣିବାକୁ ଚାହିଁଥାନ୍ତି ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକୁ ଯେଉଁ ଷୁଦ୍ରକଣିକା ଗଠନ କରିଥାନ୍ତି ସେହି ଷୁଦ୍ରତାର ସୀମା କେଉଁଠି, ଆମେ ଅତୀତକୁ ସୁରଣ କରିପାରୁଛେ ଅଥଚ ଭବିଷ୍ୟତ୍କୁ ନୁହେଁ ଅଥବ। କୋଟି କୋଟି ବର୍ଷ ଆଗର୍ ବିଶୃଙ୍ଖଳିତ ମହାଶୂନ୍ୟରୁ ଏହା ଚିର୍କାଳ ଏମିତି ଚାଲିଥିବ ନା ଦିନେ କେବେ ଏହାର ଅନ୍ତ ସଟିବ ଇତ୍ୟାଦି କଥା। ପିଲାଙ୍କର ଏ ପ୍ରକାର ବିଚିତ୍ର କୌତୂହଳ ମେଣ୍ଟାଇବା ସମ୍ଭବ ନ ହେବାରେ ଆଣ୍ଟର୍ଯ୍ୟ ହେବାର କିଛି ନାହିଁ। ତେବେ କେତେକ ଚାଲାକ ବାପମାଆ ଏସବୁ ଈଶୃର କହୁଥିବା କାହାଣୀଟିଏର ଅବତାରଣା କରି ସଂପୃକ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନର ସମାଧାନ କରିଦେଇଥାନ୍ତି । ଅଧିକାଂଶ ଦର୍ଶନ ଓ ବିଜ୍ଞାନ ସମୃଦ୍ଧିତ ପ୍ରଶୃଗୁଡ଼ିକର ଉତ୍ତର ଏଯାଏ ଏମିତି ଭାବେ ହିଁ ପିଡ଼ି ପରେ ପିଡ଼ି ଦେଇ ଗଡ଼ି ଆସିଛି । ଉଭୟ କ୍ଷୁଦ୍ରରୁ କ୍ଷୁଦ୍ରର କଣିକାଗୁଡ଼ିକର କଗତ୍ ଓ ଲକ୍ଷକୋଟି ନକ୍ଷତ୍ରଦ୍ୱାରା ଗଠିତ କୋଟି କୋଟି ନୀହାରିକା ଗୁଡ଼ିକର ସୁବିଶାଳ ଜଗତ୍ମଧ୍ୟରେ ସମାନ ଦୂରତା ରକ୍ଷା କରି ବୈଜ୍ଞାନିକଗଣ ସେମାନଙ୍କର ନିତ୍ୟ ନୂତନ ରହସ୍ୟ ଉନ୍ନୋଚନର ଦିଗନ୍ତ ବିୟାର କରିବାରେ ଲାଗିପଡ଼ିଛନ୍ତି। ଏହା ଆମମାନଙ୍କର ଉତ୍ତର ଦାୟାଦମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଣ୍ଣିତ ଭାବେ ଆଶ୍ୱାସନାର କଥା ।

ଉଲ୍ଲିଖ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ଉତ୍ତର ସାଧାରଣ ବୃଦ୍ଧିର ବ୍ୟକ୍ତିଟିଏ ବ୍ଝିଲାଭଳି ଭାଷା ଓ ଭାବର ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ମାଧ୍ୟମରେ ପୁୟକଟିଏ ଲେଖିଛନ୍ତି କେମ୍ବିଜ୍ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଲୁକାସିଆନ୍ ପ୍ରଫେସର ଥିବା ଷ୍ଟିଫେନ୍ ହକିଙ୍ଗସ୍(Stephen Hawking,

1942) । ପୁୟକଟିର ନାମ 'ବିଗ୍ବ୍ୟାଙ୍ରୁ କୃଷ୍ଟଗର୍ଭ ଯାଏ ସମୟର୍ ଏକ ସଂକ୍ଷିୟ ଇତିହାସ'। ଆଧୁନିକ ବିଜ୍ଞାନର ଅନେକ ବହୁଚଳିତ ଶୀର୍ଷକ - ୟେଶ୍ ଓ ସମୟ, ମୌଳିକ କଣିକା ଓ ପ୍ରକୃତିର ବଳ ସମୂହ,

କୃଷ୍ଟଗର୍ତ୍ତ, ପ୍ରସାର୍ଣ୍ଣଶୀଳ ବ୍ରହ୍ଲାଣ୍ଡ, ଅନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟତା **ଷ୍ଟିଫେନ୍ ହକିଙ୍ଗସ୍** ନୀତି ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଗଣିତର୍ କୌଣସି ସମୀକର୍ଣର୍ ବିନା ସାହାଯ୍ୟରେ ଯେମିତି ବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଛନ୍ତି, ତାହା କରିବା ବିଜ୍ଞାନର ଅଧିକାଂଶ ଶାଖାରେ ଗର୍ଭୀରଜ୍ଞାନ ଥିବା ହକିଙ୍ସଙ୍କ ଭଳି ଜଣେ ବିଜ୍ଞାନୀ ହିଁ ସାହସ କରିପାରନ୍ତି । ଅନ୍ୟ କେହି କରିଥିଲେ ତାହାକୁ ଧୃଷ୍ଟତା କୁହାଯାଇଥାନୃ।। ବସ୍ତୁବିଜ୍ଞାନ, ମହାକାଶ ବିଜ୍ଞାନ, କ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରଭୃତିର୍ ଦିଗନ୍ତଗୁଡ଼ିକ ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କ ଆଗରେ ଉନ୍ନୋଚନ କରିବାର ଅନନ୍ୟ ସଙ୍କଲ୍ଷ ଓ ଅପୂର୍ବ ସାହସ ଏପ୍ରକାର ପ୍ୟାସରେ ୟଞ୍ଜଭାବେ ପ୍ତିଫଳିତ ହୋଇଛି।

ପୁୟକଟି ଲେଖିବାରେ ସହାୟତା କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିବର୍ଗଙ୍କୁ କୃତଜ୍ଞତାଜ୍ଞାପନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେ ଯାହା ଲେଖିଛନ୍ତି ସେଥିରେ ତାଙ୍କ ଜୀବନରେ ଘଟିଯାଇଥିବା ଅନେକ ଘଟନା ଓ ଦୁର୍ଘଟନାର ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି । ସେ ଲେଖିଛନ୍ତି ଆଧୁନିକ ବିଜ୍ଞାନ ଏତେ ଦୁର୍ବୋଧ୍ୟ ହେଲାଣି ଯେ ସେଥିରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଉଥିବା ଜଟିଳ ଗାଣିତିକ ତର୍ତ୍ତକ୍ ଅଲ୍ସ କେତେକ ବିଶେଷଞ୍ଜ ହିଁ ବୁଝିପାରିବା ସମୃବ । ଆଇନ୍ଷାଇନ୍ଙ୍କ ପ୍ରତିପାଦିତ ଆପେକ୍ଷିକ ତତ୍ତ୍ୱକୁ ପ୍ରଥମେ ବୁଝିବା ଏତେ କଞ୍ଜକର ଥିଲା ଯେ କଥିତ ଅଛି ଆଉ ଜଣେ ପ୍ସିଦ୍ଧ ବସ୍ତୁବିଜ୍ଞାନୀ ଆର୍ଥର୍ ଏଡିଙ୍ଗଟନ୍ଙ୍କୁ କଥା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କହିଥିଲେ 'ମୁଁ ଶୁଣୁଛି, ପୃଥିବୀରେ କେବଳ ତିନିଜଣ ବିଜ୍ଞାନୀ ହିଁ ତ୍ରୃଟିକୁ ଏଯାଏ ଠିକ୍ ଭାବେ ବୁଝିପାରିଛନ୍ତି ।' ଏଡିଙ୍ଟନ୍ ଏହାର ଉତ୍ତରରେ କେବଳ କହିଥିଲେ 'ହଁ, ତୂତୀୟ ଜଣକ କେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ମୁଁ ତାଙ୍କର ନାମ ଓ ଠିକଣା ଜାଣିବା ପ୍ରୟାସରେ ଅଛି ।'

ଷ୍ଟିଫେନ୍ ହକିଙ୍ସ୍ କହିଛନ୍ତି, ସେ ଗାଣିତିକ ସମୀକରଣର ବିନା ସାହାଯ୍ୟରେ ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତିଟିଏ ବୁଝିପାରିବା ଭଳି ଭାଷାରେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ସୂଷ୍ଟି ଓ ପରିଣତିବିଷୟକ ଧାରଣା ଏହି ପୁସ୍ତକଟିରେ ଦେବାକୁ ଚେଞ୍ଜା କରିଛନ୍ତି । ତେବେ ବସ୍ତୁତ୍ ଓ ଉ୍ତର୍ଜାର ସଂପର୍କ ଯୋଡ଼ୁଥିବା ଆଇନ୍ଷାଇନ୍ଙ୍କ ସମୀକରଣ $E=mc^2$ ର ଉଲେଖ ସେ କରିଛନ୍ତି କାରଣ ପାୟ ସମୟେ ଏହା ସହିତ ପରିଚିତ, ଏହା ସେ ଆଶା କରନ୍ତି । ପୁୟକଟିର ପାଣ୍ଡୁଲିପିର ପ୍ରଥମ ଡ୍ରାଫ୍ଟଟି ଲେଖିବା ପରେ ୧୯୮୫ରେ ସେ ନିଉମୋନିଆରେ ଆକ୍ୱାନ୍ତ ହେଲେ । ଡାକ୍ତରଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା ପରେ ତାଙ୍କୁ ଦୁରାରୋଗ୍ୟ ALS (Lou Gerhig'sବା ମୋଟର ନ୍ୟୁରନ୍ ରୋଗ ଭାବେ ସାଧାରଣରେ ପରିଚିତ) ରୋଗ ହୋଇଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଲା । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ନିଜ ମତରେ, ଏହି ରୋଗକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ସେ ଅନ୍ୟ ସମୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଭାଗ୍ୟବାନ୍ ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ଜେନ୍ ଏବଂ ତିନି ସନ୍ତାନ ରବର୍ଟ୍, ଲୁସି ଓ ଟିମନ୍ ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱାଭାବିକ ଜୀବନଯାପନ କରିବାରେ ସମୟ ସାହାଯ୍ୟ କରି ଆସିଛନ୍ତି । ଏହା ଉପରେ ସେ ତାର୍ତ୍ତ୍ୱିକ ବସ୍ତୁ ବିଜ୍ଞାନକୁ ତାଙ୍କ ଗବେଷଣାର ବିଷୟବସ୍ତୁ ରୂପେ ବାଛିବା ଯୋଗୁଁ ତାଙ୍କ ଜୀବନ ଅଧିକ ସୁଖମୟ ହୋଇଛି ଓ ମନରେ ଅନେକ ଶାନ୍ତି ଆସିଛି। ଏହି ସବୁ କାରଣରୁ ଶାରୀରିକ ପଙ୍ଗୁତା ତାଙ୍କର୍ ବିଶେଷ କିଛି ଅନିଷ୍ଟସାଧନ କରିପାରିନାହିଁ । ଅବଶ୍ୟ ରୋଗରୁ ମୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର 'ଟ୍ରାକିଓଷ୍ଟୋମି' ଅପରେସନ୍ କରାଗଲା। କିନ୍ତୁ ସେଥିଯୋଗୁଁ ସେ ବାକ୍ଶକ୍ତି ହରାଇବସିଲେ ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଭାବବିନିମୟ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ। ତାଙ୍କର ଆଶଙ୍କା ହେଲା, ବହି ଲେଖା ଅସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରହିଯିବ। କିନ୍କୁ ତାଙ୍କର ଛାତ୍ର ବ୍ରିୟାନ୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ତାଙ୍କୁ ବିଷୟବସ୍ତୁର ଇଚ୍ଛିତ ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ । ସନିଭେଲ୍ କ୍ୟାଲିଫୋର୍ଣ୍ଣିଆର୍ 'Words Plus Inc.' ସଂୟାରୁ ବାଲଟ୍ ବୋଲଟୋଜ୍ ତାଙ୍କୁ ଏକ Living Centre ଦାନ କଲେ ଯାହା ସାହାଯ୍ୟରେ ସେ ପୁଷ୍ତକ ପଡ଼ିପାରିଲେ । ସେହି ସନିଭେଲ୍ର Speech Plus ସଂୟା ଦାନ କରିଥିବା ବାକ୍ ସମନ୍ୟକାରୀ (Speech Synthesizer) ଯୟଦାରା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ କଥାବାର୍ତ୍ତା ବି କରିପାରିଲେ । ଡେଭିଡ୍

ମେସନ୍ଙ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦଉ ହିଲ୍ଚେୟାର୍ରେ ଖଞାଯାଇଥିବା

ପର୍ସନାଲ୍ କଂପ୍ୟୁଟର୍ ଓ ବାକ୍ ସମନ୍ୟକାରୀ ଯୟ ଦୁଇଟି ତାଙ୍କର

ହକିଙ୍ଗସ୍ଙ୍କ ନୂଆ ବାକ୍ଯୟ

ଜୀବନ ଶୈଳୀରେ ଅଭୁତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିଦେଲା । ବସ୍ତୁତଃ ସେ ବାକ୍ଶକ୍ତି ହରାଇବାର ପୂର୍ବାବୟା ଅପେୟା ନିଜକୁ ଅଧିକ ସକ୍ଷମ ଅନୁଭବ କଲେ । ଫଳରେ ବହିଟିକୁ ସେ ଇଛା କରିଥିବା ପ୍ରକାରେ ଯଥେଞ୍ଚ ଉନ୍ନତ ରୂପରେ ପାଠକମାନଙ୍କ ଆଗରେ ୧୯୮୬ ଅକ୍ଟୋବରରେ ରଖିପାରିଲେ । ବିଜ୍ଞାନର ଜଟିଳ ତଉ୍ପକୁ ସରଳ ଓ ସୁନ୍ଦର ଭାବେ ଉପ୍ୟାପନ କରିବା ଦିଗରେ ପୁସ୍ତକଟି ଯେ ସମସ୍ତ ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଆଦର୍ଶ, ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ହେବ ।

ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ଆକାର ପ୍ରସାରିତ ହେବାରେ ଲାଗିଛି, ବୈଜ୍ଞାନିକ ହବଲଙ୍କର ଏହି ଆବିଷ୍କାର ବିଂଶଶତା ଭୀର ବିଜ୍ଞାନ ଜଗତରେ ଅନ୍ୟତମ ବିରାଟ ବୌଦ୍ଧିକ ବିପୁବ ଥିଲା। ନ୍ୟୁଟନ୍ ଓ ଆଇନ୍ୟାଇନ୍ଙ୍କ ମାଧ୍ୟାକର୍ଷଣ ତଉୃର୍ ଏହା ଏକ ସ୍ୱାଭାବିକ ନିଷ୍କର୍ଷ ଥିଲେ ବି ଆଗରୁ ଏ ବିଷୟରେ ସେମାନେ କାହିଁ କି ଚିନ୍ତା କରିନଥିଲେ, ଭାବିଲେ ବିସ୍ନିତ ହେବାକୁ ହୁଏ । ୧୯୬୫ରେ ରୋଗର୍ ପେନ୍ରୋକ୍ ନାମକ ଜଣେ ବିଶିଷ୍ଟ ବୈଜ୍ଞାନିକ ବ୍ରହ୍ଲାଣ୍ଡର ସୃଷ୍ଟି ଲକ୍ଷ କୋଟିବର୍ଷ ତଳର କୌଣସି ଏକ ନିର୍ଦିଷ୍ଟ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ (ଯାହାକୁ ସମୟର ଆରମ୍ଭ କିମ୍ବା ବିଗ୍ବ୍ୟାଙ୍ଗ୍ର ଆଖ୍ୟା ଦିଆଯାଇଛି) ହୋଇଥିଲା କି ନାହିଁ ବିଷୟଟି ଉପରେ ଗବେଷଣା ଚଳାଇଥିଲେ । ଏତିକିବେଳେ ଷ୍ଟିଫେନ୍ ହକିଙ୍ଗପ୍ ତାଙ୍କର ଜଣେ ଗବେଷକ ଛାତ୍ରର ପିଏଚ୍.ଡି. ଥେସିସ୍ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ବିଷୟବସ୍ତୁଟିଏର ସନ୍ଧାନରେ ଥିଲେ । ଏହାର ଦୁଇବର୍ଷ ତଳେ ସେ ALS ରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ଆୟୁକାଳ ଅତିବେଶୀ ଆଉ ଦୁଇବର୍ଷ ଅଛି। ଏଭଳି ପରି୍ଥିତିରେ ସେ ପିଏଚ୍.ଡି. ପାଇଁ ଗବେଷଣା ଚଳାଇ ତାହାର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାର ଆଶା ନଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଦୁଇବର୍ଷ ଅତିବାହିତ ହେଲା ପରେ ବି ତାଙ୍କର ସ୍ୱାୟ୍ଥ୍ୟରେ କୌଣସି ଅବନତି ଘଟିନଥିଲା, ବରଂ

ଉନ୍ନତିର ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଗଲା । ଇତିମଧ୍ୟରେ ସେ ତାଙ୍କର ମନୋମତ ଜଣେ ଝିଅ ଜେନ୍ ବ଼ିଲ୍ଡେଙ୍କ ପ୍ରେମଫାଶରେ ଆବଦ୍ଧ ହେଲେ । କିନ୍ତୁ ବିବାହ କରିବାକୁ ହେଲେ ଚାକିରିଟିଏର ଦରକାର ଥିଲା ଓ ଚାକିରିପାଇଁ ଡକ୍ଟରେଟ୍ ଡିଗ୍ରୀର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା । ତେଣୁ ସେ ଗବେଷଣାରେ ଆଗେଇଲେ । ବହୁ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ୧୯୭୦ରେ ପେନରୋଜ୍ ଓ ହକିଙ୍ଗସ୍ଙ୍କ ମିଳିତ ପେପର୍ଟି ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ସେଥିରେ ସେମାନେ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଯଦି ଆଇନ୍ଷାଇନ୍ଙ୍କ ଆପେକ୍ଷିକତାର ସାଧାରଣ ତତ୍ତ୍ୱଟିକୁ ନିର୍ଭୁଲ୍ ଓ ଆମେ ଦେଖୁଥିବା ସମୟ ବସ୍ତୁକୁ ନେଇ ବ୍ରହ୍ଲାଣ୍ଡ ଗଠିତ ବୋଲି ମାନି ନିଆଯାଏ, ତେବେ ବୁହାଣ ଏକ ନିର୍ଦିଷ୍ଟ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସୂଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା (ଅଥୀତ୍ ବିଗ୍ବ୍ୟାଙ୍ଗ୍ର ଅୟିତ୍ୱ) ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ହେବ । କହିବା ବାହୁଲ୍ୟ, ଏ' ପ୍ରକାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଅନେକ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପ୍ରଥମେ ଭୀଷଣ ବିରୋଧ କଲେ । ବିରୋଧର ଦୁଇଟି କାରଣ ଥିଲା । ପ୍ରଥମଟି ହେଲା ବ୍ୟକ୍ତିର ଇଚ୍ଛାକୁ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପରିବେଶ ନିୟନ୍ତିତ କରିଥାଏ ବୋଲି ମାର୍କ୍ସବାଦୀ ଚିନ୍ତାଧାରାରେ ଏହା ବ୍ୟାଘାତ ସୃଷ୍ଟିକଲା । ଅନ୍ୟଟି ଥିଲା , ଏପରି ଏକ ମୁହୂର୍ତ୍ତ (ଯାହାକୁ ଗଣିତର ଭାଷାରେ ସିଙ୍ଗୁଲାରିଟି କୁହାଯାଏ)ର ପରିକଲ୍ଜନା ଆପେକ୍ଷିକତା ଭଳି ଏକ ସୁନ୍ଦର ତତ୍ତ୍ୱର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ଆଞ୍ଚ ଆଣିବ ବୋଲି କେତେକ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଅନୁଭବ କଲେ । ତେବେ ଗଣିତର କୌଣସି ତର୍ତ୍ତ କିପରି ହେବା ଉଚିତ ଏହାକୁ ନେଇ ତର୍କ କରାଯିବା ଏକ ହାସ୍ୟାୟଦ କଥା । ତେଣୁ ପରିଶେଷରେ ପେନ୍ରୋଜ୍ ଓ ହକିଙ୍ଗସ୍ଙ୍କର ତଉୃଟିକୁ ସବୁ ମହଲ ଗ୍ରହଣ କରିନେଲେ । ଏବେ ଏହା ସ୍ୱୀକୃତ ଯେ ବୃହାୁଣ ସୃଷ୍ଟିର ଏକ ଆରମ୍ଭ ମୁହୂର୍ତ୍ତ - ତାହାର ନାମ ବିଗ୍ବ୍ୟାଙ୍ ଥିଲା । ତେବେ ବିଡ଼ମ୍ବନାର କଥା ଏହି ଯେ ହକିଙ୍ଗସ୍ ଏବେ ତାଙ୍କର ମତ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ବୟୁବିଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି ଯେ ବିଗ୍ବ୍ୟାଙ୍ ସିଙ୍ଗୁଲାରିଟି ଅର୍ଥାତ୍ ସୃଷ୍ଟିର ଆରମ୍ଭ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ନାମକ ପରିକଲ୍ପନାକୁ ବାଦଦେଇ ସୂଷ୍ଟିତଉ୍ୱକୁ ପ୍ରତିପାଦିତ କରିବା ସମ୍ଭବ । କ୍ୱାଞ୍ଜମ୍ ତତ୍ତ୍ୱକୁ ଆଧାର କରି ସେ ଏ' ପ୍ରକାର ଯୁକ୍ତି ଉପୟାପିତ କରୁଛନ୍ତି ଓ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେ ସୂଷ୍ଟିର ଆରମ୍ଭ ଏପରି କୌଣସି ବିଗ୍ବ୍ୟାଙ୍ଗୁ ଘଟିନାହିଁ ।

> ଆତ୍ରେୟଭୂମି, ପୁଟ୍ ୧୦୭ (ପି), ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ବିହାର, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୧୩

ରସାୟନ ବିଜ୍ଞାନ ଧାତୁର କଥା – ୧

*ଶ୍ରୀ ପ୍ରଭାତ କୁମାର ସାହୁ ଓ **ଶ୍ରୀମତୀ ହରପ୍ରିୟା ମହାନ୍ତି

ଧାତୁ ଓ ମାନବ ସଭ୍ୟତା

ପ୍ରାୟ୍ ତିନି ହଜାର୍ ବର୍ଷ ତଳର୍ କଥା, ରାଜା ସଲୋମନ ଜେରୁଜେଲମ୍ରେ ଏକ ସୁନ୍ଦର ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ। ଏହାର ଉଦ୍ଘାଟନ ନିମନ୍ତେ ସେ ଏକ ରାଜସଭାର ଆୟୋଜନ କଲେ। ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଂଶଗ୍ହଣ କରିଥିବା ସମୟ ଶ୍ମିକ, ଶିଳ୍କୀମାନେ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ସେହି ସଭାରେ ରାଜା ସୋଷଣା କଲେ ଯେ ସେହି ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣରେ ଯେଉଁ ଶ୍ରମିକ ବା ଶିଲ୍କାଙ୍କର ସର୍ବଶ୍ରେଷ ଅବଦାନ ରହିଥିବ ତାଙ୍କୁ ସେ ଗୋଟିଏ ଦିନ ପାଇଁ ରାଜସିଂହାସନ ଅର୍ପଣ କରିବେ । ସମୟଙ୍କୁ ଆଞ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଆସି ସିଂହାସନରେ ବସିଗଲେ। ରାଜା ସଲୋମନ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ର କଲେ, "କେଉଁ ଅଧିକାରରେ ତୁମେ ସିଂହାସନରେ ବସିଲ୍ ?'' ସେ ରାଜମିୟୀମାନଙ୍କୁ ଓଲ୍ଟା ପ୍ରଶ୍ନ କଲ୍ଲେ ''ତମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗୁଥିବା ଯୟପାତି କାହାଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି ?'' ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "କମାର ଦ୍ୱାରା" । ତା ପରେ ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପୁଶୃ କଲେ ''ଆପଣମାନଙ୍କ ଯୟପାତି ?'' ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏକା ଉତ୍ତର, "କମାର୍ ଦ୍ୱାରା"। ସେତେବେଳେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲା, "ମୁଁ ଜଣେ କମାର, କୃହନ୍ତୁ ମୁଁ ସିଂହାସନରେ ବସି କିଛି ଭୁଲ କରିଛି ?" ରାଜା ତତ୍ୟଣାତ୍ ତାଙ୍କ ରାଜମୁକୁଟ କାଡ଼ି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ମୟକରେ ପିନ୍ଧାଇଦେଲେ। ଏହି ଗଲ୍ୱରୁ ବୁଝାଯିବ ଯେ ବ୍ୟାବହାରିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଧାତୁ ତଥା ଧାତୁ ତିଆରି କାରିଗରର ଭୂମିକା କେତେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଡ।

ମାନବ ସଭ୍ୟତା ଇତିହାସର କ୍ରମିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ସେହି ସବୁ ଧାତୁ ନାମରେ କରାହେଉଛି ଯାହା ସେତେବେଳର ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଏବଂ ନିତ୍ୟ ବ୍ୟବହାର୍ଯ୍ୟ କାମରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିଲା। ଏହି ଭାବରେ ନାମକରଣ ହୋଇଛି ପୁରାତନ ଏବଂ ନୁତନ ପ୍ରୟର ଯୁଗ, ବ୍ରୋଞ୍ଜଯୁଗ,ଲୌହଯୁଗ। ଇତିହାସରୁ ଜଣାଯାଏ, ପ୍ରୟର ଯୁଗ ପରେ ହିଁ ଧାତୁର ବ୍ୟବହାର ଆସିଛି । ବ୍ରୋଞ୍ଜ ଯୁଗର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ । ତତ୍ମା ଓ ଟିଶର ସମ୍ଲିଶ୍ରଣରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଏ ବ୍ରୋଞ୍ଜ ଧାତୁ, ଯେଉଁଥିରେ ସାଧାରଣତଃ ୧ ରୁ ୧୦ ଶତାଂଶ ଟିଣ ଥାଏ । ଟିଣର ପରିମାଣ ବୃଦ୍ଧି ହେବା ସାଙ୍ଗକୁ ବ୍ରୋଞ୍ଜର କଠିନତ୍ୱ ବୃଦ୍ଧି ପାଏ। ଏହି କଥା ସେହି ପ୍ରାଚୀନ ଯୁଗର ଧାତୁ ଶିଲ୍କୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଥିଲେ । ତେଣୁ ସେମାନେ ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟର ଉପଯୋଗ ନିମନ୍ତେ ବିଭିନ୍ନ ମିଶ୍ରଣର ବ୍ରୋଞ୍ଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିଲେ ବୋଲି ପ୍ରତୃତାତ୍ତ୍ୱିକ ନିଦର୍ଶନ ମିଳିଥାଏ । ବ୍ରୋଞ୍ଜଯୁଗ ପରେ ଲୌହଯୁଗ ଆରମ୍ଭୁ ହେଲା ।

ପ୍ରତ୍ୱତାତ୍ତ୍ୱିକ ଆବିଷ୍କାରରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ପ୍ରାୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୂର୍ବ ୨୧୦୦ ରେ ଏସିଆ ମହାଦେଶରେ ହିଟ୍ଟି ଜାତିର ଲୋକମାନେ ସର୍ବପ୍ଥମେ ଲୌହ ନିଷ୍କାସନ କରିବାରେ ସମର୍ଥ ହୋଇଥିଲେ। ତାହାପରେ ଏକହଜାର ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଆର୍ମେନିଆ, ଚୀନ, ଭାରତ ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣ ଇଉରୋପର କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ଲୌହଯୁଗର ସୂତ୍ରପାତ ହୋଇଥିଲା । ଆମକୁ ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ, କୌଣସି ଦୁଇଟି ଯୁଗ ମଧ୍ୟରେ ଷକ୍ଷ ଭାବରେ ସୀମାରେଖା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ବ୍ରୋଞ୍ଜଯୁଗର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ହିଁ ଲୌହ ନିଷ୍କାସନ ଓ ତାର ବ୍ୟବହାର ଆର୍ମ୍ଭ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ସମୟ୍କ୍ରମେ ଲୌହ ବ୍ରୋଞ୍ଜକୁ କେତେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ୟାନଚ୍ୟୁତ କରିଛି।

ମହାକାଶର ଉଲ୍କାରୁ ମଣିଷ ପ୍ରଥମେ ଲୁହା ପାଇଥିଲା ଯାହା ପର୍ବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଲୌହ ନିଷ୍କାସନର ଧାରଣା ଦେଲା। ଉଲ୍କାର ଲୁହାରେ ଥାଏ ୭୦% ନିକେଲ । ଏହି ଧରଣର ଲୌହର କିୟ୍ଦଂଶ ମିଶର୍ରେ ଖ୍ରୀ.ପୂ. ୪୦୦ ର ଏକ ସମାଧି ମଧ୍ୟରୁ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଅଛି। ଇରାନର ଉର ଅଞ୍ଚଳରେ ଖୀ:ପୂ. ୩୦୦ରେ ନିର୍ମିତ ଲୌହ ମିଳିଅଛି । ୧୮୯୯ ମସିହାରେ ଉତ୍ତରମେରୁ ବିଜୟୀ ଇଉଲିୟମ୍ ରବର୍ଟ୍ ପେରୀ ଗ୍ରୀନ୍ଲାଣ୍ଡ ଯିବା ସମୟରେ ଏୟିମୋମାନେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ବିରାଟ ଉଲ୍କାପିଣ୍ଡ ନିକଟକୁ ନେଇ ଯାଇଥିଲେ । ଅନେକ ବର୍ଷ ଧରି ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଅୟଶୟ ଯୋଗାଇ ଦେବା ପରେ ମଧ୍ୟ ତାର୍ ଓଜନ ଥିଲା ୩୭ ଟନ୍ । ଏହି ଧର୍ଣର୍ ଲୌହ ବ୍ୟତୀତ ମୁକ୍ତ ଅବୟାରେ ସୁନା, ରୁପା, ତମ୍ବା ଇତ୍ୟାଦି ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ। ତେଣୁ ମାନବ ସଭ୍ୟତାର ବିକାଶ ପରେ ପରେ ଏହି ସବୁଧାତୃର ବ୍ୟବହାର ମଧ୍ୟ ଆର୍ମ୍ଭ ହୋଇଛି। କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତିର ଏହି ପ୍ରକାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଦାନ ଉପରେ ନିର୍ଭର୍ଶୀଳ ହୋଇଥିଲେ ଆମ ସଭ୍ୟତାର ଅଗୁଗତି ସମ୍ଭବ ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତା । ସୌଭାଗ୍ୟକ୍ରମେ ମନ୍ଷ୍ୟ ଜାଣି ପାରିଛି ବିଭିନ୍ନ ଧାତୁର ମୌଳିକ ଉପାଦାନ ଏବଂ ଆବିଷ୍କାର କରିଛି ଧାତୁ ନିଷ୍କାସନର ନାନା ପଦ୍ଧତି।

ମାନବ ସଭ୍ୟତାର ଇତିହାସରେ ରୋମ ସାମାଳ୍ୟର ଏକ ବିଶେଷ ୟାନ ରହିଛି। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଜନ୍ମର ଦୁଇ ତିନି ଶତାବ୍ଦୀ ପୂର୍ବରୁ ଏବଂ ପରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ସର୍ବାଧିକ ସମୃଦ୍ଧି ଲାଭ କରିଥିଲା । ଇତିହାସରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ରୋମାନ୍ ମାନେ ସୁନା, ରୁପା, ତମ୍ବା, ଟିଣ, ଲୌହ, ପାର୍ଦ, ସୀସା ଏବଂ ଆୟ୍ଟିମନି ପରି ଆଠଟି ଧାତୁର୍ ବ୍ୟବହାର ଜାଣିଥିଲେ । ପର୍ବର୍ତୀକାଳରେ ମଧ୍ୟଯୁଗରେ ଯୋଗହେଲା ପୁଣି ତିନୋଟି - ଦୟା, ବିସମଥ୍ ଏବଂ ଆର୍ସେନିକ୍; ଅବଶ୍ୟ ଆଞ୍ଜିମନି, ବିସମଥ୍ ଏବଂ ଆର୍ସେନିକ୍କୁ ଧାତୁ ନ କହି ସେମିମେଟାଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଅର୍ଦ୍ଧଧାତୁ କୁହାଯାଏ, କାର୍ଣ ଧାତୁର୍ ଅନେକ ଗୁଣ ଏମାନଙ୍କର ନାହିଁ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି, କେଉଁ ଜିନିଷକୁ ଆମେ ଧାତୁ କହିବା ? ରୁଷିଆର ଦାଶନିକ ଓ ବିଜ୍ଞାନୀ ଲୋମୋନୋସଭ (Mikhail Vasilyevich Lomonosov, 1711-1765, ଯାହାଙ୍କ ନାମରେ ମସ୍କୋ ଷ୍ଟେଟ୍ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ୍ ନାମିତ) ୧୭୬୩ ମସିହାରେ ଲୋମୋନୋସଭ

ଧାତୁବିଦ୍ୟା ବିଷୟରେ ଲିଖ୍ଡ ପୁୟକରେ ଧାତୁର ସଂଜ୍ଞା ଦେବାକୁ ଯାଇ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ, ଧାତୁ ଏକ ଉଜ୍ଜଳ କଠିନ ପଦାର୍ଥ ଯାହାକୁ ବିଭିନ୍ନ ଆକୃତିରେ ରୂପ ଦେଇହେବ । ତାଙ୍କର ସେହି ସଂଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ସେତେବେଳେ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ଛଅଟି ଧାତୁ : ସୁନା,ରୁପା,ତମ୍ବା,ଟିଣ,ଲୌହ ଓ ସୀସା; ଭଙ୍ଗୁରତା

ନିମନ୍ତେ ଆଞ୍ଚିମନି ଏବଂ ତର୍କ ଅବୟା ଯୋଗୁଁ ପାର୍ଦ ଧାତୁ ତାଲିକାରୁ ବାଦ ପଡ଼ିଥିଲେ । ଅଷ୍ଟାଦଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ମନୁଷ୍ୟକୃ ଜଣାଥିଲା ପ୍ରାୟ କୋଡ଼ିଏଟି ଧାତୁ । ୧୮୬୧ ମସିହାରେ ରୁଷୀୟବିଜ୍ଞାନୀ ମେଣ୍ଡେଲିୟେଭ(Dmitri Ivanovich

ମେଣ୍ଡେଲିଯେୃଭ

Mendeleev, 1834-1907) ମୌଳିକ ପଦାର୍ଥମାନଙ୍କୁ ନେଇ ପିରିୟଡିକ୍ ଟେବୁଲ୍ ବା ପର୍ଯ୍ୟାୟସାରଣୀ ପ୍ରଚଳନ କରିଥିଲେ । ସେଥିରେ ଧାତୁର ସଂଖ୍ୟା ଥିଲା ପଚାଶ, ଏବେ ସେହି ସାରଣୀଭୁଞ୍ଜ ୧୦୩ଟି ମୌଳିକ ପଦାର୍ଥ ମଧ୍ୟରୁ ୮୦ଟି ଧାତୁ ରହିଛି । ଧାତୁର ସଂଜ୍ଞା ଏବେ ତାର ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଗଠନ ଭିଷିରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଛି । ସବୁ ପଦାର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ପରମାଣୁ ସମଞ୍ଜିକୁ ନେଇ ବସ୍ତୁର ନିର୍ମାଣ ଏବଂ ଧାତୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପରମାଣୁ ଗୁଡ଼ିକ ବାହାରେ ରହିଥିବା ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ ବଳୟ ମଧ୍ୟରେ ଅବ୍ୟାନ କରିଥାନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ଧାତୁଗୁଡ଼ିକ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟଭାବେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ପରିବାହୀ ।

ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତରେ ମହେଞୋଦାରୋ-ହର୍ୟା (୩୦୦ ଖ୍ରୀଞ୍ଜାବ୍ଦ) ସଭ୍ୟତାରୁ ଲୌହର ନିଦର୍ଶନ ନ ମିଳିଲେ ମଧ୍ୟ ବ୍ରୋଞ୍ଜ୍ ର କେତେକ ମୂର୍ତ୍ତି ଏବଂ ବେଶ୍ କିଛି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟାବହାରିକ ସାମଗ୍ରୀ ମିଳିଅଛି । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ସୁନା, ରୁପା, ତମ୍ବା, ଟିଣ ଏବଂ ସୀସା ମଧ୍ୟ ଥିବାର ଜଣାପଡ଼େ । ପ୍ରାଚୀନ ରଚନାକୁ ଭିତ୍ତିକରି ଜଣାଯାଏ ଯେ ବୈଦିକ ଯୁଗ ଏବଂ ତାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଯୁଗରେ ଆଠଟି ଧାତୁର ବ୍ୟବହାର ଜଣାଥିଲା; ଯଥା ସୁନା, ରୁପା, ତମ୍ବା, ଲୌହ, ପାର୍ଦ, ଦସ୍ତା, ସୀସା ଏବଂ ଟିଣ । ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଏହା ରୋମାନ୍ ସଭ୍ୟତାର ଅନେକ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମୟର କଥା ।

ଆଧୁନିକ ସଭ୍ୟତାରେ ଧାତୁର ଭୂମିକା ଅନେକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନଯାତ୍ରା, ନିତ୍ୟବ୍ୟବହାର୍ଯ୍ୟ ଜିନିଷପତ୍ର ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ମହାକାଶଯାନ, ପର୍ମାଣୁ ଶକ୍ତି ଉତ୍ପାଦନ - ସବୁଠାରେ ତାହାର ଉପଯୋଗିତା ରହିଛି । ବାର୍ତ୍ତା ବିନିମୟ ଏବଂ ତଥ୍ୟ ପ୍ରସାରଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ସଭ୍ୟତାର ଆଉ ଦୁଇଟି ସ୍ତମ୍ଭ । ଏସବୁ ମୂଳରେ ରହିଛି ସିଲିକନ୍ ନାମକ ଏକ ଅର୍ଦ୍ଧ ଧାତୁ, ହୁଏତ ଏହାର ଅନୁପଣ୍ଡିତରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ସଭ୍ୟତା ତିଷ୍ଟି ରହି ପାରିବ ନାହିଁ ।

(କ୍ରମଶଃ)

* ସେବା, ୯, ଏକାମ୍ର ମାର୍ଗ, ଗଙ୍ଗନଗର, ଯୁନିଟ୍-୬, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୦୧

** ରାଧାକୃଷ୍ଣ ଇନ୍ଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟ୍ ଅଫ୍ ଇଞ୍ଜି ନିୟରିଂ ଆଣ୍ଟ୍ ଟେକ୍ନୋଲିକ, ଖୋର୍ଦ୍ଧା

କୃତ୍ରିମରଞ୍ଜକର ଆକସ୍ମିକ ଉତ୍ଭାବନରହସ୍ୟ

ଇଞ୍ଜିନିୟର୍ ମାୟାଧର ସ୍ୱାଇଁ

ଆମ ଓଡ଼ିଆରେ ଗୋଟିଏ ଡଗ ଅଛି, "ଆଳୁ ଖୋଳୁ ଖୋଳୁ ମହ।ଦେବ" । ଏହାର ଅର୍ଥ ହେ ଉଛି ଯେ ଗୋଟିଏ କାମ କରୁଥିବାବେଳେ ଅଜାଣତରେ ହଠାତ୍ ଅନ୍ୟ ଏକ କାମ ହୋଇଯାଏ । ବିଜ୍ଞାନ ଜଗତ୍ରେ ଆବିଷ୍କାର ଓ ଉଭାବନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦେଖାଯାଇଛି । ଆଲେକ୍ ଜାଣ୍ଡାର ଫ୍ଲେମିଂଙ୍କ ଦ୍ୱାର । ବୀ ଜସ୍ନ (antibiotic) ପେନ୍ସିଲିନ୍ର ଆବିଷ୍କାର ହେଉ କିମ୍ବା ଇଉଲସନ୍ ଗ୍ରେଟ୍ବ୍ୟାଚ୍ଙ୍କ କୃତ୍ରିମ ହୃତ୍ପିଣ୍ଡ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ପ୍ରେଣ ଉଭାବନ ହେଉ, ଏହିପରି ଅନେକ ଆକସ୍କିକ ଆବିଷ୍କାର ଓ ଉଭାବନର ଉଦାହରଣ ରହିଛି । ସେହିପରି ଏକ ଉଭାବନ ହେଉଛି କୃତ୍ରିମ ରଞ୍ଜକ (dye) ।

ଇଉଲିୟ୍ମ୍ ହେନେରି ପର୍କିନ୍ ନାମକ ଜଣେ ଛାଡି ଇଷ୍ଟର ଛୁଟିବେଳେ ନିଜ ସରେ ଏକ ପରୀକ୍ଷାଗାର କରି ରସାୟନବିଜ୍ଞାନ ପରୀକ୍ଷା କରୁଥିଲେ । ସେ ରାସାୟନିକଭାବେ କୁଇନାଇନ୍ (ମ୍ୟାଲେରିଆ ରୋଗର ଔଷଧ) ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ । ଏହାର ସୂତ୍ର $\mathbf{C}_{20}\mathbf{H}_{24}\mathbf{N}_2\mathbf{O}_2$ ଜଣାଥିଲା , ମାତ୍ର ଏହାର ସଂରଚନା ସୂତ୍ର (structural formula) ଜଣା ନଥିଲା । ମ୍ୟାଲେରିଆ ରୋଗର ଚିକିତ୍ସାପାଇଁ ସିନ୍କୋନା (Cinchona) ଗଛର ଛେଲିରୁ ଔଷଧ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଉଥିଲା ଏବଂ ଏହା କେବଳ ପେରୁ ଓ ବଲିଭିଆରେ ମିଳୁଥିଲା । ଏଣୁ ରାସାୟନିକ ଉପାୟରେ ଏହାର ପ୍ରସ୍ତୁତି ପାଇଁ ସେତେବେଳେ ଅନେକ ରସାୟନ ବିଜ୍ଞାନୀ ଗବେଷଣା କରୁଥିଲେ ।

ସେତେବେଳକୁ ର୍ସାୟ୍ନ ବିଜ୍ଞାନ ଆଦ୍ୟ ବିକାଶ ସ୍ତର୍ରେ ଥିଲା । ପର୍କିନ୍ ଚିନ୍ତା କଲେ ଯେ ଗୋଟିଏ ରାସାୟନିକ ସମୀକରଣରେ ଦୁଇ ପଟେ ଥିବା ବ୍ୟୁତ୍ୱକୁ ସମାନ କରିପାରିଲେ ସେ ଦରକାରୀ ଯୌଗିକ ପଦାର୍ଥ ପାଇପାରିବେ । ଏଣୁ ସେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ଯେ ଯଦି ସେ ଦୁଇଟି ଏଲିଲ୍ ଟଲ୍ୟୁଇଡିନ୍ (allyl toluidine) ଅଣୁ $(C_{10}H_{13}N)$ କୁ ତିନୋଟି ଅମ୍ଳଜାନ ପର୍ମାଣୁସହ କାରଣ କରିବେ, ତାହାହେଲେ କୁଇନାଇନ୍ ଓ ଜଳ ମିଳିବ । ସେ ପୋଟାସିୟମ୍ ଡାଇକ୍ରୋମେଟ୍ ବ୍ୟବହାର କରି ତିନୋଟି ଅମ୍ଳଜାନ ପର୍ମାଣୁସହ ଏଲିଲ୍ ଟଲ୍ୟୁଇଡିନ୍ର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା କରି ନିମ୍ନ ସମୀକରଣ ହିସାବରେ ଗୋଟିଏ ଯୌଗିକ ପଦାର୍ଥ ପାଇଲେ ।

~~-~~ବିଜ୍ଞାନ ଦିଗନ୍ତ

 $2(C_{10}H_{13}N) + 3O \rightarrow C_{20}H_{24}N_2O_2 + H_2O$

ମାତ୍ର ଉପ୍ନୁ ପଦାର୍ଥର ସୂତ୍ର କୁଇନାଇନ୍ର ସୂତ୍ର ସହ ମିଶୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହା କୁଇନାଇନ୍ ନୁହେଁ। ପର୍କିନ୍ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ, "ଏଥିରୁ କୁଇନାଇନ୍ ଗଠିତ ହେଲାନାହିଁ,ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ଅପରିଷ୍କାର ଲୋହିତ ବାଦାମୀ ରଙ୍ଗର ଅଧଃକ୍ଷେପକ (precipitate) ସୃଷ୍ଟି ହେଲା।"

ପର୍କିନ୍ ଅନ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ନେଇ ନିଜର ପର୍ରୀକ୍ଷା ଚଳାଇଲେ । ଶେଷରେ ସେ ଏନିଲିନ୍ (aniline - $C_6H_5NH_2$) ଓ ଏହାର ସଲ୍ଫେଟ୍କୁ ନେଇ ପୋଟାସିୟ୍ମ୍ ଡାଇକ୍ରୋମେଟ୍ ବ୍ୟବହାର କରି କାରଣ କଲେ । ଏଥିରୁ କଳା ରଙ୍ଗର ଗୋଟିଏ ଅଧଃକ୍ଷେପକ ମିଳିଲା । ପର୍କିନ୍ ପ୍ରଥମେ ଏହାକୁ ଏକ ବିଫଳ ପର୍ରୀକ୍ଷା ମନେକଲେ । ମାତ୍ର ତାଙ୍କ ପର୍ରୀକ୍ଷା ଉପକରଣକୁ ଆଲ୍କୋହଲ୍ ଦ୍ୱାରା ସଫା କରିବା ପରେ ଗୋଟିଏ ରଙ୍ଗନ ଦ୍ରବଣ ପାଇଲେ । ଏହି ରଙ୍ଗନ ଦ୍ରବଣ ଥିଲା ପ୍ରଥମ କୃତ୍ରିମ ରଞ୍ଜକ । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ସମୟ ଲୁଗାପଟା ବୃକ୍ଷଲତାଠାରୁ ମିଳୁଥିବା ପ୍ରାକୃତିକ ବର୍ଣ୍ଣକ (pigment) ଦ୍ୱାରା ରଙ୍ଗ କରା ଯାଉଥିଲା ।

ପର୍କିନ୍ଙ୍କ ଉଭାବିତ ରଞ୍ଜକ ରେଶମ, ତୁଳା, ପଶମ ଓ ଅନ୍ୟ କାର୍ଯାସ ବସ୍ତୁକୁ ନୀଳ ଲୋହିତ (purple) ରଙ୍ଗରେ ରଙ୍ଗିନ କରିପାରିଲା । ସେ ୧୮୫୬ ମସିହା ଅପ୍ରେଲ୍ ମାସ ୨୮ ତାରିଖରେ ଏହି ଉଭାବନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ବର୍ଷ ଅଗଷ୍ଟ ମାସ ୨୬ ତାରିଖରେ ଏହାର ପେଟେଞ୍ ପାଇଁ ଦରଖାୟ କରିଥିଲେ ।

ପରୀ ୟା ଗାରରେ ର ଞ୍ଜକ ଉଭା ବନ ପରେ ଏହାର ବ୍ୟାବସାୟିକ ଉତ୍ପାଦନ ପ୍ରତି ପର୍କିନ୍ ଧ୍ୟାନ ଦେଲେ । ମାତ୍ର ଏହା ସେତେ ସହକସାଧ୍ୟ ନ ଥିଲା । ବହୁ କଷ୍ଟରେ ତାଙ୍କ ପିତା ଏଥିପାଇଁ ଅର୍ଥ ଯୋଗାଡ଼ କଲେ । ପର୍କିନ୍ ନିଜ ଭାଇଙ୍କ ସହ ମିଶି ନିଜ ସରେ ଥିବା ପରୀକ୍ଷାଗାରରେ ଛଅମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରି ଏହାର ବ୍ୟାବସାୟିକ ଉତ୍ପାଦନ ପ୍ରକ୍ରିୟ ବାହାର କଲେ । ସେ କିମ୍ବା ତାଙ୍କର କୌଣସି ବନ୍ଧୁ ଓ ପରିବାରର ସଦସ୍ୟ କେବେ କୌଣସି କାରଖାନା ଭିତରକୁ ପଶି ନ ଥିଲେ; ସେ ବହିପଡ଼ି ଏ' ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯାହା ଜ୍ଞାନ ଅର୍କିନ କରିଥିଲେ । ରଞ୍ଜକ ଉତ୍ପାଦନର ମୂଳ ପଦାର୍ଥ ହେଉଛି ଏନିଲିନ୍ । ନାଇଟ୍ରୋବେଞ୍ଜିନ୍ ସହ ଏସିଟିକ୍ ଅମୁ ଓ ଲୌହଗୁଣ୍ଡର ପ୍ରତିକ୍ରିୟାରୁ ଏହା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିଲା । ପୁନଶ୍ଚ ବେଞ୍ଜିନ୍ସହ ସୋଡିୟମ୍ ନାଇଟ୍ରେଟ୍ ଓ ଗନ୍ଧକାମ୍ନର ପ୍ରତିକ୍ରିୟାରେ ନାଇଟ୍ରୋବେଞ୍ଜିନ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିଲା ।

ଉଇଲିୟମ୍ ହେନେରି ପର୍କିନ୍

ଉଇଲି ୟମ୍ ହେନେରି ପର୍କିନ୍ (Sir William Henry Perkin,1838-1907) ୧୮୩୮ ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସ ୧୨ ତାରି ଖରେ ଲଞ୍ଜନଠାରେ ଭୂମିଷ ହୋଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପିତା କର୍ଜ୍ ପର୍କିନ୍ ଜଣେ ବଡ଼େଇଥିଲେ। ସାତ ଭାଇ ଭଉଣୀ ମଧ୍ୟରେ

ଉଇଲିୟ୍ମ୍ ପର୍କିନ୍ କନିଷ୍ଠ ଥିଲେ । ୧୫ ବର୍ଷ

ହେନେରି ପର୍କିନ୍

ବୟସରେ ୧୮୫୩ ମସିହାରେ ସେ ଲଞ୍ଜନର ଇଂପେରିଆଲ୍ କଲେଜରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ବିଶିଷ୍ଟରସାୟନ ବିଜ୍ଞାନୀ ଅଗଷ୍ଟ ଇଉଲ୍ହେଲମ୍ ହଫ୍ମ୍ୟାନ୍ଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କଲେ । ସେତେବେଳକୁ ରସାୟନ ବିଜ୍ଞାନ ଏତେ ଉନ୍ନତି କରିନଥିଲା । ମ୍ୟାଲେରିଆ ରୋଗର ପ୍ରାକୃତିକ ଔଷଧ କୁଇନାଇନ୍ର ମୂଲ୍ୟ ଅଧିକ ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଏହା ଦୁର୍ଲଭ ଥିଲା । ଏହାକୁ କୃତ୍ରିମ ଉପାୟରେ ସଂଶ୍ଳେଷଣ କରିବା ପାଇଁ ହଫ୍ମ୍ୟାନ୍ ଏକ ପରିକଲ୍ଜନ । (Hypothesis) ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ଗବେଷଣାରେ ପର୍କିନ୍ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ଇଷ୍ଟର ଛୁଟି ପାଇଁ ହଫ୍ମ୍ୟାନ୍ ନିକ ଦେଶ ଜର୍ମାମୀ ଯାଇଥିବାବେଳେ ପର୍କିନ୍ ନିକ ସରେ ଗୋଟିଏ ପରୀକ୍ଷାଗାର ୟାପନ କରି କୁଇନାଇନ୍ ଉପରେ ପରୀକ୍ଷା କରୁଥିବାବେଳେ ଆକସ୍ଥିକଭାବେ କୃତ୍ରିମ ରଙ୍ଗ ଉଭାବନ କରିଥିଲେ ।

କୃତ୍ରିମ ରଙ୍ଗ ଉଭାବନ କରି ଖ୍ୟାତି ଓ ଧନ ଲାଭ ପରେ ମଧ୍ୟ ପର୍କିନ୍ ଗବେଷଣାରୁ ଓହରି ଯାଇ ନ ଥିଲେ । ସେ ଜୈବିକ ରସାୟନ ବିଜ୍ଞାନ ଉପରେ ଗବେଷଣା କରି ଅନ୍ୟ କୃତ୍ରିମ ରଙ୍ଗ, କୃତ୍ରିମ ଅତର ଓ ସିନାମିକ୍ ଅମ୍ଳ (Cinnamic acid) ଆବିଷ୍କାର କରିଥିଲେ ।

ପର୍କିନ୍ ୧୯୦୬ ମସିହା କୁଲାଇ ମାସ ୧୪ ତାରିଖରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ । ସେ ଦୁଇଥର ବିବାହ କରିଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ସ୍ତୀଙ୍କ ଦୁଇଟି ପୁତ୍ର ଏବଂ ଦ୍ୱିତୟୀ ସ୍ତୀଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ଓ ଚାରିଟି କନ୍ୟା ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ତିନିକଣଯାକ ପୁତ୍ର ରସାୟନବିଜ୍ଞାନୀ ଥିଲେ ।

ପର୍କିନ୍ଙ୍କ କୃତିଷ୍ଟ ପାଇଁ ସେ ୧୮୬୬ ମସିହାରେ ଲଞ୍ଜନର ର୍ୟାଲ୍ ସୋସାଇଟିକୁ ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ୧୮୭୯ ମସିହାରେ ରୟାଲ୍ ପଦକ ଓ ୧୮୮୯ ମସିହାରେ ଡେଭି ପଦକ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ୧୯୦୬ ମସିହାରେ ସେ ନାଇଟ୍ ଉପାଧିରେ ସନ୍ନାନିତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ସେ 'ପର୍କିନ୍ ପଦକ' ଲାଭ କରିଥିଲେ ।

ବେଞ୍ଜିନ୍+ସୋଡିୟମ୍ନାଇଟ୍ରେଟ୍ +ଗନ୍ଧକାମ୍ଲ →ନାଇଟ୍ରୋବେଞ୍ଜିନ୍; ନାଇଟ୍ରୋବେଞ୍ଜିନ୍ + ଏସିଟିକ୍ ଅମ୍ଳ + ଲୌହଗୁଣ୍ଡ → ଏନିଲିନ୍ ସେତେବେଳେ ବେଞ୍ଜିନ୍ ଅଲ୍ପ ପରିମାଣରେ ଉପ୍।ଦିତ ହେଉଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଶୁଦ୍ଧ ନ ଥିବାରୁ ପର୍କିନ୍ଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର ପୂର୍ବରୁ ଏହାକୁ ବିଶୋଧନ କରିବାକୁ ପଡୁଥିଲା । ବେଞ୍ଜିନ୍ସହ ନାଇଟ୍ରିକ୍ ଅମ୍ଳ ମିଶାଇ ନାଇଟ୍ରୋବେଞ୍ଜିନ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ହେଲେ ନାଇଟ୍ରିକ୍ ଅମ୍ଳ ଅତି ପ୍ରବଳ (strong) ହେବା ଦରକାର । ମାତ୍ର ସେତେବେଳେ ଏହା ଉପଲବ୍ଧ ନ ଥିବାରୁ ପର୍କିନ୍ ବେଞ୍ଜିନ୍ ସହ ସୋଡିୟମ୍ ନାଇଟ୍ରେଟ୍ ଓ ଗନ୍ଧକାମ୍ଳ ମିଶାଇ ଏହାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ।

ଏହିପରି ୧୮୫୬ ମସିହା ଅପ୍ରେଲ୍ ମାସରେ ଉଭାବିତ ରଞ୍ଜକର ପ୍ରଥମ ବ୍ୟାବସାୟିକ ଉତ୍ପାଦନ ୧୮୫୭ ମସିହା ଡିସେମ୍ବର ମାସରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ଏହାର ନାମ ଥିଲା ଏନିଲିନ୍ ପର୍ପଲ୍ ବା ଟିରିଆନ୍ ପର୍ପଲ୍ । ଫ୍ରାନ୍ସରେ ଏହା ଫରାସୀ ନିର୍ମାତାଙ୍କ ନାମରେ ମାଭିନ୍ (mauveine) ଭାବରେ ଜଣାଗଲା, କାରଣ ବିଳମ୍ବରେ ଦରଖାୟ କରିଥିବାରୁ ପର୍କିନ୍ଙ୍କୁ ଏଥିପାଇଁ ପେଟେଞ୍ ମିଳି ନ ଥିଲା । ରସାୟନ ବିଜ୍ଞାନରେ ଦକ୍ଷତା ନ ଥିଲେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କଞ୍ଚାମାଲ ତଥା ଉପକରଣର ସମସ୍ୟାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବା ସହ ଅତି କମ୍ ସମୟ ବ୍ୟାବଧାନରେ ପରୀ କ୍ଷାଗାରରୁ ନେଇ କାରଖାନାରେ ବ୍ୟାବସାୟିକ ଉତ୍ପାଦନ କରିବା ସମ୍ବ ନୁହେଁ । ଏଣୁ ପର୍କିନ୍ଙ୍କୁ ଜଣେ ବିଶିଷ୍ଟ ରସାୟନ ବିଜ୍ଞାନୀର ମାନ୍ୟତା ଦିଆଯାଏ ।

ପର୍କିନ୍ ରାସାୟନିକ ରଞ୍ଜକର ଉଭାବକ ଓ ବ୍ୟାବସାୟିକ ଉପ୍।ଦନ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହାର ସୂତ୍ର ଓ ସଂରଚନା କାଣି ପାରି ନ ଥିଲେ । ପରେ କଣାପଡ଼ିଲା ଯେ ବ୍ୟାବସାୟିକ ଉପ୍।ଦନରେ ଦୁଇ ପ୍ରକାର ରଞ୍ଜକ ପଦାର୍ଥ ଅଛି । ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଅପ୍ରକୃତ ମାଭିନ୍ (pseudomauveine) । ଏହାର ସୂତ୍ର ହେଉଛି $\mathbf{C}_{24}\mathbf{H}_{20}\mathbf{N}_{4}$ ଏବଂ ଏହା ଶୁଦ୍ଧ ଏନିଲିନ୍ରୁ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି । ଏହା ଦାନାଧାରଣୀୟ (crystallisable) ଲବଣ ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ ଏହାକୁ କଠିନ ରଞ୍ଜକ ଭାବେ ବଜାରରେ ବିକ୍ରି କରିବା ସମ୍ବ ନ ଥିଲା । ଅନ୍ୟ ରଞ୍ଜକ ପଦାର୍ଥ ହେଉଛି ଦାନାଧାରଣୀୟ ($\mathbf{C}_{27}\mathbf{H}_{24}\mathbf{N}_{4}$) ଏବଂ ଏହା ଟଲ୍ୟଇଡିନ୍ ଓ ଏନିଲିନ୍ର ମିଶ୍ରଣରୁ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି । ଏହା ବଜାରରେ ରଞ୍ଜକ ଉପ୍।ଦନ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ଏନିଲିନ୍ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବିଶୁଦ୍ଧ ନୁହେଁ ଏବଂ ଏଥିରେ କିଛି ପରିମାଣର ଟଲ୍ୟଇଡିନ୍ ମିଶିକରି ରହିଥାଏ ଯାହା ଫଳରେ ଦୁଇ ପ୍ରକାର ରଞ୍ଜକ ପଦାର୍ଥ ଉପ୍ନ ହୋଇଥାଏ ।

ଅପ୍ରକୃତ ମାଭିନ୍ର ସଂରଚନା ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା । କର୍ମାନୀ ରସାୟନ ବିଜ୍ଞାନୀ ଗୁଷ୍ଟାଭ୍ ଶୁଲ୍ଜ (୧୮୫୧-୧୯୨୮) ଏହାକୁ ଆବିଷ୍କାର୍ କରିଥିଲେ । ଏହାର୍ କୌଣସିବ୍ୟାବସାୟିକ ମୂଲ୍ୟନ ଥିଲା ।

$$C_6H_5NH$$
  CI^-N C_7H_7 ଅପ୍ରକୃତ ମାଭିନ୍ର ସଂରଚନା

ମାତ୍ର ଆଞ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା ଯେ ବଜାରରେ ଉପଲବ୍ଧ ହେଉଥିବା ରଞ୍ଜକର ରାସାୟନିକ ସଂରଚନା ପାଇଁ ବିଶେଷ ଚେଞ୍ଜା କରା ଯାଇନଥିଲା । କାରଣ ଅଲ୍ଷ ବର୍ଷ ପରେ ଏହି ରଞ୍ଜକ ଅଦରକାରୀ ହୋଇଗଲା । ରସାୟନ ବିଜ୍ଞାନୀମାନେ ଏହାପରେ ନୂତନ ରଞ୍ଜକ ଆବିଷ୍କାର କରିବାରେ ସଫଳ ହେଲେ । ପୁନଷ୍ଟ ପର୍କିନ୍ଙ୍କ ରଞ୍ଜକ ଉତ୍ପାଦନ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଅଧିକ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଉଥିଲା, ଫଳରେ ଏହାର ମୂଲ୍ୟ ଅଧିକ ଥିଲା । ଏଣୁ ନୂତନ ଭାବେ ଆବିଷ୍କୃତ ଓ ବ୍ୟାବସାୟିକ ସଫଳତା ଲାଭ କରିଥିବା ରଞ୍ଜକର ସଂରଚନା ଅନୁସନ୍ଧାନରେ ରସାନୟ ବିଜ୍ଞାନୀମାନେ ମନୋନିବେଶ କଲେ ।

ଉପସଂହାରରେ କୁହାଯାଇପାରେ ଯେ କୁଇନାଇନ୍ ପ୍ରସ୍ତୁଡି ପାଇଁ ପରୀକ୍ଷା କରୁଥିବା ପର୍କିନ୍ ଭାଗ୍ୟଦେବୀଙ୍କ କୃପାରୁ କୃତ୍ରିମ ରଞ୍ଜକ ଉଭାବନ କରିପାରିଲେ ଏବଂ ଏହାଦ୍ୱାରା ଅଶେଷ ଧନ ଉପାର୍ଜନ କରିପାରିଲେ । ମାତ୍ର ତାଙ୍କ ସଫଳତାକୁ ଖାଲି ଭାଗ୍ୟ ଉପରେ ନ୍ୟୟ କରିବା ସମୀଚୀନ ହେବନାହିଁ । ଭାଗ୍ୟ ସାଙ୍ଗକୁ ତାଙ୍କ ପରିଶ୍ରମ, ସାଧନା ଓ ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତାକୁ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେୟଃ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ । ଛୁଟିରେ ସାଙ୍ଗସାଥୀମାନେ ମଉଜ ମଜଲିସ୍ରେ ବ୍ୟୟ ଥିବାବେଳେ ପର୍କିନ୍ ନିଜ ପରେ ପରୀକ୍ଷାଗାର ୟାପନ କରି ରସାୟନବିଜ୍ଞାନ ପରୀକ୍ଷା କରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଇଛାଶକ୍ତି ଓ ଜ୍ଞାନ ପିପାସା ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ସଫଳତା ପାଇଁ ଦାୟୀ ।

ସହାୟକ ପୁସ୍ତିକା

- A History of the International Dyestuff Industry-Peter J. T. Morris and Anthony S. Travis.
- Perkin's Mauve : The History of the Chemistry-Andrew Filarowshi - Resonance, Vol. 15, No.9, 2010.
- 3. http://en.wikipedia.org/wiki/William_Henry_Perkin.

ଡେପୁଟି କେନେରାଲ୍ ମ୍ୟାନେକର, ପି.ପି. ଏଣ୍ଟ୍ ଇ.ଇ. ସେକ୍ସନ୍, ମେକନ୍, ରାଞ୍ଚ-୮୩୪୦୦୨ ମୋବାଇଲ୍-୦୯୪୭୦୧୯୩୭୫୫

ଜୀବ ବିଜ୍ଞାନ

କୋଷରକାହାଣୀ-୫

ଏକ ଜିନ୍ - ଏକ ଏନ୍ଜାଇମ୍

ଡ ର ଅଭୟ କୁମାର ଦଳାଇ

ଲିଙ୍ଗୀୟ ଜନନ ଦ୍ୱାରା ବଂଶବିଷ୍ତାର କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବ ପିତାମାତାଙ୍କ ଗୁଣ ବହନ କରି ପୃଥିବୀକୁ ଆସେ, ତାପରେ ପୃଥିବୀର ପାଣିପବନରେ ସାମିଲ ହୋଇ ବଞ୍ଚେ । ବଞ୍ଚବା ଏକ ଜୈବରାସାୟନିକ ପ୍ରକ୍ରିୟା । ଭୌତିକ ଜଗତ୍ରେ ଅଣୁପରମାଣୁର ବନ୍ଧନ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହେଉଥିବା ବିଭିନ୍ନ ରାସାୟନିକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଯେପରି ଏକ ନିୟମ ଅନୁସାରେ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଛନ୍ଦରେ ହେଉଛି ଜୀବ ଶରୀରକୁ ଗଠନ କରୁଥିବା ବିଭିନ୍ନ ଜୈବ ଅଣୁ ଠିକ୍ ସେହିପରି ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିୟମ ଓ ଛନ୍ଦର ବନ୍ଧା । ଜୀବନର ନିୟମ ଓ ଛନ୍ଦ ଅର୍ଥାତ୍ ଜୀବନର ରହସ୍ୟକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ବୈଜ୍ଞାନିକ, ଦାର୍ଶନିକଙ୍କ ଠାରୁ ଆର୍ମ୍ଭ କରି ସାଧାରଣ ମଣିଷ ସଦା ଚେଷ୍ଟିତ ।

୧୯୬୫ ମସିହାରେ ଗ୍ରେଗର ଜୋହନ୍ ମେଣ୍ଡେଲ୍ (Gregor Johann Mendel) ପିତାମାତାଙ୍କ ଗୁଣ ସନ୍ତାନଙ୍କଠାରେ କେଉଁ ନିୟ୍ମରେ ପ୍କଟ ହୁଏ ତା'ର ଏକ ଧାର୍ଣା ଦେଲେ । ୧୯୦୩ ମସିହାରେ ବାଲଟର୍ ସଟନ୍ (Walter Sutton) କ୍ରୋମୋଜୋମ୍ ଆଧାରିତ ବଂଶଗତି ତର୍ତ୍ତ ଆବିଷ୍କାର କଲେ। ଏହି ତର୍ତ୍ତର ଅର୍ଥ ମେଣ୍ଡେଲ୍ ଦର୍ଶାଇଥିବା ଗୁଣ କ୍ରୋମୋଜୋମ୍ ବହନ କରିଥାଏ। ୧୯୧୦ ମସିହାରେ ଥମାସ୍ ହଞ୍ ମୋର୍ଗାନ୍ (Thomas Hunt Morgan) ଫଳରେ ବସୁଥିବା ଏବଂ 'ଜୈବିକ ଅଜ୍ଞାତସ୍ନ୍ଦରୀ' (Biological cinderella) ବୋଲାଉଥିବା ଡ଼ୋସୋଫିଲା ମେଲାନୋଗାଷ୍ଟର ଜାତିର (Drosophila melanogaster) ଛୋଟ ଛୋଟ ମାଛିରେ ନବୋଭ୍ବନ (Mutation) ଆବିଷ୍କାର କଲେ । ଏହାର ପ୍ଭାବରେ ଡ଼ୋସଫିଲାର ସ୍ୱାଭାବିକ (normal) ଲାଲ ଆଖି ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ ଧଳା ଆଖି ହୋଇଥିଲା । ଏହି ନବୋଭବନ ଲିଙ୍ଗୀୟ କ୍ରୋମୋଜୋମ୍ରେ ହୋଇଥିଲା ବୋଲି ସେ ପ୍ମାଣ କରିଥିଲେ । କ୍ରୋମୋଜୋମ୍ରେ ଥିବା ଜିନ୍ର ଯଦି ନବୋଭବନ ହୁଏ ତେବେ ତାହା ଅନ୍ୟ ଗୁଣ ପ୍ରକାଶ କରେ।

କୋଷ ବା ଟିସ୍ୟୁର ସାମୂହିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଜୀବ ବହନ କରୁଥିବା ଗୁଣକୁ ପ୍ରକାଶ କରାଏ । କୋଷର କାର୍ଯ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ଜୈବରାସାୟନିକର ସମାହାର । ଏହି ତଥ୍ୟ ଲୁଇ ପାଷ୍ଟର (Louis Pasteur) ୧୮୫୭ ମସିହାରେ ଇଷ୍ଟ (yeast)ର କିଣ୍ୱନ ପ୍ରକ୍ରିୟା (fermentation) ଅନୁଧ୍ୟାନ କରି ପ୍ରମାଣ କରିଥିଲେ । ଯେଉଁ ରସାୟନ ଜୈବରାସାୟନିକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଘଟାଇଥାଏ ତାହାକୁ ୧୮୭୭ ମସିହାରେ ବିଲ୍ହେଲ୍ମକହନ୍ (Wilhelm Kuhne) ଏନ୍ଜାଇମ୍ (enzyme) ବୋଲି ନାମଦେଲେ । ଏହାକୁ ଆମେ କହୁଁ ସନ୍ତ୍ରରକ ।

କ୍ରୋମୋଜୋମ୍ରେ ଥିବା ମେଣ୍ଡେଲ୍ଙ୍କ 'ଗୁଣର କାର୍କ' ବା ବେଟିସନ୍ (Bateson)ଙ୍କ 'ଏଲିଲୋମର୍ଫ (allelomorph)' ବା କୋହନସନ୍ (Johannsen)ଙ୍କ ନାମିତ ଓ ସମସ୍ତଙ୍କ ଜଣାଶୁଣା 'ଜିନ୍ (gene)' ଜୀବର ବିକାଶ ଓ କ୍ରିୟାତ୍ମକ ଗୁଣକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ଦାୟୀ । ଜୀବର ଗୁଣ କୋଷର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ବା ପରୋକ୍ଷ ରାସାୟନିକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ପୁଣି ଏ'ସବୁ ପ୍ରକ୍ରିୟା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଭାବରେ ଏନ୍ଜାଇମ୍ ଦ୍ୱାର । କ୍ରିୟାଶୀଳ ବା ନିୟନ୍ଦିତ ହୋଇଥାଏ । ଏଣୁ ଜିନ୍ କୋଷ ରାସାୟନିକ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ଦ୍ରକ ଏନ୍ଜାଇମ୍ ସହିତ ସଂପର୍କିତ ବୋଲି ଉନ୍ଦିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ପ୍ରଥମ ଦୁଇ ତିନି ଦଶନ୍ଧିରେ ଏକ ଆନୁମାନିକ ଚିନ୍ତାଧାର । ବ୍ୟକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ମାତ୍ର ଏହାର କୌଣସି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପରୀକ୍ଷାଗତ ପ୍ରମାଣ ନଥିଲା ।

୧୯୪୧ ମସିହାରେ ଆମେରିକୀୟ ଅନୁବଂଶ ବିଜ୍ଞାନୀ ଜର୍କ୍ ବେଲସ୍ ବିଡଲ୍ (Geroge Wells Beadle) [ଚିତ୍ର ୧] ଓ ଜୈବରସାୟନବିତ୍ ଏଡ଼ବାର୍ଡ୍ ଲରି ଟାଟମ୍ (Edward Lawrie Tatum) [ଚିତ୍ର ୨] "ପରୀକ୍ଷା ଆଧାରିତ ଜୈବରାସାୟନିକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ମାଧ୍ୟମରେ ଗୁଣ ପ୍ରକାଶ ଓ ତା'ର ଜିନୀୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ" ନାମକ ସନ୍ଦର୍ଭ 'Proceedings of the National Academy of Sciences'ରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ। ସେମାନେ ରହଣିଆ ପାଉଁରୁଟି

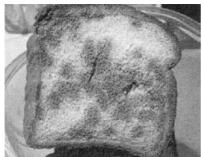
ଚିତ୍ର ୧ : ଜର୍ଜ୍ ବେଲସ୍ ବିଡଲ୍

ଚିତ୍ର ୨ : ଏଡ଼ବାଡ଼ି ଲରି ଟାଟମ୍

ଷ୍ପରେ କଳାକଳା ଦାଗ କରୁଥିବା [ଚିତ୍ର ୩] ନ୍ୟରୋୟୋରା (Neurospora) ନାମକ ଏକ କବକକୁ ଗବେଷଣାର ମାଧ୍ୟମ କରିଥିଲେ। ଏହି

ଅଣୁଜୀବ ଅନୁବଂଶୀୟ

ଚିତ୍ର ୩ : ପାଉଁରୁଟି ଉପରେ ବଡୁଥିବା କବକ

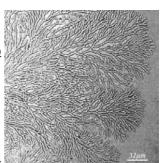
ଗୁଣ ଅନୁସନ୍ଧାନ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ । ସେମାନଙ୍କର ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବାର ପ୍ରଣାଳୀ କେତେକ ଅନୁମାନ ଉପରେ ପର୍ଯ୍ୟବସିତ ଥିଲା । ରଞ୍ଜ ନରଶ୍ରି (X-ray) ବିକିରଣ ଦ୍ୱାରା ନବୋଭବନ କରାଗଲେ ଜିନ୍ର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାର ଅବକ୍ଷୟ ବା ଲୋପ ହେବ । ଏହାଦ୍ୱାରା ନବୋଭବୀ (mutant) ଜିନ୍ ଠିକ୍ ରାସାୟନିକ ପ୍ରକ୍ରିୟା କରାଇବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଅଣୁଜୀବ, ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପୋଷକ ମାଧ୍ୟମ ($\operatorname{culture}$ medium)ରେ ନିଜସ୍ୱ ବୃଦ୍ଧିପାଇଁ କେତେକ ରାସାୟନିକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଘଟାଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ରଞ୍ଜନରଶ୍ମି ଉପଚାର ଦ୍ୱାରା ବାହାରିଥିବା ନବୋଭ୍ବୀ ଏଭଳି ପୋଷକ ମାଧ୍ୟମରେ ବଡ଼ିନପାରେ । ଏଥିରୁ କଣାପଡ଼ିବ ଯେ ସ୍ୱାଭାବିକ ଅଣୁଜୀବ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପୋଷକ ମାଧ୍ୟମରୁ ଉପାଦାନ ଗୁହଣ କରୁଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ବା ପୋଷକ ଉପାଦାନରୁ ବୃଦ୍ଧିପାଇଁ ଜରୁରୀ ରସାୟନ ତିଆରି କରିବା କାର୍ଯ୍ୟ ନବୋଭ୍ବୀ କରିପାରେ ନାହିଁ । ଏଭଳି ୟଳେ ନବୋଭବ ଜିନ୍ ଦ୍ୱାରା ଅବରୋଧ ହୋଇଥିବା ରାସାୟନିକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଜନିତ ଉପାଦାନକୁ ସିଧାସଳଖ ପୋଷକ ମାଧ୍ୟମରେ ଯଦି ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ନଭୋଭବୀଟିକୁ ପୋଷକ ମାଧ୍ୟମରେ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇପାରିବ ଓ ଜିନ୍ର ନିୟ୍ୟଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରାଯାଇପାରିବ ।

ଉଦାହରଣସ୍ୱରୂପ ଧରାଯାଉ ନ୍ୟୁରୋୟୋରାର ସ୍ୱାଭାବିକ ଞ୍ଚେନ୍ (strain)କୁ । ସୁକ୍ରୋକ୍ (sucrose)/ଚିନିକୁ ଶକ୍ତି ସଂପଦ ହିସାବରେ ନିକର ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିବାର କ୍ଷମତା ଏହାର ଅଛି । କାରଣ ଏହା ସୁକ୍ରୋକ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏନ୍କାଇମ୍ ଦ୍ୱାରା ଉଦକୀୟ ବିଘଟନ (hydrolysis) ଘଟାଇ ଗ୍ଲୁକୋଜ୍ (glucose) ତିଆରି କରେ ଯାହାକି ବୃଦ୍ଧିଉପଯୋଗୀ ଶକ୍ତି ନିର୍ଗତ କରେ । ଯଦି ଏହି ବିଘଟନ କ୍ରିୟାକୁ ଜିନ୍ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ବୋଲି ଧରାଯାଏ, ତା'ହେଲେ ଏଭଳି ଜିନ୍କୁ ନବୋଭବନ କରାଇଥିଲେ ଯେଉଁ ନବୋଭବୀ ଷ୍ଟେନ୍ ଜନ୍ମ ନେବ ତାହାର ସୁକ୍ରୋଜ୍କୁ ଉଦକୀୟ ବିଘଟନ

ସଟାଇ ଉପଯୋଗ କରିବାର କ୍ଷମତା ରହିବ ନାହିଁ ଓ ସୁକ୍ରୋକ୍ଯୁକ୍ତ ପୋଷକ ମାଧ୍ୟମରେ ତାହା ବଞ୍ଚପାରିବ ନାହିଁ। ମାତ୍ର ପୋଷକ ମାଧ୍ୟମକୁ ଗୁକୋକ୍ଯୁକ୍ତ କରାଇଲେ ନବୋଭବୀ ଷ୍ଟ୍ରେନ୍ଟି ବଞ୍ଚରହିବ । ଏଭଳି ଅନୁଧ୍ୟାନ ପ୍ରଣୀଳୀ ଅନ୍ୟନ୍ୟ ଚୟାପଚୟପ୍ରକ୍ରିୟା (metabolic process) ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇ ପାରିବ ।

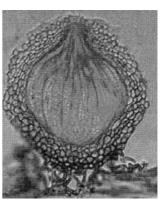
ଉପରୋକ୍ତ ଅନୁମାନ ଆଧାରରେ ବିଡଲ୍ ଓ ଟାଟମ୍ ନ୍ୟୁରୋୟୋରାର ଦୁଇଟି ଜାତିର କବକଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ, ଯଥା ନ୍ୟୁରୋୟୋରା କ୍ରାସା (Neurospora crassa)

ଓ ନ୍ୟୁରୋୟୋରା ସିଟୋଫିଲା (Neurospora sitophila)। ଏହି କବକଗୁଡ଼ିକ କବକ ଜାଲ (mycelium) [ଚିତ୍ର ୪] ଭାବରେ ବଡୁଥିବା ବେଳେ ଲିଙ୍ଗୀୟ ପ୍ରଜନନ ଦାରା ରେଣୁଫଳିକା ତିଆରି କରନ୍ତି। ଏହି ଫଳିକାକୁ କହାଯାଏ ପେରିଥେସିୟମ

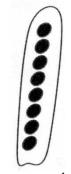
ଚିତ୍ର ୪ : ନ୍ୟୁରୋୟୋରା କବକ ଜାଲ

କୁହାଯାଏ ପେରିଥେସିୟ୍ମ୍ (perithecium) [ଚିତ୍ର ୫]। ଫଳିକା ଭିତରେ ରେଣୁଧାନୀ ତିଆରି ହୁଏ ଯାହାକୁ କୁହାଯାଏ ଆୟସ୍ (ascus) [ଚିତ୍ର-୬]। ଆୟସ୍ରେ ଥିବା ଯୁଗୁଜ ନ୍ୟଞ୍ଜିର ଅର୍ଦ୍ଧବିଭାଜନ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଆଠଟି ଆୟୋରେଣୁ (ascospore) ତିଆରି ହୁଏ। ଏହି ଆୟୋରେଣୁ ଧାଡ଼ିହୋଇଆୟସ୍ଭିତରେ ରହେ।

ଚିତ୍ର 🛭 : ପେରିଥେସିୟ୍ମ ଓ ଭିତର ଆୟସ୍

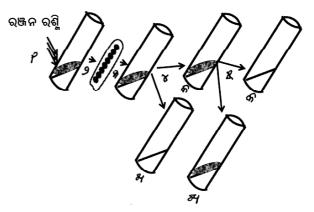
ପରୀ କ୍ଷା ପାଇଁ ବୈଜ୍ଞାନିକଦ୍ୱୟ ଦୁଇପ୍ରକାରର ପୋଷକ ମାଧ୍ୟମ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ; ସ୍ୱୟସଂପୂର୍ଣ ପୋଷକ ମାଧ୍ୟମ (complete medium) ଓ ସର୍ବନିମ୍ନ ପୋଷକ ମାଧ୍ୟମ (minimal medium) । ସ୍ୱୟସଫୂର୍ଣ ପୋଷକ ମାଧ୍ୟମରେ ସମୟ ଉପାଦାନ ଥାଏ । ଏଥିରେ ସ୍ୱାଭାବିକ ତଥା ନବୋଭ୍ବୀ ଷ୍ଟ୍ରେନ୍ ବଡ଼ିପାରେ । ମାତ୍ର ସର୍ବନିମ୍ନ ପୋଷକ ମାଧ୍ୟମରେ କେବଳ ଅକୈବିକ ଲବଣ

ଚିତ୍ର ୬ : ଆୟସ୍ ଓ ଭିତର ଆୟୋରେଣୁ

(inoroganic salts) ଓ କେତେକ ଜଟିଳ ଜୈବିକ ଉପାଦାନ ଥାଏ । ଏଥିରେ ସ୍ୱାଭାବିକ ଷ୍ଟେନ୍ ବଡ଼ି ପାରୁଥିବାବେଳେ ନବୋଭବୀ ଷ୍ଟ୍ରେନ୍ ବଡ଼ିପାରେ ନାହିଁ । ସ୍ୱୟସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପୋଷକ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରତି ନ୍ୟୁରୋୟୋରା ଜାତିର ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ଆୟୋରେଣୁକୁ ପୋଷଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଆୟୋରେଣୁ ଅଙ୍କୁରିତ ହୋଇ କବକ ଜାଲଭାବରେ ବଡ଼ୁଥିବାବେଳେ ରଞ୍ଜ ନର୍ଶ୍ମି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏଥିରୁ ବାହାରିଥିବା ଆୟସ୍ ଓ ଏହା ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଆୟୋରେଣୁ ର୍ଞ୍ଜନର୍ଶ୍ଲି ପ୍ରଭାବିତ। ଏହିଭଳି ପାଖାପାଖ୍ ୨୦୦୦ ରଞ୍ଜନର୍ଶ୍ଲି ପ୍ରଭାବିତ ଆୟୋରେଣୁରୁ ମିଳିଥିବା ନବୋଭବୀ ଷ୍ଟେନ୍ ମଧ୍ୟରୁ ତିନୋଟିକୁ ମନୋନୀତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ ସାଧାରଣତଃ ସ୍ୱୟ୍ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପୋଷକରେ ବଡ଼ି ପାରୁଥିଲେ ମାତ୍ର ସୁକ୍ରୋକ୍ ଥିବା ସର୍ବନିମ୍ନ ପୋଷକରେ ବଡ଼ି ପାରୁନଥିଲେ। ସର୍ବନିମ୍ନ ମାଧ୍ୟମରେ ବିଭିନ୍ନ ଉପାଦାନକୁ ମିଶାଇ ନବୋଭବୀ ଷ୍ଟେନ୍ଗୁଡ଼ିକୁ ପୋଷଣ କରାଇବାର ପ୍ରଣାଳୀ ଅବଲମ୍ବନ କରି ପ୍ରମାଣିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ନ୍ୟୁରୋଷୋରା ସିଟୋଫିଲାର ଗୋଟିଏ ଷ୍ଟ୍ରେନ୍ ଭିଟାମିନ୍ B-6 ବା ପାଇରିଡ଼ିକ୍ନ (Vitamin B6 ≡Pyridoxine) ସଂଶ୍ରେଷଣ କରିବାରେ ଅକ୍ଷମ ଥିଲା । ସର୍ବନିମ୍ନ ପୋଷକ ମାଧ୍ୟମ ସହିତ ପାଇରିଡ଼ିକ୍ସିନ୍ ମିଶାଇ ନବୋଭବୀ ଷ୍ଟେନ୍ଟିକୁ ପୋଷଣ କରାଇଲେ ତା'ର ବୃଦ୍ଧି ଘଟେ [ଚିତ୍ର-୭]।

ପାଇରିଡକ୍ସିନ୍ ସଂଶ୍ଳେଷଣ ନହେବା ଗୁଣର ମାଡ୍ରା କାଣିବା ପାଇଁ ସର୍ବନିମ୍ନ ପୋଷକ ମାଧ୍ୟମ ସହିତ ବିଭିନ୍ନ ପରିମାଣର ଭିଟାମିନ୍ B-6 ହାଇଡ୍ରୋକ୍ଲୋରାଇଡ୍ ମିଶାଇ ନବୋଭବୀ ଷ୍ଟ୍ରେନ୍କୁ ପୋଷଣ କରାଇଥିଲେ । ଏହି ପରୀକ୍ଷାରୁ ବିଡଲ୍ ଓ ଟାଟମ୍ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ନବୋଭବୀ କବକର ବୃଦ୍ଧିହାର ଭିଟାମିନ୍ B-6 ର ମାଡ୍ରା ଉପରେ ନିର୍ଭରକରେ । ଭିଟାମିନ୍ B-6 ନଥିବା ମାଧ୍ୟମରେ ନ୍ୟୁରୋୟୋରା ସିଟୋଫିଲା ସ୍ୱାଭାବିକ ଷ୍ଟ୍ରେନ୍ର ବୃଦ୍ଧି ଓ ଭିଟାମିନ୍ B-6 ଯୁକ୍ତ ମାଧ୍ୟମରେ ନବୋଭବୀ ଷ୍ଟ୍ରେନ୍ର ବୃଦ୍ଧି ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ପ୍ରଭେଦ ନଥାଏ । ଜୀବକ୍ରିୟା ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ୱାଭାବିକ ଷ୍ଟ୍ରେନ୍ର ପାଇରଡକ୍ସିନ୍ ସଂଶ୍ଳେଷଣ କରିପାରିବାର ଅକ୍ଷମତା । ବୈଜ୍ଞାନିକଦ୍ୱୟ ମଧ୍ୟ ମତ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ପାଇରିଡକ୍ସିନ୍ ସଂଶ୍ଳେଷଣ ପାଇଁ ଏକରୁ ଅଧିକ ରାସାୟନିକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦରକାର ପଡ଼େ । ନବେ।ଭବୀ ଷ୍ଟ୍ରେନ୍ର ପରିବର୍ତ୍ତିତ ଜିନ୍ଟି କେବଳ ଏକ ନିର୍ଦିଷ୍ଟ ରାସାୟନିକ ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଚିତ୍ର ୬ : ବିଡ଼ଲ୍ ଓ ଟାଟମ୍ଙ୍କ ପରୀକ୍ଷାର ରେଖାଚିତ୍ର

- ୧. ପୋଷକଟ୍ୟୁବ୍ରେ ବଡୁଥିବା ନ୍ୟୁରୋୟୋରାର ରଞ୍ଜନରଶ୍ଳି ଉପଚାର
- ୨. ରଞ୍ଜନରଶ୍ଳି ଉପଚାର ପରେ ବାହାରିଥିବା ଆୟସ୍
- ୩. ଆୟସ୍ରେ ଥିବା ଆୟୋରେଣୁକୁ ସ୍ୱୟଂସଂପୂର୍ତ୍ତ ପୋଷକରେ ପୋଷଣ
- ୪. କବକସୂତ୍ରକୁ ସ୍ୱୟଂସପୂର୍ଣ (କ) ଓ ସବିନିମ୍ନ (ଖ)
- ୫. କବକସୂଡ୍ରକୁ ସବ୍ନିମ୍ନ (କ) ଓ ସବ୍ନିମ୍ନ + ଭିଟାମିନ୍ B-6 ପୋଷକ (ଖ)ରେ ପୋଷଣ

ନିୟନ୍ତଣ କରିଥାଏ । କୋଷରେ ରାସାୟନିକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ପାଇଁ ଏନ୍କାଇମ୍ ଦରକାର ହୁଏ । ଏଣୁ ଜିନ୍, ଏନ୍କାଇମ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ଗୁଣ ନିୟନ୍ତଣ କରେ ବୋଲି ୟଞ୍ଜ ହୋଇଥିଲା ।

ବିଡଲ୍ ଓ ଟାଟମ୍ ନବୋଭବୀ ଷ୍ଟେନ୍ର ପାଇରିଡକ୍ସିନ୍ବିଯୁକ୍ତ ଗୁଣର୍ ବଂଶଗତି ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଥିଲେ । ପାଇରିଡ଼ିକ୍ସନ୍ଯୁକ୍ତ ଓ ପାଇରିଡକ୍ସିନ୍ବିଯୁକ୍ତ ଷ୍ଟେନ୍ ମଧ୍ୟରେ ସଙ୍ଗମ (cross) କରାଇ କବକର ଆୟସ୍ ସୃଷ୍ଟି କରାଇଥିଲେ । ପ୍ରତି ଆୟସ୍ରେ ଥିବା ଆଠଟି ଆୟୋରେଣୁକୁ କ୍ରମାନ୍ୟରେ ବାହାର କରି ପୃଥକ୍ ଭାବରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପୋଷକ ମାଧ୍ୟମ ଥିବା ପୋଷକ ଟ୍ୟୁବ୍ରେ (culture tube) ପୋଷଣ କରାଇଥିଲେ । ଏହି ମାଧ୍ୟମରେ ଆୟୋରେଣୁ ଅଙ୍କୁରିତ ହୋଇ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ବଡ଼ିପାରୁଥିଲା । ସ୍ୱାଭାବିକ ଓ ନବୋଭବୀ ଞ୍ଚେନ୍ଗୁଡ଼ିକ ଚିହ୍ନିବା ପାଇଁ କବକ ବଡୁଥିବା ପ୍ରତି ପୋଷକ ଟ୍ୟୁବ୍ରୁ କେବଳ ସୂତ୍ର (hypha) ଆଣି ଭିଟାମିନ୍ B-6 ନଥିବା ପୋଷକ ମାଧ୍ୟମରେ ପୋଷଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଏଭଳି ମାଧ୍ୟମରେ ନବୋଭବୀ ଷ୍ଟେନ୍ଗୁଡ଼ିକ ବଡୁନଥିବା ବେଳେ ସ୍ୱାଭାବିକ ଷ୍ଟେନ୍ଗୁଡ଼ିକ ସାଧାରଣଭାବରେ ବଡୁଥିଲା। ପରୀକ୍ଷାରେ ସୃଷ୍ଟ ୨୪ଟି ଆୟସ୍ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାର କରାଯାଇଥିବା ଆୟୋରେଣୁ ମଧ୍ୟରୁ ଅଜଣା କାରଣରୁ ୧୭ଟି ଆୟସ୍ରୁ ବାହାରିଥିବା ଆୟୋରେଣୁ ଅଙ୍କୁରିତ ହୋଇନଥିଲା । ଯେଉଁ ସାତଟି ଆୟସ୍ର ଆୟୋରେଣୁ ସଫଳ ଭାବରେ ଅଙ୍କୁରିତ ହୋଇଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକର ଫଳାଫଳ

ସାରଣୀ ୧ : ଆୟୋରେଣୁର ଅଙ୍କୁରଣ

ଆୟସ୍				ଆୟୋ	ରେଣୁ			
ସଂଖ୍ୟା	1	2	8	4	5	8	7	8
17	-	pdx	pdx	pdx	N	N	N	
18	-		N	N		_	pdx	pds
19		þáz		_			<u> </u>	N
20	-		N					pdx
22			N	****			_	_
23	_	•	•	•	N	N	pds	þ₫≭
24	N	N	N	Ņ	pdx	pdx	pdx	pdx

N - ଭିଟାମିନ୍ B-6 ବିଯୁକ୍ତ ପୋଷକରେ ସ୍ୱାଭାବିକ ବୃଦ୍ଧି pdx - ଭିଟାମିନ୍ B-6 ବିଯୁକ୍ତ ପୋଷକରେ ସାମାନ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି

(-) - ଆୟୋରେଣୁ ଅଙ୍କୁରିତ ନହେବା

(ସାରଣୀ- ୧)ରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିଲା ଯେ ପାଇରିଡ଼ିକ୍ସିନ୍ବିଯୁକ୍ତ ଗୁଣ ବଂଶଗତିରେ ଏକକ ଜିନ୍ ଭାବରେ ପିତୃପିଡ଼ିରୁ ଅପତ୍ୟପିଡ଼ିକୁ ଗତିକରେ ।

କୋଷର ଗୁଣ ବା ଜୀବଗୁଣ କିଉଳି ଜିନ୍ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହୁଏ ତାହା ବିଡଲ୍ ଓ ଟାଟମ୍ଙ୍କ ପରୀକ୍ଷାରୁ ୟଞ୍ଜ ହୋଇଥିଲା । ୧୯୪୧ ମସିହାର ଏହି ପରୀକ୍ଷା ଆଣବିକ ଜୀବବିଞ୍ଜାନ (Molecular Biology)ର ପ୍ରଥମ ସିଦ୍ଧାନ୍ତମୂଳକ ପରୀକ୍ଷା ବୋଲି ଧରିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବନାହିଁ । ଏହି ପରୀକ୍ଷାର ମହର୍ଭ୍ ପାଇଁ ୧୯୫୮ ମସିହାରେ ବୈଞ୍ଜାନିକଦ୍ୱୟଙ୍କୁ ଶରୀର ବିଞ୍ଜାନ / ଭେଷଜ ବିଞ୍ଜାନ (Physiology or Medicine) ବିଭାଗରେ ନୋବେଲ୍ ପୁର୍ୟାର (ବୀଜାଣୁ ଅନୁବଂଶ ବିଞ୍ଜାନ ସଂପର୍କିତ ଅବଦାନ ପାଇଁ ଜୋଷୁଆ ଲିଡରବର୍ଗଙ୍କ ସହ) ଦିଆଯାଇଥିଲା । ବିଡଲ୍ ଓ ଟାଟମ୍ଙ୍କ ପରୀକ୍ଷାରୁ ଉପ୍ରି ହେଲା 'ଏକ ଜିନ୍ - ଏକ ଏନ୍ଜାଇମ୍' (one gene - one enzyme) ମତବାଦ । ଅବଶ୍ୟ ପରେ ଏହା ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ 'ଏକ ଜିନ୍ - ଏକ ପଲିପେପ୍ଟାଇଡ୍' (one gene - one polypeptide) ନିୟମ ଭାବରେ ଆଦୃତ ହେଲା ।

ଏନ୍ଜାଇମ୍ ହେଉଛି ସନ୍ତ୍ୱରକ ଯାହାକି ସାଧାରଣତଃ ପ୍ରୋଟିନ୍ । କ୍ରୋମୋକୋମ୍ରେ ଥିବା ଜିନ୍ କ'ଣ ପ୍ରୋଟିନ୍ ? ଜୀବର ଏକ ଗୁଣ ପାଇଁ ଦରକାର ପଡୁଥିବା ଜୀବରାସାୟନିକ ପ୍ରକ୍ରିୟାସମୂହ ପାଇଁ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଏନ୍ଜାଇମ୍ ବା ପ୍ରୋଟିନ୍ ଦରକାର । ଏତେ ସଂଖ୍ୟାର ଏକ ପ୍ରକାର ଜିନ୍ କ୍ରୋମୋଜୋମ୍ରେ ନଥାଏ । ତା'ହେଲେ ଜିନ୍ର ରାସାୟନିକ ପ୍ରକୃତି କ'ଣ ? (କ୍ରମଶଃ)

୬, ଜି.ଏଚ୍./ ୧୧୫୦, ସି-୧୫, ସେକ୍ଟର-୯, ସି.ଡି.ଏ ,, କଟକ ମୋବାଇଲ୍ ନଂ-୯୪୩୭୨୯୬୧୧୫

ଲିଙ୍ଗରକ୍ମବିକାଶ

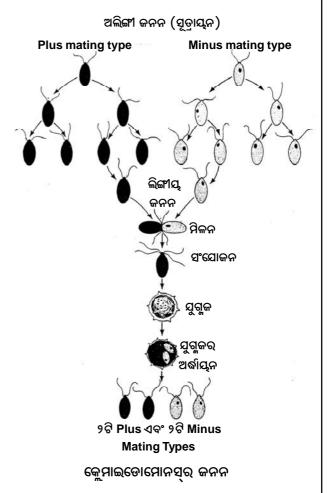
ସ୍ୱିଟୀ ପଟ୍ଟନାୟକ

କ୍ରମବିକାଶ (evolution)ର ଏକ ଗୁରୁତ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଲିଙ୍ଗ ନିରୂପଣର ମୂଳ ଉତ୍ସ କ'ଣ ? ଲିଙ୍ଗ ଚିହ୍ନ, ପ୍ରାଣିବିଜ୍ଞାନରେ ଥିବା ସମୟ ସମସ୍ୟାର ରାଣୀ । ଏପରିକି କ୍ରମବିକାଶ ତତ୍ତ୍ୱର ଜନ୍ମଦାତା ଡାରଉଇନ୍ (Darwin) ଓ ଅନୁବଂଶ ବିଜ୍ଞାନର ପିତା କୁହାଯାଉଥିବା ମେଣ୍ଡେଲ୍ (Mendel) ମଧ୍ୟ ଲିଙ୍ଗ ନିରୂପଣର ମୂଳ ଉତ୍ସ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିପାରିନାହାନ୍ତି । ତଥାପି ବିଜ୍ଞାନରେ ପ୍ରଚଳିତ ବିବର୍ତ୍ତନ ନୀତିରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର ଗବେଷଣା ଜାରି ରଖିଛନ୍ତି । ଲିଙ୍ଗର କ୍ରମବିକାଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦୁଇଟି ପ୍ରଶ୍ନ ମନକ୍ ଆସିଥାଏ, ଯଥା : (୧) କେଉଁ ପ୍ରାଣୀରେ ପ୍ରଥମେ ଲିଙ୍ଗର ଉଭବ ହେ।ଇଥିଲା ? (୨) ପ୍ରକନ୍ ନକ୍ଷମ ପାଇଁ ପ୍ରୟୋକନୀୟ ଯୌନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ପାଇଁ କ'ଣ ସୁବିଧା ଆବଶ୍ୟକ ?

ସାଧାରଣତଃ ନିମ୍ନଶ୍ରେଣୀର ଜୀବମାନଙ୍କର ପ୍ରଜନନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅଲିଙ୍ଗୀ ଜନନ ଉପାୟରେ ସଙ୍ଗଠିତ ହୋଇଥାଏ । ଉଭୟ ଲିଙ୍ଗୀୟ ଓ ଅଲିଙ୍ଗୀ ଜନନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦ୍ୱାର। କେତେକ ପ୍ରାଣୀ ପ୍ରଜନନ କରିଥା'ନ୍ତି । ଅଲିଙ୍ଗୀଜନନ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅଲ୍ସସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଜନ୍ମଲାଭ କରିଥା'ନ୍ତି । ସାଥୀର ବିନା ସାହାଯ୍ୟରେ ସେମାନେ ପ୍ରଜନନ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ଅଟନ୍ତି । ଏକ ସ୍ଥିର ଓ ଅନୁକୂଳ ପରିବେଶରେ (ପ୍ରତିକୂଳ ପରିସ୍ଥିତିରେ ମଧ୍ୟ) ସେମାନେ ସଫଳତାର ସହ ଏହା କରିଥା'ନ୍ତି । ସେମାନେ ନିଜର ଶକ୍ତି ଓ ସମୟ ସଂରକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥା'ନ୍ତି । ଯେଉଁ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କର ଶରୀର ଅତି ସୃକ୍ଷୁ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଅଲିଙ୍ଗୀ ଜନନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସହଜେ ଗ୍ରହଣୀୟ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ବୃଦ୍ଧି ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଘଟିଥାଏ । ଯଦିଓ ଅଲିଙ୍ଗୀ ଜନନ ପଦ୍ଧତି ବହୁତ ସରଳ ଓ ଫଳପ୍ରସୂ, ତେବେ ଅନେକ ପ୍ରାଣୀ କାହିଁକି ଏକ ଜଟିଳ ପ୍ରକ୍ରିୟା 'ଲିଙ୍ଗୀୟ ଜନନ' ପଦ୍ଧତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି ? ଅଲିଙ୍ଗୀ ଜନନ ପଦ୍ଧତିର ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହେଉଛି, ପ୍ତ୍ୟେକ ଜୀବ ନିଜର ଅବିକଳ ନକଲ ଗଠନ କରିପାରେ ମାଡ଼ ଏଥିରେ ଜିନ୍ଗତ ବିବିଧତା ପ୍ରକାଶ ପାଇନଥାଏ । ଯଦି ସମୟ ପ୍ରାଣୀ ଏହି ପଦ୍ଧତିକୁ ଗୁହଣ କରି ନିଅନ୍ତି, ତେବେ ଜୀବଙ୍କ ଠାରେ ଜିନ୍ଗତ ଭିନୃତା ରହିବ ନାହିଁ । ଏଥିରେ ଏପରି ସମ୍ନାବନା ରହିବ ଯେ ଗୋଟିଏ ପରଜୀବୀ ଏକ ଜାତିକୁ କିମ୍ବା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣଜୀବସଂଖ୍ୟକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଦ୍ଦେବ ।

ଲ୍ଟ୍ୟୁ (ବା ଯୌନ) ଜନନ (Sexual Reproduction) ହେଉଛି ଅତି ପ୍ରାଚୀନ ତଥା ସରଳ ଜୀବ ବା ପ୍ରାକ୍ନ୍ୟଷ୍ଟୀୟ ଜୀବ (Prokaryotes) ଗୋଷୀର ଏକ ଅନନ୍ୟ 'ଉଭାବନ', ଅର୍ଥାତ୍ ଏ'ପ୍ରକାର୍ର ପ୍ରଜନନ୍ର ଆଦ୍ୟସୂଚନା ଏହିପରି କିଛି ଜୀବଙ୍କଠାରେ ମିଳେ । ଜୀବନର ସୁଦୀର୍ଘ ଇତିହାସରେ ବିବର୍ତ୍ତନ୍କ୍ରମରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ଜଟିଳ ଜୀବ (ଉଭ୍ୟ ଉଭିଦ ଓ ପ୍ରାଣୀ)ଙ୍କ ଉପରେ ଏହି ଉଭାବନର ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିଛି । ଫଳରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ଲିଙ୍ଗ୍ୟକନନ୍ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ପ୍ରଚଳନ ହୋଇଛି, ଏଥିରେ ବହୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟିଛି, ଏଥିରେ ଅପୂର୍ବ ପ୍ରକାରଭେଦ ଦେଖାଦେଇଛି ଏବଂ ଏହା ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଉନ୍ତ ହୋଇଛି । ଏଠାରେ ସ୍କରଣ ରଖିବାର କଥା ଯେ 'ଯୌନ' (Sex) ଏବଂ 'ଜନନ' ବା ପ୍ରଜନନ (Reproduction) ଦୁଇଟି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକ୍ରିୟା । ପ୍ରଜନନ୍ର ଗୁରୁତ୍ୱ ତଥା ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ବଂଶବୃଦ୍ଧି । ଲିଙ୍ଗ ତଥା ଲିଙ୍ଗୀୟ ଜନନର ବିଶେଷତ୍ୱ ଓ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ଜିନୀୟ ବିନିମୟ ଏବଂ ପୁନ୍ଦିନ୍ୟାସ ମାଧ୍ୟମରେ ନୃତନ ଲକ୍ଷଣ ସୃଷ୍ଟି ।

ଏମିବା ପରି ବହୁ ସରଳ ଜୀବ କେବଳ ଅଲିଙ୍ଗୀ କନନ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ବଂଶବୃଦ୍ଧି କରିଥାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଯୌନାଙ୍ଗ ତ ଦୂରର କଥା ଯୌନାଂଶର ସାମାନ୍ୟତମ ସୂଚନା ମଧ୍ୟ ନଥାଏ । ମାତୃଜୀବଟି ବିଭାଜିତ ହୋଇ ୨ଟି ଅପତ୍ୟଳୀବ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାନ୍ତି ... ଏହିପରି ଭାବରେ ଜନନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂପାଦିତ ହୋଇଚାଲିଥାଏ ଏବଂ ସଂଖ୍ୟାବୃଦ୍ଧି ବା ବଂଶବିୟାର ସଂପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ । ଏ'ସବୁ ଅପତ୍ୟ ମାତୃଜୀବଠାରୁ କୌଣସି ଗୁଣରେ ଭିନ୍ନ ନୁହଁନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଲିଙ୍ଗୀୟ ଜନନ କରିଆରେ ବଂଶବିୟାର କରୁଥିବା ଜୀବମାନଙ୍କରେ ଏଥିପାଇଁ ରହିଛି କିଛି ବିଶେଷ ଅଂଶ ତଥା ସାମର୍ଥ୍ୟ କିମ୍ବା କିଛି ସ୍ୱତନ୍ତ କୋଷ ତଥା ଅଙ୍ଗ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ଏକା ଜାତିର ୨ଟି ଜୀବ ଭିତରେ ଜିମୀୟ ବିନିମୟ ସଟିଥାଏ । ଏହା ହିଁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପିଡ଼ିରେ ଦେଖାଯାଉଥିବା କିଛି

ପରିବର୍ତ୍ତିତ ଲକ୍ଷଣର ମୂଳଭିତ୍ତି । ଜୀବାଣୁ ଓ ପାରାମିସିୟମ୍ ଆଦି ଜୀବମାନଙ୍କଠାରେ ଦେଖାଯାଉଥିବା ପାରକ୍ରମଣ ବା ଟ୍ରାନ୍ସ୍ଡକ୍ଷନ୍ (Transduction), ରୂପାନ୍ତରଣ ବା ଟ୍ରାନ୍ସ୍ଫର୍ମଣେନ୍ (Transformation) ଏବଂ ସଂଯୁଗ୍ନନ ବା କଞ୍ଜୁଗେଶନ୍ (Conjugation) ପରି ପ୍ରକ୍ରିୟ ଲିଙ୍ଗୀୟ ଜନନର ପ୍ରଥମ ଅଙ୍କୁର ବା ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଅବୟା ଭାବେ ଗ୍ରହଣୀୟ । ଏଥିରେ ଏକା ଜାତିର ଗୋଟିଏ ଜୀବଠାରୁ ଅନ୍ୟ ଜୀବକୁ ଜିନୀୟ ଅଂଶ ସଂଚରିତ ହୋଇଥାଏ କିମ୍ବା ଦୁଇଟି ଏକାପରି ଦେଖାଯାଉଥିବା ଜୀବଙ୍କ ଭିତରେ ଜିନୀୟ ବିନିମୟ ସଟିଥାଏ । ଉଦାହରଣସ୍ୱରୂପ ପାରାମିସିୟମ୍ରେ ସରଳ ବିଭାଜନ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲିଙ୍ଗୀ ଜନନ ଦ୍ୱାରା ବଂଶବୃଦ୍ଧି ଘଟିଥାଏ । ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅସଂଖ୍ୟ ପିଡ଼ି ସୃଷ୍ଟି ହେବା ପରେ ଦୁଇଟି ପାରାମିସିୟମ୍ ସାମୟିକଭାବେ ପର୍ୟର ସହ ଲାଗିରହନ୍ତି । ସେହି ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ନ୍ୟଞ୍ଜିରେ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ ତଥା ବିଭାଜନ ଘଟେ ଓ ତା'ପରେ ନ୍ୟଞ୍ଜି ବିନିମୟ (ଅର୍ଥାତ୍ ଜିନ୍ ବିନିମୟ) ହୁଏ; ନିଜସ୍ ନ୍ୟଞ୍ଜି ଓ ବିନିମୟ ପୂତ୍ରରେ ଆସିଥିବା ନ୍ୟଞ୍ଜି ଭିତରେ ମିଳନ (fusion) ଘଟେ । ଅତଏବ ଏହି ନ୍ୟଞ୍ଜିତ ଜିନ୍ ସମାବେଶ ପୂର୍ବବୟାର ଜିନ୍ ସମାହାରଠାରୁ ଭିନ୍ନ । ଏହା ପରେ ଏ ଦୁଇଟି ପାରାମିସିୟମ୍ ଅଲଗା ହୋଇ ପୁନର୍ବୀର ବିଭାଜନ (ଅଲିଙ୍ଗୀ ଜନନ) ଜରିଆରେ ବଂଶବୃଦ୍ଧି କରିଚାଲନ୍ତି ।

ତେବେ ଉଭୟ 'ଯୌନ' ଓ 'କନନ'ର୍ ମିଳିତ ଭାବେ ଆବିର୍ଭାବ ସଟିଛି ଏକ ଶୈବାଳ ପ୍ରକାତି କ୍ଲେମାଇଡୋମୋନାସ୍ (*Chlamydomonas*)ରେ । ଏହି ଜୀବ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବେ ହାପୁଏଡ୍ (Haploid-n) ଅବୟାରେ ଥାଏ - କେତେକ Plus mating type ତଥା ଅନ୍ୟ କେତେକ Minus mating type ଭାବେ । ଗୋଟିଏ 'Plus' ଓ ଗୋଟିଏ 'Minus' ଭିତରେ ମିଳନ ଓ ସଂଯୋଜନ ସଟି ଜାତ ହୁଏ ଏକ ଡିପୁଏଡ୍ (Diploid-2n) ଯୁଗୁଜ (Zygote) । ପରେ ଯୁଗୁଜର ଅର୍ଦ୍ଧାୟନ ସଟେ ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ହାପୁଏଡ୍ ଅପତ୍ୟ ସୂଷ୍ଟି ହୁଏ । ଏମାନେ ବିଭାଜନ ଜରିଆରେ ବଂଶବୃଦ୍ଧି କରିଥାଆନ୍ତି । (ଚିତ୍ର ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ)

'ଲିଙ୍ଗ' ଓ 'କନନ'ର 'ଯୁଗଳବନ୍ଦି'ରୁ ସୃଷ୍ଟ ଲିଙ୍ଗୀୟ କନନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ପାଇଁ ଅର୍ଦ୍ଧାୟନ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ। ଅଧିକାଂଶ ଜୀବରେ ଯୁଗୁକ ସୃଷ୍ଟି ପୂର୍ବରୁ ଯୁଗୁକ (gamete) ଅର୍ଥାତ୍ ଶୁକ୍ରାଣୁ ଓ ଡିମ୍ବାଣୁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ। ଏହା ଅର୍ଦ୍ଧାୟନ ଯୋଗୁଁ ସମ୍ଭବ ହୋଇଥାଏ। ଦୁଇ ଯୁଗୁକର ମିଳନରୁ ଜାତ ଯୁଗୁକ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପିଡ଼ିର ପ୍ରଥମ କୋଷ। ସୂତ୍ରାୟନ ଦ୍ୱାରା ଏହା ବିଭାଜିତ ହୋଇ କୋଷସଂସଖ୍ୟା ବଡ଼େ। କୋଷ ସଂଖ୍ୟାବୃଦ୍ଧି ସହ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂଘଟିତ ହୋଇ ଯୁଗୁକରୁ ନୂଆ ଜୀବଟିଏ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ।

- ସଂପାଦକ

~~-~~ବିଜ୍ଞାନ ଦିଗନ୍ତ

ଅର୍ଦ୍ଧାୟନ ବା ଅର୍ଦ୍ଧବିଭାଜନ (Meiosis) ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ କ୍ରୋମୋଜୋମ୍ ସଂଖ୍ୟା ଅର୍ଦ୍ଧେକ ହୋଇଥାଏ ଓ ଏହା ଜନନ କୋଷରେ ସମାହିତ ହୋଇଥାଏ। ଏହା ଲିଙ୍ଗୀୟ ଜନନ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଏକ ବିଶେଷତ୍ୱ। ପାରାମେସିୟମ୍ରେ ଏଭଳି ଏକ ମିଳନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଙ୍ଗଠିତ ହୋଇଥାଏ, ଯାହାକୁ ଲିଙ୍ଗର ମୂଳ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ। ସମାନ ଗଠନଥିବା ଦୁଇଟି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରାଣୀଙ୍କର ମିଳନରେ କେବଳ ନ୍ୟଷ୍ଟିୟିତ ପଦାର୍ଥର ବିନିମୟ ସଟିଥାଏ।

କେତେ କ ଅଣୁ ଜୀବଙ୍କ ଠାରେ ଆଇ ସୋଗାମେଟ୍ ସ୍ (ଏକାପରି ଯୁଗୁକ) ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ବାଇସ୍ ମ୍ୟାନ୍ଙ୍କ ତହ୍ୱ ଅନୁସାରେ ନିଜ ସାଥୀ ଖୋଜିବାର ଦକ୍ଷତା, ଭୂଣର ବିକାଶ ପାଇଁ ଜାଇଗୋଟ୍ କୁ ଆବଶ୍ୟକ ପରିମାଣର ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଇବାର ଦକ୍ଷତା ଯୋଗୁଁ ଆଇସୋଗାମୀ ଠାରୁ ଏନାଇସୋଗାମୀ (ଭିନ୍ନରୂପୀ ଯୁଗୁକ)ର କ୍ରମବିକାଶ ସଚିଛି । ଜୀବଟିଏ ପ୍ରସ୍ତୁତକରୁ ଥିବା ବଡ଼ ବଡ଼ ଗାନେଟ୍ ଗୁଡ଼ିକ ସ୍ରୀ ଜାତୀୟ ଓ ଏହାର ସଂଖ୍ୟା ବହୁତ କମ୍ ଅଟେ । ବଡ଼ ଯୁଗୁକଗୁଡ଼ିକରେ ପୁଷ୍ଟିକାରକ ଦ୍ରବ୍ୟର ସଂଗ୍ରହ ଭୁଣର ବିକାଶ ପାଇଁ ଉଦିଷ୍ଟ ।

ଅନେକ ତତ୍ତ୍ୱ ରହିଛି ଯାହା ଲିଙ୍ଗର ଉପସ୍ଥିତିକୁ ବର୍ତ୍ତନା କରିପାରୁଛି, ମାତ୍ର ଏହାର ସୃଷ୍ଟିକୁ ନୁହେଁ । ଏମିତି କୌଣସି ପ୍ରାକୂତିକ କାରଣ ନାହିଁ ଯାହା ଲିଙ୍ଗର ସୃଷ୍ଟି ତଥା ଏହାର ପ୍ରତିପାଳନକ୍ ଠିକ୍ରୂପେ ଉପୟାପନ କରିପାରିବ । ପ୍ରକୃତିରେ କେମିତି କୌଣସି ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଜାତିର ସ୍ରୀଟିଏ ନିଜ ଅଭ୍ୟନ୍ତର୍ରେ ଅଣ୍ଡା ସୃଷ୍ଟି କରିପାରୁଛି ଓ ବଡ଼ିଲା ଭ୍ରଣକୁ ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ ପୁଷ୍ଟିକର ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଇପାରୁଛି, ପୁଣି ପୁରୁଷଜାତି ନିଜ ପାଖରେ ଶୁକ୍ରାଣୁ ସୂଷ୍ଟି କରିବାର କ୍ଷମତା ରଖୁଛି ,ତାହା ଆଷ୍ଟର୍ଯ୍ୟଜନକ । ଯେତେବେଳେ ସୋମୀୟ କୋଷରେ ଆବଶ୍ୟକ କ୍ରୋମ୍ଜୋମ୍ ସଂଖ୍ୟା ଅପରିବର୍ତ୍ତିତ ଓ ସ୍ଥିର ରହୁଛି, ସେତେବେଳେ ଅର୍ଦ୍ଧାୟନ ପ୍ରକ୍ରିୟାଦ୍ୱାରା ଯୁଗ୍ମକରେ ଅର୍ଦ୍ଧେକସଂଖ୍ୟକ ଗୁଣସୂତ୍ର ରହୁଛି। ସୂତ୍ରାୟନ ବା ସମବିଭାଜନ (Mitosis)ରେ କିଭଳି ସୋମୀୟ କୋଷର ସଂଖ୍ୟାବୃଦ୍ଧି ଓ ଅର୍ଦ୍ଧାୟନରେ ଯୁଗୁକ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି; ପୁଣି ସୋମୀୟ କୋଷର ମୃତ୍ୟୁ କାହିଁକି ଘଟିଥାଏ ମାତ୍ର ଜନନ କୋଷ ଗଠନ କରୁଥିବା ଜାୟକ ର୍ସ (Germplasm) ଚିର୍ୟ୍ଥାୟୀ ବା ଚିର୍ନ୍ତନ ଅଟେ; ଏ'ସବୁ ଆଲୋଚନାସାପେକ୍ଷ ।

ଅଲିଙ୍ଗୀ ଜନନ ଅପେକ୍ଷା ଲିଙ୍ଗୀୟ ଜନନ ପଦ୍ଧତିରେ ଅଧିକ ସମୟ ଓ ଶକ୍ତି ଅପଚୟ ହୋଇଥାଏ । ଲିଙ୍ଗୀୟ ଜନନ ପଦ୍ଧତିରେ ପ୍ରାଣୀମାନେ କେବଳ ପିଲାଜନ୍ମ କରିନଥା'ନ୍ତି ବର୍ଂ ଅଧିକାଂଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେମାନଙ୍କର ଲାଳନପାଳନ ମଧ୍ୟ କରିଥା'ନ୍ତି ।

କେତେକ ତର୍ତ୍ତର ଆଧାରରେ ଲିଙ୍ଗର ସୂଷ୍ଟି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନେକ ଲେଖକ ଅନେକ କିଛି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି । ଏହି ତଭ୍ନାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜର୍ଜ୍ ସି ବ଼ିଲିୟମ୍ସ୍ (George C. Williams)ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ "Lottery Principle" ଅନ୍ୟତମ । ତାଙ୍କର ମତାନୁସାରେ ଅଲିଙ୍ଗା ଜନନ ପଦ୍ଧତି ଅନେକ ଲଟେରୀ ଟିକେଟ୍ କିଣିବା ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକକୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ନମ୍ବର ଦେବା ସହ ସମାନ । ପରିବର୍ତ୍ତନଶୀଳତାର ଉତ୍ସ ହେଉଛି ଲିଙ୍ଗୀୟ ଜନନ ଏବଂ ଜୀବମାନେ ସମାନ ଜାତିର ଅପତ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଥା'ନ୍ତି; ଏହା ଦ୍ୱାରା ଜୀବମାନଙ୍କଠାରେ ଭିନ୍ନତା ସୃଷ୍ଟି ପାଇଁ ବିଶେଷ ସୁଯୋଗ ରହିଛି । ଜିନ୍ର ପରିବର୍ତ୍ନଶୀଳତାର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଅଲିଙ୍ଗୀ ଜନନ ପଦ୍ଧତିରେ ସୂଷ୍ଟ ସମୟ ସନ୍ତାନ ମାତୂକୋଷ (parental cell)ର ଅବିକଳ ନକଲ ମାତ୍ର । ଯଦି ଆମେ କୌଣସି ମୂଳ କପିକୁ ଜେର୍କ୍ସ କରିବା ଏବଂ ଜେରକ୍ଷ କପିକୁ ପୁଣି ଜେରକ୍ଷ କରିବା ଓ ଏହି ପଦ୍ଧତିକୁ ଜାରିର୍ଖବା, ତେବେ ପର୍ବର୍ତ୍ତୀ ଜେର୍କ୍ସ କପିର ମାନ ଧୀରେ ଧୀରେ କମିଯିବ । ଠିକ୍ ସେହିଭଳି ଅଲିଙ୍ଗୀ ଜନନ ପଦ୍ଧତିରେ ଅପତ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସମାନ ସମସ୍ୟା ଦେଖାଦେଇଥାଏ । ମାତ୍ର ଲିଙ୍ଗୀୟ ଜନନ ପଦ୍ଧତିରେ ଆକୃତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥାଏ। ତେଣୁ ବିକଶିତ ଜୀବମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲିଙ୍ଗୀୟ ଜନନ ପଦ୍ଧତି ଏକ ଉକ୍ଷ୍ୟ ଉପାୟ । ଏହି ତତ୍ତ୍ୱ ଲିଙ୍ଗଭେଦର ଗୁରୁତ୍ୱକୁ ବର୍ତ୍ତନା କରିପାରିଲା ମାତ୍ର ଏହାର ସୃଷ୍ଟିକୁ ନୁହେଁ।

ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅବୟାରେ, ଅଲିଙ୍ଗୀ ଜନନ ପଦ୍ଧତିରେ ବଡୁଥିବା କୋଷଗୁଡ଼ିକର ଡିଏନ୍ଏ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର କ୍ଷମତା ରହିଛି । ଏହି ପଦ୍ଧତିକୁ ରୂପାନ୍ତର (transformation) କୁହାଯାଏ । ଏଥିରେ ଡିଏନ୍ଏର ଅଂଶ ଦାତା କୋଷ (donor cell)ରୁ ଗ୍ରାହକ କୋଷକୁ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ବ୍ୟବୟା ଲିଙ୍ଗ ଉଦ୍ରେକ ଏକ ପ୍ରାଥମିକ ଅବୟା ବିବର୍ତ୍ତନ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଲିଙ୍ଗର ଉଦ୍ଭବ ଏକ ଜଟିଳ ପ୍ରକ୍ରିୟା । ମାତ୍ର ବିନାଶପ୍ରାପ୍ତିରୁ ରକ୍ଷାପାଇବା ପାଇଁ ଏହା ରକ୍ଷା କବତ । ଯଦି ସବୁ କିଛି ଥିର ଓ ଅପରିବର୍ତ୍ତିତ ରହେ ତେବେ କୌଣସି ବିବର୍ତ୍ତନ ରହିବ ନାହିଁ । ତେବେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ମାଗାଜିନ୍ 'ନେଚର୍' (Nature)ରେ ଲିଙ୍ଗୀୟ ଜନନ ପଦ୍ଧତିର ସୃଷ୍ଟି ସଂପର୍କରେ ଜିନ୍ ମାଡକସ୍ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିବା ମତ ଅଧିକ ଗବେଷଣାସାପେଷ ।

୬ଷ ବର୍ଷ, ସ୍ନାତକୋତ୍ତର ପ୍ରାଣିବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗ, ନର୍ଥ ଓଡିଶା ଯୁନିଭରସିଟି, ବାରିପଦା ।

ଗ୍ରାମ୍ୟ, ଗ୍ରହ ଓ ସାମାଜିକ ବିଜ୍ଞାନ, କୃଷି ଓ ଉଦ୍ୟାନ ବିଜ୍ଞାନ

ଜୈବକୃଷି

ଡ ର ପର୍ଶୁରାମ ଧଳ

ଳୈବ କୃଷି ପଦ୍ଧତିରେ ଅଳୈବ ସାର ଓ ଔଷଧ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଜୈବ ସାର ଓ ଔଷଧ ଉପଯୋଗ କରି କୃଷି ଉପ୍।ଦନ କରାଯାଏ । ଏହାଦ୍ୱାରା ନିରନ୍ତର କୃଷି ଉପ୍।ଦନ ହେବା ସଙ୍ଗେ ମୃତ୍ତିକା ସୁୟ, ଉପଭୋକ୍ତା ନିରାପଦ ଓ ପରିବେଶ ପ୍ରଦୂଷଣମୁକ୍ତ ରହେ । ଜୈବ କୃଷିର ମୂଳସୂତ୍ର ମା' ମାଟି ପ୍ରତି ମମତା, ପ୍ରକୃତି ସହିତ ସମନ୍ୱୟ, ଓ ପରିବେଶ ଅକ୍ଷତ ରଖି ଉପ୍।ଦନ ବଡ଼ାଇବା । ଜୈବ କୃଷି ଏକ ପ୍ରଗତିଶୀଳ ସକ୍ରିୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ । ପ୍ରଭୁ ବୃଦ୍ଧଙ୍କ ଭାଷାରେ ମହୁମାଛି ଫୁଲରୁ ମହୁ ସଂଗ୍ରହ କଲା ପରି ଜ୍ଞାନୀ ପ୍ରକୃତି ସହ ମିତ୍ରତା କରି ବଞ୍ଚ ରହେ । ଏହା ହିଁ ପ୍ରକୃତ ସବୁଜ ବିପୃବ ।

ଉଣେଇଶ ଷାଠିଏ ଦଶନ୍ଧିରେ ଭାରତୀୟ କୃଷି ପରିସରରେ ପ୍ରଥମ କରି ଗେଡ଼ା ଅଧିକ ଅମଳକ୍ଷମ ବିହନ, ରାସାୟନିକ ସାର, ସଂଶ୍ରେଷିତ ଫସଲ ସୁରକ୍ଷା ଔଷଧ ଓ ଜଳସେଚନରେ ସଘନ ଉପଯୋଗ କରାଗଲା । ଉତ୍ପାଦନ ଆଶାତୀତ ମିଳିଲା । ଦେଶ ଖାଦ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନରେ ସ୍ୱାବଲମ୍ବୀ ହୋଇ ପାରିଲା । ଏହାକୁ ସବୁଜ ବିପ୍ଳବ ସମ୍ମାନ ଦିଆଗଲା। ଅଥଚ ଚାଷୀ ଆନନ୍ଦାତିଶଯ୍ୟରୁ ପଥହର। ହେଲା । ଅବିଚାରିତ ରାସାୟନିକ ସାର, ସଂଶ୍ରେଷିତ ଔଷଧର ମାଡ଼ାଧିକ ପ୍ୟୋଗ ଓ ଜଳସେଚନର ଅସଫଳ ପରିଚାଳନା କରିଚାଲିଲା । ଏହାଦ୍ୱାରା କ୍ମଶଃ କେତେକ ଅବାଞ୍ଛିତ ସମସ୍ୟା ଯଥା- ମୂଭିକାର ସ୍ୱାୟ୍ୟହାନୀ, ଉପ୍ତାଦିତ ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥରେ ଅମୃତ୍ୱ ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ଉଷରତା ସୂଷ୍ଟି କଲା। ସବୁଜ ବିପୁବ 'ଉଷର ବିପ୍ଳବ' ଆଡକୁ ମୁହାଁଇଲା । ଉତ୍ପାଦନରେ ୟାଣୁତା ଏବଂ କେତେକ ୟଳେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ହ୍ରାସ ହେବା ପରିଲକ୍ଷିତ ହେଲା । ଦେଖାଗଲା ସମୟ ଆଧୁନିକ କୃଷି କୌଶଳ ଓ କୃଷି ଉପାଦାନ ବିନିଯୋଗ ସତ୍ତ୍ୱେ ଉତ୍ପାଦନ ହାର ବିଶ୍ୱ ଉତ୍ପାଦନ ହାରର ଅଧାକୁ ଛୁଇଁ ପାରୁନାହିଁ । ଜ୍ଞାନକୌଶଳ ଉପଯୋଗ ଓ ଉତ୍ପାଦନ ହ୍ରାସ ମଧ୍ୟରେ ହଜିଲା ଖିଅ ଖୋଜା ଚାଲିଲା । ଉତ୍ପାଦନ ହ୍ରାସର ମୂଳ କାରଣ ମାଟିରେ ଜୈବ ପଦାର୍ଥର୍ ଅଭାବ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିଲା । ଜୈବ ପଦାର୍ଥ ମାଟିର୍ ଜୀବନ ତୟି; ଏହାହିଁ ଉତ୍ପାଦନକୁ ଅବ୍ୟାହତ ରଖିଥାଏ, ଗତିଶୀଳ କରିଥାଏ । ଜୈବ ପଦାର୍ଥ ଅଭାବରେ ମାଟି ଭୋକିଲା ବା ନିର୍ଜୀବ । ଜଳ, ବାୟୁ ତ ଅଣୁଜୀବଙ୍କୁ ବାସ ଦେବାକୁ ଅକ୍ଷମ । ଊ୍ଷର, ଭୋକିଲା "ମା" ମାଟିକୁ ସୁୟ, ସବଳ, ଜୀବନ୍ତ ଓ ସକ୍ରିୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତେଣୁ ପୂର୍ବ ଫସଲଖୋଷିତ ପୋଷକ ସବୁକୁ ପର ଫସଲ ଆର୍ମ୍ନ ପୂର୍ବରୁ ମାଟିରେ ଭରଣା କରିବା ଜରୁରୀ । ଏହାଦ୍ୱାରା ମାଟି ସୁୟ, ସବୁଳ ଜୀବନ୍ତ ଓ ସକ୍ରିୟ ଅବୟାକୁ ଫେରି ଆସିଥାଏ । ଏଥିପାଇଁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସଡ଼ା ଜିବେ ପଦାର୍ଥ (ହ୍ୟୁମସ୍) ମାଟିରେ ମିଶାଇବା ଦରକାର ହୋଇଥାଏ । ଏହି ହ୍ୟୁମସ୍ ମାଟିରେ ଜୀବନୀ ଶକ୍ତି ସଞାର କରି ମାଟିକୁ ଜୀବନ୍ତ ଓ ସକ୍ରିୟ ଅବୟାକୁ ଆଣିବାରେ ସକ୍ଷମ। ପର୍ବର୍ତ୍ତୀ ସମୀକ୍ଷାରୁ ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ସହଜବୋଧ ହେବ । ଫସଲ୍ ନିଜର୍ ବୃଦ୍ଧି, ବିକାଶ ଓ ଫଳନ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିବା ୧୬ଟି ମୁଖ୍ୟ ପୋଷକ ମଧ୍ୟରୁ ୧୩ଟି ପୋଷକ କେବଳ ମାଟିରୁ ଉପଲ୍ବୃ କରିଥାଏ ।

ସବୁଜ ବିପ୍ଲବ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଅଦ୍ୟାବଧି ମଧ୍ୟ ଜୈବ ପଦାର୍ଥ (ଖତ, କଂପୋଷ୍ଟ, ସବୁଜ ସାର) ବ୍ୟବହାରକୁ ଯଥା ମାନ୍ୟତା ନ ଦେଇ କେବଳ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ରାସାୟନିକ ସାର ବ୍ୟବହାର ହୋଇ ଚାଲିଛି । ରାସାୟନିକ ସାର ପ୍ରୟୋଗ ଦ୍ୱାରା କେବଳ କେତେକ ୟୂଳ ପୋଷକ ଯଥା - ଯବକ୍ଷାରଜାନ, ଫସ୍ଫର୍ସ୍ ଓ ପଟାସ୍ ମାଟିରେ ଭରଣା କରାଯାଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ମାଟିରୁ ପୂର୍ବ ଫସଲ ଦ୍ୱାରା ଶୋଷିତ ଅନ୍ୟ ପୋଷକ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟି ଭରଣା ହେଉ ନ ଥିବାରୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଫସଲ ପାଇଁ ପୋଷକ ଯୋଗାଣରେ ଅସନ୍ତୁଳନ ଦେଖା ଦେଇଥାଏ ।

ପ୍ରାକୃତିକ ପଦ୍ଧତିରେ ଗଠିତ ମାଟିରେ ହାରାହାରି ୪୫ ଭାଗ କଠିନ ଖଣିକ ୫ ଭାଗ ଜୈବ ପଦାର୍ଥ ସହ ନିଶି ମାଟିକୁ ଏପରି ସହିଦ୍ର କରିଥାନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ୨୫ ଭାଗ ବାୟୁ ଓ ୨୫ ଭାଗ ଜଳର ସ୍ୱଛନ୍ଦ ଚଳାଚଳ ହୋଇପାରେ ଏବଂ ଉପକାରୀ ନୃଷ୍ଟିକାବାସୀ ଅଣୁଜୀବ ଯଥା - ବ୍ୟାକ୍ଟେରିଆ,ଫଙ୍ଗସ୍,ଆକ୍ଟିନୋମାଇସେଟିସ୍, ଆଲ୍ଜି, ପ୍ରୋଟୋଯୋଆ, ସୂତ୍ରଜୀବ, ଜିଆ ଇତ୍ୟାଦି ସକ୍ରିୟ ରହି ମାଟିର ଉର୍ବରତା ବଡ଼ାନ୍ତି। ଅଣୁଜୀବ ଉପଣ୍ଡିତି ଜୀବନ୍ତ ମାଟିର ନମୁନା। ସଂକ୍ଷେପରେ ମାଟି ଜୀବନ୍ତ ଓ ଉତ୍ପାଦନକ୍ଷମ ରହିବା ପାଇଁ

ମାଟିରେ ହାରାହାରି ୫ ଭାଗ ଜୈବ ପଦାର୍ଥ ରହିବା ଦରକାର । ପ୍ରତି ଫସଲ ପରେ ଜମିରେ ଅନୁମୋଦିତ ପରିମାଣ ଜୈବ ପଦାର୍ଥ ଖତ ବା କଂପୋଷ୍ଟ ପ୍ରୟୋଗ ହେବା ଉଚିତ । ନ ହେଲେ ମାଟିର ଅସୁୟତା ଦୂର ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହାର ପରିପ୍ରକାଶ ଉତ୍ପାଦନ ହାନିରେ ପ୍ରତିଫଳିତ ହେବ । ଶ୍ରମ ଓ ବ୍ୟୟ ଅନୁସାରେ ଆୟ ହେବନାହିଁ । ଏହା ଚାଷୀର ହତାଶା ଓ ନିରାଶାର ମୂଳ କାରଣ ହେବ । ତେଣୁ ଫସଲ ପୂର୍ବରୁ ଉଚିତ ପରିମାଣ ଜୈବ ସାର ପ୍ରୟୋଗ ଏକାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ । ଏହାହିଁ ଜୈବ କୃଷିର ମୂଳ ମହ୍ତ । କାରଣ ଜୈବପଦାର୍ଥ ନଥିବା ମାଟିରେ ଧାରାବାହିକ ରାସାୟନିକ ସାର ପ୍ରୟୋଗ ମାଟିକୁ ମୁମୂର୍ଷୁ କରିଦିଏ । ଏପରି ମାଟିରୁ କିଛି ଆଣା କରିବା ବୃଥା ।

ସଭାପତି, ଜୈବ କୃଷି ପ୍ରସାର କୃଷକ ସଂଘ, (ଫାର୍ମରସ୍ ସୋସାଇଟି ଫର୍ ପ୍ରମୋଟିଙ୍ଗ୍ ଅର୍ଗାନିକ୍ ଏଗ୍ରିକଲ୍ଚର୍) ପୁଟ୍ ନଂ-୨୧୯୮/ଏ, କଲ୍ସନା ଏରିଆ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୧୪ ଫୋନ୍ - ୦୬୭୪-୨୩୧୦୭୮୩ ଇମେଲ୍-zimer@vsnl.net

ଚାର୍ଲିସ୍ ରବର୍ଚ୍ ଡାର୍ଉଇନ୍ (Charles Robert Darwin) ୧୮୦୯ ମସିହା ଫେବୃଆରୀ ମାସ ୧୨ ତାରିଖରେ ଇଂଲ୍ଞର ଶ୍ୟୁସ୍ବରୀ (Shrewsbury) ଠାରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ମାତ୍ର ଆଠ ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ତାଙ୍କ ମା'ଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ନିଜ ବିଷୟରେ ଡାର୍ଉଇନ୍ ଲେଖିଛନ୍ତି, "... and I believe that I was considered by all my masters and my father as a very ordinary boy, rather below the common standard in intellect." ତେବେ ୧୮୫୯ ମସିହାରେ ସେ ଉପୟାପନ କରିଥିବା ପ୍ରାକୃତିକ ଉଦ୍ବରଣ (Natural Selection) ତର୍ଭ ବିବର୍ତ୍ତନବାଦର ମୂଳପିଣ୍ଡ ଭାବେ ପରିଗଣିତ ।

ଉର୍ବର ମୃତ୍ତିକାରେ ଜିଆର ଭୂମିକାକୁ ସମୁଚିତ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇ ଡାରଉଇନ୍ ୧୮୮୧ ମସିହାରେ ଜିଆକୁ 'କୃଷକର ବନ୍ଧୁ' ଭାବେ ଅଭିହିତ କରିଥିଲେ । 'ଆବର୍ଜନାକୁ ସୁନାରେ ପରିଣତ' କରିବାରେ ଜିଆର ଭୂମିକା ଅନସ୍ୱୀକାର୍ଯ୍ୟ । ଏବେ ଜିଆଖତ ପ୍ରୟୋଗକୁ ଜୈବିକ କୃଷିର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଅଙ୍ଗ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଉଛି ।

- ସଂପାଦକ

ଖାଦ୍ୟ,ପୁଷ୍ଟି,ଭେଷଜଞ ଚିକିତ୍ସବିଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟବୟୟାନାରୀଙ୍କ ସ୍ୱାୟ୍ୟରଯନୂ

ଡାକ୍ତର କଲ୍ୟାଣୀ ଦାଶ

ନାରୀ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଏକ ଅନବଦ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି। ସରେ ଶିଶୁକନ୍ୟାଟିଏ ଜନ୍ମଲାଭ କଲେ ଆମ ମନରେ ଅମାପ ଖୁସି ଭରିଯାଏ । ଶିଶୁକନ୍ୟାଟି କ୍ରମେ କିଶୋର୍ଗୀ, ତରୁଣୀ ହୋଇ ନାରୀତ୍ୱ ଲାଭ କରେ । ଏଥିନିମିତ୍ତ ଡିମ୍ବାଶୟରୁ ସ୍ତ୍ରୀ ହରମୋନ୍,ଇଞ୍ଜୋଜେନ୍ ଓ ପ୍ରୋଜେଷ୍ଟେରନ୍ର ପ୍ରଭାବ ଜରୁରୀ ଅଟେ । ଫଳରେ ମାସିକ ଉତୁସ୍ରାବ ହୁଏ ଓ କାଳକ୍ରମେ ଗର୍ଭଧାରଣ କଲେ ନାରୀ ମାତୃତ୍ୱର ଗୌରବ ଲାଭ କରେ ।

ବୟସ ବଡ଼ିବା ସଙ୍ଗେ କିଶୋରୀ କନ୍ୟାଟି ଯେପରି ନାରୀଡ୍ୱ ଲାଭ କରେ ସେହିପରି ନାରୀ ଡା'ର ଜୀବନର ଅପରାହ୍ଣରେ ଉପନୀତ ହେଲେ, ଏହି ହରମୋନ୍ଗୁଡ଼ିକର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା କ୍ରମେ ହ୍ରାସ ପାଏ । ଫଳରେ ମାସିକ ଋତୁସ୍ରାବ କ୍ରମଶଃ ହ୍ରାସ ପାଇ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଏ । ଏହାକୁ ଋତୁବିରତି (menopause) କୁହାଯାଏ । ଋତୁବିରତିର ପୂର୍ବ ଓ ପର କିଛି ବର୍ଷ କୁ "ପରିଋତୁବିରତି" (perimenopausal period) କୁହାଯାଏ । ପ୍ରାୟ ଅଧିକାଂଶ ମହିଳାଙ୍କର ୪୫-୫୫ ବର୍ଷ ବୟସରେ "ଶେଷ ଋତୁ ଦର୍ଶନ" ହୋଇଥାଏ । ମାତ୍ର କେତେକଙ୍କର ଏହାଠାରୁ କମ୍ କିମ୍ବା ବେଶି ବର୍ଷ ବୟସରେ ଏହା ହୁଏ । ଏଣୁ ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ବୟସ ପରେ କ୍ରମେ ମାସିକ ଋତୁସ୍ରାବରେ ଅନିୟନିତତା ଦେଖାଦିଏ । ଏଥିସହ ଅନ୍ୟ କେତେକ ସମସ୍ୟା ଓ ଲକ୍ଷଣ ମଧ୍ୟ ଏହି ସମୟରେ ହୋଇଥାଏ । ଋତୁବିରତି ବୟୋବୃଦ୍ଧିର ଏକ ସାଧାରଣ ଘଟଣା ଅଟେ । ହ୍ରୀ ହରମୋନ୍ ଇଷ୍ଟ୍ରୋଜେନ୍ର ପରିମାଣ ହ୍ରାସ ଏହାର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ଅଟେ, ଯାହା ଫଳରେ କି ଶରୀରରେ ବିଭିନୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖାଦିଏ ।

ରତ୍ୱିର୍ତି ପୂର୍ବରୁ ଅଲ୍ଷ କେତେବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ମହିଳାମାନଙ୍କ ଠାରେ ରତ୍ୱବିରତିରେ ଘଟୁଥିବା ଲକ୍ଷଣମାନ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଦେଇଥାଏ। ଏଣୁ ପ୍ରାୟ ଚାଳିଶ ବର୍ଷପରେ ମହିଳାମାନଙ୍କର ହେଉଥିବା ବିଭିନ୍ନ ଶାରୀରିକ ଅସୁ୍ୟତା ଓ ସେସବୁର ପ୍ରତିକାର ତଥା ଉପଯୁକ୍ତ ଖାଦ୍ୟପେୟ, ଡାକ୍ତରୀ ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ନିୟ୍ମିତ ବ୍ୟାୟାମ ଇତ୍ୟାଦି ସମୁନ୍ଧରେ ସମୟେ କିଛି ଜାଣିବା ଆବଶ୍ୟକ।

ମଧ୍ୟବୟ୍ୟା ମହିଳାମାନଙ୍କ ଠାରେ ଦେଖାଦେଉଥିବା କେତେକ ଲକ୍ଷଣ

- ୧. ଉଷ୍ଟ ଷଣଦୀପି କେତେକ ମହିଳା ରତୁବିରତିର କିଛିବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ବେଳେ ବେଳେ ଶରୀରର ଉପରିଭାଗ ଓ ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ ଅତ୍ୟଧ୍କ ଉଷ୍ଟତା (Hofflush) ଅନୁଭବ କରନ୍ତି। ଫଳରେ ତାଙ୍କର ମୁହଁ ଓ କାନ ଲାଲ ପଡ଼ିଯାଏ ଏବଂ ହଠାତ୍ ତାଙ୍କ ଶରୀରରୁ ଝାଳ ବହେ।
- ବ୍ୟାହତ ନିଦ୍ରା ପୂର୍ବୋକ୍ତ ଲକ୍ଷଣ ପ୍ରାୟ ରାଡ୍ରିକାଳରେ ହୁଏ। ଏଥ୍ଯୋଗୁଁ ରୋଗିଣୀର ନିଦ୍ରା ବ୍ୟାହତ ହୁଏ ଏବଂ ସାଧାରଣ ସ୍ୱାୟ୍ୟ ଉପରେ ଏହାର ପ୍ରଭାବ ପଡ଼େ।
- ୩. ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ପରେ ନାରୀ ଶରୀରରେ ଇଞ୍ଜୋଜେନ୍ର ପରିମାଣ କ୍ମଶଃ କମିଯାଇ ପ୍ରସବଦ୍ୱାରର ଗ୍ଲୈଷ୍ଟିକ ଝିଲୀ ପତଳା ଓ ଶୁଷ୍କ ହୁଏ। ଫଳରେ ପ୍ରସବଦ୍ୱାର ଓ ମୂତ୍ରଦ୍ୱାର ବିଭିନ୍ନ ଜୀବାଣୁ ଦ୍ୱାରା ସଂକ୍ରମିତ ହୋଇ ଜ୍ୱାଳାପୋଡ଼ା ଓ କୁଣ୍ଡାଇ ହୁଏ ଏବଂ ଏଥ୍ସହ ମୂତ୍ର ସଂକ୍ରମଣ ହୋଇଥାଏ।
- ୪. ଅୟି ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ସାଧାର୍ଣତଃ ୩୫ ବର୍ଷ ବୟସ ପରେ ନାରୀମାନଙ୍କର ଶରୀରରେ ଅୟିଷୟ ଓ ଅୟି ସୁଶୀରତା (osteoporosis) ହୋଇଥାଏ। ବିଶେଷ କରି ଅଞ୍ଜା, କଚଟି ଓ ମେରୁଦଣ୍ଡର ଅୟି ଏହାଦ୍ୱାରା ଅଧିକ ମାତ୍ରାରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ ଅୟିଭଙ୍ଗ (Bone Fracture) ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ବଡ଼ିଯାଏ।
- ୫. ହୃଦ୍ରୋଗର ସମ୍ଭାବନା ବୃଦ୍ଧି ଇଞ୍ଜୋଜେନ୍ ହରମୋନ୍ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ହୃଦ୍ଘାତ ଓ ଷ୍ଟ୍ରୋକ୍ରୁ ରକ୍ଷା କରେ। ଏଣୁ ଚାଳିଶ ବର୍ଷପରେ ଏହାର ପରିମାଣ କମିଯିବାରୁ ନାରୀମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚରକ୍ତଚାପ ତଥା ହୃଦ୍ଘାତ ଓ ଷ୍ଟ୍ରୋକ୍ (ମସ୍ତିଷ୍ଟ ସଂଘାତ) ହେବାର ଆଶଙ୍କା ବଡ଼ିଯାଏ।
- ୬. ମାନସିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପରିଋତୁବିର୍ତି କାଳରେ ୟୀ ହର୍ମୋନ୍ ପରିମାଣରେ ହ୍ରାସ ଘଟୁଥିବାରୁ ମାନସିକ ଭାରସାମ୍ୟରେ ପରି ବର୍ତ୍ତନ (mood swing) ଘଟିଥାଏ, ଅବସାଦ (depression), ଭୟଲାଗିବା, ଚିଡ଼ିଚିଡ଼ା ଲାଗିବା ଏବଂ ଅତ୍ୟଧିକ କାନ୍ତି ଲାଗିବା ଦେଖାଯାଏ।

- ୭. ଯୌନ ସଂପର୍କ ମଧ୍ୟବୟ୍ୟା ନାରୀଙ୍କଠାରେ କ୍ରମେ ସୀ ହର୍ମୋନ୍ର ପରିମାଣ ହ୍ରାସ ପାଉଥିବାରୁ ପ୍ରସବଦ୍ୱାର ଶୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଯୌନ ସଂପର୍କ ପାଇଁ ଆଗ୍ହ କମିଯାଏ।
- ଅଣ୍ଟୁଗଣ୍ଟି ବାଡ ପ୍ରାୟ୍ତଃ ମହିଳାମାନେ ପ୍ରାୟ୍ ଚାଳିଶ

   ବର୍ଷ ପରେ ଆଣ୍ଟୁଗଣ୍ଟି ବାଡ (osteoarthritis of knee) ରୋଗରେ

   ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ।
- ୯. ମଧୁମେହ ଏବଂ ପୃଥୁଳତା ଆମ ଦେଶରେ ସ୍ୱାୟ୍ଷ । ସଚେତନତାର ଅଭାବ ଫଳରେ ମହିଳାମାନେ ସନ୍କୁଳିତ ଆହାର ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ନିୟମିତ ବ୍ୟାୟାମ କରିନଥାନ୍ତି । ଏଣୁ ସେମାନେ ପୃଥୁଳତା ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀର ମଧୁମେହ (Type-2 Diabetes) ରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ।
- ୧୦. ଦୃଷ୍ଟିଦୋଷ ଚାଳିଶା, ମୋଡିଆବିନ୍ଦୁ ଏବଂ ଗୁକୋମା -ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ପରେ ପୁରୁଷଙ୍କ ପରି ମହିଳାମାନେ ମଧ୍ୟ ଉପରୋକ୍ତ ଚକ୍ଷୁରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ।
- ୧୧ ଜରାୟୁ ତଥା ଜରାୟୁଗ୍ରୀବାର କର୍କଟରୋଗ ୟନ କର୍କଟ ରୋଗ ପରି ମଧ୍ୟବୟ୍ୟ। ମହିଳା ମାନେ ଜର । ଯୁ ତଥା ଜରାୟୁଗ୍ରୀବାର କର୍କଟରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଥାଏ । ଏଣୁ ପ୍ରାଥମିକ ଅବ୍ୟାରେ ସେସବୁ ରୋଗ ଚିହ୍ନଟ କରାଇଲେ ଜୀବନପ୍ରତି ବିପଦ ନଥାଏ ।

ମଧ୍ୟବସ୍ୟା ମହିଳାମନଙ୍କର କେତେକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପରୀକ୍ଷା

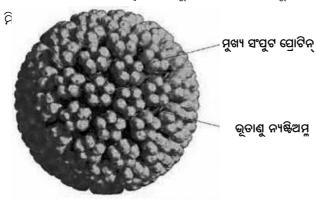
କୌଣସି ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାନଦେଲେ ବି ମଧ୍ୟବୟ୍ୟା ମହିଳାମାନେ ନିୟ୍ନିତ ସ୍ୱାୟ୍ୟ ପରୀକ୍ଷା କରାଇବା ଉଚିତ। ଏହା ଫଳରେ କୌଣସି ରୋଗ ପ୍ରକଟିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇ ଅତିଶୀଘ୍ର ଚିକିତ୍ସା ହୋଇ ପାରେ । ଏଣୁ ଚାଳିଶ ବର୍ଷପରେ ମହିଳାମାନଙ୍କର ଯେଉଁ କେତୋଟି ମାରାତ୍ମକ ରୋଗ ହେବାର ଆଶଙ୍କା ଥାଏ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ନିମିତ୍ତ କେତେକ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ଏକାନ୍ତ ଜରୁଗୀ। ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ କେତୋଟିର ସୂଚନା ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:-

୧. ସ୍ଥନ କର୍କଟ ରୋଗ - ପ୍ରାଥମିକ ଅବ୍ୟାରେ ସ୍ତନ କର୍କଟ ରୋଗ ଚିହ୍ନିତ ହେଲେ ଚିକିତ୍ସା ଦ୍ୱାରା ରୋଗିଣୀ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଆରୋଗ୍ୟ ଲାଭ କରେ। ଏଣୁ ନିଜେ ନିଜର ସ୍ତନ ପରୀକ୍ଷା ନିୟ୍ମିତ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାସରେ କରିବା ଏବଂ ସ୍ତନରେ କୌଣସି ଗୁଳା (lump) ଥିବାର

~~-~~ବିଜ୍ଞାନ ଦିଗନ୍ତ~~-----~~

କାଣିଲେ ବିଶେଷଙ୍କ ଚିକିତ୍ସକଙ୍କ ପର।ମର୍ଶ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ। ଏଥିସହ ଷ୍ଟନର ସ୍ୱତନ୍ତ ପରୀକ୍ଷା ଯଥା - ମାମୋଗ୍ରାଫି (mammography), ସୋନୋ-ମାମୋଗ୍ରାଫି (sonomammography) ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକ ୟଳେ ମାଂସ ପରୀକ୍ଷା (biopsy, needle aspiration biopsy) ଦ୍ୱାରା ଷ୍ଟନ କର୍କଟ ରୋଗ ପ୍ରାଥମିକ ଅବୟାରେ ଜଣାପଡ଼େ।

9. କରାୟୁ ଗ୍ରୀବାର କର୍କଟ ରୋଗ - ଅତି ଅଲ୍ଷ ବୟସରୁ ଯୌନସଂପର୍କ ରଖିଲେ, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପରିଷ୍କାର ପରିଛନ୍ନତା ବଳାୟ ନ ରଖିଲେ ଏବଂ ଏକାଧିକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହ ଯୌନ ସଂପର୍କ ରଖିଲେ କରାୟୁ ଗ୍ରୀବାର କର୍କଟରୋଗ ହୁଏ । ଏବେ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ କାଣିପାରିଲେଣି ଯେ, Human Papilloma Virus (HPV) ନାମକ ଏକ ଭୂତାଣୁ କରାୟୁ ଗ୍ରୀବା ସଂକ୍ରମଣ କଲେ ଏହି କର୍କଟରୋଗ ହୁଏ । ଏଣୁ ଚାଳିଶ ବର୍ଷରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ମହିଳାଙ୍କର କରାୟୁ ଗ୍ରୀବାରୁ ରସନେଇ ସୀରୋଗ ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରୀକ୍ଷା କଲେ (Pap Smear Examination) ଏହି କର୍କଟ ରୋଗ ଅତିଶୀୟ ଚିହ୍ନଟ ହୋଇପାରେ ଏବଂ ପ୍ରାଥମିକ ଅବ୍ୟାରେ ଚିକିତ୍ସା କରାଗଲେ ରୋଗିଣୀ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆରୋଗ୍ୟ ଲାଭ କରେ । ଆଜିକାଲି "ହ୍ୟୁମାନ୍ ପାପିଲୋମା ଭାଇରସ୍" ସଂକ୍ରମଣରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଷେଧକ ଟିକା ଦେବାର ସୁବିଧା ହେଲାଣି । ଏଣୁ ମହିଳାମାନେ ଏହି ଟିକା (HPV vaccine) ନେଲେ ମାରାମ୍କ କରାୟୁ ଗ୍ରୀବା କର୍କଟରୋଗରୁ ରକ୍ଷା

HPV ର ତ୍ରିବିମିତୀୟ ନକ୍ଷା

୩. ଅଣ୍ଡି ସୁଶୀରତା - ଅଣ୍ଡି ସୁଶୀରତା ବା ହାଡ଼ ପୋରିଆଁ କାଣିବା ପାଇଁ କେତେକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପର୍ରୀକ୍ଷା ଯଥା - (a) Dual Energy
 X-Ray Absorptiometry - DXA ଏବଂ (b) Bone Mineral
 Density-BMD କଲେ ଅଣ୍ଡିରେ ଥିବା କ୍ୟାଲ୍ସିୟ୍ମ୍, ଫସ୍ଫରସ୍

ଇତ୍ୟାଦିର ସାନ୍ଦ୍ରତା ଜଣାପଡ଼େ ଏବଂ ବିହିତ ଚିକିତ୍ସା କଲେ ଅୟିଭଙ୍ଗର ଆଶଙ୍କା ଦୂର ହୁଏ।

- ୪. ଉଚ୍ଚ ରକ୍ତଚାପ ବୟସ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବା ସହ ମହିଳାମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ରକ୍ତଚାପ ହେବାର ଆଶଙ୍କା ବୃଦ୍ଧିପାଏ । ସାଧାରଣ ମହିଳାଙ୍କର ରକ୍ତଚାପ ୧୪୦/୯୦ ମି.ମି. ପାର୍ଦରୁ କମ୍ ରହେ । ଏଣୁ ମଧ୍ୟବୟୟା ମହିଳାମାନେ ନିୟମିତ ସମୟ ବ୍ୟବଧାନରେ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱାୟ୍ଥ୍ୟ ପରୀକ୍ଷା କରାଇଲେ ଉଚ୍ଚ ରକ୍ତଚାପ କଣାପଡ଼େ ଏବଂ ଚିକିତ୍ସା କରାଇ ସ୍ଥୁୟ ରହିବା ସମ୍ମବ ହୁଏ ।
- %.
   କୋଲେଷ୍ଟେରଲ୍ ପରିମାଣ: ନିୟ୍ମିତ ବ୍ୟବଧାନରେ

   ମଧ୍ୟବ୍ୟୟା ମହିଳାଙ୍କ ରକ୍ତରେ କୋଲେଷ୍ଟେରଲର ପରିମାଣ ନିର୍ଣ୍ଣୟ

   କରାଇଲେ ହୃଦ୍ରୋଗ ଏବଂ ଧମନୀ ଭିତରେ ଚର୍ବି ଜମାଟ ବାନ୍ଧିବା

   (Atherosclerosis) ପ୍ରତିରୋଧ କରାଯାଇପାରେ । ଅଧିକନ୍ଧ

   ଏହାଫଳରେ ମସ୍ତିଷ୍କ ସଂଘାତ (brain stroke) ଏବଂ ହୃଦ୍ଘାତ

   (heart attack)କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିରୋଧ କରାଯାଇପାରେ ।
- ୬. ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀର ମଧୁମେହ ଚାଳିଶ ବର୍ଷପରେ ନିୟ୍ମିତ ବ୍ୟବଧାନରେ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ସହ ପରାମର୍ଶ କରି ରକ୍ତରେ ଶର୍କରାର ପରିମାଣ ନିରୂପଣ କଲେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀର ମଧୁମେହ (Type 2 diabetes) ରୋଗ ନିରୂପଣ କରାଯାଏ ଏବଂ ଏଥିଯୋଗୁଁ ହେଉଥିବା ଜଟିଳତା ଯଥା- ହୃଦ୍ରୋଗ, ମୟ୍ତିୟ ସଂଘାତ, ବୃକ୍କ ରୋଗ, ଅନ୍ଧତ୍ୱ ଏବଂ ସ୍ୱାୟୁଗତ ରୋଗକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରାଯାଇପାରେ ।
- ୬. ମଳଭାଷର କର୍କଟରୋଗ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଅପେଷା

   ମହିଳାଙ୍କ ଠାରେ ମଳଭାଷ୍ଟର କର୍କଟରୋଗ କମ୍ ସଂଖ୍ୟାରେ

   ଦେଖାଯାଏ । ମାଡୁ ଝାଡାସହ ରକ୍ତ ପଡ଼ିଲେ, ଗୁରୁଡର କୋଷ୍ଟକାଠିନ୍ୟ

   ଦେଖାଦେଲେ ଡାକ୍ତରୀ ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଯାଞ୍ଚପରୀକ୍ଷା କରାଇବା

   ଉଚିତ । ଫଳରେ ମଳଭାଷ୍ଟ ଓ ବୃହଦନ୍ତ୍ରର କର୍କଟରୋଗ ଚିହ୍ନଟ

   ହୋଇ ଚିକିତ୍ସା ହୋଇପାରେ ।
- ମ୍
   ଗୁକୋମା, ମୋଡିଆବିନ୍ଦୁ ଏବଂ ଚାଳିଶା ଦୃଷ୍ଟିଦୋଷ

   ମୋଡିଆବିନ୍ଦୁ ହେଲେ ଚକ୍ଷୁରେ ଥିବା ଯବକାଚ ବା ଲେନ୍ସ୍ଟି ଅସ୍ୱଛ

   ହୋଇ ଅନ୍ଧତ୍ୱ ହୁଏ । ଏଣୁ ନିୟମିତ ଚକ୍ଷୁପରୀକ୍ଷା କରାଇ ଅତିଶୀପ୍ର

   ଅପରେସନ୍ କଲେ ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି ନଷ୍ଟ ହେବାରୁ ରକ୍ଷା ମିଳେ । କେତେକ

   ରୋଗିଣୀଙ୍କ ଠାରେ କୌଣସି ଲକ୍ଷଣ ନଥାଇ ଚକ୍ଷୁରେ ଯୟଣା ହୁଏ

   ଏବଂ ଚକ୍ଷୁର ଚାପ ବୃଦ୍ଧିପାଏ । ଏହାକୁ 'ଗୁକୋମା' (Glaucoma)

~~-~~ବିଜ୍ଞାନ ଦିଗନ୍ତ

କୁହାଯାଏ । ଡାକ୍ତରୀ ପରୀକ୍ଷା କରାଇ ତୁରନ୍ତ ଚିକିତ୍ସା କରାଇଲେ ଏହି ଗୁରୁତର ରୋଗରୁ ରକ୍ଷା ମିଳେ ।

୯. ଏଚ୍.ଆଇ.ଭି. ପରୀକ୍ଷା - ଯୌନକମୀଁ ଏବଂ ବହୁପୁରୁଷଙ୍କ ସହ ସଂପର୍କ ରଖୁଥିବା ମହିଳାମାନଙ୍କ ଠାରେ "ଏଡ୍ସ" ରୋଗ ହେବାର ସମ୍ବାବନା ଥାଏ। ଏଣୁ ଏହି ମହିଳାମାନେ ଏଚ୍.ଆଇ.ଭି. ପରୀକ୍ଷା କରାଇବା ଉଚିତ।

ନିୟିନିତ ସ୍ୱାୟ୍ୟାଭ୍ୟାସ, ସନ୍ତୁଳିତ ଆହାରର ଆବଶ୍ୟକତା

ମଧ୍ୟବୟ୍ୟା ମହିଳାମାନେ, ବିଶେଷତଃ ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ବୟସ ପରେ ଶୃଙ୍ଖଳିତ ଜୀବନଯାପନ କରିବା, ସନ୍ତୁଳିତ ଆହାର ଗ୍ରହଣ କରିବା, ନିୟ୍ମିତ ବ୍ୟାୟାମ କରିବା, ସକାଳ ଖରାରେ କିଛିବାଟ ଚାଲିବ। ଦ୍ୱାରା ସୁୟ ଓ ନିରୋଗ ଜୀବନଯାପନ କରିପାରିବେ।

ନିୟ୍ମିତ ଦୁଗ୍ଧ ଓ ଦହି ତଥା ଅନ୍ୟ ଦୁଗ୍ଧଳାତ ପଦାର୍ଥ (ଚବିରହିତ) ଖାଇବା ଉତ୍ତମ ସ୍ୱାୟ୍ଥ୍ୟର ଏକ ମୂଳମନ୍ତ୍ର । ଦହିରେ ଥିବା "ପ୍ରୋବାୟୋଟିକ୍" (probiotics) ଆମ ଶରୀରକୁ ବିଭିନ୍ନ ଅସୁ୍ୟତା ଯଥା - ୟନ କର୍କଟ ରୋଗ, ଅନ୍ତନଳୀର ବିଦାହଲକ୍ଷଣ (Irritable Bowel Syndrome-IBS), ପାକ୍ୟଳୀର କ୍ଷତ ଏବଂ ପ୍ରସବଦ୍ୱାରର ସଂକ୍ରମଣରୁ ରକ୍ଷାକରେ । ଦୈନିକ ତିନିକପ ଚବିରହିତ ଦହି ଖାଇଲେ ଆମର ଆବଶ୍ୟକ କ୍ୟାଲ୍ସିୟ୍ମ୍ ମିଳିଥାଏ ।

ଯେଉଁମାନେ ଆମିଷ ଆହାର କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସମୁଦ୍ର ମାଛ (ଯଥା - ସାଲ୍ମନ୍,ସାର୍ଡିନ୍ ମାଛ) ଖାଇଲେ ସେଥିରେ ଥିବା ଓମେଗା- ୩ ଫ୍ୟାଟି ଏସିଡ୍ (omega-3 fatty acid) ପାଇପାରିବେ । ଏହା ସ୍ୱାୟ୍ଥ୍ୟପକ୍ଷରେ ହିତକାର୍କ ଅଟେ ଏବଂ ହୃଦ୍ରୋଗ,ମୟିଷ୍ଟସଂଘାତ,ଉଚ୍ଚ ରକ୍ତଚାପ ଇତ୍ୟାଦିରୁ ରକ୍ଷାକରେ । ସମୁଦ୍ରମାଛ ନମିଳିଲେ ଚୂନାମାଛ ଖାଇଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା ସ୍ୱାୟ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ଉପକାରୀ ଅଟେ । ଛେଳି ମେଣ୍ଡାର୍ ମାଂସ ନଖାଇ କୁକୁଡ଼ା ମାଂସ ଖାଇଲେ ତାହା ସ୍ୱାୟ୍ୟହାନି ଘଟାଇ ନଥାଏ ।

ଏତଦ୍ବ୍ୟତୀତ ସବୁକ ପନିପରିବା, ମଟର୍ଛୁଇଁ, ଶାଗ ଓ ବିନ୍ ଇତ୍ୟାଦି ଏବଂ ର୍ଟ୍ଟିନ ଫଳ, ପରିବା ଇତ୍ୟାଦି ସ୍ୱାୟ୍ଥ୍ୟ ପକ୍ଷେ ହିତକର ଅଟେ । ଏଥିରେ ଆବଶ୍ୟକ ଭିଟାମିନ୍, ପୁଷ୍ଟିସାର, ତନ୍ତୁକାତୀୟ ପଦାର୍ଥ ଏବଂ ଏଣ୍ଟିଅକ୍ସିଡାଣ୍ଟ ଥିବାରୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ବୟ୍ୟା ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ସୁୟ ରହିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ । ଫଳରେ ସେମାନେ ହୃଦ୍ରୋଗ, ବୃହଦନ୍ଧ ଓ ମଳଭାଷ୍ଠର କର୍କଟରୋଗ ଏବଂ ସ୍ତନକର୍କଟ ରୋଗରୁ ରକ୍ଷା ପାଆନ୍ତି । ବିନ୍ରେ ଥିବା "ଆଇସୋଫୁ।ଭୋନ୍ (Isoflavones) ମହିଳାମାନଙ୍କ ଶରୀରରେ ହରମୋନ୍ର ମାଡ୍ରାରେ ସନ୍ତୁଳନ ରକ୍ଷା କରେ ଏବଂ କୋଲେଷ୍ଟେର୍ଲ୍ର ମାଡ୍ରା ହ୍ରାସ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଟମାଟୋ, ତର୍ଭୁଜ, ବିଭିନ୍ନ ଫଳ, କମଳା ଲେମ୍ବୁ, ଲାଲ ଅଙ୍ଗୁର ଖାଇବା ସ୍ୱାୟ୍ଥ୍ୟପକ୍ଷେ ହିତକର ଅଟେ । ଏସବୁ ଫଳ ନ କିଣି ବାଡ଼ି ବଗିଚାରୁ ମିଳୁଥିବା ଫଳ, ଯଥା - ପିକୁଳି, ଆତ, କଦଳୀ, ଅମୃତଭଣ୍ଡା ଇତ୍ୟାଦି ଖାଇଲେ କିମ୍ବା ବିଭିନ୍ନ ଫଳରସ ଖାଇଲେ ମଧ୍ୟ ଆମ ଶରୀରକୁ ଆବଶ୍ୟକ ଭିଟାମିନ୍ ଆଦି ମିଳିଥାଏ ।

ବୟସ ବୃଦ୍ଧି ସହ ନିୟ୍ନିତ ଶରୀର ଚର୍ଯ୍ୟା ଓ ବ୍ୟାୟ୍ମ ସମସ୍ତଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଅତି କରୁରୀ ଅଟେ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଖଞ୍ଜାଗୁଡ଼ିକ ସୁୟରହେ, ଅଣ୍ଟିଷୟ ହ୍ରାସ ପାଏ । ବାହାରର ଖୋଲା ପବନ ଏବଂ ସକାଳେ ଖରାରେ ଚାଲିଲେ ସାଧାରଣ ସ୍ୱାୟ୍ଷ୍ୟ ଓ ମନ ଠିକ୍ ରହେ ଏବଂ ଭିଟାମିନ୍ ଡି ସଂଶ୍ଳେଷଣ ହୋଇଥାଏ । ନିୟ୍ନିତ ଚାଲିବା, ଯୋଗାଭ୍ୟାସ ଏବଂ ଏରୋବିକ୍ ବ୍ୟୟାମ କରିବା ଚାଳିଶବର୍ଷରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ମହିଳାମାନଙ୍କର ସ୍ୱାୟ୍ୟ ପାଇଁ ଭଲ ।

ଶେଷକଥା

ନାରୀମାନେ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବେ ପୁରୁଷ ଅପେକ୍ଷା ଦୀର୍ଘାୟୁ । ଆଜିକାଲି ସ୍ୱାୟ୍ଥ୍ୟ ସଚେତନତା ଏବଂ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରଗତି ଘଟିବାରୁ ଆମ ଦେଶରେ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କର ଆୟୁବୃଦ୍ଧି ଘଟିଛି । ଏଥିସହିତ ନାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ କ୍ରମେ ଅଧିକ ଦୀର୍ଘାୟୁ ହେଉଛନ୍ତି । ଏହି ସମୟରେ ଘଟୁଥିବା ସାଧାରଣ ସମସ୍ୟାକୁ ଦେଖି କେହି ବ୍ୟତିବ୍ୟୟ ଓ ବିବ୍ରତ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଉପଯୁକ୍ତ ଜୀବନଯାପନ, ଡାକ୍ତରଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ପରାମର୍ଶ, ଉତ୍ତମ ଓ ସନ୍ଧୁଳିତ ଆହାର ଗ୍ରହଣ ଏବଂ ସର୍ବୋପରି ନିୟମିତ ବ୍ୟାୟାମ ସହ ଉଦାସୀନତାକୁ ପରିହାର କରି ଜୀବନର ଅପରାହ୍ଣକୁ ଉପଭୋଗ କରିବା ଉଚିତ ।

ବରିଷ ପ୍ରସୂତି ଓ ୟୀ ରୋଗ ବିଶେଷଙ୍କ, ଡି.-୪୬, ଗ୍ରୀନ୍ ଗାର୍ଡେନ୍, କଳିଙ୍ଗବିହାର, ପାତ୍ରପଡ଼ା, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫ ୧୦୧୯ ମୋବାଇଲ୍-୯୪୩୭ ୬୨୭୪୨ ୧ ଇ-ମେଲ୍ - kalyanee_dash@yahoo.com

*ୟନ କର୍କଟ ଓ ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ

ଡ ର ମୁରାରି ମୋହନ ଦାଶ

ଭାରତରେ କରାଯୁଗ୍ରୀବା କର୍କଟ ରୋଗର ଥ୍ରାନ ଧ୍ରନ କର୍କଟ ଦଖଲ କଲାଣି । ମହିଳାମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ସହରରେ ଏହା ମୃତ୍ୟୁର ଏକ ପ୍ରମୁଖ କାରଣ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ଏକ ଲକ୍ଷ ନୂଆ ଧ୍ରନ କର୍କଟ ରୋଗୀ ଚିହ୍ନଟ ହେଉଛନ୍ତି । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ବହୁ ରୋଗୀଙ୍କ ବିଷୟରେ ବିବରଣୀ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇ ପାରୁନାହିଁ । ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ଆସିବା ସମୟରେ ୫୦ ଭାଗରୁ ଅଧିକ ରୋଗୀଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ରୋଗ ବଡ଼ିଯାଇଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ଧ୍ରନ କର୍କଟରେ ମୃତ୍ୟୁହାର ଅଧିକ । ରୋଗୀ ସଂଖ୍ୟା ଓ ମୃତ୍ୟୁହାର ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ରୋଗ ବିଷୟରେ ସଚେତନତାର ଅଭାବକୁ ଦାୟୀ କରାଯାଉଛି । ଗାଁ ଗହଳର ଲୋକମାନେ ଧ୍ରନ କର୍କଟ ରୋଗସଂପର୍କିତ କେତେକ ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସରେ ବୃଡ଼ି ରହିଛନ୍ତି ।

ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ ୧ : ୟନର ଅଧିକାଂଶ ଗୁଳା ବା ଟେଳା (lump) କ୍ୟାନ୍ସର୍ ଯୋଗୁଁ ହୋଇଥାଏ ।

ବାୟବ କଥା : ୟନରେ ହେଉଥିବା ୧୦ଟି ଟେଳା ମଧ୍ୟରୁ ୯ଟି ଟେଳା କ୍ୟାନ୍ସର୍ ଯୋଗୁଁ ହୋଇନଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଥରେ ଟେଳା ସୃଷ୍ଟି ହେଲେ ତାକୁ ପରୀକ୍ଷା କରାଇବା ଉଚିତ । ଏହା କ୍ୟାନ୍ସର୍ ହୋଇନଥିବ ବୋଲି ଭାବିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ 9 : ସ୍ତନ କର୍କଟ ରୋଗ କେବଳ ବୟୟ ମହିଳାଙ୍କ ଠାରେ ଦେଖାଯାଏ।

ବାୟବ କଥା : ପାଞ୍ଜାତ୍ୟ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ଯଦିଓ ୟନ କର୍କଟ ରୋଗ ୫୦ ବର୍ଷରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ମହିଳାଙ୍କଠାରେ ଦେଖାଯାଇଥାଏ, ଏହା ଯେକୌଣସି ବୟସର ମହିଳାଙ୍କଠାରେ ଦେଖାଯାଇପାରେ । ଭାରତରେ ଯୁବତୀମାନଙ୍କଠାରେ ୟନ କର୍କଟ ରୋଗ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଛି।

ଅ**ନ୍ଦବିଶ୍ୱାସ ୩ :** ୟୁନ କର୍କଟ ରୋଗ ପୁରୁଷମାନଙ୍କଠାରେ ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ।

ବାୟବ କଥା : ଉଭୟ ସ୍ଥୀ ଓ ପୁରୁଷଙ୍କଠାରେ ସ୍ତନ ପେଶୀ ରହିଥାଏ ଏବଂ ଅଲ୍ଷ ସଂଖ୍ୟାରେ ପୁରୁଷମାନେ ଏ ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ହୁଅନ୍ତି । ଇଂଲଣ୍ଡରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ୩୦୦ ନୂଆ ପୁରୁଷ କର୍କଟ ରୋଗୀ ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ଆସନ୍ତି । ଭାରତରେ ପୁରୁଷ ସ୍ତନ କର୍କଟର ପରିସଂଖ୍ୟାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇ ନାହିଁ ।

ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ ୪ : ସ୍ତନ କର୍କଟର କାରଣ ଆମକୁ ଜଣା ।

ବାୟବ କଥା: ପ୍ରକୃତରେ ୟନ କର୍କଟ ରୋଗ କାହିଁକି ହୁଏ ତାହା ଜଣାନାହିଁ। ଆମେ କେବଳ କେତେକ ଉପାଦାନ ବିଷୟରେ ଆଶଙ୍କା ପ୍ରକାଶ କରୁ । ମହିଳା ହୋଇଥିବା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଓ ବୟସ ବୃଦ୍ଧି କାରଣରୁ ରୋଗର ଆଶଙ୍କା ବୃଦ୍ଧିପାଏ । ସେହି ସ୍ତନରେ ବା ଅନ୍ୟ ସ୍ତନରେ ଆଗରୁ ରୋଗ ଚିହ୍ନଟ ହୋଇଥିଲେ, ରୋଗର ବଂଶଗତ ଇତିହାସ ଥିଲେ, ୧୨ ବର୍ଷ ବୟସ ପୂର୍ବରୁ ଋତୁସ୍ରାବ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲେ, ପିଲାପିଲି ନଥିଲେ, ୩୦ ବର୍ଷ ବୟସ ପରେ ପ୍ରଥମ ସନ୍ତାନ କନ୍ନ ଦେଇଥିଲେ, ପୃଥୁଳ ହୋଇଥିଲେ ଓ ହରମୋନ୍ ବଦଳ ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ଔଷଧ ସେବନ କରୁଥିଲେ ସ୍ତନ କର୍କଟ ରୋଗ ହେବାର ଆଶଙ୍କା ଥାଏ ।

ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ **୫ :** ରୋଗ ହେବା ଆଶଙ୍କାର୍ କାରଣ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଗୁଣ ଥିଲେ ରୋଗ ହୋଇଥାଏ ।

ବାୟବ କଥା : ଯେକୌଣସି ଗୋଟିଏ ଦୃଡ଼ ଆଶଙ୍କାର ଲକ୍ଷଣ ମହିଳାଙ୍କଠାରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ କ୍ୟାନ୍ସର୍ ହୋଇନପାରେ।

ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ ୬ : ପରିବାରରେ ସ୍ତନ କର୍କଟର ଇତିହାସ ଥିଲେ ସ୍ତନ କର୍କଟରେ ପୀଡ଼ିତ ହେବାର ଆଶଙ୍କା ଥାଏ।

ବାୟବ କଥା : ଯେଉଁ ମହିଳାମାନେ ୟନ କର୍କଟରେ ପୀଡ଼ିତ ସମୟଙ୍କର ବଂଶଗତ ୟନ କର୍କଟ ଇତିହାସ ନଥାଏ। ୫ ରୁ ୧୦ ପ୍ରତିଶତ ରୋଗୀଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବଂଶଗତ ଇତିହାସ ଥାଏ।

ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ ୭ : ୟନ୍ୟପାନ କରାଇଲେ ସ୍ତନ କର୍କଟ ରୋଗ ହୋଇନଥାଏ।

ବା**ସ୍ତବ କଥା :** ସ୍ତନ୍ୟପାନ ସ୍ତନକର୍କଟକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିପାରେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଏହାର ଆଶଙ୍କା ହ୍ରାସ କରେ ।

ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ ୮ : ଜନ୍ମ ନିରୋଧକ ବଟିକା ବ୍ୟବହାର କଲେ ୟନ କର୍କଟ ରୋଗ ହୋଇଥାଏ।

ବାୟ ବ କଥା : ଆଧୁ ନିକ ଗର୍ଭ ନିରୋଧକ ବଟିକାରେ ସ୍ୱଲ୍ଷ ପରିମାଣର ଇଞ୍ଜୋଜେନ୍ ଓ ପ୍ରୋଜେଷ୍ଟେରନ୍ ଥାଏ । ସେଗୁଡ଼ିକ ୟନ କର୍କଟର ଆଶଙ୍କା ବୃଦ୍ଧି କରିନଥାନ୍ତି ।

ୟନ ପରୀକ୍ଷା କଲାବେଳେ କେଉଁ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବା ଉଚିତ

- ସ୍ତନର୍ ଆକାର୍ରେ (ବଡ଼ ବା ସାନ) ପରିବର୍ତ୍ତନ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ,
- ଚୁଚୁକଟି ଭିତର୍କୁ ପଶିଗଲେ ଓ ତା'ର୍ ଗଠନରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖାଦେଲେ,
- ଚୁଚୁକରୁ ରକ୍ତ ମିଶା ପାଣି ବାହାରିଲେ,
- ସ୍ତନରେ କୁଞ୍ଚ ବା ଖାଲୁଆ ସ୍ଥାନ ଦେଖାଦେଲେ,
- କାଖ ତଳେ ବା ଅକ୍ଷକାୟି (collar bone) ତଳେ ଗୋଲାକାର ଫୁଲା ଦେଖାଦେଲେ,
- ସ୍ତନର୍ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଟେଳା (lump) ଦେଖାଦେଲେ ଏବଂ
- ୟନର୍ ଗୋଟିଏ ଅଂଶରେ ଅନବର୍ତ ଯୟଣା ଲାଗିର୍ହିଲେ ।

- ଡକ୍ଟର ମୁରାରି ମୋହନ ଦାଶ

ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ ୯ : ସ୍ତନରେ ଆସାତ କ୍ୟାନସ୍ର୍ ସୂଷ୍ଟିକରେ ।

ବାୟବ କଥା : ସ୍ତନରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଆଘାତ କାନ୍ସର ସୃଷ୍ଟି କରି ନଥାଏ।

ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ ୧୦ : ୟତନକୁ ନିଜେ ପରୀକ୍ଷା କରିବା, 'ୟତନ ସଚେତନତା' ଠାରୁ କିଛି ଅଲଗା ନୁହେଁ।

ବାୟବ କଥା : ନିଜ ସ୍ତନକୁ ନିଜେ ପରୀକ୍ଷା କରିବାରେ କିଛି ଅସୁବିଧାନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସ୍ତନ ବିଷୟରେ ବିଶେଷ ସଚେତନତା କରୁରୀ । ମହିଳାଙ୍କର ବୟସ ଅନୁସାରେ ଓ ପ୍ରତିମାସରେ ସ୍ତନରେ ଯେଉଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସେ ତାହା ଜାଣିବା ଆବଶ୍ୟକ । ସାଧାରଣ ସ୍ତନର ଆକାର ଓ ଗଠନ କିପରି ତାହା ଜାଣିଥିଲେ ସ୍ତନରେ ଯେକୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିଲେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଧରାପଡ଼ିଯାଏ ।

ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ ୧୧: ସବୁ ବୟ୍ସର ମହିଳାମାନେ ଅଭିଜ୍ଞ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ୟନ ଯାଅ କରାଇ ନେବା ଉଚିତ ।

ବାୟବ କଥା : ସବୁ ବୟସର ମହିଳାମାନେ ୟନ ବିଷୟରେ ସଚେତନ ହେବା ଜରୁରୀ। ୪୦ ବର୍ଷରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ମହିଳାମାନେ ୟନର ରୁଟିନ୍ ଯାଞ୍ଚ କରାଇନେବା ଆବଶ୍ୟକ।

ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ ୧୨ : ମାମୋଗ୍ରାଫି ଯନ୍ଦ୍ରଣାଦାୟକ ହୋଇଥାଏ ।

ବା**ସ୍ତବ କଥା :** ମାମୋଗ୍ରାଫି ଯନ୍ଦ୍ରଣାଦାୟକ ନୁହେଁ । କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଅସ୍ୱସ୍ତି ଲାଗିଥାଏ । ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ ୧୩ : ମାମୋଗ୍ରାଫି ନିରାପଦ ନୁହେଁ । ସେଥିରେ ବିକିର୍ଣଜନିତ ବିପଦ ରହିଛି ।

ବାୟବ କଥା : ମାମୋଗ୍ରାଫିରେ ଖୁବ୍ କମ୍ ପରିମାଣର ବିକିରଣ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ। ଦାନ୍ତ ଏକ୍ଟ୍-ରେ କରିବା ପାଇଁ ଯେତିକି ମାତ୍ରାର ବିକିରଣ ଆବଶ୍ୟକ ସେତିକି ଦର୍କାର ହୋଇଥାଏ।

ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ ୧୪ : ଗତାନୁଗଡିକ ମାମୋଗ୍ରାମ୍ ଓ ଡିକିଟାଲ୍ ମାମୋଗ୍ରାମ୍ ମଧ୍ୟରେ କିଛି ପ୍ରଭେଦ ନଥାଏ ।

ବାୟବ କଥା : ଫୁଲ୍ ଫିଲଡ୍ ଡିଜିଟାଲ୍ ମାମୋଗ୍ରାମ୍ (Full field digital mammogram) ସାହାଯ୍ୟରେ କ୍ୟାନ୍ସର୍ ହୋଇଥିଲେ ଶୀଘ୍ର ଜଣାଯାଏ । ଅଲ୍ଷ ବୟସର ମହିଳାଙ୍କ ଠାରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ସଘନ (dense) ୟୁନ ଥାଏ ଡିଜିଟାଲ୍ ମାମୋଗ୍ରାଫି ଦ୍ୱାରା ୟୁନରେ ସାମାନ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିଲେ ମଧ୍ୟ ଜଣାପଡ଼େ । ୟୁନ ଯାଞ୍ଚ କରାଇବା ଦ୍ୱାରା କ୍ୟାନ୍ସର୍କୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରାଯାଇ ପାରେନାହିଁ, କିନ୍ତୁ କ୍ୟାନ୍ସର୍ ଥିଲେ ସୂଚନା ମିଳେ ।

ପ୍ରାକ୍ତନ ପ୍ରାଧ୍ୟାପକ ଓ ଲୋକପ୍ରିୟ ବିଜ୍ଞାନ ଲେଖକ, ଜି/ଏଲ-୧, ଭି.ଏସ୍.ଏସ୍. ନଗର, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫ ୧୦୦୭ ମୋବାଇଲ୍-୯୪୩୭ ୧୧୦୭୧୫

ବି.ଦୁ.: ତା ୧୦.୧୦.୨୦୧୨ Deccan Chronicle ରେ ପ୍ରକାଶିତ ବିବର୍ଣୀ ଅନୁସାରେ ଦକ୍ଷିଣ ଭାର୍ତର ମହିଳାମାନେ, ଉତ୍ତର ଭାର୍ତର ମହିଳାଙ୍କ ତୁଳନାରେ, ଅଧିକ ସ୍ତନ କର୍କଟ ରୋଗପ୍ରବଣ ହୋଇଥାନ୍ତି । Centre for Cellular and Molecular Biology, Hyderabad ଏବଂ Central Drug Research Institute, Lucknow ର ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଆନୁବଂଶିକ ଗୁଣରେ ଗୋଷ୍ଠୀଗତ ଭିନ୍ନତାକୁ (Ethnic Variation) ସେଥିପାଇଁ ଦାୟୀ କରିଛନ୍ତି ।

- ଡକ୍ଟର ମୁରାରି ମୋହନ ଦାଶ

* ସ୍ତନ କର୍କଟ ସଂପର୍କରେ 'ବିଜ୍ଞାନ ଦିଗନ୍ତ'ର ଅକ୍ଟୋବର ୨୦୧୨ ସଂଖ୍ୟାରେ ପ୍ରକାଶିତ ଡାକ୍ତର କଲ୍ୟାଣୀ ଦାଶଙ୍କ ନିବନ୍ଧ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ । - *ସଂପାଦକ*

−ବିଞ୍ଜାନ ଦିଗ<u>ନ</u>୍ତ

ଚିକିତ୍ସବିଜ୍ଞାନରେଚୁମ୍ବ କରଉପଯେଗ

ଡ ର ପ୍ରେମଚାଦ ମହାନ୍ତି

ଚିକିତ୍ସାରେ ଔଷଧର ଏକ ବିକଳ୍ପ ଭାବେ ଚୁମ୍ବଳୀୟ ଚିକିତ୍ସାକୁ ଗଣାଯାଉଛି । ଏହା ଆଜିର ଆବିଷ୍କାର ନୁହେଁ ବରଂ ଏହା ଅତି ପ୍ରାଚୀନ ଗ୍ରୀକ୍ ସଭ୍ୟତାରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଚଳିତ ଥିଲା । ବିଖ୍ୟାତ ଗ୍ରୀକ୍ ଚିକିତ୍ସକ ପାରା ସେଲ୍ ସସ୍ (୧୪୯୩-୧୫୪୧) କାରଣ ସହ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଯେହେତୁ ଚୁମ୍ବଳ ଲୁହାକୁ ଆକର୍ଷଣ କରିପାରେ, ତାହା ରୋଗ ସୃଷ୍ଟିକାରୀ ଅଣୁଳୀବଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ରାସାୟନିକ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଘଟାଇପାରିବ ଏବଂ ରୋଗରୁ ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବ । ଏହାର କିଛି ବର୍ଷପରେ ଅନ୍ୟ କଣେ ଚିକିତ୍ସା ବିଶାରଦ ଡ. ଫ୍ରାଞ୍ଜ ମେସ୍ମର (୧୬୩୪-୧୮୧୫) "ପ୍ରାଣିକ ଚୁମ୍ବକ" ନାମରେ ଏକ ନୂତନ ତଥ୍ୟ ପରିବେଷଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ସୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ ଏହି ଚୁମ୍ବକୀୟ ଶକ୍ତିବଳରେ ଖଣ୍ଡେ କାଗଜକୁ ବି ଚୁମ୍ବକରେ ପରିଣତ କରାଯାଇ ପାରିବ । ଏହି ତଥ୍ୟରେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହୋଇ ଫ୍ରାନ୍ସର ରାଜା ଷୋଡ଼ଶ ଲୁଇ ୧୬୮୪ ମସିହାରେ ବିଶିଷ୍ଟ ବୈଞ୍ଜାନିକ ଲାଭୋଏସିଅର୍ ଏବଂ ବେଞ୍ଜାମିନ୍ ଫ୍ରାଙ୍କ୍ଲିନ୍ଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଏକ କମିଶନ୍ ଗଠନ କରିଥିଲେ ।

ଏକ ପରିସଂଖ୍ୟାନରୁ ଜଣାଯାଇଛି ଯେ ଆଜି ସାରା ପୂଥ୍ବୀରେ ପ୍ରାୟ ୧୪୦ ନିୟୁତ ଲୋକ ଏହି ଚିକିତ୍ସା ପ୍ରଣାଳୀକ୍ ଆଦରି ନେଇଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚୁମ୍ବଳ ଅଦୃଶ୍ୟମାନ ଚୁମ୍ବଳୀୟ କ୍ଷେତ୍ରସବୁ ବିୟାର କରେ, ଯାହାର ଶକ୍ତି ଦୂରତା ଅନୁଯାୟୀ କମ୍ ବେଶୀ ହୋଇଥାଏ । Smithsonian Institute ର ଗବେଷଣା ଅନୁଯାୟୀ ସାର୍କ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକ ସାମୁଦ୍ୱିକ ଜୀବ ନିଜ ଆବଶ୍ୟକ ଶକ୍ତିର ଶତକଡ଼ା ୯୦ ଭାଗ ନିଜ ଖାଦ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ପୃଥ୍ବୀର ଚୁମ୍ବକୀୟ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ଆହରଣ କରିଥାନ୍ତି । NASA ଦୃାରା କରାଯାଇଥିବା ଏକ ପରୀକ୍ଷଣରେ କେତୋଟି ମୂଷାଙ୍କୁ ଏକ ଧାନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ରଖା ହୋଇଥିଲା, ଯାହାକି ସଂପୂର୍ଣ୍ଭଭାବେ ପୃଥିବୀର ଚୁମ୍ବଳୀୟ କ୍ଷେତ୍ରର ପ୍ରଭାବରୁ ମୁକ୍ତ ଥିଲା । ସେମାନଙ୍କୁ ସମୟ ଖାଦ୍ୟ, ପାନୀୟ ଯୋଗାଇବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଦେଖାଗଲା ଯେ ଅତି ଅଲ୍ସ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ ବେମାର ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ଅଧିକାଂଶ ମୃତ୍ୟୁମୁଖରେ ପଡ଼ିଲେ । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଜଣାଯାଇଛି ଯେ ପୃଥିବୀର ସବୁଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଚୁମ୍ବଳୀୟ କ୍ଷେତ୍ର ଅନୁଭୂତ ହେଉଥିବା ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକମାନେ ଖାଲି ଯେ ସୁୟସବଳ ତାହା ନୃହେଁ ବରଂ ନୀରୋଗ ଅଟନ୍ତି । ଡ . ବ଼ିଲିଅମ୍ ଫିଲ୍ପତ୍ଙ ମତାନୁଯାୟୀ ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀରର

ପ୍ରଥମ ସ୍ତରର ପ୍ରତିରକ୍ଷା ପ୍ରାଚୀର ହେଲା ଚୁମ୍ବଳୀୟ ଶକ୍ତି । ଆମେ ସମସ୍ତେ ଜାଣୁ ଯେ ଆମ ରକ୍ତରେ ଅନେକ ଯୁକ୍ତାମ୍କ ଏବଂ ବିଯୁକ୍ତାମ୍କ ଚାର୍ଜ ଥିବା କଣିକା ଥାଆନ୍ତି । ଏମାନେ ଗତି କଲାବେଳେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିକର ଏକ ଚୁମ୍ବଳୀୟ କ୍ଷେତ୍ର ସୃଷ୍ଟି କରିଥାନ୍ତି । ଚୁମ୍ବଳୀୟ ଚିକିତ୍ସାବେଳେ ବାହ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ଚୁମ୍ବଳୀୟ ଶକ୍ତି ଆହରଣକରି ସେମାନେ ଅଧିକ ବଳଶାଳୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ଏବଂ ଖାଦ୍ୟ ପରିପାକ କ୍ରିୟାର ବେଗ ବଡ଼ାଇଦିଅନ୍ତି, ଯାହାକି ସୁଷ୍ଟ ଜୀବନ ଯାପନ ପାଇଁ ନିହାତି ଆବଶ୍ୟକ । ୧୯୯୬ ମସିହାରେ ହ୍ୟୁନ୍ତିତ Baylor College of Medicine ର ଗବେଷକମାନେ ଯକ୍ତଣା ଭୋଗୁଥିବା କେତେକ ରୋଗୀଙ୍କୁ ଦୁଇ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରି ଅର୍ଦ୍ଧେକଙ୍କୁ ଚୁମ୍ବଳୀୟ କ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଚୁମ୍ବକରହିତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ରଖିଲେ । ଦେଖାଗଲା ଯେ ଚୁମ୍ବଳୀୟ କ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ରୋଗୀମାନେ ଅପେକ୍ଷାକୃତ କମ୍ ଯକ୍ତଣା ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଶୀଘୁ ସୁଷ୍ଟ ହେଉଛନ୍ତି ।

ଗବେଷଣାରୁ କଣାପଡ଼ିଛି ଯେ ଚୁମ୍ବକର ଉଉର ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣ ମେରୁର ଚୁମ୍ବକୀୟ ଶକ୍ତି ସମାନ ନୁହେଁ। ଦକ୍ଷିଣ ମେରୁ ଶରୀରର ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗକୁ ଉତ୍ତେଜିତ କରେ, ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଉଉର ମେରୁ ଏହିସବୁ ଅଙ୍ଗର କ୍ରିୟାକୁ ପ୍ରଶମିତ କରିଥାଏ। ଦକ୍ଷିଣ ମେରୁର ଚୁମ୍ବକୀୟ କ୍ଷେତ୍ର ଶକ୍ତ (hard) ହୋଇ ଯାଇଥିବା ଶିରା ଏବଂ ଧମନୀକୁ ପ୍ରସାରିତ କରି ମସ୍ହଣ (smooth) କରିଦିଏ। କିନ୍ତୁ ଉଉର ମେରୁ ଏହାକୁ ଅବରୁଦ୍ଧ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ। ମିଳିତଭାବେ ଉଭୟ ଚୁମ୍ବକୀୟ କ୍ଷେତ୍ର ଅମୃତ୍, pH ଏବଂ ସାଧାରଣ ଶରୀର କ୍ରିୟା ସଂପାଦନରେ ଆବଶ୍ୟକ ଅନ୍ୟ ପରିମାପ (parameters)ର ସ୍ତର୍କୁ ଥିର ରଖିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି।

ଗର୍ଭବତୀ ନାରୀଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଚୁମ୍ବଳୀୟ ଚିକିତ୍ସା ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ, କାରଣ ଏହା ଗର୍ଭୟ ଶିଶୁର କ୍ଷତି କରିପାରେ । ସେହିପରି ପେସ୍ ମେକର୍ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ହୃଦ୍ରୋଗୀ ଏବଂ ଇନ୍ସୁଲିନ୍ ପଂପ୍ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ମଧୁମେହ ରୋଗୀଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଏ ଚିକିତ୍ସା ପଦ୍ଧତି ନିଷିଦ୍ଧ । ଏ' କ୍ଷେତ୍ରରେ ଗବେଷଣା ଆଜି ବି ଶୈଶ ବ ଅବୟାରେ । ସୁତରାଂ ଆହୁରି ଗର୍ଭୀର ଅନୁସନ୍ଧାନର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ।

ବିଭାଗୀୟ ମୁଖ୍ୟ (ରସାୟନ ବିଜ୍ଞାନ), ଏନ୍.ଏ.ସି. ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ, ବୁର୍ଲା (ସମ୍ବଲପୁର)। ମୋବାଇଲ୍ ନଂ-୯୪୩୭୧୨୭୮୨୦

~~-~~ବିଜ୍ଞାନ ଦିଗନ୍ତ

ଯାୟିକ ବିଦ୍ୟା ଓ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଜ୍ଞାନ

ଦୁନିଆରଦୁତଗାମୀ ରେଳଗାଡ଼ି: ମ୍ୟାଗ୍ଲେଭ୍*

ଶ୍ରୀ ନିକୁଞ୍ଜ ବିହାରୀ ସାହୁ

ସମୟ ଓ ଦୂର୍ତାକୁ ଜୟ କରିବା ପାଇଁ ମଣିଷ ସଦାସର୍ବଦା ଚେଷ୍ଟା କରିଆସିଛି । ଯଦି ଆମେ ୫୦୦ କି.ମି.ରୁ ଅଧିକ ଦୂର କୌଣସି ସହର୍କୁ ଯାତ୍ରା କରିବା, ତେବେ ଗମନାଗମନର ମାଧ୍ୟମ ରୂପେ ନିର୍ଣ୍ଣିତ ଭାବେ ବିମାନସେବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିବା । ମାତ୍ର ଆଗାମୀ ଦିନରେ ଏଭଳି ଏକ ନୂତନ ରେଳଗାଡ଼ି ବିକଶିତ ହେବାକୁ ଯାଉଛି ଯାହା ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ସାଧାରଣ ବିମାନ ଭଳି ଅତି ଦ୍ରୁତଗାମୀ, ସୁଲଭ ଓ ଶୟା ସେବା ଯୋଗାଇ ପାରିବ । ଏହି ନୂତନ ରେଳ ବ୍ୟବୟାର ନାମ Magnetic Levitation Train (ସଂକ୍ଷେପରେ Maglev), ଅର୍ଥାତ୍ ଚୁମ୍ବୀୟ ଭାସମାନ ରେଳଗାଡ଼ି । ଏବେକାର ସବୁଠୁ ଦ୍ରତଗାମୀ ରେଳଗାଡ଼ି ହେଉଛି ଜାପାନ୍ର ବୁଲେଟ୍ ଟ୍ରେନ୍ (Bullet Train) ଯାହା ନିଜର ଏରୋଡାଇନାମିକ୍ ରୂପ ପାଇଁ ସର୍ବାଧିକ ବେଗ ଘଞ୍ଜା ପ୍ତି ୨୦୦ କି.ମି. ବେଗ ପ୍ରାସ୍ତ ହୋଇପାରେ । ରେଳ ଧାରଣାରେ ସର୍ଷଣଜନିତ କ୍ଷୟ ହେତୁ ବୁଲେଟ୍ ଟ୍ରେନ୍ ଆଉ ଅଧିକ ବେଗରେ ଗତି କରିବା ସମ୍ଭବ ହୁଏନାହିଁ । ମାତ୍ର ଚୁମ୍ବକୀୟ ରେଳଗାଡ଼ିସବୁ ଭାସମାନ ଅବୟାରେ ରହୁଥିବାରୁ ଧାରଣାର ଘର୍ଷଣ ବଳରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଅତି ଉଚ୍ଚ ବେଗ ପ୍ରାୟ ହୋଇପାରେ ।

ଗବେଷଣା

ତୁମ୍ବଳୀୟ ଭାସମାନ ରେଳଗାଡ଼ିର ବିକାଶ ଉପରେ ଗବେଷଣା ବିଶେଷକରି ଜର୍ମାନୀ ଓ କାପାନ୍ରେ ହୋଇଛି। ଉଭୟ ବ୍ୟବ୍ୟାର ମୂଳତତ୍ତ୍ୱ ସମାନ ହେଲେ ହେଁ ପ୍ରଯୁକ୍ତିଗତ ଜ୍ଞାନକୌଶଳ ଅଲଗା। ଜର୍ମାନୀ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ବିକାଶ କରିଥିବା ରେଳଗାଡ଼ିର ନାମ ଟ୍ରାନ୍ସରାପିଡ୍ (Transrapid) ଯାହା ଭାସମାନ ଅବ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି ହେବା ନିମନ୍ତେ ବିଦ୍ୟୁତ୍-ଚୁମ୍ବଳୀୟ ଝୁଲଣ ତତ୍ତ୍ୱ (Electro-Magnetic Suspension-EMS) ବ୍ୟବହାର କରିଥାଏ। ଏହି ବ୍ୟବ୍ୟାରେ, ରେଳଗାଡ଼ିଟି ତଳେ ଥିବା ଏକ ମାର୍ଗ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକାରୀ

ଧାରଣା (Guidance Rail) ଉପରେ ଆଧାରିତ, ଯେଉଁଥିରେ ଅନେକ ଚୁମ୍ବକ ଖଞ୍ଜା ହୋଇଥାଏ । ରେଳଗାଡ଼ିର ତଳପଟେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଚୁମ୍ବକ ଅବଣ୍ଡାପିତ । ଉଉୟ, ଚୁମ୍ବକର ବିକର୍ଷଣ ବଳ ଯୋଗୁଁ ରେଳଗାଡ଼ିଟି ଧାରଣାଠାରୁ ୧ ସେ.ମି. ଉଚ୍ଚତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଟେକିହୋଇ ରହେ । ଏହାଦ୍ୱାରା ରେଳଗାଡ଼ିଣ୍ଡିର ଥିଲାବେଳେ ମଧ୍ୟ ଭାସମାନ ଅବଣ୍ଡା ପ୍ରାଣ୍ଡ ହୋଇପାରେ । ଜାପାନୀ ରେଳଗାଡ଼ିର ଜ୍ଞାନକୌଶଳ କିନ୍ତୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଡ ଅଲଗା ଏବଂ ଏହି ବ୍ୟବଣ୍ଡାରେ ଭାସମାନ ଅବଣ୍ଡା ପୂଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ରେଳଗାଡ଼ିକୁ ବିମାନ ଭଳି ସଦାସର୍ବଦା ଗତି କରିବାକୁ ପଡ଼େ । ଏଭଳି ତଉ୍ପକୁ ଚଳ-ବିଦ୍ୟୁତ୍-ବ୍ୟବଣ୍ଡା (Electro Dynamic System) କୁହାଯାଏ । ଏଠାରେ ମୁଖ୍ୟତଃ କାପାନୀ ଭାସମାନ ରେଳ ଉପରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ।

ଇତିହାସ

ଜାପାନ୍ରେ ଏହି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନୂଆ ଜ୍ଞାନକୌଶଳ ଉପରେ ମୌଳିକ ଗବେଷଣା ୧୯୬୨ ମସିହାରେ ଆର୍ମ୍ଭ ହୋଇ୍ଥିଲା ଏବଂ ୧୯୬୭ ମସିହାରେ ୟାମାନସି ରେଳପଥରେ ପ୍ଥମଥର ପାଇଁ କ୍ଷେତ୍ର ପରୀକ୍ଷଣ କରାଯାଇଥିଲା । କ୍ରମେ ଏହି ବ୍ୟବୟାର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ବିଭାଗ ସଫଳ ଭାବେ ପରୀକ୍ଷିତ କରିବା ପରେ ଭାସମାନ ଅବୟାରେ ପ୍ରଥମ ପରୀକ୍ଷାମୂଳକ ଦୌଡ଼ ୧୯୯୭ ମସିହା ମେ ମାସ ୩୦ ତାରିଖରେ କରାଯାଇଥିଲା । ଗତ ୨୦୦୩ ମସିହା ନଭେମ୍ବର ୭ ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା ଏହି ରେଳଗାଡ଼ି ସମୁଦାୟ ୨୮୭୬ କି.ମି. ପଥରେ ପରୀକ୍ଷାମୂଳକ ଦୌଡ଼ ଅତିକ୍ମ କରି ସେହି ବର୍ଷ ଡିସେମ୍ବର ୨ ତାରିଖରେ ସର୍ବାଧିକ ବେଗ ସଣ୍ଟାକୁ ୫୮୧ କି.ମି. ପ୍ରାୟ ହୋଇ ବିଶ୍ୱର ଦ୍ରତତମ ରେଳଗାଡ଼ି ରୂପେ 'ଗିନିଜ୍ ବୁକ୍ ଅଫ୍ ମାସରେ ଜାପାନ ସରକାରଙ୍କ ୟଳ ଭିଭିଭୂମି ଏବଂ ପରିବହନ ମୟୁଣାଳୟ (Ministry of Land Infrastructure and Transport)ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ରିପୋଟ୍ ମ୍ୟାଗଲେଭ୍ର ଗମନାଗମନ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଉପରେ ଆୟା ପ୍କଟକରି ଏ' ଦିଗରେ ଈସ୍କିତ ଲକ୍ଷ୍ୟ ପୂରଣ ହୋଇଛି ବୋଲି ଭରସା ଦେଇଥିଲା । ଏହା ସହିତ ଆଗାମୀ ଦିନ ପାଇଁ ଏକ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନୂତନ ଗମନାଗମନ ଓ ପରିବହନ ବ୍ୟବୟାର ଉନ୍ନୋଚନ ହେଲା ।

-ବିଜ୍ଞାନ ଦିଗନ୍ତ

ଭାସମାନ ଅବସ୍ଥା

ଏହି ଅଭିନବ ରେଳଗାଡ଼ିର ଦୁତ ବେଗର ରହସ୍ୟ ହେଉଛି ଭାସମାନ ବ୍ୟବ୍ଥା । ରେଳଗାଡ଼ିଟି ଧାରଣାର ସଂଷ୍କର୍ଶରେ ରହି ସଷି ହୋଇ ଗଡି କରେ ନାହିଁ । ବରଂ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଚୁମ୍ବଳୀୟ ବଳରେ ଠେଲି ହୋଇ ଧାରଣାରୁ ସର୍ବାଧିକ ୧୦ ସେ.ମି. ଉଚ୍ଚତାରେ ଭାସମାନ ଅବ୍ୟାରେ ରହେ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ସର୍ଷଣ ଯଥେଷ୍ଟ ହ୍ରାସ ପାଇ ଏହା ଅତି ଉଚ୍ଚ ବେଗ ପ୍ରାଣ୍ଡ ହୋଇଥାଏ । ଭାସମାନ ଅବ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପ୍ରକୃତରେ ଏକ କଟିଳ ଜ୍ଞାନକୌଶଳ । ଏକ ସାଧାରଣ ଚୁମ୍ବଳ କଦାପି ରେଳଗାଡ଼ିକୁ ଶୂନ୍ୟରେ ୟାୟୀ ରୂପେ ଟେକି ରଖିପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଚୁମ୍ବକର ଉତ୍ତର (N) ମେରୁ ଉପରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଚୁମ୍ବକର ଉତ୍ତର (N) ମେରୁକୁ ନେଇ ରଖିଲେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିହେବ ଯେ ଉଭୟ ଚୁମ୍ବକର ବିକର୍ଷଣ ବଳ ସତ୍ତ୍ୱେ ନିମ୍ନ ଚୁମ୍ବକ ଉପରେ ଉର୍ଦ୍ଧ ଚୁମ୍ବକଟିକୁ ୟାୟୀ ରୂପେ ଭାସମାନ ଅବ୍ୟାରେ ରଖିବା ଏତେ ସହଜ କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ । ଏଥିରୁ ଅନୁମେୟ, ଭାସମାନ ରେଳଗାଡ଼ିକୁ ଚୁମ୍ବକୀୟ ବଳ ଦ୍ୱାରା ୟିର

ଜାପାନୀ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଭାସମାନ ଅବୟା ସୃଷ୍ଟି ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହାର କରିଥିବା ଜ୍ଞାନକୌଶଳର ନାମ ହେଉଛି ଚଳ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଝୁଲଣ (Electro-Dynamic Suspension - EDS)। ଏହା ବିଦ୍ୟୁତ୍-ଚୁମ୍ବଳୀୟ ପ୍ରେରଣ (Electro-Magnetic Induction) ତତ୍ତ୍ୱ ଉପରେ ପର୍ଯ୍ୟବେସିତ। କୌଣସି ଚୁମ୍ବକକୁ ଏକ ପରିବାହୀ ତାରକୁଣ୍ଡଳୀ (Propulsion Coil) ଆଡ଼କୁ ଗତି କରାଇଲେ ତାରକୁଣ୍ଡଳୀରେ ଚୁମ୍ବଳୀୟ ବଳରେଖାର କ୍ରମାଗଡ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେତୁ

ବିଦ୍ୟୁତ୍ସୋତ ପ୍ରେରିତ ହୁଏ । ବୈଞ୍ଜାନିକ ଲେଞ୍ (Heinrich Friedrich Emil Lenz, 1804 – 1865)ଙ୍କ ନିୟମ ଅନୁସାରେ, ଏହି ବିଦ୍ୟୁତ୍ସୋତ ଏଭଳି ଦିଗରେ ପ୍ରବାହିତ ହୁଏ ଯାହା ପରିବର୍ତ୍ତନର କାରଣ ଅଥୀତ୍ ଚୁମ୍କର ଗତିକୁ ବିରୋଧ କରେ ।

ଲେଞ୍ଜ

ମାର୍ଗନିର୍ଦ୍ଦେଶକାରୀ ଧାରଣାର ଉଭୟପାର୍ଶ୍ୱରେ '8' (Eight) ଆକାରର ଅନେକ ତାରକୁଣ୍ଡଳୀ ଖଞ୍ଜାଥାଏ । ରେଳଯାନର ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଚୁମ୍ବଳମାନ ଲାଗିଥାଏ ଯାହା ଯାନର ଗତି ଦ୍ୱାରା ପାର୍ଶ୍ୱୟ ତାରକୁଷ୍ଟଳୀସବୁରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ସୋତ ପ୍ରେରଣ କରେ । ଭାସମାନ ଅବଣ୍ଡା ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ଯାନରେ ଲାଗିଥିବା ଚୁମ୍ବକସବୁକୁ '8' ଆକୃତିର ତାରକୁଷ୍ଟଳୀର କେନ୍ଦ୍ରର ଟିକେ ତଳକୁ ଅବଣ୍ଡାପିତ କରାଯାଇଥାଏ । ଯାନର ଗତି ଦ୍ୱାରା କୁଷ୍ଟଳୀର ତଳ ଅର୍ଦ୍ଧେକରେ ଉପର ଅର୍ଦ୍ଧ ଅପେକ୍ଷା ବେଶୀ ଚୁମ୍ବଳୀୟ କ୍ଷେତ୍ରର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟିଥାଏ । ବିଦ୍ୟୁତ୍-ଚୁମ୍ବଳୀୟ ପ୍ରେରଣ ପ୍ରଭାବ ଦ୍ୱାରା ଉଭୟ କୁଷ୍ଟଳୀରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ସୋତ ପ୍ରବାହିତ ହୋଇ ଚୁମ୍ବଳୀୟ ବଳ ସୃଷ୍ଟିକରେ । ତାରକୁଷ୍ଟଳୀର ତଳ ଅର୍ଦ୍ଧେକରେ ଉପ୍ନ ଚୁମ୍ବଳୀୟ କେତ୍ରର ଦିଗ ଯଙ୍ଗେ ସମାନ ହୋଇଥିଲାବେଳେ ଉପର ଅର୍ଦ୍ଧେକରେ ବୁମ୍ବଳୀୟ କ୍ଷେତ୍ରର ଦିଗ ଯଙ୍ଗେ ସମାନ ହୋଇଥିଲାବେଳେ ଉପର ଅର୍ଦ୍ଧେକରେ ବୁମ୍ବଳୀୟ କ୍ଷେତ୍ରର ଦିଗ ସଙ୍ଗେ ସମାନ ହୋଇଥିଲାବେଳେ ଉପର ଅର୍ଦ୍ଧେକରେ ବୁମ୍ବଳୀୟ କେତ୍ରର ଦିଗ ସମ୍ବଳ ଓ ଉପର) ଯାନ ଉପରେ ଏକ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱମୁଖୀ ବଳ ପ୍ରୟୋଗ କରିଥାଏ । ଯାନଟି ଯଥେଷ୍ଟ ଗତି ପ୍ରାଣ୍ଡ ହେଲେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱମୁଖୀ ଚୁମ୍ବଳୀୟ ବଳ ଏହାର ଓଜନଠାରୁ ଅଧିକ ହୋଇ ଭାସମାନ ଅବଣ୍ଡା ସୃଷ୍ଟିକରେ ଏବଂ ସେହି ଅବଣ୍ଡାରେ ଏହାର ଚକସବୁକୁ ବିମାନ ଭଳି ବୁଳି ଦିଆଯାଏ ।

ଅଗ୍ରାମୀ ଗତି

ଯାନର ଗତିଶୀଳତା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ବିଦ୍ୟୁତ୍-ଚୁମ୍ବକୀୟ ପ୍ରେରଣ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିବାରୁ ରେଳଗାଡ଼ିଟି ସ୍ଥିର ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଭାସମାନ ଅବୟା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ । ଭାସମାନ ଅବୟା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଯାନକୁ ପ୍ରଥମେ ଧାରଣା ଉପରେ ଦୌଡ଼ିବାକୁ ପଡ଼େ । ମାର୍ଗନିର୍ଦ୍ଦେଶକାରୀ ଧାରଣାର ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଆଗକୁ ଠେଲିବା ବଳ ପ୍ରଦାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତାର୍କୁଣ୍ଡଳୀମାନ ଖଞ୍ଜା ହୋଇଥାଏ । ଯାନରେ ୟାନିତ ଅତିପରିବାହୀ ଚୁମ୍ବ ମାର୍ଗନିର୍ଦ୍ଦେଶକାରୀ ଧାରଣାରେ ଗତି କଲାବେଳେ ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ୱୟ ତାରକୁଣ୍ଡଳୀରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ସୋତ ପ୍ରେରଣ କରେ । ଏହି ସଙ୍କେତ ଅନୁସାରେ ପ୍ରପଲସନ୍ ତାରକୁଣ୍ଡଳୀସବୁରେ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତୀ ବିଦ୍ୟୁତ୍ସୋତ ଜାତ ହୋଇଥାଏ । ଫଳରେ ଧାରଣାର ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ କ୍ରମାନ୍ୟରେ ଚୁମ୍ବକୀୟ ଉତ୍ତର ଓ ଦକ୍ଷିଣ ମେରୁମାନ ଉପ୍ନୃ ହୁଏ । ଧାର୍ଣାର ଚୁମ୍କ ଏବଂ ଯାନର ଚୁମ୍ପକସବୁ ମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ପାର୍ୟରିକ ଚୁମ୍ପକୀୟ ବଳ (ଆକର୍ଷଣ ଓ ବିକର୍ଷଣ) ଦ୍ୱାରା ଯାନଟି ଗତି ପ୍ରାୟ ହୁଏ। ଏହି ବଳ ଏପରି ହୋଇଥାଏ ଯେ ପଛପଟରେ ଥିବା ଚୁମ୍ବକର ବିକର୍ଷଣ ବଳ ଯୋଗୁଁ ଯାନଟି ଆଗକୁ ଠେଲି ହେଉଥିଲାବେଳେ ଆଗ ପଟର୍ ଚୁମ୍ବକ ଆଗକୁ ଆକର୍ଷଣ କରିଥାଏ । ଏହି ଦୁଇଟି ବଳର ଦିଗ ସମାନ ହୋଇଥିବାରୁ ଯାନଟି ଏକ ପରିଣାମୀ ଅଗ୍ରଗାମୀ ଗତି ପ୍ରାସ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

ଅତିପରିବାହିତା

ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଧାତୁ, ମିଶ୍ରଧାତୁ କିମ୍ବା ଧାତବ ଅକ୍ଷାଇଡ୍ ଭଳି ପଦାର୍ଥକୁ ଅତି ନିମ୍ନ ତାପମାତ୍ରାକୁ ଥଣ୍ଡା କରାଯାଏ, ସେଗୁଡ଼ିକର ବିଦ୍ୟୁତ୍ ପ୍ରତିରୋଧ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ବିଲୁଣ୍ଡ ହୋଇଯାଏ । ଏଭଳି ପଦାର୍ଥରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଥରେ ପ୍ରବାହିତ ହେଲେ, ତାହା ତାପ ଆକାରରେ ଅପଚୟ ନହୋଇ ଅନନ୍ତ କାଳ ପାଇଁ ପରିପଥରେ ସଞ୍ଚାରିତ ହେଉଥାଏ । ଏହା ହିଁ ପଦାର୍ଥର ଅତିପରିବାହିତା ଧର୍ମ । ଏଭଳି ପଦାର୍ଥରେ ମଧ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ପ୍ରବାହିତ ହେଲେ ଅତି ଉଚ୍ଚ ତୁମ୍ବକୀୟ କ୍ଷେତ୍ର ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ଏବଂ ଏଭଳି ଚୁମ୍ବକକୁ ଅତିପରିବାହୀ ତୁମ୍ବକ (super-conducting magnet) କୁହାଯାଏ । ମ୍ୟାଗ୍ଲେଭ୍ ରେଳଗାଡ଼ିରେ ଜାପାନୀ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ପ୍ରୟୋଗ କରିଥିବା ଅତିପରିବାହୀ ପଦାର୍ଥ ହେଲା ନିଓବିୟମ୍ (Niobium) ଏବଂ ଟାଇଟାନିୟମ୍ (Titanium)ର ଏକ ମିଶ୍ରଧାତୁ ଯାହା - ୨୬୯ ଡିଗ୍ରୀ ସେଲ୍ସିୟସ୍ ତାପମାତ୍ରାରେ ଅତିପରିବାହିତା ଧର୍ମ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥାଏ । ଏଭଳି ଅତିନିମ୍ନ ତାପମାତ୍ରା ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ଶୀତଳକ (coolant) ରୂପେ ତରଳ ହିଲିୟମ୍ର ସାହାଯ୍ୟ ନିଆଯାଏ ।

ପାର୍ଶ୍ୱୟ ମାର୍ଗରକ୍ଷା

ମାର୍ଗନିର୍ଦ୍ଦେଶକାରୀ ରେଳଧାରଣାର ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ପର୍ୟରକୁ ସୟୁଖୀନ ହୋଇ ଭାସମାନ ଅବଥା ସୃଷ୍ଟି ନିମନ୍ତେ ଖଞା। ହୋଇଥିବା ତାରକୁ ଞ୍ଜଳୀଦ୍ୱୟକୁ ଧାରଣାର ତଳପଟେ ସଂଯୋଗ କରାଯାଇଥାଏ। ଗଡିଶୀଳ ଯାନଟି କୌଣସି କାରଣରୁ ଗୋଟିଏ ପଟକୁ ସାମାନ୍ୟ ଡଳି ପଡ଼ିଲେ, ଏହି ଗଡି ଦ୍ୱାରା ଯାନଥ ଅତିପରିବାହୀ ଚୁମ୍ବକ ପାର୍ଶ୍ୱ ତାରକୁ ଞ୍ଜଳୀରେ ଏକ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ସ୍ରୋତ ପ୍ରେଶ କରେ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟ ଚୁମ୍ବକୀୟ ବଳ ଦ୍ୱାରା ଡଳି ପଡ଼ୁଥବା ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବା କୁ ଞ୍ଜଳୀ ଯାନକୁ ନିଜଠାରୁ ଦୂରକୁ ଠେଲି ଦେଲାବେଳେ ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବା କୁ ଞ୍ଜଳୀ ଯାନକୁ ନିଜଠାରୁ ଦୂରକୁ ତେଲି ଦେଲାବେଳେ ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବା କୁ ଞ୍ଜଳୀ ଯାନକୁ ନିଜଠାରୁ ଦୂରକୁ ଟେଲି ଦେଲାବେଳେ ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବା କୁ ଞ୍ଜଳୀ ଯାନକୁ ନିଜ ଆଡକୁ ଟାଣିନିଏ । ଫଳରେ ଗତିଶୀଳ ଯାନ କୌଣସି ପଟକୁ ନଡ଼ିଳି ଥାୟୀ ଭାବେ ସଦାସର୍ବଦା ମାର୍ଗନିର୍ଦ୍ଦେଶକାରୀ ଧାରଣାର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଲାଖିରହେ ।

ଆଞ୍ଚଳିକ ବିଜ୍ଞାନକେନ୍ଦ୍ର, ପଣ୍ଡିତ ଜବାହରଲାଲ ନେହେରୁ ମାର୍ଗ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୬୫ ୧୦୧୩ ମୋବାଇଲ୍-୮୦୧୮୬୦୮୮୫୮

*ଏ' ସଂଖ୍ୟାର ସମ୍କୁଖ ପ୍ରଚ୍ଛଦରେ ରହିଚ୍ଛି ମ୍ୟାଗ୍ଲେଭ୍

ଗଣିତ ଓ କଂପ୍ୟୁଟର ବିଜ୍ଞାନ

ରାମାନୁଜନ୍ଙ୍କ କୃତି – ଏକ ସାମାନ୍ୟ ଅବଲୋକନ

ଡକୁର ବିଷ୍ମୁଚରଣ ଦାସ

ମହାନ୍ ଭାରତୀୟ ଗଣିତଜ୍ଞ ଶ୍ରୀନିବାସ ରାମାନୁକନ୍ ମାତ୍ର ୩ ୨ ବର୍ଷ ୪ ମାସ ୪ ଦିନରେ ପୃଥିବୀରୁ ବିଦାୟ ନେଲେ । ବ ଅ୍ଥିବା ସମୟରେ ଦେଶବାସୀ ତାଙ୍କୁ ଜାଣିପାରି ନଥିଲେ, ସେତେବେଳର ଭାରତୀୟ ଗଣିତଜ୍ଞ ତାଙ୍କର ମେଧାକୁ ଆଦର କରି ନ ଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ଆଜି ସାରା ବିଶ୍ୱ ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱୀକୃତି ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧା ପ୍ରଦାନ କରୁଛି । ଏବେ ସାରା ଦେଶରେ ସାଧାରଣ ଗଣିତ ବା ଉଚ୍ଚତର ଗଣିତ ପ୍ରତି ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କର ଆଗ୍ରହ କମିବାରେ ଲାଗିଛି । ବରାହ ମିହିର, ଆର୍ଯ୍ୟଭଟ, ଲୀଳାବତି, ପଠାଣି ସାମନ୍ତ, ଶ୍ରୀନିବାସ ରାମାନୁଜନ୍ ଆଦି ଏହି ଭାରତର ସନ୍ତାନ । ଗଣିତ ଶାୟକୁ 'ଶୂନ' ଅଙ୍କର ଅବଦାନ ମଧ୍ୟ ଭାରତର । ଶ୍ରୀନିବାସ ରାମାନୁଜନ୍ଙ୍କ ଜୀବନୀ ବୃ । ଜାଣିଲେ ଗଣିତ ପ୍ରତି ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନଙ୍କର ଆଗ୍ରହ ପୁନଃ ଜାଗୁତ ହେବାର ଆଶା କରାଯାଏ ।

କୌଣସି ସଂଖ୍ୟାକୁ ସେହି ସଂଖ୍ୟାରେ ଭାଗକଲେ ଫଳ 1 ହୁଏ । ଯଥା - 100÷100 = 1, 50÷50 = 1, 1÷1 = 1, ତେବେ 0÷0 = 1 ହେବକି ? ଏ ପ୍ରଶ୍ନ ପିଲା ବୟସରେ ଆସିଥିଲା ରାମାନୁଜନ୍ଙ୍କ ମୁଞ୍ଜକୁ । ସମୟ ଅତିବାହିତ ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଷୁଲ୍ ଶିକ୍ଷା ଶେଷକରି କଲେଜରେ ପଡ଼ିବା ଆରୟ କଲେ । ଏହି ସମୟରେ ସେ କଲେଜ ଗ୍ରନ୍ଥାଗାରରେ ଥିବା ଜି.ଏସ୍. କାର୍ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରଚିତ ଗଣିତ ଗ୍ରନ୍ଥ ପଡ଼ିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଲେ । ଏହି ପୁୟକଟିରେ କେବଳ ଉପପାଦ୍ୟମାନଙ୍କର ସାମାନ୍ୟ କଥନ ଥିଲା, ମାତ୍ର ପ୍ରମାଣ ନଥିଲା । ଏହି ସମୟ ଉପପାଦ୍ୟକୁ ସେ କାହାରି ସାହାଯ୍ୟ ନ ନେଇ ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

୧୯୦୩ ରୁ ୧୯୧୪ ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଥିଲା କଡ଼ା ସଂଘର୍ଷର ସମୟ, ଆଉ ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସେ ତାଙ୍କ ନୋଟ୍ଖାତାରେ 3254 ଗାଣିତିକ ଉପପାଦ୍ୟ ଲେଖିଥିଲେ । ଏହାଥିଲା କାର୍ଙ୍କ ରଚନା ଶୈଳୀର ପ୍ରତିଫଳନ । ତାଙ୍କର ସଫଳତ। ସଢ଼େ ତକ୍ଳାଳୀନ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଗଣିତଜ୍ଞମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସେ ସ୍ୱୀକୃତି ପାଇନଥିଲେ । ୧୯୧୩ ମସିହା ଆରୟରୁ ସେ ଜି.ଏଚ୍. ହାର୍ଡିଙ୍କ ଠାରୁ କେୟିଜ୍ ପରିଦର୍ଶନରେ ଯିବାକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଲେ ଓ ସେହି ବର୍ଷ ମାଡ୍ରାସ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ଏକ ବୃ ପାଇଲେ । ଏହା ତାଙ୍କର ଇଂଲଣ୍ଡ ଯାତ୍ରା ଓ ରହଣି ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ନ ଥିଲା । ତଥାପି ସେ ଇଂଲଣ୍ଡ ଯାତ୍ରା କଲେ ।

ଇଂଲ୍ୟରେ ରହଣି ସମୟରେ ରାମାନୁଜନ୍ଙ୍କର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବାରୟାର ଖରାପ ହେଉଥିଲା । ସେ ମାଡ୍ରାସ୍ର ଉଷ ଜଳବାୟୁ ଅ<u></u>କରୁ ଥଣ୍ଡା ଜଳବାୟୁ ଅଦ୍ରିକକୁ ଯାତ୍ରା କରିଥିବାରୁ ଓ ପରିବଦ୍ରି ଖାଦ୍ୟ ସହ ଖାପଖୁଆଇ ପାରିନଥିବାରୁ ଅସୁସ୍ଥ ରହୁଥିଲେ । ମାତ୍ର ସେଠାରେ ରାମାନୁଜନ୍ଙ୍କର ହାର୍ଡିଙ୍କ ସହ ମିଳନ ମଣିକା 🖙 ଯୋଗଥିଲା । ହାର୍ଡି ରାମାନୁଳନ୍ଙ୍କର ଗଣିତ ପ୍ରତିଭାକୁ ବିଶ୍ୱଦରବାରରେ ପରିଚିତ କରିବା ସହିତ ପ୍ରିୟ ପରିଜନରହିତ ବିଦେଶମାଟିରେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟୁର ଯତ୍ନ ନେଉଥ୍ଲେ । ଥରେ ରାମାନୁଜନ୍ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ଚିକିହିତ ହେଉଥାନ୍ତି ଓ ହାର୍ଡି ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଆସିଥାନ୍ତି । ମାତ୍ର ସେ ଅତି ମ୍ରିୟମାଣ ଦେଖାଯାଉଥା'ନ୍ତି ଓ ରାମାନୁଜନ୍ ବେଶ୍ ଖୁସିଥାଆନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ରାମାନୁଜନ୍ ପଚାରିଲେ, ମୁଁ ତ ଭଲ ଅଛି । ଆପଣ ଏମିତି ଚିତ୍ତିତ, ଅନ୍ୟମନୟ ଜଣାପଡ଼ୁଛନ୍ତି କାହିଁକି ? ହାର୍ଡି ଉ⊡ର ଦେଲେ, ଆଜି ମୁଁ ଯେଉଁ କାର୍ରେ ଆସିଲି, ସେଥିରେ ଗୋଟିଏ ସଂଖ୍ୟା ଦେଖିଲି । ସେ ସଂଖ୍ୟାଟି ମୋତେ ହତୋତ୍ସାହିତ କରିଦେଇଛି । ତୁମେ ତ ସଂଖ୍ୟାର ଯାଦୁକର । ଭାବୁଛି ତୁମେ ତାକୁ ସହଜରେ ଜାଣିପାରିବ । ସଂଖ୍ୟାଟି ହେଉଛି 1729 । ତତ୍ୟଣାତ୍ ରାମାନୁଜନ୍ କହିଲେ, ବୋଧହୁଏ 1729 ଠାରୁ ଅଧିକ କୌଡ଼ହଳପୁଦ ସଂଖ୍ୟା ଆଉ ନାହିଁ । ଏମିଡି ବହୁତ କମ୍ସଂଖ୍ୟକ ସଂଖ୍ୟା ଅଛି, ଯାହାକୁ ଦୁଇଟି ସଂଖ୍ୟାର ଘନଫଳର ସମଷ୍ଟିରୂପେ ଦୁଇ ପ୍ରକାରରେ ପ୍ରକାଶ କରିହେବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ 1729 ସବୁଠାରୁ ଛୋଟ । ବାୟବରେ ଏହା ଅତି ମନୋରଞ୍ଜକ ସଂଖ୍ୟା ।

ଏହି ସଂଖ୍ୟାର କେତେକ ବିଶିଷ୍ଟ ଗୁଣ ହେଲା -

- 1. $12^3 + 1^3 = 1729, 10^3 + 7^3 = 1729$ ଦୁଇଟି ସଂଖ୍ୟାର ଘନଫଳର ସମଷ୍ଟି ରୂପେ ଦୁଇ ପ୍ରକାରେ ପ୍ରକାଶ ପାଉଥିବା ସଂଖ୍ୟାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହା ନ୍ୟୁନତମ ।
- 2. ରଣାତ୍ମକ ସଂଖ୍ୟା ବିଚାରକୁ ନେଲେ 91 କୁ ମଧ୍ୟ ଦୁଇଟି ସଂଖ୍ୟାର ଘନଫଳର ସମଷ୍ଟି ଭାବେ ଦୁଇପ୍ରକାର ପ୍ରକାଶ କରିହେବ । $4^3 + 3^3 = 91, 6^3 + (-5)^3 = 91$ ସୌଭାଗ୍ୟବଶତଃ 91, 1729 ର ଏକ ଗୁଣନୀୟକ ।
- ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ସଂଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ ଦୁଇଟି ସଂଖ୍ୟାର ଘନଫଳର ସମଷ୍ଟିରୂପେ ଦୁଇ ପ୍ରକାରେ ପ୍ରକାଶ କରିହେବ, ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ -

$$4104 = 16^{3} + 2^{3} = 15^{3} + 9^{3}$$

$$13832 = 24^{3} + 9^{3} = 20^{3} + 18^{3}$$

$$40033 = 34^{3} + 9^{3} = 33^{3} + 16^{3}$$

$$64232 = 39^{3} + 17^{3} = 36^{3} + 26^{3}$$

4. 1729 ର ସମୟ ଗୁଣନୀୟକ ଓ ଏହାର ଗୁଣଫଳ 1729 ର ଚତୁର୍ଥ ଘାତ ସଙ୍ଗେ ସମାନ ।

 $1 \times 7 \times 13 \times 19 \times 91 \times 133 \times 247 \times 1729 = (1729)^4$

5. 1729 ବ୍ୟତୀତ ଏହାର ସମୟ ଗୁଣନୀୟକର ସମଷ୍ଟି ଦୁଇଟି ସଂଖ୍ୟାର ଘନର ବିୟୋଗ ଫଳ ସହ ସମାନ ।

$$1 + 7 + 13 + 19 + 91 + 133 + 244 = 8^3 - 1^3$$

6. 1729 କୁ ଦୁଇଟି ସଂଖ୍ୟାର ବର୍ଗର ବିୟୋଗଫଳ ଭାବରେ ଚାରି ପ୍ରକାରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇ ପାରିବ ।

 $1729 = 865^{2} - 864^{2}$ $247 \times 7 = (127+120)(127-120) = 127^{2} - 120^{2}$ $133 \times 13 = (73+60)(73-60)=73^{2} - 60^{2}$ $91 \times 19 = (55+36)(55-36) = 55^{2} - 36^{2}$

୫ ବର୍ଷ କେମ୍ଭିକ୍ ରହଣି ମଧ୍ୟରେ ସେ ୨ ୧ଟି ଗବେଷଣା ନିବନ୍ଧ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ସେଥିରୁ ୫ଟି ଥିଲା ହାର୍ଡିଙ୍କ ସହ । ୧ ୯ ୧ ୬ ମସିହାରେ ସେ କେମ୍ଭିକ୍ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ସ୍ନାତକ ପାସ୍ କଲେ । ୧ ୯ ୧୮ ମସିହା ଫେବୃଆରୀ ମାସରେ ରୟାଲ୍ ସୋସାଇଟି ଫେଲୋସିପ୍ ପାଇଲେ ଓ ସେହିବର୍ଷ ଅକ୍ଟୋବର ମାସରେ ଫେଲୋ ଅଫ୍ ଟ୍ରିନିଟି କଲେଜ ଭାବେ ନିର୍ବାଚିତ ହେଲେ । ଏହାର ଅନ୍ଧଦିନ ପରେ ସେ ଅସୁସ୍ଥ ହୋଇପଡ଼ିଲେ । ପ୍ରାଥମିକ ଭାବେ ତାଙ୍କୁ ଯଷ୍ଟା ହୋଇଥିବା ଆକଳନ କରାଯାଇଥିଲା । ଅବସ୍ଥା ଗୁରୁତର ହେବାରୁ ସେ ୧ ୯ ୧୮ ମସିହା ଏପ୍ରିଲ୍ ମାସରେ ଭାରତ ଫେରିଆସିଲେ । ୧ ୯ ୨ ୦ ମସିହା ଏପ୍ରିଲ୍ ୨ ୬ ତାରିଖରେ ତାଙ୍କର ମହାପ୍ରୟାଣ ଘଟିଲା ।

ଅସମ୍ପୂର୍ତ୍ତ ରହିଗଲ। ବିସ୍କୁୟ ପୁରୁଷଙ୍କର ଗଣିତ ଜଗତ୍କୁ ଅବଦାନ । ତାଙ୍କର ଅମର କୃତି ପାଇଁ ଶହଶହ ଗଣିତ ଓ ବିଜ୍ଞାନପ୍ରେମୀ ତାଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରୁଛନ୍ତି ଆନ୍ତରିକ ଶ୍ରଦ୍ଧା ସୁମନ । ତାଙ୍କର ସାଧନା ପାଇଁ ସେ ଆଜି କାଳଜୟୀ ହୋଇପାରିଛନ୍ତି ।

ସହାୟକ ପୃଷକ:

- ୧. ଡୁମ୍-୨୦୪୭, ଏପ୍ରିଲ୍-୨୦୧୨।
- ୨. ମାଥେମାଟିକୁ ନ୍ୟୁଜ୍ ଲେଟର, ଭାଗ- ୨୧, ସଂଖ୍ୟ-୪, ୨୦୧୨ ।

"ଅଧାପକ, ରସାୟନ ବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗ, ଏସ୍.କେ.ସି.କି. ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ, ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡି, ଗଜପତି

−ବିଞ୍ଜାନ ଦିଗ<u>ୟ</u>•

ପାୟାଲ୍ଙ୍କ ତ୍ରିଭୁଜ

ଶୀମତୀ ଅର୍ଚ୍ଚନା ପାଣିଗାହୀ

ଗଣିତ ବିଜ୍ଞାନରେ ଥିବା ବିଭିନ୍ନ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣକାରୀ ସଂଖ୍ୟା ବିନ୍ୟାସ (Number Patterns) ମଧ୍ୟରୁ ପାୟାଲ୍ଙ୍କ ତିଭୁଜ (Pascal's Triangle) ଅନ୍ୟତମ । ଫ୍ରାନ୍ସ୍ର ଗଣିତଜ୍ଞ ବ୍ଲେଇଜ୍

ପାୟାଲ୍ (Blaise Pascal, 1623-1662)ଙ୍କ ଡିଭୁନରେ ବ୍ୟବହୃତ ସଂଖ୍ୟାଗୁଛ ବିଷୟରେ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଲୋକ ମାନଙ୍କୁ ଜଣାଥିଲା । ମାତ୍ର ପାୟାଲ୍ ଏହି ସଂଖ୍ୟାଗୁଛର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରୟୋଗ ବିକଶିତ କରାଇଥିଲେ । ଏ ସମୟ ତଥ୍ୟକୁ ଏକାଠି କରି ସେ "Treatise

ବ୍ଲେଇଜ୍ ପାୟାଲ୍

on Arithmetical Triangle" ନାମକ ପୁୟକ ରଚନା କରିଥିଲେ ଏବଂ ମର୍ଣୋତ୍ତର ଭାବରେ ଏହି ପୁୟକଟି ୧୬୬୫ ମସିହାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ପୁୟକଟିରେ ସେ ତ୍ରିଭୁକରେ ବ୍ୟବହୃତ ସଂଖ୍ୟାଗୁଛ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନେକ ତଥ୍ୟ ଉପ୍ୟାପନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ବାବ୍ୟତା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ (Probability Theory)ର ବିଭିନ୍ନ ସମସ୍ୟା ସମାଧାନ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି ।

ପାୟାଲ୍ଙ୍କ ତିଭୁଜ ହେଉଛି ଏକ ତିଭୁଜାକାର ଅନୁକ୍ରମ (Triangular array), ଯେଉଁଥିରେ ଦ୍ୱିପଦ ରାଶିମାନଙ୍କର ସହଗ (Binomial coefficients) ଗୁଡ଼ିକୁ ତିଭୁଜ ଆକାରରେ ସଜିତ କରାଯାଇଛି।

$$egin{aligned} \binom{n}{r} &= \frac{n!}{r!(n-r)!} & ହେଉଚ୍ଛି ଏକ ଦ୍ୱିପଦ ରାଶିର ସହଗ, ଯେଉଁଠାରେ \\ &n=0,\,1,\,2,\,3,\,4,\,5,6... \\ &0 \leq r \leq n,\,n! = 1\,\,x\,\,2\,\,x\,\,3\,\,x\,\,4\,\,x\,\,5\,\,x\,\,.....\,\,x\,\,n \\ &r! = \,1\,\,x\,\,2\,\,x\,\,3\,\,x\,\,4\,\,x\,\,5\,\,x\,\,.....\,x\,\,r \\ &0! = \,1 \end{aligned}$$

ଅନ୍ୟ ଏକ ଉପାୟରେ ମଧ୍ୟ ଆମେ କହିପାରିବା ଯେ -ପାୟାଲ୍ଙ୍କ ତ୍ରିଭୁଜ ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ଶୀର୍ଷରେ ଆମେ '1' ଲେଖିବା ଏବଂ ଏହାର ତଳକୁ ତଳ ଆମେ ତ୍ରିଭୁଜ ଆକାରରେ ସଂଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକୁ ୟାପିତ କରିବା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂଖ୍ୟା ଏହାର ଠିକ୍ ଉପରକୁ ଥିବା ଦୁଇଟି ସଂଖ୍ୟାର ସମଞ୍ଜି ଅଟେ (ତ୍ରିଭୁଜର ବାମ ଓ ଡାହାଣ ଧାରରେ ଥିବା ସଂଖ୍ୟା ପାଇଁ ଏହି ନିୟମ ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହି ଦୁଇ ଧାରରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂଖ୍ୟା "1" ହେବ) ।

ପ୍ରଚଳିତ ପ୍ରଥା ଅନୁଯାୟୀ ଆମେ ଧାଡ଼ିଗୁଡ଼ିକୁ n=0 ରୁ ଆରମ୍ କରିବା। ଉଦାହରଣ, ଚତୁର୍ଥ ଧାଡ଼ି ପାଇଁ ଆମେ ପାଇବା

$$1+4=5$$
, $4+6=10$, $6+4=10$, $4+1=5$

ପାୟାଲ୍ଙ ତିରୁଜର ଗୁଣାବଳୀ

ପାୟାଲ୍ଙ୍କ ଡିଭୁକରେ ବିଭିନ୍ନ ଧରଣର ସଂଖ୍ୟାବିନ୍ୟାସ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ। ଏହା ସହିତ ପାୟାଲ୍ଙ୍କ ଡିଭୁଜ ମଧ୍ୟ ନାନା ପ୍ରକାର ଗୁଣାବଳୀରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ । ସେଥିମଧ୍ୟରୁ କେତେଗୁଡ଼ିକ ଗୁଣାବଳୀ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଯାଇଛି।

ପାୟାଲ୍ଙ୍କ ଡିଭୁଜର କୌଣସି ଏକ ଧାଡ଼ିରେ ଥିବା ସଂଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକୁ ପାଖାପାଖି ଲେଖିବା (ଦୁଇଅଙ୍କବିଶିଷ୍ଟ ସଂଖ୍ୟା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହାର ଦଶକ୍ଷାନର ଅଙ୍କକୁ ପୂର୍ବ ସଂଖ୍ୟା ସଙ୍ଗେ ଯୋଗ କରିବା) ଫଳରେ ଆମେ 11 ର ସାତ ସଂଖ୍ୟା (n ତମ ଧାଡ଼ି ପାଇଁ 11º)ଟିଏ ପାଇବା । ଉଦାହରଣ - ଦ୍ୱିତୀୟ ଧାଡ଼ିରେ ଥିବା ସଂଖ୍ୟା '1', '2', '1' କୁ ପାଖାପାଖି ଲେଖିବା ଫଳରେ 121=11² ପାଇବା । ପଞ୍ଚମଧାଡ଼ିର ସଂଖ୍ୟା '1', '5', '10', '10', '5', '1' କୁ ପାଖାପାଖି ଲେଖିବା ଓ ଦଶକ ୟାନର ଅଙ୍କକୁ ଲେଖିବା ଓ ଦଶକ ୟାନର ଅଙ୍କକୁ ଲେଖିବା ଓ ଦଶକ ୟାନର ଅଙ୍କକୁ ପୂର୍ବ ସଂଖ୍ୟା ସହ ଯୋଗ କରିବା) ଫଳରେ 161051=11⁵ ପାଇବା ।

2. ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧାଡ଼ିର ସଂଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକର ସମଷ୍ଟି

ପାୟାଲ୍ଙ ଡ଼ିଭୁକର n ତମ ଧାଡ଼ିର ସଂଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକର ସମଷ୍ଟି 2^n ହୁଏ । ଉଦାହରଣ, 0 ତମ ଧାଡ଼ିର ସଂଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକର ସମଷ୍ଟି $1=2^o$, 1 ମ ଧାଡ଼ିର ସଂଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକର ସମଷ୍ଟି $1+1=2=2^1$, 2ୟ ଧାଡ଼ିର ସଂଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକର ସମଷ୍ଟି $1+2+1=4=2^2$, 3ୟ ଧାଡ଼ିର ସଂଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକର ସମଷ୍ଟି $1+3+3+1=8=2^3$, 4 ଥି ଧାଡ଼ିର ସଂଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକର ସମଷ୍ଟି $1+3+3+1=8=2^3$, 4 ଥି ଧାଡ଼ିର ସଂଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକର ସମଷ୍ଟି $1+4+6+4+1=16=16=2^4$ ।

3. ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧାଡ଼ିର ସଂଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକର ବର୍ଗର ସମଞ୍ଚି

ପାୟାଲ୍ଙ୍କ ଡ଼ିଭୁକର n ତମ ଧାଡ଼ିର ସଂଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକର ବର୍ଗର ସମଷ୍ଟି (2n) ତମ ଧାଡ଼ିର ମଝିରେ ଥିବା ସଂଖ୍ୟା ସଙ୍ଗେ ସମାନ ହୁଏ। ଉଦାହରଣ, 1 ମ ଧାଡ଼ିର ସଂଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକର ବର୍ଗର ସମଷ୍ଟି 1²+2²+1²=6 (ଏହା 2ୟ ଧାଡ଼ିର ମଝିରେ ଅଛି।)

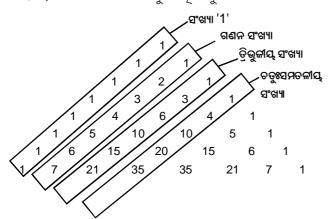
3ୟ ଧାଡ଼ିର ସଂଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକର ବର୍ଗର ସମଷ୍ଟି $1^2+3^2+3^2+1^2=20$ (ଏହା 6 ଷ ଧାଡ଼ିର ମଝିରେ ଅଛି।)

4. ମୌଳିକ ସଂଖ୍ୟାର ଗୁଣିତକ

ପାୟାଲ୍ଙ୍କ ଡ଼ିଭୁକର ଯେଉଁ ଧାଡ଼ିଗୁଡ଼ିକରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ସଂଖ୍ୟା (ଅର୍ଥାତ୍ '1' ପରେ ଥିବା ସଂଖ୍ୟା) ଏକ ମୌଳିକ ସଂଖ୍ୟା, ସେହି ଧାଡ଼ିଗୁଡ଼ିକରେ ଥିବା ଅନ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା (ସଂଖ୍ୟା '1' ବ୍ୟତୀତ) ଗୁଡ଼ିକ ସେହି ମୌଳିକ ସଂଖ୍ୟାଟିର ଗୁଣିତକ ଅଟନ୍ତି । ଉଦାହରଣ - ପଞ୍ଚମ ଧାଡ଼ିରେ 2 ୟ ସଂଖ୍ୟା 5 (ଏକ ମୌଳିକ ସଂଖ୍ୟା) ଏବଂ ଏହି ଧାଡ଼ିର ଅନ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା (ସଂଖ୍ୟା '1' ବ୍ୟତୀତ) ଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି 5 ଓ 10 (ଏଗୁଡ଼ିକ '5' ର ଗୁଣିତକ) । 7 ମ ଧାଡ଼ିରେ ୨ୟ ସଂଖ୍ୟା (7 ଏକ ମୌଳିକ ସଂଖ୍ୟା) ଏବଂ ଏହି ଧାଡ଼ିର ଅନ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା (ସଂଖ୍ୟା '1' ବ୍ୟତୀତ) ଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ଓ 7, 21, ଓ 35 (ଏଗୁଡ଼ିକ '7' ର ଗୁଣିତକ) ।

5. କେବଳ ସଂଖ୍ୟା "1"

ପାୟାଲ୍ଙ୍କ ଡିଭୁଜର ବାମ ଏବଂ ଡାହାଣ ଧାରରେ ଥିବା କର୍ଣ୍ଣରେ କେବଳ ସଂଖ୍ୟା "1" କୁ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ।

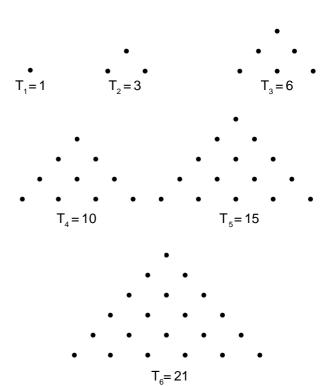
6. ଗଣନ ସଂଖ୍ୟା

ପାୟାଲ୍ଙ୍କ ତ୍ରିଭୁଜର ଧାରରେ ଥିବା କର୍ଣ୍ଣର ପରବର୍ଷୀ କର୍ଣ୍ଣ ଅର୍ଥାତ୍ 2 ୟ କର୍ଣ୍ଣରେ ଗଣନ ସଂଖ୍ୟା କ୍ରମରେ ଅର୍ଥାତ୍ 1,2,3,4,5,6,7,.... ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ।

7. ତ୍ରିଭୁଜୀୟ ସଂଖ୍ୟା

ପାୟାଲ୍ଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ କର୍ଣ ଅର୍ଥାତ୍ 3 ୟ କର୍ଣରେ ଆମେ ଡି୍ଭୁଙ୍କୀୟ ସଂଖ୍ୟା (Triangular Numbers) କ୍ରମରେ ଅର୍ଥାତ୍ 1,3,6,10,15,21,.... ଦେଖିବାକୁ ପାଉ।

ବିନ୍ଦୁଗୁଡ଼ିକୁ ସମାନ ଦୂରତାରେ ରଖି ସମବାହୁ ତିଭୁଳ ସଦୃଶ ସଜେଇବା ପାଇଁ ଯେତେ ସଂଖ୍ୟକ ବିନ୍ଦୁ ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ, ସେହି ସଂଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକୁ "ତିଭୁଜୀୟ ସଂଖ୍ୟା" କହନ୍ତି । ଗଣନସଂଖ୍ୟା 1 ଠାରୁ n ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମଷ୍ଟିକୁ n ତମ ତିଭୁଜୀୟ ସଂଖ୍ୟା ବୋଲି କହନ୍ତି ।

8. ଚତ୍ୟୁ ସମତଳୀୟ ସଂଖ୍ୟା

ପାୟାଲ୍ଙ୍କ ତ୍ରିଭୁଜର ପରବର୍ତ୍ତୀ କର୍ଣ୍ଣ ଅର୍ଥାତ୍ 4 ର୍ଥ କର୍ଣ୍ଣରେ ଆମେ ଚତ୍ରଃ ସମତଳୀୟ ସଂଖ୍ୟା (Tetrahedral Numbers) କ୍ରମରେ ଅର୍ଥାତ୍ 1,4,10,20,35,.... ଦେଖିବାକୁ ପାଉ ।

ଚତୁଃ ସମତଳୀୟ ସଂଖ୍ୟା ହେଉଛି ତ୍ରିଭୁ କୀୟ ସଂଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକର କୁମିକ ସମଷ୍ଟି । ତ୍ରିଭୁ ଜୀୟ ସଂଖ୍ୟା 1,3,6,10,15,21,... ଆଦିକୁ କୁମାନ୍ୱୟରେ ଯୋଗକଲେ ଆମେ ଚତୁଃ ସମତଳୀୟସଂଖ୍ୟା ପାଇବା, ଅର୍ଥାତ୍ ଚତୁଃ ସମତଳୀୟସଂଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି 1, 1+3=4, 1+3+6=10, 1+3+6+10=20, ...।

9. ପ୍ରତିସମ (Symmetrical)

ପାୟାଲ୍ଙ୍କ ଡିଭୁକ ପ୍ରତିସମ ଅଟେ । ଦର୍ପଣରେ ଦେଖିବା ସଦୃଶ ପାୟାଲ୍ଙ୍କ ଡିଭୁକର ବାମପାର୍ଶ୍ୱର ସଂଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ ଡାହାଣ ପାର୍ଶ୍ୱର ସଂଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ ସହ ସମାନ । ଏହା ନିମ୍ନ ଚିତ୍ରରୁ ୟଞ୍ଜ ହୋଇ ପାରିବ ।

								1							
							1	I	1						
						1		2		1					
					1		3	I	3		1				
				1		4		6		4		1			
			1		5		10	1	10		5		1		
		1		6		15		20		15		6		1	
	1		7		21		35	1	35		21		7	•	1
1		8		28		56		70		56		28		8	1

10. ଫିବୋନାସି ଅନୁକ୍ରମ (Fibonacci Sequence)

ପାୟାଲ୍ଙ୍କ ଡିର୍ଭୁନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧାଡ଼ିକୁ ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱର ଏକ ସ୍ତମ୍ବରୁ ଲେଖିଲେ ଆମେ ନିମ୍ନ ରୂପେ ଏକ ଡିର୍ଭୁନ ପାଇବୁ ଏବଂ ଏହି ଡିର୍ଭୁନ୍ଦର ସଂଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକୁ ତେରଛା କରି ନିମ୍ନ ଭାବେ ମିଶାଇବ। ଫଳରେ ଆମେ ଫିବୋନାସି ସଂଖ୍ୟା ପାଇ ପାରିବା।

1								1
1	1							1
1	2	1						1 + 1 = 2
1	3	3	1					1 + 2 = 3
1	4	6	4	1				1 + 3 + 1 = 5
1	5	10	10	5	1			1 + 4 + 3 = 8
1	6	15	20	15	6	1		1 + 5 + 6 + 1 = 13
1	7	21	35	35	21	7	1	1 + 6 + 10 + 4 = 21

ଫିବୋନାସି ଅନୁକ୍ରମର ପ୍ରଥମ ଦୁଇଟି ସଂଖ୍ୟା ହେଉଛି 1 ଓ 1 ଏବଂ ଏହି ଅନୁକ୍ରମରେ ଦୁଇଟି କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟାକୁ ଯୋଗ କଲେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସଂଖ୍ୟ ମିଳେ। ଯଥା 1,1,2 (=1+1), 3(=1+2), 5(=2+3), 8(=3+5), 13 (=5+8), 21(=8+13),....।

> ମାର୍ଫତ୍-କଲ୍ୱନା ମିଶ୍ର ବୁଗୁଡ଼ାକଟା (ଆଖଣ୍ଡଳମଣି ମନ୍ଦିର ପାଖ), ଭଞ୍ଜପୁର, ବାରିପଦା, ମଯୁରଭଞ୍ଜ-୭୫୭୦୦୨ ମୋବାଇଲ - ୯୮୬୧୧୪୪୬୯୦

ମହାକାଶ ବିଜ୍ଞାନ

ଭାରତରେ ଗ୍ରହାଣୁ ଆବିଷ୍କାର

ଶ୍ରୀ ହିମାଂଶୁ ଶେଖର ଫତେସିଂହ

ସୌର ଜଗତ୍ରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଚତୁଃପାଶ୍ୱରେ ୮ଟି ଗ୍ରହ ଓ ୫ଟି ବାମନ ଗ୍ରହ ପରିକ୍ରମଣ କରିଥାନ୍ତି । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅସଂଖ୍ୟ କ୍ଷୁଦ୍ରାତିକ୍ଷୁଦ୍ର ପଥୁରିଆ ପିଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ପରିକ୍ରମା କରୁଥାନ୍ତି । ଏହି ପଥୁରିଆ ପିଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆକାର ନଥାଏ । ଏଗୁଡ଼ିକ ଗ୍ରହ ଓ ବାମନ ଗ୍ରହ ତୁଳ ନାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷୁଦ୍ର । ତେଣୁ ଏଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହ କିମ୍ବା ବାମନ ଗ୍ରହର ମାନ୍ୟତା ମିଳେନାହିଁ । ଏଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହାଣୁ କୁହାଯାଏ । ଆମ ସୌର ଜଗତ୍ରେ ନିୟୁତାଧ୍କ ଗ୍ରହାଣୁ ରହିଥିବା ଜଣାଯାଏ ।

ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ୧୮୦୧ ମସିହା ଜାନୁଆରୀରେ ଇଟାଲିର ଧର୍ମଯାଜକ ଗୁସେଡୋ ପିଆକ୍ତି ମଙ୍ଗଳ ଓ ବୃହୟତି ଗ୍ରହର କକ୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବୃହତ୍ ଗୋଲାକାର ପିଣ୍ଡ ଆବିଷ୍କାର କରିଥିଲେ । ସେ ଏହାକୁ ଏକ ଗ୍ରହ ବୋଲି ମତ ଦେବା ସହିତ ଏହାର ନାଁ ର୍ଖ୍ଥଲେ "ସେର୍ସ୍"। ଏହାପରେ ୧୮୦୨ ରୁ ୧୮୦୭ ମସିହା ମଧ୍ୟରେ ମଙ୍ଗଳ ଓ ବୃହୟତି ଗ୍ରହର କକ୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ ତିନି ଗୋଟି କ୍ଷୁଦ୍ର ପିଣ୍ଡ ଆବିଷ୍ଟୃତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ତିନିଗୋଟି ପିଣ୍ଡ ଥିଲା ପଲାସ, ଜୁନୋ ଓ ଭେଷା । ସେତେବେଳେ ଏହି ପିଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକ୍ ମଧ୍ୟ ଗୁହରୂପେ ଗୁହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଫଳରେ ସୌରଜଗତ୍ର ଗ୍ରହ ସଂଖ୍ୟା ୧୧କୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲା। ଏହାର ୩୮ ବର୍ଷ ପରେ ଅର୍ଥାତ୍ ୧୮୪୫ ମସିହାରେ ଆବିଷ୍କୃତ ହେଲା ପଞ୍ଚମ ପିଣ୍ଡ ଅଷ୍ଟ୍ରିଆ । ୧୮୫୧ ମସିହା ଶେଷ ସୁଦ୍ଧା ମଙ୍ଗଳ ଓ ବୃହୟତିର୍ କକ୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଏହିପରି ୧୫ଟି ପିଣ୍ଡର ସନ୍ଧାନ ମିଳିଥିଲା। ସେତେବେଳକୁ ନେପଚ୍ୟୁନ୍ ଗ୍ରହଟିର ଆବିଷ୍କାର ସଂପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ଫଳରେ ସୌର୍କଗତ୍ର ମୋଟ ଗ୍ରହ ସଂଖ୍ୟ ୨୩ରେ ପହଞୂଲା । କିନ୍ତୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଞ୍ଚଳରେ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ କ୍ଷୁଦ୍ର ପିଣ୍ଡକୁ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିତ୍ଗଣ ଗ୍ରହର ମାନ୍ୟତା ଦେବାକୁ ପଞ୍ଚାତ୍ପଦ ହେଲେ । ତେବେ ତାର୍କା ସହିତ ସାଦୃଶ୍ୟ ହେତୁ ପ୍ରଖ୍ୟାତ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନୀ

ବିଲିୟମ୍ ହର୍ଷ୍ଟେଲ୍ (Sir Frederick William Herschel, 1738- 1822) ଏଗୁଡ଼ିକର ନାମ ଏଞ୍ଜିରଏଡ୍ (Asteroid) ରଖ୍ଥଲେ । ଆମେ ଏଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହାଣୁ ରୂପେ ଜାଣୁ । ଏହାପରେ 'ସେରସ୍' ସମେତ ଏହି ପିଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକ ଗ୍ରହାଣୁରୂପେ ପରିଚିତ ହେଲେ । **ବିଲିୟମ୍ ହରଞ୍ଜେଲ୍** ଅବଶ୍ୟ ଗତ ୨୦୦୬ ମସିହ। ଅଗଷ୍ଟ

ମାସଠାରୁ 'ସେରସ୍' ଗ୍ରହାଣୁ ପରିବର୍ତ୍ତେ 'ବାମନ ଗ୍ରହ' ରୂପେ ପରିଚିତ ହେଉଛି।

ସୌରଜଗତ୍ରେ ଅଧିକାଂଶ ଗ୍ରହାଣୁ ମଙ୍ଗଳ ଓ ବୃହୟତି ଗ୍ରହର କକ୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ରହିଥିବାର ଜଣାଯାଏ । ଏଗୁଡ଼ିକ ସୂର୍ଯ୍ୟଠାରୁ ୧.୮ ରୁ ୪.୫ ଜ୍ୟୋତିଃଏକକ ଦୂରତାରେ ଏକ ବଳୟ ରୂପରେ ରହିଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ଗ୍ରହାଣୁବଳୟ କୁହାଯାଏ । ଏହି ବଳୟ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ଦେଡ଼ଲକ୍ଷ ଗ୍ରହାଣୁ ଆବିଷ୍ଟୃତ ହୋଇଛି । ଏହା ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟନ ୭ ଲକ୍ଷ ୫୦ ହଜାର ଗ୍ରହାଣୁ ରହିଥିବାର ଆକଳନ କରାଯାଇଛି। କେବଳ ଗ୍ରହାଣୁ ବଳୟ କାହିଁକି ସୌରଜଗତ୍ର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ମଧ୍ୟ ଲ୍ୟାଧିକ ଗ୍ରହାଣୁ ଥିବାର ସୂଚନା ମିଳିଛି । ପ୍ରତିବର୍ଷ ବହୁ ନୂତନ ଗ୍ରହାଣୁ ଆବିଷ୍କୃତ ହେଉଛି ।

ଗ୍ରହାଣୁ ଆବିଷ୍କାର ପ୍ରତି ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆକର୍ଷଣ ରହିଛି । ପୂଥିବୀର ବହୁ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନୀ ଏକାଧିକ ଗ୍ରହାଣୁ ଆବିଷ୍କାର କରି ରେକର୍ଡ କରିଛନ୍ତି । ଆମ ଦେଶରେ ମଧ୍ୟ କେତେଗୋଟି ଗ୍ରହାଣୁ ଆବିଷ୍କୃତ ହୋଇଛି । ଗତ ୧୮୬୧ ମସିହାରେ ଆମ ଦେଶରେ ପ୍ରତିଷିତ ମାଡ଼ାସ୍ ମାନମନ୍ଦିରରେ ସରକାରୀ ଜ୍ୟୋତିବିଜ୍ଞାନୀ ରୂପେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ନରମାନ୍ ପଗ୍ସନ୍ (Sir Norman Robert Pogson, 1829-1891) । ଏହି ମାନମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ୮ ଇଞ୍ କୁକ୍ ଇକ୍ୱିଟୋରିଆଲ୍ ବ୍ୟବହାର କରି ୨୫ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସେ ୫ଟି ଗ୍ରହାଣୁ ଆବିଷ୍କାର କରିଥିଲେ । ଏହି ପାଞ୍ଚଗୋଟି ଗୁହାଣୁର ନାମ ଏସିଆ, ସାଫୋ, ସିଲ୍ଭିଆ, କାମିଲା ଓ ଭେରା ରଖାଯାଇଥିଲା। ଏହି ଗ୍ରହାଣୁଗୁଡ଼ିକର ଆବିଷ୍କାର୍ରେ ତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ଆମ ଦେଶର ମହାନ୍ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନୀ ଚିନ୍ତାମଣି ରଘୁନାଥାଚାରୀ । ଅବଶ୍ୟ ନରମାନ୍ ଆମ ଦେଶକୁ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ଏଂପିଟ୍ରାଇଟ୍, ଇସିସ୍, ଆରିଆଡ୍ନେ ଓ ହେଞ୍ଜିଆ ନାମରେ ୪ ଗୋଟି ଗ୍ରହାଣୁ ଆବିଷ୍କାର କରିସାରିଥିଲେ। 'ଇସିସ୍' ଗ୍ରହାଣୁର ଆବିଷ୍କାର ଲାଗି ତାଙ୍କୁ ଫ୍ରେଞ୍ ଏକାଡେମୀ ତରଫରୁ ଲାଲାଣ୍ଡେ ପୁରସ୍କାର (Lalande Prize)ରେ ଭୂଷିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଆମ ଦେଶରେ ୫ଟି ଗ୍ରହାଣୁ ଆବିଷ୍କୃତ ହେବା ପରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଗୁହାଣୁ ଆବିଷ୍କାର ପାଇଁ ଆଉ ଶହେ ବର୍ଷ ସମୟ ଲାଗିଥିଲା ।

ଗତ ୧୯୮୬ ଜାନୁଆରୀ ମାସରେ ବେଙ୍ଗାଲୁର୍ ଥିତ ଭାରତୀୟ ଜ୍ୟୋତିଃପଦାର୍ଥବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ତରଫରୁ 'କଳ୍କି ପ୍ରକଳ୍ପ (Project Kalki) ନାମରେ ଏକ ନୂତନ ପ୍ରକଲ୍ଭର ଆର୍ମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହାର ମୂଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରହିଥିଲା ସୌରଜଗତ୍ରେ ଗୁହାଣୁ, ଧୂମକେତୁ ଓ ଦଶମଗୁହର ଆବିଷ୍କାର । ଏହି ପ୍ରକଲ୍ବର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ ଆର୍ ରାଜାମୋହନ । ଏହାର ସଭ୍ୟରୂପେ ରହିଥିଲେ କେ. କୁପୁସ୍ୱାମୀ, ଭି. ମୁର୍ତ୍ତି ଓ ଏ. ପାରାଞ୍ଜପେ। କାଭାଲୁର୍ୟଥିତ *ବେଣୁ ବୟୁ ମାନମନ୍ଦିରରେ ୧୯୮୫ ମସିହାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିବା ୪୫ ସେ.ମି.ର ସ୍ଲିଡ୍ (Schmidt) ଟେଲିୟୋପ୍ ବ୍ୟବହାର କରି ଆକାଶ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରାଯାଇଥିଲା। ଏହାର ଫଳ ସ୍ୱରୂପ ୧୯୮୮ ମସିହା ଫେବୃଆରୀ ୧୭ ତାରିଖ ଦିନ ପ୍ରଥମ ଗ୍ରହାଣୁ ଆବିଷ୍କୃତ ହୋଇଥିଲା । ଏହାର ଅୟାୟୀ ନାମ 1988 DQ1। ମହାନ୍ ଭାରତୀୟ ଗଣିତଞ୍ଜ ଶ୍ରୀନିବାସ ରାମାନୁଜନ୍ଙ୍କ ନାମାନୁସାରେ ଏହି ଗୁହାଣୁଟିର ନାମ ପରେ ୪୧୩୦ ରାମାନୁଜନ୍ ର୍ଖାଯାଇଥିଲା । ଏହାପରେ ଏଠାରୁ ଆଉ ପାଞ୍ଚଗୋଟି ଗ୍ରହାଣୁ ଆବିଷ୍କୃତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଗ୍ରହାଣୁଗୁଡ଼ିକର ଅୟାୟୀ ନାମ 1988DR, 1989CD4, 1988CA, 1988BX @ 1990BC2 ରହିଥିଲା । ଏହି ଗ୍ରହାଣୁଗୁଡ଼ିକ ୧୯୮୮ ରୁ ୧୯୯୦ ମସିହା ମଧ୍ୟରେ ଆବିଷ୍କୃତ ହୋଇଥିଲା । ଆମେରିକାର 'ନାସା' ଅନ୍ତର୍ଗତ କ୍ଷୁଦ୍ରଗହ କେନ୍ଦ୍ର ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକୃତି ପାଇବା ପରେ ଏଗୁଡ଼ିକୁ ଯଥାକ୍ରମେ ୪୭୦୬, ୫୧୭୮, ୭୫୬୪, ୮୩୪୮ ଓ ୧୭୪୪୬ ସ୍ତନ୍ତ ସଂଖ୍ୟାରେ ସୂଚିତ କରାଯାଇଥିଲା । ୨୦୦୪ ମସିହାରେ ନାସାର ଭୌତିକ ରସାୟନବିତ୍ ଡେନ୍ସିସ୍ ସି ରଏଟର (Dennis C Reuter)ଙ୍କ ନାମାନୁସାରେ ୪୭୦୬ ସୂଚିତ ଗ୍ରହାଣୁଟି ୪୭୦୬ ଡେନ୍ନିସର୍ଏଟର ନାମରେ ନାମିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହାପରେ ଗ୍ରହାଣୁ ୫୧୭୮କୁ କେରଳର ପରିବେଶବିଜ୍ଞାନୀ ସାଇନୁଦୀନ ପଟ୍ଟାଝୀଙ୍କ ନାମରେ ୫୧୭୮ ପଟ୍ଟାଝୀ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଗ୍ରହାଣୁ ୮୩୪୮ ଓ ଗ୍ରହାଣୁ ୭୫୬୪ର ଆବିଷ୍କର୍ତ୍ତୀ ଆର୍ ରାଜାମୋହନଙ୍କ ପରାମର୍ଶକ୍ରମ ଜେ.ସି. ଭଟ୍ଟାଚାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଏମ୍.ଜି.କେ. ମେନନ୍ଙ୍କ ନାମରେ ନାମିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଦୁଇଗୋଟି ଗ୍ରହାଣୁର ନାମ ରହିଥିଲା ୮୩୪୮ ଭଟ୍ଟାଚାର୍ଯ୍ୟ ଓ ୭୫୬୪ ଗୋକୁମେନନ୍ । ଆମ ଦେଶର କ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନୀ ବିଷ୍ଟୁ ରେହ୍ଟି ଆମେରିକାରେ ଗବେଷଣା କରି ମୋଟ ୨୩ଟି ଗ୍ରହାଣୁ ଆବିଷ୍କାର କରିଛନ୍ତି । ଏଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଗ୍ରହାଣୁର ନାମ ରହିଛି ୭୮୧୧୮ ଭାରତ । ଏହି ମୁଖ୍ୟବଳୟ ଗ୍ରହାଣୁର ବ୍ୟାସ ରହିଛି ମାଡ୍ ୨.୩ କିଲୋମିଟର । ଆମ ଦେଶର

କେତେ ଜଣ ୟୁଲ୍ ଛାତ୍ର ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହାଣୁ ଆବିଷ୍କାର କରିବାର ଗୌରବ ହାସଲ କରିଛନ୍ତି। ଗତ ୨୦୧୧ ମସିହାରେ ଦିଲୁୀର ଦୁଇଛାତ୍ର ବୈଭବ ସାପ୍ରା, ଶରଣଜିତ୍ ସିଂହ 2011QM14 ନାମରେ ଏକ

ଗ୍ରହାଣୁ ଆବିଷ୍କାର କରିଛନ୍ତି।

ଗ୍ରହାଣୁ 2011QM14

ଆଉ କେତେଗୋଟି ଗ୍ରହାଣୁକୁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଭାରତୀୟ ଓ ପୌରାଣିକ ଚରିତ୍ର ନାମରେ ନାମକରଣ କରାଯାଇଛି। ଭାରତୀୟଙ୍କ ନାମରେ ନାମିତ କେତେଗୋଟି ଗ୍ରହାଣୁ ମଧ୍ୟରେ ୨୯୮୬ ମୂଣାଳିନୀ,

୨୯୮୭ ସରାଭାଇ, ୧୯୫୮ ଚନ୍ଦ୍ର, ୨୫୯୬ ବେଣୁ ବୟୁ, ୫୧୮୨୬ କଲ୍ନା ଚାବ଼ଲା (Kalpana Chawla, 1961-2003) ଅନ୍ୟତମ । ସେହିପରି କେତେଗୋଟି ଗୁହାଣୁ ଭାରତୀୟ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ନାମରେ ନାମିତ ହୋଇଛି। ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ୨୩୨୨୮ ନନ୍ଦିନୀ ଶମୀ ପ୍ରଧାନ ।

କଲ୍ପନା ଚାବ୍ଲା

ଅଭ୍ୟର୍ଥନା, ଇବ୍ ଥର୍ନାଲ୍, ଜି-ଝାରସୁଗୁଡ଼ା-୭୬୮୨୩୪ ମୋବାଇଲ୍ - ୯୪୩୮୨୦୧୮୬୫

କଲ୍ୱନା ଚାବ଼ଲାଙ୍କ ପୁଣ୍ୟ ଶ୍ରାଦ୍ଧ ତିଥିରେ (ଫେବୃଆରୀ ୧) ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଗଭୀର ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ସହ ... - *ସଂପାଦନାମଣ୍ଡଳୀ*

*ଏ' ସଂଖ୍ୟା ଶେଷ ପ୍ରଚ୍ଛଦରେ ରହିଛି ବେଣୁ ବୟୁଙ୍କ ମାନମନ୍ଦିର

ସୂର୍ଯ୍ୟ: ବିଜ୍ଞାନରେ,ବିଶ୍ୱାସରେ...

(ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ କଲ୍ମରୁ)

ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳ କୃଷ୍ଡ ଦାସ

ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ନେଇ ଏକ ସରଳ ବିଶ୍ୱାସ - "ସୂର୍ଯ୍ୟ ସକଳ ଶକ୍ତିର୍ ଆଧାର୍" । ଏହି ସୂର୍ଯ୍ୟ ୧,୩୯୨,୦୦୦ କିଲୋମିଟର୍ ବ୍ୟାସ ବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ନକ୍ଷତ୍ର । ଏହାର ବ୍ୟାସ ପୂଥ୍ବୀଠୁ ୧୦୯ ଗୁଣ ବେଶୀ । ଏହାର ବସ୍ତୁତ୍ୱ ହାଇଡ୍ରୋଜେନ୍, ହିଲିୟ୍ମ୍, ଆଇରନ୍, ଅକ୍ସିଜେନ୍, କାର୍ବନ୍, ନିଅନ୍ ପରି ବହୁ ଗ୍ୟାସୀୟ ପଦାର୍ଥକୁ ନେଇ ଗଠିତ । ବହୁ ଆଦିମ କାଳରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ପ୍ରତି ସମୟଙ୍କ ଏକ ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା, ସେ ସ୍ୱର୍ଗର ଅଧିପତି ଏବଂ ବିଶେଷକରି ଇଣ୍ଡୋନେସୀୟମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ସୂର୍ଯ୍ୟ ପୂଥିବୀର ପ୍ରତିଷାତା ତଥା ମାନବ ଜାତିର ଜନ୍ମଦାତା । ମାତ୍ର ଏହି ବିଶ୍ୱାସକୁ ତୁଛ କଲ୍ନା କହି ଗ୍ରୀକ୍ ଦାର୍ଶନିକ 'ଆନାକ୍ଷାଗୋରାସ୍' (Anaxagoras, 500-428 BC) ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ଏକ ଜ୍ଳନ୍ତ ବଲ୍ ଏବଂ ଏହା ଜଣେ ଦେବତା ନୁହନ୍ତି କିମ୍ବା ଜ୍ଳନ୍ତ ରଥରେ ବସି ପୃଥିବୀ ପରିକ୍ରମଣ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଏହି ଘୋଷଣା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ସମାଜ ତାଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁ ଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରିଥିଲେ । ତେବେ ଏହା ମଧ୍ୟ ସୌଭାଗ୍ୟର କଥା ଯେ ସେହି ସମୟରେ ପେରିକିୁସ୍ (Pericles, 495-429 BC) ଓ ଏରାଟୋସ୍ଥେନିସ୍ (Eratosthenes, 276-195 BC)ଙ୍କ ପରି ବିଶ୍ୱବିଖ୍ୟାତ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନୀମାନେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ ଆନାକ୍କାଗୋରାସ୍ଙ୍କ ଦାବି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ । ସୂର୍ଯ୍ୟ ପୂଥ୍ବୀର ନିକଟତମ ଏକ ନକ୍ଷତୁ । ଏହାପରେ ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଦଣ୍ଡ ଉଠାଇଦିଆଯାଇଥିଲା । ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମଗ୍ର ପୃଥ୍ବୀ ଓ ସୌରଜଗତ୍ କିରଣ ପ୍ରାୟ କରନ୍ତି । ସେହି କିରଣ ସନ୍ତୁଳିତ କରେ ପୃଥିବୀର ବାୟୁମଣ୍ଡଳକୁ । ଏହି କିରଣ ଦ୍ୱାରା ସମଗ୍ର ଜୀବଜଗତ୍ରେ ଆଲୋକଶେଷଣ ପ୍ରକିୟା ସମୃବ ହୁଏ ଏବଂ ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତା ହୋଇଥାଏ । କିନ୍କୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଏହି କିର୍ଣ ଆଣନ୍ତି କେଉଁଠାରୁ \, ଉତ୍ତର - ଅନ୍ତରିକ୍ଷରେ ଥିବା ସମୟ ନକ୍ଷତ୍ରଙ୍କୁ ଇଂରାଜୀ ଆଲ୍ଫାବେଟ୍ର କେତୋଟି ଅକ୍ଷର ଅନୁସାରେ ନାମ ଦିଆଯାଇଛି, ଯେପରିକି O, A, B, F, G, K ଏବଂ M । 'O' ବର୍ଗର ନକ୍ଷତ୍ମାନେ ଅତି ଉତ୍ତୟ ଥିବାବେଳେ 'M' ବର୍ଗର ନକ୍ଷତ୍ ଅତି ଶୀତଳ ଏବଂ 'O' ଠାରୁ 'M'

ଯାଏ ପର୍ଯ୍ୟାୟ୍କ୍ରମେ ନକ୍ଷତ୍ରମାନଙ୍କ ଶୀତଳତା ହ୍ରାସ ପାଇଥାଏ । ଅକ୍ଷର ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କ ରଙ୍ଗ, ଯଥାକ୍ରମେ ନୀଳ (O) , ନୀଳ-ଧଳା (B), ଧଳା (A), ହଳଦିଆ-ଧଳା (F), ହଳଦିଆ (G), କମଳା (K) ଏବଂ ନାଲି (M)। ଅନୁରୂପ ଭାବେ ଏହି ସମୟ ନକ୍ଷତ୍ରଙ୍କୁ ରୋମାନ୍ ନମ୍ବର ଅନୁସାରେ ମଧ୍ୟ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି, ଯଥା I, II, III, IV, V । 'I' ଶ୍ରେଣୀର ନକ୍ଷତ୍ରଙ୍କୁ 'Super giants' କୁହାଯାଉଥିବା ବେଳେ 'III' କୁ 'giants' ଏବଂ 'V' କୁ 'dwarfs' ବା 'main sequence stars' ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ G2V ଷ୍ଟାର୍ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଏହାକୁ ୟେଶ୍ ବିଜ୍ଞାନ ଭାଷାରେ କୁହାଯାଏ -'Sun is a 'yellow' two tenths towards 'orange' main sequence star' । ଏହାର ଅର୍ଥ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ରଙ୍ଗ ହଳଦିଆ (G) ଯାହାର ଦୁଇ ଦଶମାଂଶ ଭାଗ କମଳା (K) ବର୍ଣ୍ଣ। ଏହା ଏକ main sequence star ବା dwarf (V)। ଏହି GV ବର୍ଗର ନକ୍ଷତ୍ରମାନଙ୍କର ସୌର୍ବସ୍ତୁତ୍ୱ (solar mass) ୦.୮ରୁ ୧.୨। ସେହିପରି ଏମାନଙ୍କ ପୂଷ ତାପମାତ୍ରା (surface temperature) ୫,୩୦୦ ରୁ ୬୦୦୦ K । ଏମାନେ ନ୍ୟୁକ୍ଲିଅର୍ ଫ୍ୟୁଜନ୍ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ହାଇଡ୍ରୋଜେନ୍ ଭାଙ୍ଗି ହିଲିୟମ୍ରେ ପରିଣତ କରନ୍ତି । ଫଳରେ ଅଲ୍ୱ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଚୁର ଶକ୍ତି ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ । ତଥ୍ୟାନୁସାରେ, ସୂର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରତି ସେକେଣ୍ଡରେ ପ୍ରାୟ ୬ ଶହ ମିଲିୟନ୍ ଟନ୍ ପରିମାଣର ବସ୍ତୁ ଶକ୍ତିକୁ ରୂପାନ୍ତରିତ ହୁଏ । ଏହି ଶକ୍ତି ବାୟୁମଣ୍ଡଳର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସର ଭେଦ କରି ପୂଥ୍ବୀପୂଷକୁ ଆସେ ଯେଉଁଥିରୁ ସମଗ୍ର ଜୀବଜଗତ୍ ଉତ୍ତାପ ପାଏ ଏବଂ ଏହାକୁ କିରଣ କୁହାଯାଏ । ଅନ୍ତରିକ୍ଷରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ହେଉଚ୍ଛି ଏକ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଶାନ୍ତ ତାର୍କା । ଅବଶ୍ୟ ସେଠାରେ ଅନେକ ସମୟରେ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଝଡ଼ମାନ ହୁଏ। ଏହିସବୁ ମଧ୍ୟରେ ସୋଲାର୍ ଫୁେୟାର୍, ସୋଲାର ଉଇଣ୍ଡ, ସନ୍ୟଟ୍ ଆଦି ଅନ୍ୟତମ। ସୂର୍ଯ୍ୟର ପୃଷ୍ଠଦେଶରେ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ବିଷ୍ଟୋରଣ ହେଲେ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ସୋଲାର୍ ଫୁେୟାର୍। ଏହା ପ୍ରାୟ ଏକ ଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଳବଭର ରହେ ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପୃଷର ତାପମାତ୍ରା ପୂର୍ବାପେକ୍ଷା ଦୁଇଗଣ ବୃଦ୍ଧି ପାଏ । ସୋଲାର୍ ଫ୍ଲେୟାର୍ ବେଳେ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଠାରୁ ବହୁ ପରିମାଣରେ ଶକ୍ତି ଉପ୍ନ ହୁଏ ଓ ପୃଥ୍ବୀ ଆଡ଼କୁ ନିର୍ଗତ ହୁଏ। ଫଳତଃ ଟେଲିଯୋଗାଯୋଗ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୁଏ । ସୋଲାର୍ଫ୍ଲେୟାର୍ ବେଳେ

ପ୍ରବଳ ବେଗରେ ଶକ୍ତି ପୃଥ୍ବୀଆଡ଼କୁ ପ୍ରବାହିତ ହୁଏ। ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ ସୋଲାର୍ ଉଇଣ । ଏହା ଟେଲିଯୋଗାଯୋଗ, ରେଡ଼ିଓସିଗ୍ନାଲ୍ ବ୍ୟବୟାକୁ ବାଧାପ୍ରାୟ କରେ । ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ପୃଷରେ ଥିବା କଳାଦାଗକୁ ସନ୍ଷଟ୍ କୁହାଯାଏ । ଏହି କଳାଦାଗଗୁଡ଼ିକ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ପୂଷ୍ଠରେ ଥିବା ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନ ଅପେକ୍ଷା ଶୀତଳ ବା ଅଲ୍ସ ଗର୍ମ । ୧୬ ରୁ ୧୬୦,୦୦୦ କି.ମି. ବ୍ୟାସ ବ୍ୟବଧାନ ମଧ୍ୟରେ ସନ୍ୟଟ୍ ଦେଖାଯାଏ । ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ,ଆଜକୁ ପ୍ରାୟ ୪.୬ ବିଲିୟନ୍ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ସୋଲାର ନେବୁଲାରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟର ସୃଷ୍ଟି। ସୋଲାର ନେବୁଲା ହେଉଛି ଗ୍ୟାସ୍ ଏବଂ ଧୂଳିର ଏକ ଘଞ ବଳୟ, ଯେଉଁଠି ସୂର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ସମଗ୍ର ସୌର ଶୃଙ୍ଖଳା ସୃଷ୍ଟ। ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହେଉଥିବ। ନ୍ୟୁକ୍ଲିୟର ଫ୍ୟୁଜନ୍ ଯୋଗୁଁ ପୃଥିବୀପୃଷ୍ଠ ଶକ୍ତି ପାଇଥାଏ । ମାତ୍ର ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ ତଥ୍ୟାନୁଯାୟୀ ଆଉ ପ୍ରାୟ ୫ ବିଲିୟନ୍ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସୂର୍ଯ୍ୟରେ ଗଚ୍ଛିତ ସମୟ ଉଦଜାନ ଶେଷ ହୋଇଯିବ । ତା'ପରେ ଇନ୍ଧନବିହୀନ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ କଳେବର ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ଏହା ଏକ ବିଶାଳ ଲୋହିତ ତାର୍କାରେ ପରିଣତ ହେବ। ଏହି ଲୋହିତ ତାର୍କାର୍ ଆକାର୍ ଏତେ ବିଶାଳ ହେବ ଯେ ଏହା ମଙ୍ଗଳର୍ କକ୍ଷପଥକୁ ମଧ୍ୟ ଅତିକ୍ରମ କରିଯିବ । ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ ମତରେ ମୃତ୍ୟୁମୁଖକୁ ଯାଉଥିବା ସୂର୍ଯ୍ୟ ବୁଧ, ଶୁକ୍ର, ପୃଥିବୀ ଏବଂ ମଙ୍ଗଳ ଏହି ଚାରୋଟି ଗ୍ରହକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଧ୍ୱଂସ କରିଦେବ । ଏହା ପରର ଅବୟା ଗ୍ୟାସ୍ ଏବଂ ଧୂଳି ଯାହାକୁ 'ପ୍ଲାନେଟାରୀ ନେବୁଲା' କୁହାଯାଏ । ଏହାପରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଧୀରେ ଧୀରେ ଥଣ୍ଡା ହେବାକୁ ଲାଗିବ । ସେତେବେଳେ କୌଣସି ଅଣୁ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂଘଟିତ ହେଉନଥିବ । ଏହା କ୍ରମଶଃ କ୍ଷୁଦ୍ରରୁ କ୍ଷୁଦ୍ରତର ହୋଇ ଶ୍ରେତବର୍ଭ ଧାରଣ କରିବ । ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କର ଏହି ଅବୟାକୁ white dwarf କୁହାଯିବ । ଏହା ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କର ଶେଷ ଅବୟା। ଏହାପରେ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ପିଣ୍ଡରୁ ସମୟ ଉତ୍ତାପ ଲୋପ ପାଇଯିବ । ଏହା ଏକ black dwarfରେ ପରିଣତ ହେବ । ଏହି ବୁାକ୍ ଡ୍ୱାର୍ଫ ଅବସ୍ଥାର ଶେଷ ପରେ ହିଁ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହେବ । ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ କ'ଣ ହେବ ସୌରଜଗତ୍ର ଅବୟା ... !!

> +୨ ବିଜ୍ଞାନ, ଦ୍ୱିତୀୟ ବର୍ଷ ଛାତ୍ର, ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକ (ଜୁନିୟର୍) ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ, ଏଫ୍.ଆର୍ ୭୧/୮, ଫେଜ୍-୨, ଶୈଳଶ୍ରୀବିହାର, ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖରପୁର, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୨୧

ବିଜ୍ଞାନ ବିବିଧା

ଷତ ଓ ରକ୍ତସ୍ରାବ-୫

ଡାକ୍ତର ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ସ୍ୱାଇଁ

ଆଖିରେ କ୍ଷତ

ଆଖିରେ କୌଣସି କ୍ଷତ ହେଲେ, ତା'କୁ ଆଦୌ ଅବହେଳା କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । କାରଣ ଏହା ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତିକୁ ବ୍ୟାହତ କରିବାର ସମ୍ନାବନା ବେଶୀ । ଏ'ପରିକି ଆଖିଟି ସାମାନ୍ୟ ସସି ହୋଇଗଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା ସ୍ୱଛପଟଳକୁ ଅସ୍ୱଛ କରିଦେଇ ଦେଖିବାରେ ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି କରିପାରେ । ପୁଣି କ୍ଷତୟାନ ସଂକ୍ରମିତ ହୋଇପଡ଼ିଲେ ତାହା ଆଂଶିକ ଦୃଷ୍ଟିହୀନତା ଜାତ କରିବାର ସମ୍ନାବନା ଥାଏ । ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୃଷ୍ଟିହୀନତାକୁ ମଧ୍ୟ ଏଡ଼େଇ ଦେଇ ହୁଏନାହିଁ ।

ଆଖିରେ ମାଡ଼ ବାକିଲେ କିମ୍ବା ଛୋଟ କାଚଖଣ୍ଡ, ଧାତୁଖଣ୍ଡ ଓ ଗୋଡ଼ି କି କାଠ ଖଣ୍ଡ ଦ୍ୱାରା ଆଖି ଆସାଡପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ । ଏପରିକି ଦୁର୍ସଟଣାରେ ପଡ଼ିଲେ ଚଷମା ଭାଙ୍ଗିଯାଇ ତା'ର ଟୁକୁରା ଅଂଶ ମଧ୍ୟ ଆଖିଭିତରେ ପଶିଯାଇପାରେ ।

ଆଖ୍ରେ ୟତ ହେଲେ ଖୁବ୍ ଯୟଣା ହୁଏ । ଆଖ୍ ଲାଲ୍ ପଡ଼ି ଯାଏ । ଦେଖିବାରେ ସମସ୍ୟାଜାତ ହୋଇପାରେ । ଆଖ୍ର ୟତରୁ ରକ୍ତ ଓ ରକ୍ତମିଶା ଜଳୀୟପଦାର୍ଥ ବାହାରିପାରେ । ଆଖ୍ର ଗୋଲ କ ଭିତରେ ଥିବା ଜଳୀୟରସ ବାହାରିଗଲେ ତାହା

ଆଖିରେ କ୍ଷତ

ଆଉ ଗୋଲକାକୃତି ନ ରହି ଚେପ୍ଟା ହୋଇଯାଇପାରେ ।

ପ୍ରଶ୍ନ : ଆଖିରେ କ୍ଷତ ଜାତ ହେଲେ କି' ପ୍ରକାରର ପ୍ରାଥମିକ ଚିକିତ୍ସା କରିବା ଉଚିତ ?

- ଉଉର: ରୋଗୀକୁ ଚିତ୍ କରି ଶୁଆଇଦେବା,
  - ତା'ର ମୁଞ୍ଜକୁ ନିଜ କୋଳରେ ରଖି ଦୁଇ ହାତ ସାହାଯ୍ୟରେ ଥିର ଭାବରେ ରଖିବା,
  - ରୋଗୀକୁ ଆଘାତ ଲାଗିଥିବା ଆଖ୍ଟିକୁ ମୁଦି ରଖି ଡୋଳା ନ ବୁଲେଇବା ପାଇଁ କହିବା,

- ଆସାତପ୍ରାଷ୍ଟ ଆଖିଟିରେ ମୋଟା ପଟି ବା 'ଆଇପ୍ୟାଡ଼'
   (eyepad) ରଖିବ୍ୟାଷ୍ଟେକ୍ ବାହିଦେବା କିମ୍ବା ଅଠାଳିଆ ପଟି ଲଗେଇଦେବା,
- ଆଖ୍ରେ କୌଣସି ବାହ୍ୟବୟୁ ଅଟକି ରହିଥିଲେ, ଡା'କୁ ଟାଣି ବାହାର କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା ନ କରି କି ଆଖ୍ରେ ବ୍ୟାଣ୍ଡେଳ୍ ବାନ୍ଧିବାବେଳେ ସେହି ବସ୍ଟୁଟି ଉପରେ କୌଣସି ଚାପ ନ ଦେଇ ରୋଗୀକୁ ଡୁରନ୍ତ ଡାକ୍ତରଖାନା ପଠେଇଦେବା ଉଚିତ ।

(ସୁୟ ଆଖିଟିର ଡୋଳା ବୁଲେଇବା ମଧ୍ୟ ରୋଗୀପାଇଁ ମନା। ତେଣୁ ଦୁଇ ଆଖିରେ ପଟି ଭିଡ଼ିଦେଲେ ରୋଗୀ ଚକ୍ଷୁଚାଳନ। କରିପାରେ ନାହିଁ।)

ହାତ ପାପୁଲିର କ୍ଷତ

କୌଣସି ଧାରୁଆ ଉପକରଣ ଦ୍ୱାରା କାମ କରୁଥିଲେ କି ଭଙ୍ଗା କାଚଖଞ୍ଜଗୁଡ଼ିକୁ ଉଠେଇବାବେଳେ କି କୌଣସି ଧାରୁଆ ଜିନିଷ ଉପରେ ଖସିପଡ଼ିଲେ ହାତ ପାପୁଲିରୁ ରକ୍ତସ୍ରାବ ହୁଏ । ହାତ ସାହାଯ୍ୟରେ ଆମେ ବିଭିନ୍ନ କାମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସମର୍ଥ ହେଉଥିବାରୁ ପାପୁଲିରେ ରକ୍ତ ସଞ୍ଚାଳନ ଅଧିକ । ତେଣୁ ପାପୁଲି କଟିଗଲେ ପ୍ରତ୍ରର ରକ୍ତସ୍ରାବ ହେବା ସ୍ୱାଭାବିକ ।

ଧାରୁଆ ଅୟ୍ବରେ ପାପୁଲି କଟିଗଲେ ଓ ଗର୍ଭୀର କ୍ଷତ ହେଲେ ର୍କ୍ତନଳୀ କଟିଯିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସ୍ନାୟୁ ଓ ମାଂସପେଶୀ ମଧ୍ୟ କଟିଯାଇଥାଏ । ଏପରିକି ହାତର ହାଡ଼ ମଧ୍ୟ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇପାରେ ।

ହାତ ପାପୁଲିରେ କ୍ଷତ ହେଲେ ବେଶ୍ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଅନୁଭୂତ ହୁଏ । ବେଶୀ ପରିମାଣରେ ରକ୍ତ ବହେ । ସ୍ନାୟୁ ଓ ମାଂସପେଶୀ କଟିଯାଇଥିଲେ ରୋଗୀ ହାତ ଓ ଆଙ୍ଗୁଠି ଚଳେଇପାରେନି; ଚର୍ମକୁ ଛଇଁଲେ ଜାଣିପାରେନି ।

ପ୍ରଶ୍ନ : ହାତ ପାପୁଲିର କ୍ଷତର ପ୍ରାଥମିକ ଉପଚାର କଅଣ ?

- ଉତ୍ତର: ରକ୍ତସ୍ରାବକୁ ଡୁରନ୍ତ ବନ୍ଦ କରିବା ଓ ଅତି ଶୀସ୍ତ ରୋଗୀକୁ ଡାକ୍ତରଖାନା ପଠେଇବା ହିଁ ପ୍ରାଥମିକ ଉପଚାର୍ର ପ୍ରଧାନ ଲକ୍ଷ୍ୟ।
  - ୟତ୍ୟାନରେ ଅଟକି ରହିଥିବା କୌଣସି ବାହ୍ୟ ପଦାର୍ଥକୁ ଟାଣି ବାହାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆଦୌ ଚେଷ୍ଟା ନ କରି କଟି ଯାଇଥିବା ପାପୁଲିରେ ଗୋଟିଏ ବିଶୋଧିତ ମୋଟା ପଟିରଖି ସେହି ପଟି ଉପରେ ଆଙ୍ଗୁଠି ସାହାଯ୍ୟରେ ଚାପ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଉଚିତ । (ବିଶୋଧିତ ପଟି ନମିଳିଲେ ସଫା କନାକୁ ପଟି ଭଳିଆ ଭାଙ୍ଗି ସେହି ପଟିଟିକୁ ବ୍ୟବହାର କହିହେବ)।
  - ପଟି ଲ୍ଟେଇ୍ଦେବା ପରେ ରୋଗୀ ନିଜେ ଆଙ୍ଗୁଠି ଭାଙ୍ଗି ପଟିଟିକୁ ଜୋର୍ରେ ମୁଠେଇ ଧରିପାରେ । ଏପରି କଲେ ରକ୍ତନଳୀ ଉପରେ ଚାପପଡ଼ି ତାହା ଚିପିହେବା ଅବ୍ୟାରେ ରହିଯାଏ; ଫଳରେ କ୍ଷଡ୍ୟାନକୁ ରକ୍ତଯୋଗାଣ ବାଧାପ୍ରାୟ ହୁଏ ।
  - ଆସାତପ୍ରାୟ ହାତଟିକୁ ରୋଗୀ ତା'ର ମୁଣ୍ଡ ଉପରକୁ ଟେକିକରି ରଖିବା ଉଚିତ ।
  - ହାଡ ପାପୁଲିରେ ବ୍ୟାଞ୍ଜେଜ୍ ଭିଡ଼ି ଓ ଉଠା ବାହୁଝୁଲାରେ ହାତକୁ ରଖ୍ରୋଗୀକୁ ତୁର ଓ ଡାଞ୍ଚରଖାନା ପଠେଇଦେବା ଭଲ।

ଛାତିରେ କ୍ଷତ

ସାମନା ପଟରୁ ହେଉ କି ପିଠି ଆଡୁ ହେଉ, ଛାଡିକୁ କେହି ଛୁର୍ଗୀ କି ଅନ୍ୟ ମୁନିଆ ଅନ୍ଧରେ ଭୁସିଦେଲେ କିମ୍ବା ଗୁଳି ମାରିଦେଲେ, ଫୁସ୍ଫୁସ୍ରେ ମଧ୍ୟ କ୍ଷତି ପହଞେ । ଫଳରେ ଶ୍ୱାସକ୍ରିୟାରେ ବାଧାପଡ଼ିବା ସ୍ୱାଭାବିକ । ଏପରି କ୍ଷେତ୍ରରେ ରୋଗୀ ଛାତିରେ ଯନ୍ଦ୍ରଣା ଅନୁଭବ କରେ । କାଳେ ମରିଯିବ ଭାବି ସେ ଛାନିଆ ହୋଇପଡ଼େ । ନିଃଶ୍ୱାସ ପ୍ରଶ୍ୱାସରେ କଞ୍ଚହୁଏ । ଗଭୀର ଶ୍ୱାସକ୍ରିୟା ସମ୍ବବ ହୁଏନାହିଁ । ଶ୍ୱାସକ୍ରିୟା ସୁରୁଖୁରୁରେ ସଂପାଦିତ ହୋଇପାରୁ ନ ଥିବାରୁ ରୋଗୀର ଓଠ, ନଖ ଓ ଚର୍ମ ନୀଳ ପଡ଼ିଯାଏ । ରକ୍ତମିଶା ଫେଣୁଆ କଫ ବାହାରେ । ଛାଡି ଭିତରେ କ୍ଷତ୍ୟାନ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ବାୟୁ ପଶିଯାଇପାରେ । ହୃତ୍ପିଣ୍ଡ ଓ ଫୁସ୍ଫୁସ୍ର କାର୍ଯ୍ୟରେ ବାଧା ପଡ଼େ ।

ଛାତିରେ କ୍ଷତ

ପ୍ରଶ୍ର : ଏପରି ରୋଗୀଙ୍କ ପାଇଁ କେଉଁ ପ୍କାରର ପ୍ତିକାର ଲୋଡ଼ା ?

ଉତ୍ତର: ● ରୋଗୀକୁ ଅଧା ବସିବା ଅବସ୍ଥାରେ କ୍ଷତସ୍ଥାନ ପଟକୁ ଅଣେଇ ଧରିବା,

> (ମନେ ରଖିବା କଥା ଯେ ସୁୟ ଫୁସ୍ଫୁସ୍ଟି ଉପର ଆଡ଼କୁ ରହିଲେ ଶ୍ୱାସକ୍ରିୟା ସୁଗମ ହୋଇଥାଏ।)

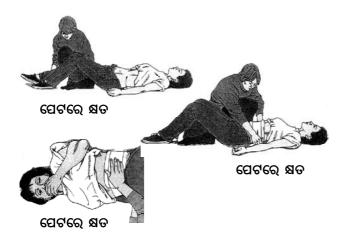
- ରୋଗୀକୁ ସାନ୍ତ୍ରନା ଓ ଭରସା ଦେବା,
- କ୍ଷତ ୟାନରେ ବିଶୋଧିତ ପଟି ପକେଇ ବ୍ୟାଣ୍ଡେଜ୍ ଲଗେଇ ଦେବା କିମ୍ବା ଅଠାଳିଆ ପଟି ଲଗେଇବା,
- ଆହତ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଚେତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ, ABC ଅନୁଯାୟୀ
   (ପୂର୍ବରୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି) ଉପଚାର କରିବା ଏବଂ
   ତାକୁ ଡୁରନ୍ତ ଡାକ୍ତରଖାନା ପଠେଇଦେବା ଉଚିତ ।

ପେଟରେ କ୍ଷତ

ବିଷ୍ଟୋରଣ ଯୋଗୁଁ, ଧାରୁଆ ଅଷ୍ଟ ଭୁସି ହୋଇଯିବା ଯୋଗୁଁ କିମ୍ବା ଗୁଳି ବାଜିଲେ ପେଟରେ କ୍ଷତ ଜାତ ହୋଇପାରେ । ପେଟରେ ଗଭୀର କ୍ଷତ ହେଲେ ଗୁରୁତର ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । କାରଣ ଏ'କ୍ଷେତ୍ରରେ ବାହ୍ୟ ରକ୍ତସ୍ରାବ ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅଭ୍ୟନ୍ତର୍ୟ କୌଣସି ନା କୌଣସି ଅଙ୍ଗରେ କ୍ଷତ ହେବା କାରଣରୁ ଅନ୍ତଃ ରକ୍ତସ୍ରାବ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ଏଭଳି କ୍ଷତ ସଂକ୍ରମିତ ହୋଇପଡ଼ିଲେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଯାଏ ସାଂସାତିକ ଅବ୍ୟା । କେତେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପେଟ ଭିତରେ ଥିବା ଅନ୍ତନଳୀ ବୁଜୁଳାଭଳି ବାହାରକୁ ଝୁଲିପଡ଼େ । ପେଟରେ କ୍ଷତ ଜାତ ହେଲେ ରକ୍ତକ୍ଷରଣ ହେବା ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ହୁଏ । ଅନ୍ତବୁଜୁଳା ବାହାରି ପଡ଼ିପାରେ । ବାନ୍ତି ହୋଇପାରେ । ରୋଗୀଠାରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇପାରେ ସକ୍ର ଲକ୍ଷଣମାନ ।

ପ୍ରଶ୍ନ : ପେଟରେ କ୍ଷତର ପ୍ରତିକାର କରାଯାଇପାରିବ କିପରି ?

ଉଉର: ● ଆହତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଚିତ୍ କରି ଶୁଆଇ ଓ ଗୋଡ଼ ଦୁଇଟିକୁ ଆଣ୍ଟୁପାଖରେ ଭାଙ୍ଗି ରଖି ତା'ର ପୋଷାକପତ୍ର ଡିଲା କରିଦେଲେ ଷତ ଛାନରୁ ଚାପ କମିଯାଏ।

- କ୍ଷତ୍ୟାନରେ ବିଶୋଧିତ ପଟି ରଖି ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ବ୍ୟାଣ୍ଡେଜ୍ ବାନ୍ଧିଦେବା କିମ୍ବା ଅଠାଳିଆ ପଟି ଲ୍ଗେଇଦେବା,
- ଅନ୍ୟନଳୀ ବାହାରକୁ ବାହାରି ପଡ଼ିଥିଲେ ତା'କୁ ଠେଲି
   ଉଦର ଭିତରକୁ ପୂରେଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା ନ କରିବା,
- ରୋଗୀ କାଶିବାବେଳେ କି ବାନ୍ତି କରିବାବେଳେ ୟତୟାନରେ ବନ୍ଧା ହୋଇଥିବା ବ୍ୟାଣ୍ଡେଳ୍ ଉପରେ ହାତ ରଖିବା (ଏପରି କଲେ ଅନ୍ୟନଳୀ ସହଜରେ ପଦାକୁ ବାହାରି ଆସିପାରେନି),
- 'ସକ୍' ଜାତ ହେଲେ ତା'ର ପ୍ରାଥମିକ ଚିକିତ୍ସା କରିବା,
- ରୋଗୀ ଅଚେତ ହୋଇପଡ଼ି ତା'ର ଅବୟା ଗୁରୁତର ହେଲେ, ABC ପଦ୍ଧତି ଅନୁସରଣ କରିବା ଏବଂ
- ଞ୍ଜେଚର୍ରେ ଶୁଆଇ ରୋଗୀକୁ ତୁରନ୍ତ ଡାକ୍ତରଖାନା
   ପଠେଇଦେବା ଉଚିତ।

କୌଣସି ଅଙ୍ଗ କଟିଯାଇ ଶରୀରରୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ

ସଡ଼କ ଦୁର୍ଘଟଣା କି କଳକାର୍ଖାନାରେ ଦୁର୍ଘଟଣାର୍ ଶିକାର ହୋଇ ଆହତ ବ୍ୟକ୍ତିର ହାତ କି ଗୋଡ଼ର କୌଣସି ଅଙ୍ଗ ଶରୀରରୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଛିନ୍ନ ହୋଇଯିବା କିମ୍ବା ବେଶୀଭାଗ ଛିନ୍ନ ହୋଇ ତାହା ମୂଳ ଅଙ୍ଗରୁ ଝୁଲି ରହିବାର ଘଟଣା ଆଦୌ ବିରଳ ନୁହେଁ। ଖଣ୍ଡା, ଧାରୁଆ ଛୁରୀ କି ଭୁଜାଲିରେ ହାଣି ପକେଇଲେ ମଧ୍ୟ ଏଭଳି ପରିଣାମ ଉପୁଜିପାରେ। ଏବେ ଶଲ୍ୟବିକିତ୍ସା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅସାଧାରଣ ପ୍ରଗତି ସଟିଛି । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବରେ ତାଲିମପ୍ରାପ୍ତ ଶଲ୍ୟ ଚିକିତ୍ସକ ଛିନ୍ନ ଅଂଶକୁ ମୂଳ ଅଂଶସହ ସଫଳ ଭାବରେ ସଂଯୁକ୍ତ କରାଇପାରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ୟଳ ବିଶେଷରେ ଏହି ସୁବିଧାର ଉପଯୋଗ କରିବା ଉଚିତ ।

ପ୍ରଶ୍ନ : କୌଣସି ଅଙ୍ଗ କଟିଯାଇ ଶରୀରରୁ ଅଧା କି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ସେ କ୍ଷେତ୍ରରେ କଅଣ କରିବା ବିଧେୟ ?

- ଉଷର: ରୋଗୀକୁ ଆଦୌ ଛାନିଆ ନ କରି ତୁର୍ ଅମ୍ନୁଲାନ୍ସ୍ ଅଣେଇବାର ବ୍ୟବ୍ୟା କରିବା ଏବଂ ସଂପୃକ୍ତ ଶଲ୍ୟବିଶେଷଞ୍ଜଙ୍କୁ ଖବର ପଠେଇବା (ଫଳରେ ରୋଗୀ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ପହଞ୍ଚବା ବେଳକୁ ଡାକ୍ତର, ନର୍ସ, ନିଷ୍ଟେତନକାରୀ ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରହିଥିବେ ଶଲ୍ୟୋପଚାର ଗୃହକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖାଯାଇଥିବ),
  - ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଚାପ ପ୍ରୟୋଗ ଓ ଅଙ୍ଗ ଉତ୍ତୋଳନ ଦ୍ୱାରା ରକ୍ତସ୍ରାବ ନିୟ୍ୟଣ କରି ବ୍ୟାଣ୍ଡେଜ୍ ବାନ୍ଧିଦେବା,
  - ରୋଗୀଠାରେ 'ସକ୍'ର ପ୍ରାଥମିକ ଚିକିତ୍ସା କରିବା,
  - ଛିନ୍ନ ଅଂଶଟିକୁ କନା କିମ୍ବା ବିଶୋଧିତ କନାରେ ଗୁଡ଼େଇ
     ଦେଇ ତା'କୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ ମୁଣାରେ ରଖିବା ଓ
     ଅଙ୍ଗଟିକୁ ପାଣିରେ ନ ଧୋଇବା,
  - ଅନ୍ୟ ଏକ ପ୍ଲାଷ୍ଟି କ୍ ମୁଣାରେ ବରଫଗୁଷରଖ୍ ଅଙ୍ଗରହିଥିବା ମୁଣାଟିକୁ ବରଫ ରହିଥିବା ମୁଣା ଭିତରେ ରଖ୍ ତା'ର ମୁହଁ ବାନ୍ଧିଦେବା (ଛିନ୍ନ ଅଙ୍ଗଟି ବରଫର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସଂଷ୍ପର୍ଶରେ ଆସିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ) ଓ ମୁଣାଟି ଉପରେ ଆହତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନାମ ଓ ଦୁର୍ଘଟଣା ଘଟିବାର ସମୟ ଲେଖ୍ଦେବା ଏବଂ
  - ଛିନ୍ନ ଅଙ୍ଗଟିରେ ତୁଳା କି ରୁମ ଥିବା କନା ନ ଗୁଡ଼େଇବା ଉଚିତ ।

(ସରିଲା)

'ଅଭୀୟା', ସେକ୍ଟର-୬, ପୁଟ୍ ନଂ-୧୧୩୧, ଅଭିନବ ବିଡ଼ାନାସୀ, କଟକ-୬୫୩୦୧୪, ଫୋନ୍ ନଂ - ୦୬୭୧-୨୩୬୩୬୦୧

~~-~~ବିଜ୍ଞାନ ଦିଗନ୍ତ

*ଶତତମ ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସ

ଡ ର ପ୍ରଫୁଲୁ କୁମାର ମହାନ୍ତି

ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ୟେର ଉଭବ, ପ୍ରତି ଓ ପରିସର

ସମଗ୍ର ଭାରତ ବର୍ଷରେ ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ସାଧାରଣ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନେଇ ଗଠିତ ଭାରତୀୟ ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସ ସଂୟା (Indian Science Congress Assocaition-ISCA)ର ପ୍ରଥମ ଅଧିବେଶନ ୧୯୧୪

ଭାରତୀୟ ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସ ସଂସ୍ଥା

ମସିହ। ଜାନୁଆରୀ ୧୫ ରୁ ୧୭ ତାରିଖରେ କଲିକତାୟିତ ଏସିଆଟିକ୍ ସୋସାଇଟି ଅଫ୍ ବେଙ୍ଗଲ (Asiatic Society of Bengal)ରେ ଅନୁଷିତ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିରେ ଭାରତ ଓ ବିଦେଶର ସମୁଦାୟ ୧୦୫ ଜଣ ସଭ୍ୟ ଯୋଗଦେଇ ୩୫ଟି ସନ୍ଦର୍ଭ ପାଠ

ଏସିଆଟିକ୍ ସୋସାଇଟି ଅଫ୍ ବେଙ୍ଗଲ୍

କରିଥିଲେ । ଏ ସୟିଳନୀରେ କଲିକତା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ତଦାନୀନ୍ତନ କୁଳପତି ବିଚାରପତି ସାର୍ ଆଶୁତୋଷ ମୁଖାର୍ଜୀ

ସଭାପତିତ୍ୱ କରିଥିଲେ । ଏଥିରେ ଉଭିଦ ବିଜ୍ଞାନ, ରସାୟନ ବିଜ୍ଞାନ, ମାନବ କାତି ବିଜ୍ଞାନ, ଭୂତ୍ତ୍ୱ, ପଦାହୀ ବିଜ୍ଞାନ ଓ ପ୍ରାଣିବିଜ୍ଞାନ - ଏହି ଛଅଟି ବିଭାଗ (section)ରେ ସନ୍ଦର୍ଭ ଉପୟାପନ ସହ ଆଲୋଚନା ପର୍ଯ୍ୟାଲୋଚନା ହୋଇଥିଲା ।

ସାର୍ ଆଶୁତୋଷ ମୁଖାଜୀ

କଲିକତାରେ ହିଁ ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସର ସୃଷ୍ଟି ବା ଜନ୍ମ । ଏହା ସେତେବେଳେ ଦୁଇଳଣ ବ୍ରିଟିଣ୍ ରସାୟନବିତ୍ ପ୍ରଫେସର ଜେ.ଏଲ୍. ସିମୋନ୍ସେନ୍ (J. L. Simonsen) ଓ ପି.ଏସ୍. ମାକ୍ମୋହନ୍ (P. S. MacMohan)ଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ସଂଘଟିତ ହୋଇଥିଲା । British Association for the Advancement of Science ତାଞାରେ ଭାରତରେ ଏକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଗଡ଼ିବାରେ ଏ ଦୁଇ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଅଗ୍ରଣୀ ଭୂମିକା ନେଇଥିଲେ । ଏହା ମଧ୍ୟରେ ବିଜ୍ଞାନର ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରଗତି ଓ ଉନ୍ନତି ହୋଇଛି । ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସର ରୌପ୍ୟଳୟନ୍ତୀ ୧୯୩୮, ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣଳୟନ୍ତୀ ୧୯୬୩, ହୀରକଳୟନ୍ତୀ ୧୯୬୩ ଓ ପ୍ଲାଟିନମ୍ ଳୟନ୍ତୀ ୧୯୮୮ ସମାପନ ହୋଇଯାଇ ୨୦୧୩ରେ ଶତବାର୍ଷିକୀ ପାଳିତ ହୋଇଛି । ଗର୍ବ ଓ ଗୌରବର ବିଷୟ, ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସର ଜନ୍ମମାଟି କଲିକତା ହିଁ ଏକଶତତମ ଅଧିବେଶନ ପୂର୍ବରୁ ୧୨ଟି ଅଧିବେଶନ ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଷରେ ସମାପନ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଲାଭକରିପାରିଛି ।

ଛାତ୍ଛାତୀ ଏବଂ ପିତାମାତା ତଥା ଅଭିଭାବକଗଣଙ୍କ ମନରେ ବିଜ୍ଞାନ ଏକ ଉକ୍ଷ ଓ କିଷ୍ୟ ବିଷୟ ବୋଲି ଧାରଣା ଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏ ବିଷୟ ଜାଣିପାରିଲେ ଆମକୁ ସହଜରେ କେହି ଭୁଲାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ବା ଭୂତେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ। ଆମର ଦୁର୍ବଳତାର୍ ସୁଯୋଗ ଆମ ସମାଜର୍ କିଛି ଲୋକ ନେଇ ଆମକ୍ ଠକିବାରେ ଲାଗିଥାଆନ୍ତି। ଏହାର କେତେଗୋଟି ଉଦାହରଣ ହେଲା : ଭୂତ ମାଡ଼ିବସିବା, ମଶାଣି ଆଲୁଅ ଦପ ଦପ କରିବା, ସାପ ମୁଣ୍ଡରୁ ମଣି ବାହାରିବା, ଚନ୍ଦ୍ର ଲୁହରୁ ମୁକ୍ତା ସୃଷ୍ଟିହେବା, ଚିନି ଖାଇଲେ ବହୁମୂତ ରୋଗ ବା କୃମି ସୃଷ୍ଟିହେବା, ବାବାଙ୍କ କ୍ପାରୁ ମନୟାମନା ପ୍ୟହେବା, ଚର୍ଣାମୃତ ଖାଇଲେ ଆରୋଗ୍ୟ ଲାଭ୍କରିବା ଇତ୍ୟାଦି। ମାତ୍ ବିଜ୍ଞାନ ଏ ସବ୍ର ଉତ୍ତର୍ ଆଜି ସହଜରେ ଦେଇପାରିଛି । ଆମେ ଓ ଆମ ସମାଜ ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସରେ ବୁଡ଼ିରହିଛି । ଏ' କ୍ଷେତ୍ରେ ବିଜ୍ଞାନ ହିଁ ଆମ ସମୟଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥା ପଛରେ ଲୁଚିରହିଥିବା ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରତିପାଦନ କରିଥାଏ। ଆମ ମନରୁ ଭୁଲ୍ ଧାରଣାଗୁଡ଼ିକ୍ ଦ୍ରେଇ ଦେଇଥାଏ । ତେଣୁ ପ୍ରତି ଓ ଉନ୍ନୃତି ପାଇଁ ବିଜ୍ଞାନର ଅବଦାନ ଅନନ୍ୟ, ଅନବଦ୍ୟ ଓ ଅସାଧାର୍ଣ । ଏଥିରେ ଭାରତୀୟ ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସର ଭୂମିକା ଅନସ୍ୱୀକାର୍ଯ୍ୟ।

- ଡକ୍ଟର ପ୍ରଫୁଲୁ କୁମାର ମହାନ୍ତି

ଛଅଟି ବିଭାଗରୁ ଆର୍ମ୍ ହୋଇ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ୧୪ଟି ବିଭାଗକୁ ସଂପ୍ରସାରିତ ହୋଇପାରିଛି:-

- ୧. କୃଷି ଓ ଜଙ୍ଗଲ ବିଜ୍ଞାନ (Agriculture and Forest Sciences)
- 9. ପ୍ରାଣୀ, ପଶୁ ଓ ମତ୍ସ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନ (Animal, Veterinary and Fishery Sciences)
- ୩. ନୃତତ୍ତ୍ୱ ଓ ବ୍ୟବହାର ବିଜ୍ଞାନ (ପ୍ରନ୍ତତ୍ତ୍ୱ, ମନୟଭ୍ୱ, ଶିକ୍ଷା ଓ ସାମରିକ ବିଜ୍ଞାନ ସମେତ) [Anthropological and Behavioural Sciences (including Archaeology, Psychology, Educational Sciences and Military Sciences)]
- ୪. ରସାୟ୍ନ ବିଜ୍ଞାନ (Chemical Sciences)
- ୫. ଭୂ ବିଜ୍ଞାନ (Earth System Sciences)
- ୬. ଯାନ୍ଧିକ ବିଜ୍ଞାନ (Engineering Sciences)
- ୭. ପରିବେଶ ବିଜ୍ଞାନ (Environmental Sciences)
- ୮. ସୂଚନା ଓ ଯୋଗାଯୋଗ ବିଜ୍ଞାନ ଏବଂ ବୈଷୟିକ ବିଜ୍ଞାନ (କଂପ୍ୟୁଟର ବିଜ୍ଞାନ ସମେତ) [Information and Communication Sciences and Technology (including Computer Sciences)]
- ୯. ବ୍ୟୁ ବିଜ୍ଞାନ (Material Sciences)
- ୧୦. ଗଣିତ ବିଜ୍ଞାନ (ପରିସଂଖ୍ୟାନ ବିଜ୍ଞାନ ସମେତ) [Mathematical Sciences (including statistics)]
- ୧୧. ଭେଷଜ ବିଜ୍ଞାନ (ଶରୀର୍ତ୍ତ୍ୱ ବିଜ୍ଞାନ ସମେତ) [Medical Sciences (including Physiology)]
- ୧୨. ନବ୍ୟ ଜୀବବିଜ୍ଞାନ (ଜୀବର୍ସାୟ୍ନବିଜ୍ଞାନ, ଜୈବପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ, ଆଣବିକ ଜୀବବିଜ୍ଞାନ ଓ ଜୈବ ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଜ୍ଞାନ ସମତେ) [New-Biology (including Biochemistry, Biophysics & Molecular Biology and Biotechnology]
- ୧୩. ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ (Physical Sciences)
- ୧୪. ଉଭିଦ ବିଜ୍ଞାନ (Plant Sciences)

ଏଥିରୁ ଷଷ୍ଟ ହୁଏ, ବିଜ୍ଞାନର ପରିସୀମା କେତେ ବ୍ୟାପକ ଓ ତାହାର ଶାଖାପ୍ରଶାଖା କେତେ ବିସ୍ତାରିତ । ବିଜ୍ଞାନର ଅଗ୍ରଗତି ଫଳରେ ଗବେଷଣାଲବ୍ଧ ଜ୍ଞାନ ତଥା ତତ୍ତ୍ୱ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିଜ୍ଞାନାଗାରରେ ଆବଦ୍ଧ ବା ସୀମାବଦ୍ଧ ହୋଇ ନ ରହି ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚବା ସହଜ ଓ ସମ୍ବବ ହୋଇପାରିଛି । ଭାରତୀୟ ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସର ସ୍ୱାତନ୍ୟ ହେଉଛି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ଜାନୁଆରୀ ୩ ତାରିଖରୁ ୭ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଞ୍ଚଦିନ ଧରି ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବା ସହ ଏହାକୁ ଭାରତର ପ୍ରଧାନମନ୍ଦ୍ରୀ ଉଦ୍ଘାଟନ କରିବା ।

୨୦୧୩ର ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ସେ

ଭୁବନେଶ୍ୱର୍ୟ କିଟ୍ ବିଶ୍ବଦ୍ୟାଳୟ ୯୯ଡମ ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସ ବେଶ୍ ସମାରୋହରେ ଆୟୋଜନ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରିଥିଲା । ଏହା ଓଡ଼ିଶା ପାଇଁ ଗର୍ବର କଥା, କାରଣ ଓଡ଼ିଶାରେ ଏହା ତୃତୀୟ ଥର ଓ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ହେବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଥିଲା । ଏହାର ଆୟୋଜନ କେତେ ଯେ ସୁନ୍ଦର, ଶୃଙ୍ଖଳିତ ଓ ସଙ୍ଗଠିତ ଭାବରେ ସମାହିତ ହୋଇଥିଲା ତାହାର ବର୍ଣ୍ଣନା ୧୦୦ତମ ଅଧିବେଶନରେ ବୈଜ୍ଞାନିକଗଣଙ୍କ ଠାରୁ ଶୁଣି ଉତ୍ଫୁଲିତ ଲାଗିଥିଲା । ଏହି ଅଧିବେଶନର ମୂଳ ବଷୟବୟୁ (focal theme) ଥିଲା "ଭାରତର ଭବିଷ୍ୟତ୍ରଠନ ନିମିଉ ବିଜ୍ଞାନ" (Science for Shaping the Future of India) ।

କୃଷି ଓ ବୈଷୟିକ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଅବସର୍ପ୍ରାୟ ରସାୟନ ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରଫେସର ରମେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ପରିଡ଼ା ଓ କାର୍ଯ୍ୟରତ ପ୍ରାଣିବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରଫେସର ତଥା ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ମୁଖ୍ୟ ଏବଂ ବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗ ଡିନ୍ ପ୍ରଫେସର ପ୍ରଫୁଲୁ କୁମାର ମହାନ୍ତି ଭାରତୀୟ ବିଜ୍ଞାନ କଂଗେସର ଭୁବନେଶ୍ୱର ଶାଖା (Science Congress, Bhubaneswar Chapter) ତରଫରୁ ମନୋନୀତ ହୋଇ ଏହି ଅଧିବେଶ ନରେ ବିଜ୍ଞାନ ସଞ୍ଚାରକ ସମ୍ମେଳନ (Science Communicators' Meet)ରେ ପ୍ରତିନିଧ୍ତ୍ୱ କରିବା ସହ ସନ୍ଦର୍ଭ ପଠନ, ଉପ୍ୟାପନ ଓ ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗରେ ଯୋଗଦାନ କରିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଥିଲେ । ଏହି କଂଗ୍ରେସର ଆକର୍ଷଣ ଥିଲା ବିଭିନ୍ନ ଅନୁଷାନ, ପ୍ରତିଷାନ ଓ ଗବେଷଣାଗାର ତଥା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗୀୟ ଅଧିବେଶ ନର ଆୟୋଜନ । ନୂତନ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିଲା ବିଭିନ୍ନ ଅନୁଷାନ ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ଥିଲା ଦେଖିବାଭଳି ଅନୁଷାନ ।

ପାଞ୍ଚଦିନର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ମ

ଶତତମ ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସ ୨୦୧୩ ମସିହା ୩ ତାରିଖ ଜାନୁଆରୀ ମାସରେ ସଲଟ୍ ଲେକ୍ର ଷ୍ଟାଡିୟ୍ମ୍ରେ ଉଦ୍ସାଟିତ ହୋଇଥିଲା । ଦେଶର ଅଗ୍ରଗଡି, ଆର୍ଥ୍କ ବିକାଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଜ୍ଞାନ ଓ ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟାର ପ୍ରୟୋଗ ଆଦି ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଆଧାର କରି ଏ କଂଗ୍ରେସ ଉଦ୍ସାଟିତ ହୋଇଥିଲା । ମଞ୍ଚରେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଶ୍ରୀ ପ୍ରଣବ ମୁଖାର୍ଜୀ ଏବଂ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଡକ୍ଟର ମନମୋହନ ସିଂହଙ୍କ ସହ ପଞ୍ଚିମବଙ୍ଗ ରାଜ୍ୟପାଳ ଶ୍ରୀ ଏମ୍.କେ. ନାରାୟଣନ୍ ତଥା ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କ୍ମାରୀ ମମତା ବାନାର୍ଜୀ ଓ କେନ୍ଦ୍ର ବିଜ୍ଞାନ ଓ ବୈଷୟିକ ତଥା ଧରିତ୍ରୀ ବିଜ୍ଞାନ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଏସ୍. ଜୟପାଲ ରେଢ୍ଡି ଉପୟିତ ଥିଲେ । ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ୧୮ ଜଣ ମହିଳା ବିଜ୍ଞାନୀଙ୍କ ଆମ୍ବଜୀବନୀମୂଳକ ପୁୟକ "The Balancing Act: Stories of Women in Science" ଉନ୍ନୋଚନ କରିଥିଲେ । ଏଥିସହ ଏକ ଡାକଟିକେଟ୍ ମଧ୍ୟ ଉନ୍ନୋଚିତ ହୋଇଥିଲା ।

ଏ' କଂଗେସରେ ଯେଉଁ ନୋବେଲ୍ ବିଜେତାଗଣ ଉପୟିତ ଥିଲେ ସେମାନେ ହେଲେ ଡ. ଭେଙ୍କଟର୍ମଣ ରାମକ୍ରିଷ୍ଟନ୍ (Dr. Venkatraman Ramakrishnan),ଡ. ଆଇ-ଇଚିନିଗିଶି (Dr Ei-ichi Neggischi), ଡ. ଜେମ୍ସ ଏ. ମିର୍ଲୀସ୍ (Dr James A. Mirrlees) ଓ ଡ. ସାମୁଏଲ୍ ସି. ଟିଙ୍ଗ୍ (Dr Samuel C. Ting)।ଏମାନଙ୍କବ୍ୟତୀତଡ.ରାଜେନ୍କୁକ୍ମାର୍

ଭେଙ୍କଟର୍ମଣ ରାମକ୍ରିଷ୍ଟନ

ଜେମ୍ସ ଏ ନିର୍ଲୀସ୍

ଆଇ-ଇଚି ନିଗିଶି

ସାମୁଏଲ୍ ସି . ଟିଙ୍

IPCC

ରାଜେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ପଚୌରି

ପଚୌରି (ଯାହାଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ଅନ୍ତଃସର୍କାରୀ ଜଳବାୟୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ବିଶାର୍ଦଗୋଷୀ ବା Intergovernmental Panel on Climate Change-IPCC ୨୦୦୭ ମସିହାର ନୋବେଲ୍ ଶାନ୍ତି ପୁର୍ୟାର ପାଇଥିଲା) ମଧ୍ୟ ଯୋଗଦେଇଥିଲେ ।

କଂଗ୍ରେସର ବିଭିନ୍ନ ଅଧ୍ବେଶନ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଅନୁଷାନରେ ଅନୁଷିତ ହୋଇଥିଲା । ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି କଲିକତା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଟେକ୍ନୋଲିକ କ୍ୟାଂପସ୍, ସତ୍ୟେନ୍ଦ୍ରନାଥ ବୋଷ୍ କାର୍ଡୀୟ ମୌଳିକ ବିଜ୍ଞାନ କେନ୍ଦ୍ର, ଯାଦବପୁର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ସଲଟ୍ଲେକ୍ କ୍ୟାଂପସ୍, ସର୍ବଭାରତୀୟ ସ୍ୱାୟ୍ଥ୍ୟରକ୍ଷାନୀତି ଓ ଜନସ୍ୱାୟ୍ଥ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ, ପୂର୍ବାଞ୍ଚଳ ସାଂସ୍କୃତିକ କେନ୍ଦ୍ର ଏବଂ ଟେକ୍ନୋଇଷ୍ଡିଆ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ କ୍ୟାଂପସ୍, ସଲଟ୍ଲେକ୍ । ଏ କଂଗେସର ସ୍ୱାତନ୍ଧ୍ୟ ଥିଲା ଏହି ଯେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଭାରତର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ଭାବରେ ଉଦ୍ଘାଟନ କରିଥିବା ବେଳେ ପ୍ରଧାନମନ୍ଦ୍ରୀ ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସର ସାଧାରଣ ସଭାପତି ଭାବରେ ଅଭିଭାଷଣ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଏ ବର୍ଷ ଦଶହଳାର ବୈଜ୍ଞାନିକ ପ୍ରତିନିଧିକ ସହ ୧୫ଟି ଦେଶର ବୈଜ୍ଞାନିକଗଣ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲେ ।

ଏହି ଅଧ୍ବେଶନର ଅନ୍ୟ ଏକ ଆକର୍ଷଣ ଥିଲା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରତିଷିତ ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ ସ୍କୃତି ଓ ନାମରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଅଧ୍ବେଶନର ଆୟୋକନ। ସେପରି ଅଧ୍ବେଶନଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି : (୧) ସାର୍ ଆଶୁ ତୋଷ ମୁଖାଳୀ ଅଧ୍ବେଶନ, (୨) ମେଘନାଦ ସାହା ଅଧ୍ବେଶନ, (୩) ସତ୍ୟେନ୍ଦ୍ରନାଥ ବୋଷ ଅଧ୍ବେଶନ, (୪) ପ୍ରଫୁଲୁଚନ୍ଦ୍ର ରାୟ ଅଧ୍ବେଶନ, (୫) ଡି.ଏନ୍.ବ଼ାଚିଆ ଅଧ୍ବେଶନ, (୬) ହୋମି ଭାବା ଅଧ୍ବେଶନ, (୭) ୟୁ.ଏନ୍. ବୁହୁଚାରୀ ଅଧ୍ବେଶନ, (୮) ଡି.ଏସ୍. କୋଠାରୀ ଅଧ୍ବେଶନ, (୯) ହରଗୋବିନ୍ଦ ଖୋରାନା ଅଧ୍ବେଶନ, (୧୦) ନାନ୍ କୋରଲ୍ଙ୍ଗ ଅଧ୍ବେଶନ, (୧୧) ସି.ଭି. ରମଣ ଅଧ୍ବେଶନ,

(୧୨) ଶ୍ରୀନିବାସ ରାମାନୁଜନ୍ ଅଧିବେଶନ, (୧୩) ରେନାଲଡ୍ ରସ୍ ଅଧିବେଶନ, (୧୪) ଟାଗୋର-ବୋସ୍ ଅଧିବେଶନ, (୧୫) ସି. ସୁବ୍ରମନ୍ୟନ୍ ଅଧିବେଶନ, (୧୬) ବିକ୍ରମ ସରାଭାଇ ଅଧିବେଶନ୍. (୧୬) ଏମ୍. ବିଶ୍ୱଶ୍ରାୟା ଅଧିବେଶନ, (୧୮) ଜି.ଏନ୍. ରାମଚନ୍ଦ୍ରନ୍ ଅଧିବେଶନ ଏବଂ (୧୯) ସତୀଶ୍ ଧାବନ ଅଧ୍ବେଶନ।

୨୦୧୩ର୍ ବିଶେଷ ବିଜ୍ଞାନ କଂଗେସ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ମ

କାନୁଆରୀ ୩ ତାରିଖର ଉଦ୍ଘାଟନ ଅଧିବେଶନ ପରେ ୪ ଓ ୫ ତାରିଖରେ ବିଜ୍ଞାନ ସଞ୍ଚାରକ ସନ୍ନେଳନ (Science Communicators' Meet) ସଲଟ୍ ଲେକ୍ୟିତ ଟେକ୍ନୋଇଣ୍ଡିଆ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ କ୍ୟାଂପସ୍ ଠାରେ ଦୁଇଦିନ ଧରି ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହାକୁ ଉଦ୍ଘାଟନ କରିଥିଲେ ଡ. କେ କ୍ୟୁରିରଙ୍ଗନ୍ ଯେ କି ଭାରତର ଯୋଜନା କମିଶନ୍ ସଭ୍ୟ । ଏଥିରେ ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସର ସାଧାରଣ ସଂପାଦକ ଡ. ବିଜୟ୍ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସାକ୍ସେନା, ସଞ୍ଚାରକ ସନ୍ନେଳନର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରଫେସର ଶେଖର ଭଟ୍ଟାଚାର୍ଜୀ, କିଟ୍ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର କୁଳପତି ପ୍ରଫେସର ପି. ପି. ମାଥୁର ଓ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ବିଜ୍ଞାନ ବୈଷୟିକ ବିଭାଗ ଅଧୀନୟ National Council of Science & Technology Communication (NCSTC) ର ମୁଖ୍ୟ ଡ. ବି.ପି. ସିଂହ ମଧ୍ୟ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ।

ଏଥିସହ ସେହି ୪ ଓ ୫ ତାରିଖରେ ସଲଟ୍ ଲେକ୍ୟିତ ସତ୍ୟେନ୍ଦ୍ର ନାଥ ବୋଷ୍ ଜାତୀୟ ମୌଳିକ ବିଜ୍ଞାନ କେନ୍ଦ୍ର ଠାରେ ମହିଳା ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହାକୁ କେନ୍ଦ୍ର ବିଜ୍ଞାନ ଓ ବୈଷୟିକ ବିଭାଗ ମନ୍ଦ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଏସ୍. କୟପାଲ ରେଢ଼ି ଉଦ୍ଘାଟନ କରିଥିଲେ । ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗ ସଚିବ ଡ.ଟି. ରାମସାମୀଙ୍କ ସଭାପତିତ୍ୱରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଏହି ଅଧିବେଶନରେ ୟୁନେୟୋ, ପାରିସ୍ର ଡ. ଜି. କାଲୋନଜି (Dr G. Kalonji) ସୟାନିତ ଅତିଥି ଭାବେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ଓ କଲିକତା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର କୁଳପତି ପ୍ରଫେସର ସୁରଞ୍ଜନ ଦାସ ସ୍ୱାଗତ ଭାଷଣ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

ଶତତମ ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସର ବିଶେଷ ଆକର୍ଷଣ ଥିଲା ପିଲାଙ୍କ ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସ (Children's Science Congress) । ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରୋକ୍ତ ବୋଷ୍ ଜାତୀୟ ମୌଳିକ ବିଜ୍ଞାନ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଅନୁଷିତ ହୋଇଥିଲା। ଏହାକୁ ଉଦ୍ଘାଟନ କରିଥିଲେ ଭାରତର ପୂର୍ବତନ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ତଥା 'କ୍ଷେପଣାୟ ମାନବ' ଡ. ଏ.ପି.କେ. ଅବ୍ଦୁଲ କଲାମ। ଏଥିରେ ସଭାପତିତ୍ୱ କରିଥିଲେ ଶ୍ରୀ ଏସ୍. ଜୟପାଲ ରେଞ୍ଚି, ସ୍ୱାଗତ ଭାଷଣ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଡ. ବିଜୟଲ୍ଞ୍ମୀ ସାକ୍ସେନା ଏବଂ ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ ଡ. ବି. ପି. ସିଂହ। ଅନ୍ୟ ଦୁଇଜଣ ମଞ୍ଚାସୀନ ଅତିଥି ଥିଲେ ପ୍ରଫେସର ସୁରଞ୍ଜନ ଦାସ ଓ ପ୍ରଫେସର ଅରୁପ ରାୟଚୌଧୁରୀ। ଡ. କଲାମଙ୍କ ଅଭିଭାଷଣ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବେଶ୍ ଉତ୍ସାହ, ଉଦ୍ଦୀପନା, ପ୍ରେରଣା ଦେବା ସହ ପ୍ରଶ୍ମେତ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସଭାୟଳୀକୁ ଉର୍ଜୀବିତ କରିରଖିଥିଲା।

୩ ରୁ ୭ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟରେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ନିବନ୍ଧମାନ ଉଭୟ ମୌଖିକଭାବେ (oral) ଓ ଛବିଲେଖା (poster) ମାଧ୍ୟମରେ ସକାଳ ୯ ଟାରୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ୬ଟା ଯାଏ ସ୍ୱତନ୍ତ ପ୍ରକୋଷରେ ଉପୟାପିତ ହୋଇଥିଲା । ବୈଜ୍ଞାନିକ ଆଲୋଚନା ପରେ ସଂଧ୍ୟାରେ ପରିବେଷିତ ବିଭିନ୍ନ ସାଂଷ୍ଟୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ବେଶ୍ ମନୋମୁଗ୍ସକର ହୋଇଥିଲା ।

୬ ତାରିଖ ଅପରାହ୍ଣ ୩ ଟାରୁ ୪ ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଦ୍ଯାପନୀ ଉତ୍ସବ ଅନୁଷିତ ହୋଇଥିଲା । ତା'ପରେ ଅନୁଷିତ ସାଧାରଣ ସଭାରେ ୧୦୦ତମ ଅଧ୍ବେଶନର ଫଳାଫଳର ମୂଲ୍ୟାୟନ ଓ ପର୍ଯ୍ୟାଲୋଚନ। ସହ ଆଗାମୀ ୧୦୧ତମ ଅଧ୍ବେଶନର ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟବସ୍କୁ ଆଦି ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଥିଲା ।

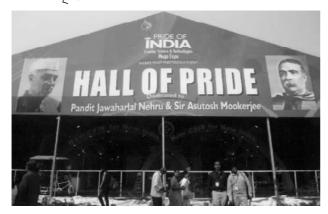
ଶତତମ ବିଜ୍ଞାନ କଂଗେସର ପ୍ରଦର୍ଶନୀ

ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସର ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ପରି ଏ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ହୋଇଥିଲା । ଏ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ସଲ୍ଟ୍ ଲେକ୍ ଷ୍ଟାଡିୟ୍ମ୍ (ଯୁବ ଭାରତୀ କ୍ରୀଡାଙ୍ଗନ) ଠାରେ ଆୟୋଜିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହାର ନାମ ରଖାଯାଇଥିଲା "Pride of India Expo" । ଏ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ଏତେ ବିରାଟ ଆକାରର ଥିଲା ଯେ ଏହା

"Pride of India Expo" ରେ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରତିନିଧି ଓ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ

ବାରହଜାର ବର୍ଗନିଟର ପରିନିତ ୟାନ ଅଧିକାର କରିଥିଲା ଏବଂ ଏଥିରେ ୧୫୦ ରୁ ଅଧିକ ଅନୁଷାନ ଭାଗ ନେଇଥିଲେ । ଭାରତର ସମୟ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଗବେଷଣା ପ୍ରତିଷାନ ଓ କେନ୍ଦ୍ର ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରି ସେମାନଙ୍କ କୃତି ଓ କୀର୍ତ୍ତି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ । Hall of Pride ନାମକ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ୟଳରେ ପଣ୍ଡିତ ଜବାହରଲାଲ ନେହରୁ ଓ ସାର୍ ଆଣୁତୋଷ ମୁଖାର୍ଜୀଙ୍କର ଜୀବନୀ ଓ କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରଦର୍ଶନ ବେଶ୍ ମ୍ୟସ୍ୟଶୀ ଥିଲା ।

ଏଥିସହ କଲିକତାର ନୂତନ ଟେକ୍ନୋ କ୍ୟାଂପସ୍ର ଏକ କୋଠରିରେ ଶହେବର୍ଷର ବିଜ୍ଞାନ, କଲିକତାର ଅବଦାନ, ବିଭିନ୍ନ ବିଜ୍ଞାନୀଙ୍କ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଅବଦାନ, ବିଭିନ୍ନ ନୋବେଲ୍ ବିଜେତାଙ୍କ ଜୀବନୀ ଓ ବିଭିନ୍ନ ଅନୁଷ୍ଠାନର ବୈଜ୍ଞାନିକ କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ ବେଶ୍ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଥିଲା । ବିଶେଷକରି କଲିକତାରେ ଜନ୍ନ ହୋଇଥିବା ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କର ଅବଦାନ, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଓ ଅନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକର ଫଟୋଚିତ୍ର ବେଶ୍ ସ୍ନରଣୀୟ । ଚିତ୍ର ସହ କେତେକଙ୍କର ଜୀବନୀ ମଧ୍ୟ ଅନେକଙ୍କୁ ଅନୁପ୍ରାଣିତ କରିବ ବୋଲି ସେ କୋଠରିର ବାତାବରଣରୁ ମନେ ହେଉଥିଲା ।

ଶତତମ ବିଜ୍ଞାନ କଂଗେସରେ ଓଡ଼ିଶା

ଏହି କଂଗ୍ରେସରେ ଓଡ଼ିଶାର ବିଦ୍ୟାଳୟ, ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟଗୁଡ଼ିକର ବିଭିନ୍ନ ବୈଜ୍ଞାନିକ ତଥା ଅଧ୍ୟାପକ, ଶିକ୍ଷକ ଏବଂ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ଉପୟିତି ବେଶ୍ ଉତ୍ସାହଜନକ ଥିଲା । ଏହାଛଡ଼ା NCERT ତରଫରୁ ଡେଙ୍କାନାଳୟ କଳିଙ୍ଗପାଲ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟର ନିବେଦିତା ସାହୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିବା ପ୍ରକଲ୍ପଟି ଥିଲା "ଖାଦ୍ୟପଦାର୍ଥଗୁଡ଼ିକୁ କିପରି ଜଳୀୟଅଂଶ ନିର୍ଗତ କରି ରଖିପାରିବା" (Dehumified drying of food commodities) । କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିଦ୍ୟାଳୟ ତରଫରୁ ସୁକିତ୍ ପାଣିଙ୍କ ପ୍ରକଲ୍ଭ "ସବୁକ ରୁପା ସହର,

କଟକ" (A green and hustlefree silver city, Cuttack) ର ବାର୍ତ୍ତା ଥିଲା କଟକକୁ କିପରି ସବୁଜିମାରେ ଭରିବା । NCSC ତରଫରୁ ବକ୍ଷି କଗବନ୍ଧୁ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ଭୁବନେଶ୍ୱରର ଆୟେଶା ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ପ୍ରକଳ୍ପର ନାମ ଥିଲା "ତରଳ ପେଟ୍ରୋଲିୟ୍ମ୍ ଗ୍ୟାସ୍ ବଞ୍ଚାଅ : ପଇସା ବଞ୍ଚାଅ" (Save LPG : Save Money) ଓ NCSC ର ଆଉ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକଳ୍ପଥିଲା ପୁର୍ଗୀ ଜିଲ୍ଲା ବିଦ୍ୟାଳୟର "ପବିତ୍ର ପାକଶାଳାର ରହସ୍ୟ" ଯାହାର ଆୟୋକକ ଥିଲେ ରାହୁଲ ଆନନ୍ଦ । ଏପରି ଚାରିଟି ପ୍ରକଳ୍ପ ଏଥିରେ ୟାନିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ଶିକ୍ଷକଗଣ ଉପ୍ତିୟିତ ରହି ସେମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ଦିଗରେ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଓଡ଼ିଶା ବିଜ୍ଞାନ ଏକାଡେମୀ ତରଫରୁ ସଚିବ ଡ ରେଖାଦାସ ଓ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ତଥା ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ତା'ଛଡ଼ା ଏକାଡେମୀର କେତେକ ଛବିଲେଖା ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଥିଲା ।

ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସରେ ଓଡ଼ିଶାର ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ଓ ଶିକ୍ଷକ

ଶତତମ ଭାରତୀୟ ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସ ଅଧିବେଶନରୁ ଆଶା ଜନ୍ନେ ଯେ ଆମେ ସମୟେ ଏକାଠି ହୋଇ ବୈଜ୍ଞାନିକ ମନୋଭାବ ପୋଷଣ କରି, କୁସଂୟାରକୁ ଦୂରେଇ ସାମୂହିକ ଭାବରେ ଦେଶର ଉନ୍ନତି, ପ୍ରଗତି ଓ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱଗତି ଦିଗରେ ଆଗ୍ରହାନ୍ୱିତ ହେବା । ପ୍ରାକୃତିକ ସଂପଦରେ ଭରପୂର ଆମ ରାଜ୍ୟ ଓ ଦେଶର ଅର୍ଥନୈତିକ ପ୍ରଗତି ସମ୍ଭବ ହେବା ସହ ବୈଜ୍ଞାନିକ ତଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ ସହକ ହେବ । ଫଳରେ ଦେଶରେ କିଛି ନୋବେଲ୍ ବିଜେତା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇପାରିବେ, ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ।

ପ୍ରଫେସର ଓ ବିଭାଗ ମୁଖ୍ୟ, ସ୍ନାତକୋତ୍ତର ପ୍ରାଣିବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗ, ଏବଂ ବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗ ଡିନ୍, ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ, ବାଣୀବିହାର, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୦୪ ମୋବାଇଲ-୯୨୩୮୫୭୧୩୭୮ ଇ-ମେଲ: prafulla.mohanty3@gmail.com

–ବିଜ୍ଞାନ ଦିଗନ୍ତ

*ଭାରତୀୟ ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସର ଶତବାର୍ଷିକୀଅଧିବେଶନ

ଡ ର ଜୟକୃଷ୍ଣ ପାଣିଗ୍ରାହୀ

ଉଦ୍ଘାଟନ ଉତ୍ସବରେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି

କଲିକତା ନଗରୀରେ ୧୯୧୪ ମସିହାରେ ଭାରତୀୟ ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସର ପ୍ରଥମ ଅଧିବେଶନ ସହରର ଏସିଆଟିକ୍ ସୋସାଇଟି ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା ବେଳେ ଶହେ ବର୍ଷର ଏକ ସୁଦୀର୍ଘ ପଥ ଅତିକ୍ରମ କରି ଆଜି ୨୦୧୩ ମସିହା ଜାନୁଆରୀ ମାସର ୩ ରୁ ୬ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାର ଶହେତମ ଅଧିବେଶନ ସେହି ନଗରୀର କଲିକତା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବା "ଇତିହାସ ନିଜକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରେ" ଉନ୍ତିକୁ ପ୍ରତିପାଦିତ କରୁଛି । ଅନେକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବିଶେଷତ୍ୱ ବହନ କରୁଥିବା ଏହି ଶହେତମ ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସର ଉଦ୍ୟାଟନ ଉତ୍ସବର ସଭାପତିତ୍ୱ କରିଥିଲେ ସ୍ୱୟଂ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଡ. ମନମୋହନ ସିଂହ, ଯିଏ ଥିଲେ କଂଗ୍ରେସର ଶତବାର୍ଷିକୀ ଅଧିବେଶନର ସାଧାରଣ ସଭାପତି । ଏକ ବିରଳ ସଟଣାକ୍ରମରେ ଭାରତର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଶ୍ରୀ ପ୍ରଶବ ମୁଖାର୍ଜି

ପ୍ରଧାନମନ୍ଦ୍ରୀଙ୍କ ସହିତ ଗୋଟିଏ ମଞ୍ଚରେ ଉପୟିତ ରହି ଶହେତମ କଂଗ୍ରେସର ଉଦ୍ଘାଟନ କରିବା ଅବସରରେ ମତ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ ଯେ ବିଜ୍ଞାନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଭାରତ ନିମନ୍ତେ ଆଉ ଏକ ନୋବେଲ୍ ପୁର୍ୟାର ହାସଲରେ ଯଥେଞ୍ଜ ବିଳମ୍ପ ଘଟିଲାଣି । 'ବିଜ୍ଞାନ ହେଉଛି ମନୁଷ୍ୟ ମନର ଏକ ସ୍ଥଳନାତ୍ମକ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା । ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକୃତିର ସତ୍ୟକୁ ଉନ୍ନୋଚିତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଅନୁଧାବନର ରୋମାଞ୍ଚ ଉଙ୍ଗାବିତ ହୋଇଥାଏ, ସେତେବେଳେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆବେଗରୂପେ ହେଉଥିବା ବିଜ୍ଞାନର ଅନୁଧାବନକୁ ନିୟସ୍ଥିତ ବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ କରିବା ସମ୍ଭୁବ ନୁହେଁ ।' - ଶ୍ରୀ ମୁଖାର୍ଜି ଏହା ବ୍ୟକ୍ତ କରିବା ସହିତ ବିଜ୍ଞାନ ଲବ୍ଧ ଜ୍ଞାନର ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସଂପ୍ରସାରଣ ରୂପେ ପ୍ରଯୁକ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ସହିତ ଏହା କେବଳ ବିଜ୍ଞାନର ପ୍ରୟୋଗ ନୁହେଁ, ତାହା ଠାରୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଧିକ ବୋଲି ମତପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରଯୁକ୍ତିରେ ଏକ ଅର୍ଥନୈତିକ ମୂଲ୍ୟ ନିହିତ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ ।

ବହୁ ଲବ୍ଧପ୍ରତିଷ ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କର କଲିକତା ନଗରୀ ସହିତ ଥିବା ସଂପର୍କ ଏବଂ କଲିକତା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ତାଙ୍କ ଛାତ୍ର ଦିନର ସ୍କୃତିଚାରଣ କରିବା ସହିତ ସାର୍ ସି.ଭି. ରମଣଙ୍କ ପରଠାରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୮୩ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ବିଜ୍ଞାନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଭାରତ ଆଉ ଏକ

ନୋବେଲ୍ ପୁର୍ୟାର ପ୍ରାୟ ହୋଇ ନଥିବା ବିଷୟକୁ ସ୍ମରଣ କରିଥିଲେ । ଭାରତ ୨୦୧୦-୨୦୨୦ ଦଶନ୍ଧିକୁ ନବପ୍ରବର୍ତ୍ତନର ଦଶନ୍ଧି ରୂପେ ଅଭିହିତ କରିଥିବା ପରିପ୍ରେୟୀରେ ସେ ଆଶା ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ ଯେ ନୂତନ 'ବିଜ୍ଞାନ, ପ୍ରଯୁକ୍ତି ଏବଂ ନବପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ନୀତି ୨୦୧୩' ଏ' ଦିଗରେ ଉପଯୁକ୍ତ ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟି ନିମନ୍ତେ ଦିଗ୍ଦର୍ଶନ ପ୍ରଦାନ କରିବ ।

ପ୍ରଧାନମନ୍ତୀଙ୍କ ଅଭିଭାଷଣ

କଲିକତାର ସଲଟ୍ ଲେକ୍ ଷ୍ଟାଡିୟମ୍ରେ ଅନୁଷିତ ବର୍ଣ୍ଣାତ୍ୟ ଉଦ୍ଘାଟନ ଉତ୍ସବରେ ସଭାପତି ସମ୍ନାଷଣ ପ୍ରଦାନ କରି ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଡ଼ ସିଂହ କହିଥିଲେ ଯେ ବିଗତ ଏକ ଶତ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଘଟିଥିବା ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ବସ୍ତୁବାଦ ଅଗ୍ରଗତି ଏବଂ ସମ୍ବଳର ବ୍ୟବହାର ନିମନ୍ତେ ଆବଶ୍ୟକ ଦକ୍ଷତାରେ ବିଜ୍ଞାନ ଏବଂ ପ୍ରଯୁକ୍ତିର ବିକାଶ ପ୍ରମୁଖ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଅଛି । ଶତବାର୍ଷିକୀ ଅଧିବେଶନର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିଷୟବସ୍ତୁ 'ଭାରତର ଭବିଷ୍ୟତ୍ ନିର୍ମାଣରେ ବିଜ୍ଞାନର ଭୂମିକା' ଉପରେ ଏକ ବିୟୃତ ଭାଷଣ ପ୍ରଦାନ ଅବସରରେ ଜଗତୀକରଣ ଏବଂ ନୂତନ ପ୍ରଯୁକ୍ତିର ପ୍ରୟୋଗରେ ବିଗତ କେତୋଟି ଦଶନ୍ଧି ମଧ୍ୟରେ ଘଟିଥିବା ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ଗତି କିପରି ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ ହୋଇଛି ତାହା ଉପରେ ଆଲୋକପାତ କରିଥିଲେ । ଏହି ପ୍ରଗତି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନାଲୋକର ସାନୃଧ୍ୟ ଲାଭର ସୁଯୋଗ ଏବଂ ସହଭାଗିତା ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧନର ଉପାୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ବୃଦ୍ଧି କରିଛି। ଆମ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ ଜନସଂଖ୍ୟାର ପ୍ରାୟ୍ ୬୫% ଲୋକଙ୍କର ଜୀବନଧାରଣ ମାନରେ ଘଟିଥିବା ଉନ୍ନତିର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଇ ଦ୍ୱାଦଶ ପଞ୍ଚବାର୍ଷିକ ଯୋଜନାରେ କୃଷିର ନିର୍ବଚ୍ଛିନ୍ନ ଅଗ୍ରଗତି ଏବଂ ଏଥା ନିମନ୍ତେ କୃଷିରେ ଜଳ ସଂରକ୍ଷଣ ପ୍ରଯୁକ୍ତିରେ ଏକ ଅଭିନବ ଉଭାବନର ଆବଶ୍ୟକତା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ। କୃଷିର ପ୍ରଗତି ହିଁ ବିଜ୍ଞାନ ଏବଂ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ନୀତି ସହିତ ସାଧାରଣ ନୀତିର ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରାଥମିକତାରେ ପ୍ରତିଫଳିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯୁବ ପିଡ଼ିକୁ ଉପଦେଶ ପ୍ରଦାନ ଛଳରେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ ଯେ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ଉପରେ ପର୍ଯ୍ୟବସିତ ବିଜ୍ଞାନକ୍ ସେମାନେ ଗ୍ହଣ କରିବା ସହିତ ବିଜ୍ଞାନ କିଭଳି ଏହାର ପ୍ୟୋଗରେ ସାମାଜିକ ସମସ୍ୟା ସମାଧାନରେ ବ୍ରତୀ ହୋଇ ଏକ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ

ସମାଜ (inclusive society) ଗଠନ ନିମନ୍ତେ ସହାୟକ ହେବ ତାହା ନିର୍ଣ୍ୟ କରିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ । ଶକ୍ତି, ସୁରକ୍ଷା, ପରିମଳ, ନିରାପଦ ପାନୀୟ ଜଳ, ଶ୍ରମ-ପ୍ରଧାନ ଉତ୍ପାଦନ ଏବଂ ଜନସ୍ୱାୟ୍ଷ୍ୟ ସେବା ଇତ୍ୟାଦି ଯେଉଳି କମ୍ ମୂଲ୍ୟରେ ଉପଲବ୍ଧ ହେବ, ତାହା ସରାକାରଙ୍କର ନୀତି ଏବଂ ଗବେଷଣାର ଆଭିମୁଖ୍ୟରେ ୟାନ ପାଇବା ବାଞ୍ଛ ନୀୟ । ଇନ୍ୟାୟାର୍ (INSPIRE) ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ସରକାର କିପରି ବିଜ୍ଞାନକୁ ଜନପ୍ରିୟ କରିବା ପ୍ରୟାସରେ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି, ତାହା ପ୍ରକାଶ କରିବା ସହିତ ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ଗବେଷଣା ଅନୁଷ୍ଠାନମାନେ କ୍ଷିପ୍ର ନବପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ଏବଂ ଉଦ୍ଯୋଗ ହାସଲ ନିମନ୍ତେ ବ୍ରତୀ ହେବା ଏବଂ ବ୍ୟବସାୟିକ ବିକାଶ ପାଇଁ ଆଗ୍ରହୀ ବ୍ୟକ୍ତି/ଅନୁଷ୍ଠାନ ସହିତ ସଂପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ମତ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

ଏହି ଅବସର୍ରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତୀ 'ବିଜ୍ଞାନ, ପ୍ରଯୁକ୍ତି ଏବଂ ନବପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ନୀତି ୨୦୧୩' (STI Policy 2013)କୁ ଉନ୍ନୋଚିତ କରି ଭାରତକୁ ୨୦୨୦ ମସିହା ସୁଦ୍ଧା ବିଶ୍ୱର ପାଞ୍ଚଟି ସର୍ବଶ୍ରେଷ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଶକ୍ତିସଂପନ୍ନ ରାଷ୍ଟ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉପସ୍ଥିତ ବୈଜ୍ଞାନିକସମୂହଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ ଦେଇଥିଲେ । ଏହା ହେଉଛି ଏକ ଉଚାଭିଳାଷୀ ଲକ୍ଷ୍ୟ, ଯାହା ବିଜ୍ଞାନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରତିଭାବାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର୍ ସୂଷ୍ଟି ଓ ପ୍ରତିପାଳନ ,ଆମ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କରେ ଗବେଷଣାର୍ ପରିମାଣ ତଥା ମାନବୃଦ୍ଧି ନିମନ୍ତେ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ, ବିଜ୍ଞାନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯୁବ ନେତୃତ୍ୱର ସୃଷ୍ଟି, ପରାକାଷାର ପୁରସ୍କାର, ଗବେଷଣା ଓ ନବପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସରୋଇ ଉଦ୍ୟୋଗର ଅଧିକ ଅଂଶଗ୍ରହଣ ଏବଂ ଜାତୀୟ କାର୍ଯ୍ୟସୂଚୀର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ଏବଂ ସହଯୋଗିତା ହାସଲର ଆଭିମୁଖ୍ୟ ରଖେ । ଜେନେଭା ଠାରେ ଇୟୁରୋପୀୟ ନାଭିକୀୟ ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ର (CERN)ରେ ୨୦୧୨ରେ ବହୁଚର୍ଚ୍ଚିତ ହିଗସ୍ ବୋସନ୍ ଉପରେ ହୋଇଥିବା ସଫଳ ପରୀକ୍ଷଣରେ ଭାରତୀୟ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କର ସହଯୋଗିତାକୁ ସେ ପ୍ରଶଂସା କରିଥିଲେ ।

ଉଦ୍ଘାଟନ ଉତ୍ସବରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପଞ୍ଜିମବଙ୍କର ରାଜ୍ୟପାଳ ଶ୍ରୀ ଏମ୍.କେ.ନାରାୟଣନ୍, ମୁଖ୍ୟମନ୍ତୀ ସୁଶ୍ରୀ ମମତା ବାନାର୍ଜୀ ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିଜ୍ଞାନ ଓ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ଏବଂ ଭୂବିଜ୍ଞାନ ମନ୍ତୀ ଶ୍ରୀ ଏସ୍. ଜୟପାଲ୍ ରେଢ଼ି ଉପୟିତ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଏବଂ ବିଜ୍ଞାନପ୍ରେମୀଙ୍କୁ ଉଦ୍ବୋଧନ ଦେଇଥିଲେ । ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଡ . ସିଂହ ଦେଶର ବହୁ ବିଶିଷ୍ଟ ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କୁ ବିଜ୍ଞାନ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ସେମାନଙ୍କର ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଅବଦାନ ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ISCA ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ପାଞ୍ଚଜଣ ନୋବେଲ୍ ପୁର୍ୟାରପ୍ରାୟ ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ ସହ କର୍ମାନୀ, ଫ୍ରାନସ୍, ଇଂଲଞ୍ଜ, ଇଟାଲୀ, ସୁଇଡେନ୍, ନେଦର୍ଲ୍ୟାଞ୍ଜ, ଆମେରିକା, କାନାଡ଼ା ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଦେଶ ତଥା ଆମ ଦେଶର୍ ଦଶ ହଜାର୍ଗୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ ବିଶିଷ୍ଟ ବୈଜ୍ଞାନିକ, ଅଧ୍ୟାପକ, ଗବେଷକ ଏବଂ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ଏହି ଶତତମ ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ।

ଶିଶୁ ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସ ଏବଂ ମହିଳା ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସ

ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସର ଅନ୍ୟ ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଆକର୍ଷଣ 'ଶିଶୁ ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସ'କୁ ୪ ତାରିଖରେ ଭାରତର ପୂର୍ବତନ ରାଞ୍ଚପତି ତଥା ବିଶିଷ୍ଟ ମିଜାଇଲ୍ ବୈଜ୍ଞାନିକ୍ ଡ. ଏ.ପି.ଜେ. ଅବଦୁଲ୍ କଲାମ୍

ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ରୂପେ ଉଦ୍ଘାଟନ କରି ସୂଚାଇ ଥିଲେ ଯେ ସମୟକୁମେ ଭାରତୀୟ ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସ, ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ୧୦୦ ଥର ପରିକ୍ରମା କରି ସାରିଲାଣି। ଏହି ଅବସର୍ରେ ସେ ନିଜର ଅନନୁକର୍ଣୀୟ ଶୈଳୀରେ 'ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖ, ସ୍ୱପ୍ନ ଡକ୍ଟର କଲାମ୍

ଦେଖ, ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖ - ସ୍ୱପ୍ନ ହିଁ ଚିନ୍ତନ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ରୂପାନ୍ତରିତ ହୁଏ -ଚିନ୍ତନ ହିଁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ ହୁଏ' ସ୍ଲୋଗାନ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ଛାଡ଼ଛାଡ଼ୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉଦ୍ଘୀପନା ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ । ଥୋମାସ୍ ଏଡିସନ୍, ରାଇଟ୍ ଭାତାଦ୍ୱୟ, ଆଲେକ୍ଜାଣ୍ଡର୍ ଗ୍ରାହାମ୍ ବେଲ୍, ସି.ଭି. ରମଣ ଏବଂ ଶ୍ରୀନିବାସ ରାମାନୁଜନ୍ଙ ପରି ମହାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଉଦାହରଣ ଉପୟାପନ କରି ସେ ଛାଡ଼ଛାଡ଼ୀମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବା ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ପରି ଅନନ୍ୟ ହେବା ଏବଂ ଅସମୃବକୁ ମାନସିକ ଚିତ୍ରକଲ୍ପରେ ୟାନଦେଇ ସମ୍ବବ କରିବାର ଶ୍ରେଷ ପ୍ରୟାସ ଦ୍ୱାରା ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆହ୍ୱାନ ଦେଇଥିଲେ ।

ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ମହିଳା ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସକୁ ୪ ତାରିଖରେ ଉଦ୍ଘାଟନ କରିଥିଲେ କେନ୍ଦ୍ରମୟୀ ଶ୍ରୀ. ଏସ୍. ଜୟପାଲ୍ ରେଜ୍ଡି, ଯାହାର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଥିଲା 'ଦେଶର ବିକାଶ ନିମନ୍ତେ ମହିଳା ସଶକ୍ତିକର୍ଣ'। ସେ ସମାଜ ଗଠନରେ ମହିଳାମାନଙ୍କର୍ ଭୂମିକା ଏବଂ ନୂତନ ପିଡ଼ିର ଦକ୍ଷତା ଉପରେ ଆଲୋକପାତ କରିବା ସହିତ ମହିଳା ସଶକ୍ତିକରଣ ନିମନ୍ତେ ସର୍କାର୍ଙ୍କର ପ୍ରାଥମିକତା ଏବଂ ଉଦ୍ୟମ ସଂପର୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିଲେ । ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସର ସାଧାରଣ ସଂପାଦିକା ଡ. ବିଜୟ୍ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସକ୍ସେନା କ୍ଷୋଭ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଯେ କଲ୍ଜନା ଚାଓଲା ଏବଂ ସୁନିତା ଉଇଲିୟମ୍ଙ୍କ ପରି ମହିଳାମାନେ ପ୍ରଶଂସନୀୟ କୃତିଭ୍ୱ ହାସଲ କରିଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ଆଜି ମଧ୍ୟ ସଂଖ୍ୟାଧିକ ଲୋକ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ କେବଳ ପାର୍ଂପରିକ ଗୃହିଣୀ ରୂପେ ଚିତ୍ରଣ କରୁଛନ୍ତି । ସମୟ ପ୍ରକାର ପ୍ରତିବନ୍ଧକର ମୁକାବିଲା କରି କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟର ପ୍ରତୀକ୍ଷାରେ ନରହି ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ପ୍ରତିଭାର ପରିପ୍ରକାଶ ନିମନ୍ତେ ଚେଞ୍ଚିତ ହେବା ପାଇଁ ସେ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ ଜଣାଇଥିଲେ ।

ବିଜ୍ଞାନ, ପ୍ରଯୁକ୍ତି ଏବଂ ନବପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ନୀତି ୨୦୧୩

ବିଜ୍ଞାନ ଓ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ମୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏବଂ ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉନ୍ନୋଚିତ 'ବିଜ୍ଞାନ, ପ୍ରଯୁକ୍ତି ଏବଂ ନବପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ନୀତି ୨୦୧୩' ହେଉଛି ଆଗାମୀ ଦିନରେ ବିଶ୍ୱ ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଜାତୀୟ ବିକାଶର ଧାରା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାରେ ପ୍ରମୁଖ ଭୂମିକା ନିଭାଉଥିବା ଦିଗ୍ଦର୍ଶକ । ଆଜି ଯେତେବେଳେ ଭାରତ ଷିପ୍ର, ନିର୍ବଛିନ୍ନ ଏବଂ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ନିମନ୍ତେ ଆକାଙ୍ଷା ପ୍ରକାଶ କରୁଛି, ସେତେବେଳେ ଏହି ନୀତି ଆମର୍ ବିଶାଳ ଜନସଂଖ୍ୟା ଏବଂ ବୃହତ୍ ପ୍ରଜ୍ଞା ସମ୍ହାରର ସୁଯୋଗକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରି ଇପ୍ସିତ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ ଦିଗରେ ଏକ ବଳିଷ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆମର STI ନୀତିରେ ସମୟକ୍ରମେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟିଛି ଏବଂ ଅଧୁନା ନବପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ ନିମନ୍ତେ ଜାତୀୟ ନବପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ପରିଷଦ (National Innovation Council-NIC) ଗଠିତ ହୋଇଛି ତଥା ୨୦୧୦-୨୦୨୦ ଦଶନ୍ଧିକୁ 'ନବପ୍ରବର୍ତ୍ତନର ଦଶନ୍ଧି' ଆଖ୍ୟା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ସୋଷିତ ନୀତିରେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ମାନସିକତାର ପ୍ରସାର, ସମାଜର ସମୟ ବର୍ଗରୁ ଯୁବଶକ୍ତିକୁ ନୈପୁଣ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ନିମନ୍ତେ ନିୟୋଜନ, ବିଜ୍ଞାନ, ଗବେଷଣା ଏବଂ ନବପ୍ରବର୍ତ୍ତନକୁ ବୃତ୍ତି ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଦୀସ୍ତିମାନ୍ ଛାଡ୍ମାନଙ୍କୁ ଆକୃଷ୍ଟ କରିବା, ଗବେଷଣା ଏବଂ ବିକାଶ (R & D) ନିମନ୍ତେ ବିଶ୍ୟରୀୟ

ଭିଭିଭୂମିର ୟାପନ, ଭାରତକୁ ବିଶ୍ୱରେ ଶ୍ରେଷ ପାଞ୍ଚଟି ବିଜ୍ଞାନ ଶକ୍ତି ସଂପନ୍ନ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ୟାନ ଦେବା, STI ପଦ୍ଧତିକୁ ଅର୍ଥନୈତିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ସହିତ ସଂଯୋଗ କରିବା, ବେସରକାରୀ ସଂୟାମାନଙ୍କୁ R & D ରେ 'Public-Private Partnership' (PPP) ପ୍ରକ୍ରିୟା ମାଧ୍ୟମରେ ଅଧିକ ଅଂଶଗ୍ରହଣ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରୋସାହିତ କରିବା, କମ୍ ବ୍ୟୟସାପେକ୍ଷ (costeffective) ନବପ୍ରବର୍ତ୍ତନକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଏବଂ ଆମର ମାନସିକତା ଓ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ବିଚାରରେ ଉପଯୁକ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିବା ହେଉଛି ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । R&D ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଚଳିତ ଖର୍ଚ୍ଚି ହାର ମୋଟ ଜାତୀୟ ଉପ୍।ଦନ (GDP)ର ୧% ରୁ କମ୍ ଥିଲାବେଳେ ଏହାକୁ ଚଳିତ ପଞ୍ଚବାର୍ଷିକ ଯୋଜନାରେ ୨% କୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ଉପୟାପିତ ହୋଇଛି ।

ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସରେ ଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ୟାନରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ସମୟ ୨୯ଟି ଶାଖାର ଏକ ଅଧିବେଶନ କଂଗ୍ରେସର ପୂର୍ବତନ ସାଧାରଣ ସଭାପତି ପ୍ରଫେସର ଆର. ରାମମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ସଭାପତିତ୍ୱରେ ୬ ତାରିଖରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିରେ ସମୟ ଶାଖାର ଆବାହକ ନିଜ ନିଜର ଶାଖା ଦ୍ୱାରା ସଂପାଦିତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସବୁର ବିଶଦ ବିବରଣୀ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ସଭାପତି ଭୁବନେଶ୍ୱର ଶାଖାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ଭୂୟସୀ ପ୍ରଶଂସା କରିବା ସହିତ ଅନ୍ୟ ଶାଖାମାନଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇ କହିଥିଲେ, "You have to emulate the Bhubaneswar Chapter". ଭୁବନେଶ୍ୱର ଶାଖା ପାଇଁ ଏହା ଆମ୍

ଆବାହକ, ଭୁବନେଶ୍ୱର ଶାଖା, ଭାରତୀୟ ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସ ସମ୍ନେଳନ ମୋବାଇଲ- ୯୪୩୭୦ ୭୬୧୦୦ ଇ-ମେଲ: jk.panigrahi @gmail.com

* ଏ'ସଂଖ୍ୟାର ପୃଷ୍ଠା ୪୨ରେ ଡକ୍ଟର ପ୍ରଫୁଲୁ କୁମାର ମହାନ୍ତିଙ୍କ ନିବନ୍ଧ 'ଶତତମ ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସ' ଏବଂ ପୃଷ୍ଠା ୪୭ରେ ଡକ୍ଟର ଜୟକୃଷ୍ଟ ପାଣିଗ୍ରାହୀଙ୍କ ନିବନ୍ଧ 'ଭାରତୀୟ ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସର ଶତବାର୍ଷିକୀ ଅଧିବେଶନ' ୟାନିତ କରାଯାଇଛି । ଯେ କୌଣସି ଅନୁଷ୍ଠାନ ପାଇଁ ୧୦୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ତ୍ତି ଏକ ମର୍ଯ୍ୟାଦାଜନକ ଏବଂ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସଫଳତା । ଏହାର ମହତ୍ତ୍ୱ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ତଥ୍ୟ ତଥା ଦିଗସମ୍ବଳିତ ଦୁଇଟି ନିବନ୍ଧ ପ୍ରକାଶ କରାଗଲା ।

- ସଂପାଦକ

କଲ୍ଷ ବିଜ୍ଞାନ

ସାଇବର୍ଗ୍

ଡ ର ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଦେଓ

ରତିର ଅନ୍ଧାର ଆଉ ନାହିଁ । ଚାରିଆଡ଼େ ଫରଚା ଦେଖା ଗଲାଣି । ଖୋଲା ଝରକା ଫାଙ୍କ ଦେଇ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରୁ ମନ୍ଦ ମନ୍ଦ ପବନ ବହୁଛି । ରାଡି ପାହାନ୍ତାରେ ଅସରାଏ ବର୍ଷା ହୋଇ ଛାଡ଼ି ଯାଇଛି । ଭିଜା ମାଟିର ଗନ୍ଧ ଏବେବି ପବନରେ ବେଶ୍ ବାରି ହେଉଛି । ନିଶିକାନ୍ତ ବାବୁଙ୍କ ନିଦ ଭାଙ୍ଗ ଗଲାଣି । ହେଲେ ସେ ବିଛଣା ଛାଡ଼ି ନାହାନ୍ତି । ଆଖି ବୁଜି ସେ ଭୋର ବତାସର ଗନ୍ଧ ଉପଭୋଗ କରୁଛନ୍ତି ।

ନିଦ ଭାଙ୍ଗ ଗଲେ ବି ନିଶିକାନ୍ତ ବାବୁ ଏବେ ଆଗ ପରି ବିଛଣା ଛାଡୁ ନାହାନ୍ତି । ମଳୟ ଆସିବ । ସୁପ୍ରଭାତ କଣାଇ ଡାକିବ । ତେବେଯାଇ ସେ ଉଠିବେ । ମଳୟ, ନିଶିକାନ୍ତ ବାବୁଙ୍କ ଏକମାତ୍ର ନାତି । ପାଖାପାଖି ଏକମାସ ହେଲା ସେ ଜାପାନ୍ରୁ ଫେରିଛି । ସେଠାରେ ସେ ରୋବଟ୍ ଇଞ୍ଜିନିୟର୍ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ । ଏବେ କଲିକତା ଅଫିସ୍ରେ କାମ କରୁଛି । କେବଳ ମଳୟକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ନିଶିକାନ୍ତ ବାବୁଙ୍କର ଆଉ କେହି ନିଜର ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଗୁଡ୍ ମର୍ନିଙ୍ । ମୁରୁକି ମୁରୁକି ହସି ବିଛଣା ପାଖରେ ଠିଆହେଲା ମଳୟ।

ଭେରିଗୁଡ୍ ମର୍ନିଙ୍ଗ୍ କେଜେ ଭାଇ । ଏଇଲେ କଣ ବିଛଣା ଛାଡିଲ । ହଁ କେଜେ । ଆଜି ଟିକିଏ ଡେରି ହୋଇଗଲା । ଆଛା , ତମେ ଉଠିପଡ଼ । ମୁଁ ଏଇ ସାଥେ ସାଥେ ଚା ବନେଇ ଆଣୁଛି ।

ବାଲ୍କନିରେ ନିଶିକାନ୍ତ ବାବୁଙ୍କ ମୁହାଁମୁହିଁ ବସିଛି ମଳୟ। ଚା ପିଉ ପିଉ ନିଶିକାନ୍ତ ବାବୁ କେତେ କ'ଣ ଗପନ୍ତି। ମଳୟ ଚୁପ୍ ଚାପ ବସି ଶୁଣେ। କିଛି କହେ ନାହିଁ। ସେ ଏକ ରକମ ଇଣ୍ଡ୍ରୋଭ୍ଟି। କହେ କମ୍। ଶୁଣେ ବେଶି।

ନିଶିକାନ୍ତ ବାବୁଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ କଥା ଆଣ୍ଟର୍ଯ୍ୟ ଲାଗେ । ମଳୟ ଚା ପିଏନି । ଜାପାନରେ ବଡ଼ ହୋଇଛି । ଜାପାନ୍ରେ ପାଠ ପଡ଼ିଛି, ଆଉ ଜାପାନ୍ରେ ଚାକିରି ମଧ୍ୟ କରୁଛି । ଅଥଚ ଚା ପ୍ରତି ତାର ମୋଟେ ଆସକ୍ତି ନାହିଁ । ଖାଲି ଏତିକି ନୁହେଁ,ସରେ ସେ କିଛି ଖାଏନି । ଦଶଟା କି ସାଡ଼େ ଦଶଟା ପାଖାପାଖି ସେ କଲିକାତସ୍ଥିତ ଅଫିସ୍ ଯାଏ । ଲଞ୍ ସେଠାରେ ଖାଏ । ବିଳମ୍ପିତ ରାତିରେ ସେ ଘରକୁ ଫେରେ । ପଚାରିଲେ କହେ , ଖାଇ ଆସିଛି ।

ଆଜିକାଲିର ପିଲାମାନେ ବହୁତ ସ୍ୱାୟ୍ଥ୍ୟ ସଚେତନ । କେଲୋରୀ ହିସାବକରି ଖାଆନ୍ତି । ଅଯଥା ପାଟି ସୁଆଦିଆ ଖାଦ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଆଗ୍ରହ ନ ଥାଏ । ନିଶିକାନ୍ତ ବାବୁ ଭାବିଲେ ମଳୟ ହୁଏତ ସେହିଭଳି ଏକ ପିଲା ।

ନିଶିକାନ୍ତ ବାବୁଙ୍କ ତଳ ପାଟି ଦାନ୍ତ ପ୍ରାୟ୍ ନାହିଁ। ଉପର ପାଟି ଛାମୁ ଦାନ୍ତ କେତୋଟି ହଲଚଲ ଅବ୍ୟାରେ। ଟାଣ ଜିନିଷ ସେ ମୋଟେ ଚୋବାଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ। କ୍ରିମ୍ କ୍ରେକର ବିୟ୍ଟୁଟର ଖଣ୍ଡେ ଅଂଶକୁ ଚାରେ ବୁଡ଼ାଇ ପାଟିରେ ଦେଉ ଦେଉ ମଳ୍ୟକୁ ପଚାରିଲେ, କାଲି ରାତିରେ ନିଦ ଭଲ ହୋଇଥିଲା ନା। ମୁଣ୍ଡ ଟୁଙ୍ଗାରି ମଳୟ ହଁ ଭରିଲା।

ରାତି ପାହାନ୍ତାରେ ଜୋର୍ ଅସରାଏ ବର୍ଷା ହୋଇଥିଲା, କିଛି ଟେର୍ ପାଇଥିଲୁ ? ମଜାରେ ନିଶିକାନ୍ତ ବାବୁ ପଚାରିଲେ।

ହଁ ଜେଳେ । ଓଃ କି ସୁନ୍ଦର ବର୍ଷା । ବଗିଚାର ପ୍ରତିଟି ପତ୍ରରୁ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିଲା ମନ ମତାଣିଆ ଟପର ଟପର ସଙ୍ଗୀତମୟ ଶବ୍ଦ । ଆଃ, ର୍ଜନୀଗନ୍ଧା ଫୁଲ୍ର କି ମିଠା ମିଠା ବାସ୍ନା । କହିଲା ବେଳେ ଅପୂର୍ବ ଶିହ୍ରଣ ଅନୁଭ୍ବ କରୁଥିଲା ମଳୟ ।

ଆଚ୍ଛା କେଜେ ଭାଇ, ଏ ବୁଡ଼ାଟା ସାଥିରେ ବକର ବକର ହେବାକୁ ବିରକ୍ତ ଲାଗୁଥିବ ନା ।

କ'ଣ ଯେ କହୁଛ ଜେଜେ । ଆରେ ଖାଲି ତମ ସହ ରହିବାକୁ ମୁଁ ଜାପାନ୍ ଛାଡ଼ି ଆସିଲି । ତଥାପି ତମେ.. ।

ଆରେ ନା। ଏମିତି ମକାରେ କହିଲି ନା। ତା' ହୋଇ ନ ଥିଲେ ଜାପାନ୍ ଛାଡ଼ି କଲିକତାରେ ରହୁଥିବା ଜଣେ ବୁଡ଼ା ପାଖକୁ ଆସନ୍ତୁ କାହିଁକି ?

ମଳୟ ଆଉ କିଛି କହିବାକୁ ଯାଉଥିଲା ହଠାତ୍ ତା ମୋବାଇଲ୍ରୁ ସ୍ବରର ଝଙ୍କାର ଭାସିଆସିଲା।

କଞ୍ ଏ ମନିଟ୍ ଜେଜେ ଭାଇ । ଫୋନ୍ ଆସିଛି ।

ମଳୟ୍ ଦୁର୍ବୋଧ୍ୟ ଜାପାନି ଭାଷାରେ ଗଡ଼ଗଡ଼ କହିଚାଲିଥାଏ । ନିଶିକାନ୍ତ ବାବୁ ବୋକାଙ୍କ ପରି ଖାଲି ଅନାଇଥାନ୍ତି । କଥା ଶେଷ ହେଲା ବେଳକୁ ମଳୟ ଛଟପଟ ହୋଇ କହିଲା, କେଳେ, କିଛି ଭାବିବନି । ଗୋଟାଏ ଜରୁରୀ କାମ ପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋତେ ଅଫିସ୍ ଯିବାକୁ ହେବ । କହୁ କହୁ ମଳୟ ଗେରେଜର ଚାବି ନେଇ ବାହାରି ଗଲା । ନିଶିକାନ୍ତ ବାବୁ ଚଉକିରୁ ଉଠି ଧୀରେ ଧୀରେ ଶିଡ଼ିରେ ଓହୁାଇ ତଳକୁ ଆସିଲେ ।

ତଳେ ମଳୟର କୋଠରି । ଦର୍ଆଉଜା ଦରଜା ଦେଖି ନିଶିକାନ୍ତ ବାବୁ ଉଙ୍କି ମାରି ଭିତରକୁ ଅନାଇଲେ । ଅସଜଡ଼ା ବିଛଣା ସେମିତି ପଡ଼ି ରହିଛି । କବାଟ ଆଉଜାଇ ଆଣି ଜଞ୍ଜିର ବନ୍ଦ କଲେ ।

ନିଶିକାନ୍ତ ବାବୁଙ୍କ ରୁଟିନ୍ବନ୍ଧା କାମ ମଧ୍ୟରୁ ସକାଳେ ବଗିଚା ବୁଲିବାଟା ଅନ୍ୟତମ । କିଛି ସମୟ ବଗିଚାର ଏ ମୁଞ୍ଜରୁ ସେ ମୁଣ୍ଡ ଯାଏ ଘୂରି ବୁଲନ୍ତି । ସବୁଜ ପତ୍ର ଆଉ ରଙ୍ଗ ବେରଙ୍ଗର ଫୁଲକୁ ସାଉଁଳାଇ ଏକ ଅପୂର୍ବ ଶିହରଣ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି । ତାପରେ ସେ ଫେରି ଯାଆନ୍ତି ନିଜ କୋଠରିକୁ । ଗ୍ରିଜର୍ର ସୁଇଚ୍ ଦେଇ ସେ ଗାଧୁଆ ଘରେ ପଶନ୍ତି । ଯେମିତି ସଡ଼ିର କଣ୍ଠାରେ ସେ ବନ୍ଧା । ନିୟ୍ମରୁ ଟିକିଏ ବି ଏପଟ ସେପଟ ହେବାର ନାହିଁ ।

ଗାଧୁଆ ସରେ ସାବାର୍ ଖୋଲା । ଶିରି ଶିରି ପାଶିର ଝର । ଦେହରେ ସାବୁନ ଲଗାଇ ନିଶିକାନ୍ତ ବାବୁ ସାବାର ଡଳେ ଦେହ ଧୋଇବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି, ଝଣାଡ୍ କରି ଏକ ଶବ୍ଦ ଭାସିଆସିଲା ।

ଗେରେଜର ସଟର୍ ଖୋଲା ଶବ୍ଦ । ମଳୟ ଗେରେଜରେ ଗାଡ଼ି ରଖି ସଟର୍ ବନ୍ଦ କରୁଛି ।

ପାଇଳାମା ଆଉ ଫତୁଆ ଖଣ୍ଡେ ଦେହରେ ଗଳେଇ ଦେଇ ନିଶିକାନ୍ତ ବାବୁ ତରବରରେ ତଳକୁ ଓହୁ ।ଉ ଓହୁ ।ଉ କହିଲେ, ଆରେ କ'ଣ ହେଲା? ଫୋନ୍ ପାଇ ତରବରରେ ବାହାରି ଗଲୁ, ପୁଣି ସାଥେ ସାଥେ ଫେରି ଆସିଲୁ । କ'ଣ କିଛି ଅସୁବିଧା ହେଲା କି?

ନିଶିକାନ୍ତ ବାବୁଙ୍କ ସ୍ୱର ଶୁଣି ମଳୟ ତା କୋଠରି ଭିତରୁ ବାହାରି ଆସିଲା । ଜେକେଙ୍କୁ ନିଜ କବାଟ ପାଖରେ ଦେଖି ହସି ହସି କୁଣ୍ଢାଇ ପକାଇ କହିଲା, ହାଇ ଜେଜେ, କେମିତି ଅଛ ?

ମଳୟର ଏ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଚାଲିଚଳନରେ ବିବ୍ରତ ହୋଇ ଉଠିଲେ ନିଶିକାନ୍ତ ବାବୁ । ଏଇ କିଛି ସମୟ ଆଗରୁ ତ ସେ କେତେ କଥା କହି ବାହାରି ଗଲା । ଅଥଚ ଏବେ ପ୍ରଥମ ଦେଖା ହେଲା ପରି ବ୍ୟବହାର କରୁଛି । ମନେ ହେଉଛି ଯେପରି ଇଏ ଅନ୍ୟ ଏକ ମଣିଷ । ଆରେ ଜେଜେ ଭାଇ, ତମେ ତ ପାଖାପାଖି ମାସେ ହେଲା ଏଠାକୁ ଆସିଲ୍ଣି। ପ୍ରଥମ ସାକ୍ଷାତ ହେଲା ପରି ଏମିତି କ'ଣ କହୁଛା ସତରେ କ'ଣ ହୋଇଛି ? ଟିକିଏ ବିଚଳିତ ହୋଇ ନିଶିକାନ୍ତ ବାବୁ କହିଲେ।

ହେବ କ'ଣ ? ଏମିତି କ'ଣ କଲି ଯେ ତମେ ବିଚଳିତ ହୋଇ ଉଠୁଛ । କେଳେଙ୍କ ସହିତ ଦେଖା ହେଲା । କିଛି ନ କହି ଚୁପ୍ଚାପ୍ ରହିଥିଲେ କ'ଣ ଭଲ ଲାଗି ଥାଆନ୍ତା । ଠିକ୍ ଅଛି ତମେ ଭିତର୍କୁ ଆସ ।

ଭିତରକୁ ପଶି ଅବାକ୍ ହେଲେ ନିଶିକାନ୍ତ ବାବୁ । ମଳୟର ଖଟକୁ ଲାଗି ପଡ଼ିଥିବା ସୋଫାରେ ଦେଖିଲେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ମଳୟକୁ । ପ୍ରଥମେ ସେ ନିକ ଆଖିକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ହାତ ପାପୁଲିରେ ଦୁଇଥର ଆଖିକୁ ମଳି ନେଇ ଦେଖିଲେ, ହଁ ଇଏ ବି ତ ମଳୟ । ଆଖି ବୁଜି ଦୁଇ ବାହୁ ଦୁଇ ପାଖକୁ ମେଲାଇ ଚିତ୍ ହୋଇ ଶୋଇଛି । ବିସ୍ମୟ ବିମୂଡ଼ ହୋଇ ନିରବରେ ଅନେଇ ରହିଲେ କିଛି ସମୟ । ଇଏ ଯଦି ମଳୟ ତାହେଲେ କଥା କହୁଥିବା ଯୁବକଟି କିଏ । ଆଉ ସିଏ ଯଦି ମଳୟ ତା ହେଲେ ଇଏ କିଏ ? ଭାବନାର ଚକା ଭଉଁରିରେ ଘୂରି ବୁଲିଲେ ବେଶ କିଛି ସମୟ । ତା ପରେ ଚିକାର କରି ଉଠି ଠିଆ ହୋଇଥିବା ମଳୟକୁ ପଚାରିଲେ, ଇଏ କିଏ ? ଇଏ ଯଦି ମେମ ନଳୟ, ତାହେଲେ ତୁ କିଏ ? ଆଉ ତୁ ଯଦିମୋ ମଳୟ ତାହେଲେ ଇଏ ଶୋଇଥିବା ଯୁବକଟି କିଏ ?

ପ୍ଲିଳ୍ କେଳେ, ଶାନ୍ତ ହୁଅ । ନିଶିକାନ୍ତ ବାବୁଙ୍କ ହାତ ଧରି ନେଇ ନିଜ ବିଛଣାରେ ବସାଇଲା ମଳୟ । ମୁଁ ହେଉଛି ତମ ଆଦରର ନାତି, ମଳୟ । ଜାପାନରୁ ଆଜି ଭୋରୁ ଆସି ଏୟାର ପୋର୍ଟ୍ରେ ପହଞ୍ଚିଲି । ଆଉ ଇଏ ମୋର ଫୋନ୍ ପାଇ ମୋତେ ଏୟାର ପୋର୍ଟରୁ ନେଇ ଆସିଲା ।

ଇଏ ମାନେ ସେ ପୁଣି କିଏ ? ଇଏ ବି ମଳୟ। ମୋର ଡମି। ପୂରାପୂରି ମୋରି କପି, କପି ମାନେ କ୍ଲୋନ୍।

ନା ... ନା । ଇଏ ହେଉଛି ସାଇବର୍ଗ୍ । ମଣିଷର ସମୟ କ୍ଷମତା ଓ ତେହେରା ସହ ଏକ ରୋବଟ୍ । ଯହ୍ୟ ମଣିଷ । ମୋରି ଅବିକଳ କପିରେ ଏହାକୁ ତିଆରି କରାଯାଇଛି । ମୁଁ ଯାହା ଯାହା କରିପାରେ, ଇଏ ତାହା କରିପାରେ । କିନ୍ତୁ ଏ ସବୁ କୃତ୍ରିମ । ଏହାର ଅନୁଭବ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ସବୁ ଇନ୍ଫର୍ମେସନ୍ ଆବଶ୍ୟକ, ଏହାର ମଗଜ କଂପ୍ୟୁଟର୍ରେ ସେସବୁ ଉର୍ତ୍ତି କରାଯାଇଛି । ତା' ଛଡ଼ା ଏହାର ମଗଜରେ ରିମୋଟ୍ କଞ୍ଜୋଲ୍ ରଖାଯାଇଛି । ମୁଁ ଜାପାନ୍ରେ ରହିମୋର ଇଛା ଅନୁସାରେ ଏହାକୁ ଚଳପ୍ରଚଳ କରାଉଥିଲି ।

ଅନ୍ୟ ଏକ 'ମଳୟ' - ରୋବଟ୍ କ୍ଲୋନ୍

ଔଃ, ତାର୍ ମାନେ ଏତେ ଦିନ ଧରି ଇଏ ତୁ ସାଳି ମୋତେ ବୋକା ବନାଉଥିଲା । ଏୟା ନା । ନିଶିକାନ୍ତ ବାବୁ ଦୁଃଖରେ ଅଭିଭୂତ ହୋଇ ଉଠିଲେ ।

ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଠିକ୍ ଜେଜେ। ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ଦୁଃଖିତ। ମୋର ଆଉ କୌଣସି ଉପାୟ ନ ଥିଲା। ଯେଉଁଦିନ ତମେ ଫୋନ୍ରେ ଶେଷ ବାଣୀ ଶୁଣାଇ କହିଲେ, ପନ୍ଦର ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ଜାପାନ୍ରୁ ନ ଫେରିଲେ ତମେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବ, ତମକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ସାଇବର୍ଗ ଦୋକାନ ଗଲି। ଆଉ ଠିକ୍ ମୋରି ଗଡ଼ଣରେ ଏକ ଯନ୍ତ୍ରମାନବ ତିଆରି ପାଇଁ ବରାଦ କଲି।

ଅବାକ୍ ହୋଇ ପଲକହୀନ ଚକ୍ଷୁରେ କିଛି ସମୟ ଅନାଇ ରହିଲେ ନିଶିକାନ୍ତ ବାବୁ । ତାପରେ ଧୀରେ ଧୀରେ ସେ ଆଗେଇଲେ ଘୁମନ୍ତ ଯନ୍ତ ମଳୟ ପାଖକୁ । ତା ମୁଣ୍ଡ, ଆଖି, କାନ, ନାକ ଓ ମୁହଁରେ ହାତ ବୁଲାଇଲେ । କି ଆଣ୍ଟର୍ଯ୍ୟ, ଅବିକଳ ମଣିଷ ।

ତା' ମୁଣ୍ଡର ପଛ ପାଖ ବ୍ୟାଟେରୀଟା ଖୋଲି ରଖିଛି ଜେଜେ । ଏଟା ନ ଲଗାଇଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଚଳପ୍ରଚଳ ହୋଇ ପାରିବ ନି । ଲଗାଇ ଦେବି ?

ନା ବାବା ନା । ତାକୁ ଶୋଇବାକୁ ଦେ । ଆ, ତୁ ମୋ କୋଳକୁ ଆ । ଏକ ନିବିଡ଼ ବନ୍ଧନରେ ପରୟର ଛନ୍ଦି ହୋଇଗଲେ କିଛି ସମୟ । ଉଭୟଙ୍କ ଆଖିରୁ ଝରିଯାଉଥିଲା ଆନନ୍ଦର ଅଶ୍ରୁ ଧାରା ।

> ସଂପାଦକ , ପର୍ଶମଣି , ବ଼ାର୍ଡ ନଂ-୫ , ବାବୁ ସାହି , ବାରିପଦା - ୭୫୭ ୦୦ ୧ ମୋବାଇଲ୍ - ୯୪୩୭ ୪୯୧ ୨୧୪

ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ଓ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ 'EXPOSURE VISIT'

ଓଡ଼ିଶା ବିଜ୍ଞାନ ଏକଡେମୀ ୨.୧.୨୦୧୩ ଠାରୁ ୭.୧.୨୦୧୩ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ଜିଲ୍ଲାରୁ ୨୦ ଜଣ ଆଗ୍ରହୀ (ଅନୁସନ୍ଧିଛୁ) ବିଜ୍ଞାନ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ଏବଂ ୧୦ ଜଣ ବିଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ 'Exposure Visit' କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ କଲିକତା ପଠାଇଥିଲା । ଏହି ଅବସରରେ ସେମାନେ ୧.୧.୨୦୧୩ ରେ ଓଡ଼ିଶା ବିଜ୍ଞାନ ଏକାଡେମୀ ଅଫିସ୍ରେ ସେମାନଙ୍କର ରେଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ୍ ପରେ ଭୁବନେଶ୍ରୟିତ ପଠାଣୀ ସାମନ୍ତ ପାନେଟାରିୟ୍ମ୍, ଆଞ୍ଚଳିକ ପ୍ରାକୃତିକ ଇତିହାସ ସଂଗ୍ରହାଳୟ (Regional Museum of Natural History), ଆଞ୍ଚଳିକ ବିଜ୍ଞାନ କେନ୍ଦ୍ର ବୁଲି ଦେଖିଥିଲେ । ତତ୍ପରେ ୨.୧.୨୦୧୩ ସକାଳେ ଜନଶତାବ୍ଦୀ ଏକ୍ସପ୍ରେସ୍ ଟ୍ରେନ୍ରେ କଲିକତା ଅଭିମୁଖେ ଯାତ୍ରା ଆର୍ମ୍ଭ କରିଥିଲେ । କଲିକତା ରହଣୀ ସମୟରେ ସେମାନେ Botanical Garden, Victoria Museum, Indian Museum, Birla Planetarium, Science City, Birla Institute of Technical Museum, Birla Temple ଇତ୍ୟାଦି ବୁଲି ଦେଖିଥିଲେ । ଏତଦ୍ବ୍ୟତୀତ ସେମାନେ ୧୦୦ତମ ଭାର୍ତୀୟ ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସ ଏବଂ ତତସହିତ Pride of India Expo (୩.୧.୨୦୧୩-୭.୧.୨୦୧୩) ବୃଲି ଦେଖିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଥିଲେ ।

ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ଗହଣରେ ଛାତ୍ଛାତ୍ୀ

କଲିକତାୟ ଶିବପୁର ଉଭିଦ ଉଦ୍ୟାନର 'ଦ ଗ୍ରେଟ୍ ବାନିୟାନ୍ ଟ୍ରି'

ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଦ୍ୱାରା ଉଭୟ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ଏବଂ ଶିକ୍ଷକ ଉପକୃତ ହେବା ସଙ୍ଗେ ସେମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନର ପରିସୀମା ପରିବର୍ଦ୍ଧିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଅବସରରେ ସମୟ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ଏବଂ ଶିକ୍ଷକ ଓଡ଼ିଶା ବିଜ୍ଞାନ ଏକାଡେମୀକୁ କୃତଜ୍ଞତା ଜଣାଇବା ସହିତ ଆଗାମୀ ଦିନରେ ଏହିଭଳି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହାତକୁ ନେବାକୁ ଏକାଡେମୀକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ଏହି ଗୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ଏକାଡେମୀର ସଚିବ ଡ ରେଖା ଦାସ ପରିଚାଳନା କରିବା ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଉପଣ୍ଡିତ ରହି ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିଥିଲେ ।

ସଂପା ଦନାମଣ୍ଡଳୀ

କୁଇଜ୍

ଶ୍ରୀମତୀ ସୁଲୋଚନା ମଙ୍ଗରାଜ

- ଅନ୍ତଃସ୍ରାବୀ ଗ୍ରହିରୁ କ୍ଷରିତ ରାସାୟନିକ ପଦାର୍ଥକୁ କ'ଣ କୁହାଯାଏ ?
- (କ) ଏନ୍ଜାଇମ୍
- (ଖ) ଭିଟାମିନ୍
- (ଗ) ହର୍ମୋନ୍
- (ଘ) ଉତ୍ପ୍ରେରକ
- ୨. ନିମ୍ନୋକ୍ତ କେଉଁଟି ଏକ ଷ୍ଟିର୍ଏଡ୍ ହରମୋନ୍ ?
- (କ) ଇଞ୍ଜୋଜେନ୍
- (ଖ) ଗ୍ୟାଞ୍ଜିନ୍
- (ଗ) ସିକ୍ଟେନ
- (ଘ) ଭାସୋପ୍ରେସିନ୍
- ୩. ଅନ୍ତଃସ୍ରାବୀ ଗୁଛି ସମୂହର 'Bank master' ରୂପେ ପରିଚିତ ଗୁଛିଟି କିଏ ?
- (କ) ଥାଇମସ୍
- (ଖ) ପିଟୁଇଟାରୀ
- (ଗ) ଏଡ଼ିନାଲ୍
- (ଘ) ପିନିଏଲ୍
- ୪. ଶରୀରର ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧ କ୍ଷମତା ବଡ଼ାଇବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଥାଏମୋସିନ୍ ହରମୋନ୍ଟି କେଉଁ ଅନ୍ତଃସ୍ରାବୀ ଗ୍ରହିରୁ କ୍ଷରିତ ହୁଏ ?
- (କ) ଥାଇର୍ଏଡ
- (ଖ) ପ୍ଲାସେଝା
- (ଗ) ଏଡ଼ିନାଲ୍
- (ଘ) ଥାଇମସ
- ୫. ୟୀ ଶରୀରରେ ଲିଙ୍ଗୀୟ ଲକ୍ଷଣ ବିକାଶରେ ସାହାଯ୍ୟ କର୍ଥବା ହର୍ମୋନର ନାମ କ'ଣ ?
- (କ) ଥାଇର୍କ୍ସିନ୍
- (ଖ) ଇଞ୍ଜୋଜେନ୍
- (ଗ) ରିଲାକ୍ସିନ୍
- (ଘ) ରେନିନ୍
- ୬. ଏରିଥ୍ରୋପୋଇଏଟିନ୍ ହରମୋନ୍ର ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କ'ଣ ?
- (କ) ଲୋହିତ ରକ୍ତ କଣିକା ତିଆରିରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ।
- (ଖ) ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ଆଗମନକୁ ବିଳମ୍ବିତ କରିବା ।
- (ଗ) ଶରୀରର ବୃଦ୍ଧି ଓ ବିକାଶରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ।
- (ଘ) ଗୁକୋଜକୁ ଗୁାଇକୋଜେନ୍ରେ ପରିଣତ କରିବା ।
- ୭. ବୃହଭମ ଅଋଃସ୍ରାବୀ ଗୁଛିର୍ ନାମ କ'ଣ ?
- (କ) ପିନିଏଲ୍
- (ଖ) ପ୍ଲାସେଝ୍କା
- (ଗ) ଥାଇର୍ଏଡ
- (ଘ) ଅଗ୍ୟାଶୟ
- ୮. ବୟ୍ସବୃଦ୍ଧି ସହ କେଉଁ ଅନ୍ତଃସ୍ରାବୀ ଗ୍ରିଛିଟି ସଙ୍କୁଚିତ ହୁଏ ?
- (କ) ଏଡ଼ିନାଲ୍
- (ଖ) ପୋଷକ ଗ୍ରିଛି
- (ଗ) ଥାଇମସ୍
- (ଘ) ପରାଗଳ ଗ୍ରଛି

- ୯. କେଉଁ ଦୁଇଟି ହରମୋନ୍ ପର୍ୟର ବିପରୀତଧର୍ମୀ ?
- (କ) ଇନ୍ସୁଲିନ୍ ଓ ଗୁକାଗନ୍
- (ଖ) ପାରାଥ୍ହରମୋନ୍ ଓ କାଲସିଟୋନିନ୍
- (ଗ) ଉଭୟ (କ) ଓ (ଖ)
- (ଘ) କୌଣସି ଦୁଇଟି ନୁହେଁ
- ୧୦. ଅଗ୍ୟାଶୟ ଗ୍ରନ୍ଥିର କେଉଁ କୋଷରୁ ଗୁକାଗନ୍ କ୍ଷରିତ ହୋଇଥାଏ ?
- (କ) ଆଲ୍ଫା
- (ଖ) ବିଟା
- (ଗ) ଗାମା
- (ସ) ଡେଲଟା
- ୧୧. ଶରୀରରେ ଥିବା ବିଭିନ୍ନ କୋଷର ଅମୁଜାନ ଉପଯୋଗ ଷମତା ବଡ଼ାଇବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଶରୀରରେ ଶ୍ୱେତସାର, ସ୍ନେହସାର, ପୁଞ୍ଜିସାର ଏବଂ କ୍ୟାଲ୍ସିୟମ୍ର ଚୟାପଚୟ କ୍ରିୟାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିବା ହରମୋନ୍ର ନାମ କ'ଣ ?
- (କ) ରିଲିଜିଙ୍ଗ ହରମୋନ (ଖ) ଥାଇରକ୍ସିନ୍
- (ଗ) କର୍ଟିକୋଷ୍ଟିର୍ଏଡ
- (ଘ) ମେଲାଟୋନିନ୍
- ୧୨. କେଉଁ ହର୍ମୋନ୍ର କ୍ଷରଣ କମିଗଲେ 'ବହୁମୂଡ୍' (Diabetes insipidus) ରୋଗ ହୋଇଥାଏ ?
- (କ) ଏଡ଼ିନାଲିନ
- (ଖ) ଗୁକାଗନ୍
- (ଗ) ଇନସୁଲିନ୍
- (ଘ) ଏଡିଏଚ
- ୧୩. କେଉଁ ହରମୋନ୍ର ଅଭାବରେ ମଧୁମେହ (Diabetes mellitus) ହୁଏ ?
- (କ) ଏଡିଏଚ୍
- (ଖ) ଏସିଟିଏଚ୍
- (ଗ) ଗ୍ରୋଥ୍ ହରମୋନ୍
- (ଘ) ଇନ୍ସୁଲିନ୍
- ୧୪. ନିମ୍ନୋକ୍ତ କେଉଁଟି ଭାସୋପ୍ରେସିନ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ?
- (କ) ରକ୍ତ
- (ଖ) ମୃତ୍ର
- (ଗ) ଲାଳ
- (ଘ) ଶୁକ୍ର
- ୧୫. କେଉଁ ହରମୋନ୍ର ଆବିଷ୍କାର ପାଇଁ ବ୍ୟାଞ୍ଚିଙ୍ ମ୍ୟାକ୍ଲିଓଡ୍ ୧୯୨୩ ମସିହାରେ ନୋବେଲ୍ ପୁରସ୍କାର ପାଇଥିଲେ ?
- (କ) ଇନ୍ସୁଲିନ୍
- (ଖ) ଭାସୋପ୍ରେସିନ୍
- (ଗ) ଗୁକାଗନ୍
- (ଘ) ଅକ୍ସିଟୋସିନ୍
- ୧୬. ଅକ୍ସିଟୋସିନ୍ ହରମୋନ୍ର ଅନ୍ୟନାମ କ'ଣ ?
- (କ) ଭାସୋପ୍ରେସିନ୍
- (ଖ) ଥାଇଶୋପୋଇଟିନ୍
- (ଗ) ପିଟ୍ରୋସିନ୍
- (ଘ) ଏଡିଏଚ

- ୧୬. ଏମିନୋଏସିଡ୍ ଓ ଗୁସେରଲକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଗୁକୋକ୍ ତିଆରିରେ କେଉଁ ହରମୋନ୍ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ ?
- (କ) ଇନ୍ସୁଲିନ୍
- (ଖ) ପ୍ରୋଲାକ୍ଟିନ୍
- (ଗ) ଏପିନେଫ୍ରିନ
- (ଘ) ଗୁକାଗନ୍
- ୧୮. ଗଳଗ୍ରଛିର କାର୍ଯ୍ୟ ମହର ହୋଇଗଲେ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ଠାରେ କେଉଁ ରୋଗ ଦେଖାଯାଏ ?
- (କ) କେଟିନିଜମ
- (ଖ) ମିକ୍ସିଡିମା
- (ଗ) ଅପପୁଞ୍ଜି
- (ଘ) ଜାଇଗାଞ୍ଜିଜମ
- ୧୯. କେଉଁ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଇନ୍ସୁଲିନ୍ର ରାସାୟନିକ ସଂରଚନା ବର୍ଣ୍ନା କରିଥିଲେ ?
- (କ) ବେଞ୍ଜିଙ୍ଗ ଏବଂ ବେଞ୍ଜ (ଖ) ଆବେଲ
- (ଗ) ସାଙ୍ଗର
- (ଘ) ଷ୍ଟରଲିଙ୍ଗ
- ୨୦. କେଉଁ ହର୍ମୋନ୍ଟି ପାସେଣ୍ଟାରୁ କ୍ଷରିତ ହୋଇନଥାଏ ?
- (କ) ହ୍ୟୁମାନ୍ କୋରିଓନିକ୍ ଗୋନାଡୋଟ୍ରପିନ୍
- (ଖ) ପ୍ରୋଲାକ୍ଟିନ
- (ଗ) ଇଞ୍ଜୋଜେନ୍
- (ଘ) ପ୍ରୋଜିଷ୍ଟିରନ୍

ଉତ୍ତର

୧. (ଗ), ୨. (ᡨ), ୩. (ଖ), ୪. (ଘ), ୫. (ଖ), ୬. (ᡨ),
୭. (ଗ), ୮. (ଗ), ୯. (ଗ), ୧০. (ᡨ), ୧୧. (ଖ),
୧୨. (ଘ), ୧୩. (ଘ), ୧୪. (ଖ), ୧୫. (ᡨ), ୧୬. (ଗ),
୧୭. (ଘ), ୧୮. (ᡨ), ୧୯. (ଗ), ୨০. (ଖ)

ମାର୍ଫତ୍-ବିଦ୍ୟାଧର ମଙ୍ଗରାଜ, ବାଲିଗଞ୍ଜ , ବାର୍ଡ ନଂ- ୨ , ଭଞ୍ଜ ପୁର , ମୟୁରଭଞ୍ଜ - ୭୫୭୦୦ ୨

ଇଂରେଜ୍ଡାକ୍ତର ଥୋମାସ୍ ଏଡିସନ୍ (Thomas Addison, 1793-1860)ଙ୍କୁ ଅନ୍ତଃସ୍ରାବୀ ବିଜ୍ଞାନ(Endocrinology)ର ଜନକ ଭାବେ ଗ୍ହଣ କରାଯାଉଛି ।

ବ୍ରିଟିଶ୍ ଶରୀରବିଜ୍ଞାନୀ ଉଇଲିୟମ୍ ବେଲିସ୍ (William Bayliss, 1860-1924) ଏବଂ ଅର୍ଣ୍ଣଷ୍ଟ୍ ଷ୍ଟର୍ଲିଙ୍ (Ernest Starling,1866-1927) ୧୯୦୨ ମସିହାରେ ପ୍ରଥମ ହରମୋନ୍ ସିକ୍ରେଟିନ୍ (Secretin) ଆବିଷ୍କାର କରିଥିଲେ ।

- ଶ୍ରୀମତୀ ସୁଲୋଚନା ମଙ୍ଗରାଜ

କବିତାରେବିଜ୍ଞାନ

(ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ କଲମରୁ)

କର ମୋତେ ଶ୍ୟାମ ସୁନ୍ଦର

କୁମାରୀ ଅନନ୍ୟ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ

ଧରଣୀ ମାଆ ମୁଁ ତୁମକୁ ପାଳୁଛି ସେନେହ ପରଶ ଦେଇଣ ତୁମ ହିତ ପାଇଁ ଯାହା ମୁଁ କହଇ ମନଦେଇ କର ଶ୍ବଶ ।

> କଳକାର୍ଖାନା ସାଥେ ତାଳ ଦେଇ ବଡୁଅଛି ଯାନବାହନ ଦିନୁ ଦିନ ଲୋପ ପାଏ ଗଛଲତା ବନ ତ ହେଲାଣି ଶୀହୀନ।

କାର୍ଖାନା ଯାନବାହନର ଧୂଆଁ ବାୟୁକୁ କରୁଛି ଦୂଷିତ ଡହଳ ବିକଳ ମୋ ମନ ଆକୁଳ ବିଶ୍ୱଦ୍ଧ ପବନ ନାହିଁ ତ ।

> ମୋ ଶରୀର ତାତି ବଡ଼େ ନିତି ପ୍ରତି ସତେ ଅବା ଜ୍ୱର ହୋଇଛି ବାୟୁ ପ୍ରଦୂଷଣ ଏହାର କାରଣ ତାପମାଡ଼ା ବଡ଼ିଚାଲିଛି।

ବାୟୁମଣ୍ଡଳର ଉପରି ଭାଗରେ 'ଓଜୋନ୍'ର ସ୍ତର ରହିଛି ଅତିବାଇଗଣି ରଣ୍ଣିକୁ ଶୋଷି ସେ ପ୍ରାଣର୍କ୍ଷା ମୋର କରୁଛି।

> ପ୍ରଦୂଷିତ ବାୟୁ ପରଶରେ ଆସି ଫାଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ତହିଁର ତେଣୁ ଦିନୁଦିନ ବଡ଼ିଚାଲିଅଛି ରୋଗ ବ୍ୟାଧି ନାନା ପ୍ରକାର ।

ଚାହୁଁଅଛ ଯଦି ଏ ସୋର୍ ବିପତ୍ତି କବଳରୁ ହେବ ଉଦ୍ଧାର ଗଛ ଲଗାଇଣ ସୃଷ୍ଟିକରି ବନ କର୍ମମେତେ ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ବର୍ଷ, ଯୁକ୍ତ ଦୁଇ ବିଜ୍ଞାନ, ଧରଣୀଧର ସ୍ୱୟଂଶାସିତ କଲେଜ୍, କେନ୍ଦୁଝରଗଡ଼ ମାର୍ଫତ-ଦେବାଶିଷ ଚକ୍ବର୍ଷୀ, ମଣ୍ଡୁଆ, କେନ୍ଦୁଝରଗଡ଼-୭୫୮୦୧୪

କବିତାରେବିଜ୍ଞାନ

କୋଇଲି କାନ୍ଦୁଛି ଆଜି

ଶ୍ରୀ ଅକ୍ଷୟ କୁମାର ମହାନ୍ତି

କାଉର୍ ମଡ଼କ କୋଇଲି ଦେଖି

ବିଷାୟିତ ପ୍ରଦୂଷକକୁ ଛାଟି

କାନ୍ଦ୍ରଅଛି ଗଛ ଡାଳରେ ଛକି,

ଦୃଷିତ କରିଛ ଏ ଜଳ ମାଟି।

ବଂଶ ର୍ୟା ତା'ର୍ କେମିତି ହେବ

ଜନସଂଖ୍ୟା ନିଜେ ବିସ୍ତାର୍ କରି

ସଭିଙ୍କ ସାଥିରେ ସେ' ବଞ୍ଚବକି ?

ପରିବେଶ ଦେଲ ପୂରା ବିଗାଡ଼ି,

କୋଇଲିର ଦୁଃଖ ମଣିଷ ଦେଖି,

ଭୃ-କଂପ, ବତାସ ଆସିବ ମାଡ଼ି

ପଚାରିଲା ତା'ର ପାଖକୁ ଯାଇ,

ମାରିବ ତୁମକୁ ପୋଡି, କଚାଡ଼ି ।

ବସନ୍ତରେ ଗୀତ ନ ଗାଇ ତୁହି

ବିଧାତା ଦେଇନି ମୋଠାରେ ଶକ୍ତି

କାହିଁକି କାନ୍ଦୁଛୁ ଲୁହଗଡ଼ାଇ ।

ଅଣ୍ଡାରୁ ଆଣିବି ଛୁଆ କେମିତି ?

ବସନ୍ତେ ଏବେ ସେ ଆନନ୍ଦ କାହିଁ ?

କାଉକୁ ଭଣ୍ଡାଇ ଅଣ୍ଡାକୁ ରଖି

ମଣିଷ ତ ନେଲା ସବୁ ଛଡ଼ାଇ,

ଛୁଆ ପାଇଁ କରେ ସଦା ଭକତି ।

ଗଛଲ୍ଡା କାଟି ସଫା କରିଲ୍,

କହିଲା ମଣିଷ କୋଇଲି ଦେଈ

କେତେ ପଶୁପକ୍ଷୀ ଦେଲ ଉଭେଇ ।

ଚଳୁଥିଲି ରାଜା ପରିଟି ମୁହିଁ,

ସବୁଜ ଶୀତଳ ପୃଥିବୀ ରାଣୀ

ପ୍କୃତିର ଡୋରେ ସଭିଏଁ ବନ୍ଧା

କାନ୍ଦୁଅଛି ଆଜି ତପତ ହୋଇ,

ଭୁଲି ଯାଇଥିଲି ଏଇ କଥାଟି।

ଖରାଦିନେ ଏଠି ଜଳ ନ ମିଳେ

ବଡ଼ାଇବି ଏବେ ଗଛ ଭୂଇଁରେ

ଅଂଶୁଘାତେ ଯାଏ ଜୀବନ ସରି ।

ସଜାଡ଼ିବା ସବୁ ଜୀବମଣ୍ଡଳେ,

ସ୍ୱାର୍ଥପର୍ ତୁମେ ମଣିଷ ଜାତି

ତୁନି ହୋଇ ତୁହି ସଂସାରକରି

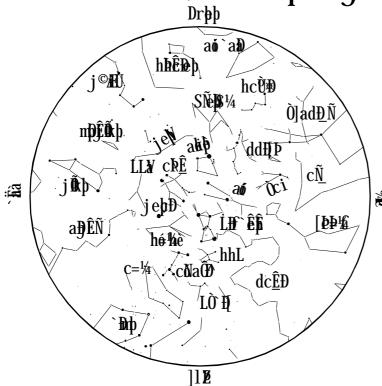
ସବୁ ତ କରିଛ ତୁମେ ଅନୀତି,

'କୁହୁ' କରିବୁ ତୁ ତୋ' ଗଛ ଡାଳେ ।

ବିଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷକ, ଉତ୍ତରେଶ୍ୱର ଉଚ୍ଚବିଦ୍ୟାଳୟ, ପୋଦରୁଆଁ, ବାଲିକୁଦା, ଜଗତ୍ସିଂହପୁର

ପୋନ୍ - ୯୯୩୭ ୯୬୭୭୩୨

Ò\$¼aíAeÑcĐeþALĐh

JXÞÐ BÜÐÐCÐQÞÖ ÒSÞAÐ15, 2013 eÐ 18

cÎMÎ [12:12] "Æ `ËàALID:

j**ő**kþ LL¥, aÐjÊÑ mÞJÊÑkþ j©ÆÙ `¾e ALÐa:

Ò]adĐÑ cÑ, [ÞÞLÁ, ÒciÆ

DrahALTa:

hhệ bệ Sĩế B ¼ hcữ Đ aó `að

]1**½** AL**1**b:

hhL, LÕ Đ, $dc\underline{\hat{E}}$ D c=¼ cNa $\hat{G}$ D

cTpALh:

LHF $\hat{\mathbf{e}}\hat{\mathbf{p}}$, ao, abb $\mathrm{dd}\mathbb{P}$ peV, cR $\hat{\mathbf{e}}$

 $Nkp\underline{D}*VapD]^-ReaE(OSVaAep15, 2013)_$

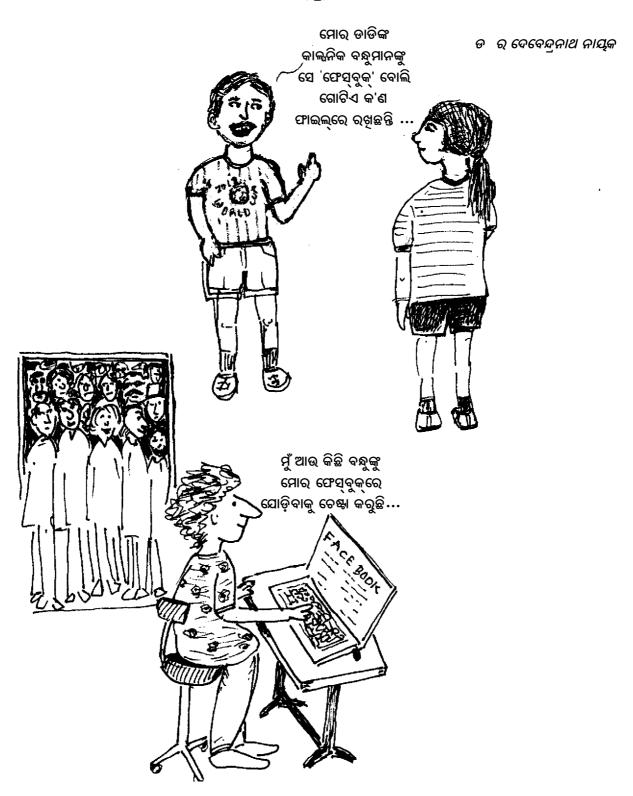
Nap	_ c b	$D]^{-}Re^{a}E$		[16.18]	
аÊ	Ae þ ÷	juÔ 180. 17 <i>@</i> Æ		_	aÊ NkiþþD]⁻Æ@ªÆjc⁻ÆcÐjL bÞþÒeþ
	cT Þ	ju 🛈 190. 04 @a Æ	-0.6	LÊ÷	@Ò_L a]fkÐr‰Ò[ZĤHNÒeþ[ÐeþD]¯Æ;°aÆ
	Òhi	juÔ 180. 29 @aÆ		þ	jc⁻ÆcÐj Aeþ,÷cTþJ Čhi `BB∱JAdBBRÐA
h Ê õ	cT þ	j LHF 050. 45 D]-Æ	-3.9	cLeþ	
$C = \frac{1}{2}$	cT þ	ju 🛈 180. 46 @a Æ	1.2	L Ê ÷	
akiþ≉	Þ сТ р	e ∄ Þ010. 05 @aÆ	-2.5	aó	
h_Þ	cT þ	e ₱ [₱230. 05 D]~Æ	0.5	[Ê Ð	
TT T	ार्द्धा 🗸	• 0070			

H c**l**) eþa**ð**hi OVZÐ

Ò\$ 'aA e b 8 a Ê Ntab J c= 'lá Ntab ` EMD EMPe k Da ''A

> (ଲେଖା ଓ ମାନଚିତ୍ର ପ୍ରଞ୍ଚୁତି: ଶ୍ରୀମତୀ ପୁଷ୍କଶ୍ରୀ ପଟ୍ଟନାୟକ, ସୃଜନିକା, ଜାଗମରା, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୩୦) ଫୋନ୍ ନମ୍ବର - ୦୬୭୪-୨୩୫୦୬୬୪

ସାଇନ୍ଟୁନ

୮୯୮/ ୧୦, ନିଗମାନନ୍ଦ ନଗର, ଲେନ୍-୩, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୧୦

~~-~~ବିଜ୍ଞାନ ଦିଗନ୍ତ

ସାଇନ୍ଟୁନ

(ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ କୃତି)

ସୁଶ୍ରୀ ବିପ୍ସା ଦାଶ

ଚିତ୍ରରେ ପରିବେଶ ଚିନ୍ତା

ମାର୍ଫତ- ଯାଜ୍ଞସେନୀ ମିଶ୍ର, ଗ୍ରାମ - ଡିହସାହି, ବାଣପୁର, ବୈଦ୍ୟରାଜପୁର, ଯାଜପୁର-୧

~~-~~ବିଜ୍ଞାନ ଦିଗନ୍ତ

ବିଶେଷ କଥନ

ପେଚା ଓ ହଂସ ଉପାଖ୍ୟାନ

ଡ ର ନିଖିଳାନନ୍ଦ ପାଣିଗାହୀ

ସେଚା ଓ ହଂସ। ଏଇ ଦୁଇଟି ପକ୍ଷୀ କେବେ ଓ କେଉଁଠି ଭେଟ ହୋଇ ପାରିବେ ? ଏଇ ପ୍ରଶ୍ନଟି ହଠାତ୍ ଅବାଗିଆ ମନେ ହୋଇପାରେ। ମାତ୍ର ଏ ଦୁହେଁ ପ୍ରକୃତରେ ଭେଟ ହୋଇଥାନ୍ତି ପ୍ରତିବର୍ଷ ଫେବୃଆରୀ ମାସ ୨୮ ତାରିଖରେ, ଆମ ଦେଶରେ। (ଅବଶ୍ୟ ବିଶେଷ କାରଣ ଥିଲେ ଏହା ଅକସ୍ମାତ୍ ବଦଳିପାରେ।)

ଆମେ ଏଇ ବିଷୟ ଉପୟାପନ କରିବା ବେଳେ ସ୍ୱାମୀ ବିବେକାନନ୍ଦଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉ। ଏକଦା ସ୍ୱାମୀଜୀ ଆମେରିକାର୍ ଗୋଟିଏ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ବକ୍ତୂତା ଦେଉଥାନ୍ତି । ଶ୍ରୋତା ଭାବେ ଥାଆନ୍ତି ଅଗଣିତ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ, ଅଧ୍ୟାପକ ଅଧ୍ୟାପିକା, ବହୁ ବିଦ୍ୱାନ୍ ଓ ବୃଦ୍ଧିଜୀବୀ । ଭାରତୀୟ ଧର୍ମ, ସଂସ୍କୃତି , ଐତିହ୍ୟ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ବିଷୟରେ ସ୍ୱାମୀଜୀ ଅନର୍ଗଳ ଭାଷଣ ଦେଇ ଶ୍ରୋତାମାନଙ୍କୁ ମନ୍ତ୍ରମୁଗ୍ଧ କରି ଦେଉଥାନ୍ତି । ଭାଷଣରେ ସେ ମଝି ମଝିରେ ଭାରତର ସଂସ୍କୃତିରେ ବିଜ୍ଞାନର ଧାରା କେମିତି ପ୍ରବାହିତ ହେଉଛି - ତାର ସୂଚନା ଦେଉଥାନ୍ତି । ହଠାତ୍ ଜଣେ ଆମେରିକୀୟ ପ୍ରଶ୍ମଟିଏ ପଚାରିଲେ : ବାହନ ଭାବେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପେଚାକୁ କାହିଁକି ବାଛିଛନ୍ତି । ପେଚା ତ ଦିନରେ ଦେଖିପାରେ ନାହିଁ। ଏମିତି ଗୋଟିଏ ଅନ୍ଧକୁ ବାହନ କରିବା କ'ଣ ଯଥାର୍ଥ ? ସ୍ୱାମୀଜୀ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଯେ ମଣିଷର ଧନ ଲୋଭ ଅସୀମ । ଜଣେ ଯେତେ ରୋଜଗାର୍ କଲେ ସୁଦ୍ଧା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଏନାହିଁ । ତାକୁ ସବୁବେଳେ ନିଅଞ୍ଚ ହୁଏ । ଏମିତି ଧନଲୋଭ ଯୋଗୁଁ ସେ କିଛି ଦେଖିପାରେ ନାହିଁ ଓ ଆହୁରି ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଧନ ସଂଗ୍ରହ ପାଇଁ ଲାଗିଥାଏ । ଏହା 'ଆଖି ଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ଅନ୍ଧ' ସହ ସମାନ । ଲକ୍ଷ୍ଲୀଙ୍କର ପେଚା ଏଇ ବିଷୟରେ ସଙ୍କେତ ବହନ କରେ।

ଭାଷଣ ଚାଲିଥିବା ବେଳେ ପୁଣି ସରସ୍ୱତୀଙ୍କର ବାହନ ହଂସ କଥା ଉଠିଲା। ହଂସର ଗୋଟିଏ ବିଶେଷତ୍ୱ ହେଉଛି, ସେ ଭଲ-ଅସାର ବାଛିପାରେ। ଭଲ ମନ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଭେଦ କାଣିବା ସକାଶେ ବିବେକ ଆବଶ୍ୟକ - ଯାହାକି ହଂସ ନିକଟରେ ଅଛି। ବିଦ୍ୟାଦାତ୍ରୀ ସରସ୍ୱତୀ ନିଜ ବାହନ ହଂସ ମାଧ୍ୟମରେ ଏଇ ସୂଷ୍ଟ ବିଷୟଟି ପ୍ରକଟ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି। ଦୁଇ ଦେବୀଙ୍କ ବାହନ ସଂପର୍କରେ ସ୍ୱାମୀଙ୍ଗଙ୍କ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଉପଥିତ ଜନତାକୁ ଅଭିଭୃତ କରିଥିଲା। ଯଦି ପେଚାକୁ ଆମେ ଧନ ଓ ହଂସକୁ ଜ୍ଞାନର ସଙ୍କେତ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରୁ, ତେବେ ଫେବୃଆରୀ ୨୮ ତାରିଖରେ ଏଇ ଦୁଇ ପକ୍ଷୀର ଭେଟ ହୁଏ ବୋଲି କହିହେବ; କାରଣ ସେଇଦିନ କେନ୍ଦ୍ର ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ପାର୍ଲାମେଝରେ ବାର୍ଷିକ ବଳେଟ୍ ପେଣ୍ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେଇ ଦିନ ହିଁ ଦେଶ ସାରା ଜାତୀୟ ବିଜ୍ଞାନ ଦିବସ ପାଳନ କରାଯାଏ । ଏଠାରେ ଜାତୀୟ ବିଜ୍ଞାନ ଦିବସ ସଂପର୍କରେ କିଞ୍ଚତ୍ ସୂଚନା ଦେବା ସମୀଚୀନ ହେବ । ୧୯୨୮ ସାଲ ଫେବୃଆରୀ ୨୮ ତାରିଖ ଦିନ ସାର୍ ସି.ଭି. ରମଣ ଆଲୋକର ବିଛୁରଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗବେଷଣାମୂଳକ ସନ୍ଦର୍ଭ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ; ଯେଉଁଥିପାଇଁ ୧୯୩୦ ସାଲରେ ତାଙ୍କୁ ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନରେ ନୋବେଲ୍ ପୁର୍ୟାର ମିଳିଥିଲା । ଏହି ଐତିହାସିକ ଦିବସର ମହ୍ତ୍ୱକୁ ଉଙ୍କୀବିତ କରି ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ପ୍ରେଣା ଦେବା ପାଇଁ ଭାରତରେ ଏହି ଦିନକୁ ୧୯୮୬ ସାଲରୁ ଜାତୀୟ ବିଜ୍ଞାନ ଦିବସ ଭାବେ ପାଳନ କରାଯାଉଛି ।

ବିଜ୍ଞାନ ଦିବସ କଥା ପଡ଼ିଲେ ଆମେ ରମଣ-ପ୍ରଭାବ ବିଷୟକୁ ମନେ ପକାଉ । ତତ୍ସହିତ ଆମକୁ ସି.ଭି. ରମଣଙ୍କ ସ୍କୃତି ଆଛାଦନ କରେ - ଯେହେତୁ କୃତି ସହିତ ବ୍ୟକ୍ତିଟି ଅଙ୍ଗାଙ୍ଗୀ ଭାବେ କଡ଼ିତ ରହିଥାଏ । ୬.୧୧.୧୮୮୮ରେ କନ୍ନିତ ରମଣ ବାଲ୍ୟାବ୍ୟାରୁ ପାଠପଡ଼ାରେ ବିଚକ୍ଷଣ ଥିଲେ । ସେ ଶ୍ରେଣୀରେ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ କଠିନ ପ୍ରଶ୍ନମାନ ପଚାରିଥାନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଜ୍ଞାନରେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇ ଶିକ୍ଷକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଡବଲ୍ ପ୍ରମୋଶନ ଦେଇ ଉପରକ୍ଲାସ୍କୁ ପଠାଇବା ପାଇଁ ସୁପାରିଶ୍ କରିଥାନ୍ତି । ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ମାନୁ ଥିବାରୁ ସେ ୟୁଲ୍ରେ ତିନିଥର ଡବଲ୍ ପ୍ରମୋଶନ ପାଇ କମ୍ ବୟସରେ କଲେଜରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ।

ରମଣ ମାଡ଼ାସର ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି କଲେଜରେ ସ୍ନାତକ-ଡିଗ୍ରୀ ପାଇଁ ସିଟ୍ ପାଇଲେ । ସେ ପ୍ରଥମ ଦିନ କାସ୍ର ଆଗ ଧାଡ଼ିରେ ବସିଥାନ୍ତି । ଅଧ୍ୟାପକ ଯେତେବେଳେ ଶ୍ରେଣୀଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ଛାଡ଼ ସନ୍କୁଖରେ ବସିଛି । ତାଙ୍କ ଧାରଣା ହେଲା, ପିଲାଟି ଭୁଲ୍ରେ କାସ୍ ଭିତରକୁ ପଶି ଆସିଛି । ସନ୍ଦେହମୋଚନ ପାଇଁ ତାକୁ ପଚାରିଲେ - 'ତୁମେ ଏଇ ଶ୍ରେଣୀର ଛାଡ଼ ତ ? କେଉଁଠାରୁ ଆସିଛ ?' ରମଣ ବାଲଟିଅର୍ର ହିନ୍ଦୁ କଲେଜରୁ ଆସିଛନ୍ତି ବୋଲି କହିବା ମାତ୍ରେ ଅଧ୍ୟାପକ ମହାଶୟ ସଚେତନ ହୋଇଗଲେ ଓ ତତ୍ୟଣାତ୍ କହିଲେ "... ଆଉ ପରିଚୟ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ ... ତୁମର ନାମ ନିଷ୍ଟ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ଭେଙ୍କଟ ରମଣ ।"

ଅଧ୍ୟୟନ ସାରି ରମଣ "ଇଣ୍ଡିଆନ୍ ଅଡିଟ୍ ଆଣ୍ଡ୍ ଆକାଉଣ୍ଟସ୍ ସର୍ଭିସେସ୍" ପରୀକ୍ଷା ଦେଇ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଡ ହେଲେ । ତାପରେ କଲିକତାରେ ଅର୍ଥ ବିଭାଗରେ ଚାକିରି କଲେ । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ମନ ଥାଏ ପଦାର୍ଥବିଜ୍ଞାନରେ ଗବେଷଣା ପାଇଁ । କଲିକତା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ତରଫରୁ ସାର୍ ଆଶୁତୋଷ ମୁଖାର୍ଜୀ ନିମନ୍ଦ୍ରଣ କରିବା ମାତ୍ରେ ସେଠାକାର ପାଲିତ୍ ପ୍ରଫେସର ପଦବୀ ପାଇଁ ସୟତ ହେଲେ । ତେବେ ଏଥିପାଇଁ ଡକ୍ଟରେଟ୍ ଉପାଧି ଆବଶ୍ୟକ । ତେଣୁ ପ୍ରଚଳିତ ନିୟମନୁସାରେ ଇଂଲଣ୍ଡରେ ତାଲିମ ନେବାକୁ ତାଙ୍କୁ କୁହାଗଲା । କିନ୍ତୁ କାର୍ଡୀୟ ଗର୍ବ ଓ ସ୍ୱାଭିମାନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସେ ଏହି ପ୍ରୟାବ ଗ୍ରହଣ କରି ନ ଥିଲେ । ଶେଷରେ ରମଣଙ୍କ ପାଇଁ ନିୟମ ବଦଳାଇବାକୁ ପଡ଼ିଲା ।

ସାରା ଜୀବନ ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନର ଗବେଷଣା ପାଇଁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଥିବା ରମଣ ଜୀବନର ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ କ୍ଷୋଭ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଯେ ଆମ ଦେଶର ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ପଞ୍ଚିମାଭିମୁଖୀ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି ଓ ନିଜ ଦେଶରେ ବିଜ୍ଞାନର ମୂଳଦୁଆ ଦୃଡ଼ କରୁ ନାହାନ୍ତି । ଏହା ଥିଲା ତାଙ୍କ ଜୀବନର ଚରମ ଅବସୋସ । ପ୍ରକୃତରେ ରମଣଙ୍କ ଜୀବନରେ ଧନ, ଜ୍ଞାନ ଓ ସମ୍ମାନ ସୁନ୍ଦର ଭାବେ ଛନ୍ଦାଛନ୍ଦି ହୋଇ ରହିଥିଲା । ରମଣଙ୍କ ଜୀବନୀ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେଲେ ଯେଉଁ କେତେକ ବିଷୟ ଷଷ୍ଟ ହୁଏ, ତାହା ହେଉଛି : ଦେଶ ପ୍ରେମ; ଧନ ଓ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଅପେକ୍ଷା ଜ୍ଞାନ ଓ ଗବେଷଣା ପାଇଁ ଅଧିକ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ; କମ୍ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଉନ୍ନତ ଗବେଷଣା (ଯଥା : ସେ ଯେଉଁ ଗବେଷଣା ପାଇଁ ନୋବେଲ୍ ପୁରସ୍କାର ପାଇଲେ, ସେଥିପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିବା ଉପକରଣର ଦାମ ଥିଲା ପ୍ରାୟ ୩୦୦ ଟଙ୍କା) ।

ରମଣଙ୍କ ଆଦର୍ଶ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା କେତେଦୂର କାର୍ଯ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୋଇଛି, ତାହା ବିଚାର୍ଯ୍ୟ । ୧୯୩୦ରେ ରମଣଙ୍କ ପରେ କୌଣସି କଣେ ଭାରତୀୟ ଭାରତରେ ଗବେଷଣା କରି ବିଜ୍ଞାନରେ ନୋବେଲ୍ ପୁର୍ୟାର ପାଇ ନାହାନ୍ତି । ଭାରତବାସୀ ଏଥିପାଇଁ ଚାତକ ପରି ଚାହିଁ ରହିଛନ୍ତି । ଅବଶ୍ୟ ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ଆମ ସମାଜରେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ସଚେତନତା ବୃଦ୍ଧି ପାଇନାହିଁ । ଆଧୁନିକ ଭାରତରେ କନସାଧାରଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୁସଂୟାର ଦୂର୍ଗକରଣ, ଆଧୁନିକୀକରଣ ପରି କେତେକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କେତେକାଂଶରେ ନିଷ୍ଟୟ ଉତ୍ସାହବର୍ଦ୍ଧକ ହୋଇଛି । ତଥାପି ବିଜ୍ଞାନ-ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ-ସୟତ ସମାଜ ଗଠନ କରିବାକୁ ଆମକୁ ଆହୁରି ଅଧିକ ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ତେବେ ଏଇ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ମାନବ-ସଭ୍ୟତା ପାଇଁ ବିଜ୍ଞାନର ଶୁଭାଶୁଭ ଅବଦାନ ସଂପର୍କରେ ବୃହତ୍ତର ୟରରେ ଦୃଷ୍ଟି ଦିଆଯାଇ ପାରେ । ଆର୍ଣ୍ଭଲଡ୍ ଟୟ୍ନବି କଣେ ବିଖ୍ୟାତ, ଚିନ୍ତାଶୀଳ ଐତିହାସିକ । ସେ କହିଥିଲେ, ବିଜ୍ଞାନ ଓ ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟା ନ ଥିବା କୌଣସି ସଭ୍ୟତା ଚିର୍ଦ୍ଧାୟୀ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ସତ ଯେ ବିଜ୍ଞାନ ଗୋଟଏ ଭୋଗବାଦୀ ବା ଉପଭୋକ୍ତାବାଦୀ ସଭ୍ୟତା ସୃଷ୍ଟି କରେ; ଆମ ଜୀବନକୁ ଅଧିକ ପାର୍ଥ୍ବ ସୁଖ ଓ ସ୍ୱାଚ୍ଛନ୍ଦ୍ୟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦିଏ । ଆମ ପରିଶ୍ରମର ବୋଝ ଲାଘବ କରିଥାଏ । ତେବେ ଏଥିରେ ଗୋଟିଏ ମୁଖ୍ୟ ଉପାଦାନ ହେଉଛି ବିଜୁଳି ଶକ୍ତି । ଆମେ ଏହା ଉପରେ ଏତେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ହୋଇ ଯାଇଛେ ଯେ ଏହାର ଅଭାବ ଆନକୁ ହନ୍ତସନ୍ତ କରିଦିଏ ।

ଡିସେମ୍ବର ୨୦୧୧ରେ ଚିଲି ସରକାର ଗୋଟିଏ ବିଜ୍ଞାପନ ପ୍ରସାରଣ କରିଥିଲେ । ସେଥିରେ ସେଠାକାର ମନ୍ତ୍ରୀମାନେ ବେକରୁ ଟାଇ ଖୋଲିବା ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖାଯାଇଥିଲା । ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା, ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶକ୍ତିର ସୋର ଅଭାବ ଦେଖାଦେଲାଣି, ତେଣୁ ଏସି ଚଳାଇବା ଆଉ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଗର୍ମରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ଟାଇ ଖୋଲି ବସିଲେ କିଛି ଆରାମ ମିଳିବ । ଏହା ତ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଋତୁ ପାଇଁ । ଶୀତ ଦିନ ପାଇଁ କ'ଣ କରାଯିବ ? ଦକ୍ଷିଣ କୋରିଆରେ ଥର୍ମୋଷ୍ଟାଟ୍ ଲଗାଇ ଆଗରୁ ମନ୍ତ୍ରୀମାନେ ଅଫିସ୍କୁ ଗର୍ମ କରାଇ ବସୁଥିଲେ । ମାତ୍ର ଏଥିପାଇଁ ବିକୁଳି ଅଭାବ । ତେଣୁ ଥର୍ମୋଷ୍ଟାଟ୍ ବନ୍ଦ । ମନ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଗର୍ମ କୋଟି ପିନ୍ଧି ଆସିବାକୁ ହେବ ବୋଲି ସେଠାକାର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଲି ମିୟଂ। ସୋଷଣା କଲେଣି ।

ଏଇ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା କାପାନ ପାଇଁ ଅତ୍ୟଧ୍କ ଯୟଣାଦାୟକ ହୋଇଛି । ସେଠାକାର ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶକ୍ତି ପର୍ମାଣୁ ରିଆକ୍ଟରରୁ ମିଳୁଥିଲା । ମାତ୍ର ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୦୧୧ରେ ଭୂମିକଂପ ଓ ସୁନାମି ଯୋଗୁଁ ସେଠାକାର ୫୪ଟି ରିଆକ୍ଟରରୁ ୧୫ଟି ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା । ତେଣୁ ଅନେକ କଳକାର୍ଖାନା, ସର ଓ ଦ୍ୱର ପ୍ରାୟତଃ ଅନ୍ଧକାର ରହିଲା । ଲୋକଙ୍କ ଜୀବନଶୈଳୀ ବଦଳିଗଲା । ଦୈନିକ ଲୁଗା ସଫା କରିବା ବଦଳରେ ସସ୍ତାହକୁ ଥରେ କରାଗଲା । ସୁଟ୍-ଟାଇ ବଦଳରେ ହାଲୁକା ପୋଷାକରେ କାମ ଚଳାଗଲା । ଲିଫ୍ଟ୍ରେ ନ ଯାଇ ଶିଡ଼ି ବ୍ୟବହାର କରାଗଲା । ଶତକଡ଼ା ୧୫ ଭାଗ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବ୍ୟବହାର ହ୍ରାସ କରିବାକୁ କୁହାଗଲା । କିନ୍ୟୁ ସବୁଠାରୁ ଉଦ୍ବେଗର ବିଷୟ ହେଉଛି ନ୍ୟୁକ୍ଲିଅର୍ ପ୍ଲାଞ୍ରୁ ଉକ୍ତ ଭୂମିକଂପ ଯୋଗୁଁ ନିର୍ଗତ ହେଉଥିବା ବିକିରଣ ବା ରେଡିଏଶନ୍ । ଏଥିରେ ବହୁଲୋକ ପ୍ରାଣ ହରାଇଲେ; ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟ, ପାନୀୟ ଜଳ ପ୍ରଦୂଷିତ ହେଲା; ମଣିଷ ଓ ପଶୁପକ୍ଷୀ ପାଇଁ ଏହା ଅନୁପଯୋଗୀ ହୋଇଗଲା । ଶାନ୍ତି ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ଆଣବିକ ଶକ୍ତିର ଏହି ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ! ତେବେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି : ଯଦି ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ଆମେ ଅଣୁ-ବୋମା ପରି ଅୟଶୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ ବ୍ୟବହାର କରୁ, ତେବେ ପରିଛିତି କେତେ ଭୟାନକ ନ ହେବ ! ହିରୋସୀମା ଓ ନାଗାସାକି ଆମର ମନେ ପଡ଼େ । ଯୁଦ୍ଧବେଳେ ଯଦି ଫ୍ୟୁଜନ୍ ବୋମା ବିୟୋରଣ କରା ହେବ, ସାରା ଜୀବଜଗତ୍ ନିମିଷକେ ଶେଷ ହୋଇଯିବ ।

ବୁଲେଟିନ୍ ଅଫ୍ ଏଟୋନିକ୍ ସାଇଞ୍ଜିଞ୍ଟ୍ସ୍ (ବିଏଏସ୍) ଅନୁସାରେ ୧୯୪୭ ସାଲରେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଓ ବୁଦ୍ଧିକୀବୀମାନେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଳୟ୍-ସଡ଼ି ('ଡୁମ୍ସ୍-ଡେ' କୁକ୍)ର ପରିକଲ୍ଜନା କରିଛନ୍ତି । ଏହି କାଲ୍ଜନିକ ସଡ଼ି କାଛ-ସଞ୍ଜା ପରି ଷାଠିଏ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ । ଏହା ଉପରେ ଗୋଟିଏ କଣ୍ଟା ବୁଲୁଛି । ଏହା ଆଗକୁ ଯାଇପାରେ-ପଛକୁ ମଧ୍ୟ, ପରି୍ଥିତି ଅନୁସାରେ । ୧୯୪୭ ସାଲରେଯୁଦ୍ଧ ପରି୍ଥିତି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାରଣକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ସେମାନେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ଯେ କଣ୍ଟାଟି ସେତେବେଳେ ୫୩ ମିନିଟ୍ରେ ଥିଲା । ଯଦି ଏହା ଷାଠିଏ ମିନିଟ୍ରେ ପହଞ୍ଚବ, ତେବେ ପୃଥିବୀ ଧ୍ୟସ ହୋଇଯିବ । ୨୦୧୧ ସାଲର ବିଶ୍ୱ-ପର୍ଥ୍ଛିତିକୁ ବିଚାର କରିବା ପରେ କଣାଗଲା, କଣ୍ଟାଟି ୫୪ରେ ପହଞ୍ଚଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ଆମେ ପ୍ରଳୟର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଉଛେ । ତେଣୁ ବୈଜ୍ଞନିକମାନେ ସବୁ ରାଷ୍ଟ୍ରନାୟକଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଆଣବିକ ଅୟଶୟ ବିଲୋପ କରନ୍ତୁ; ବିଶ୍ୱତାପନକୁ କମାନ୍ତୁ । ତେଣ୍ଟା କରନ୍ତୁ-ଯେମିତି କଣ୍ଟଟ ଷାଠିଏ ଆଡ଼କୁ ନ ଯାଇ ପଛକୁ ପଛକୁ ଚାଲିବ ଓ ଆମେ ଶୂନ-ବିପଦରେ ପହଞ୍ଚବା ।

ପରିଶେଷରେ କୁହାଯାଇପାରେ ଯେ ଭଲ ହେବ ଯଦି ପେଚା ରହେ; ମାତ୍ର ତା ପାଖରୁ ହଂସକୁ ହଟା ନ ଯାଏ । 'ବିବେକ ଦ୍ୱାରା ମାର୍ଗଦର୍ଶନ' - ଏହା ହେବ ମାନବ ସଭ୍ୟତା ପାଇଁ ହିତକର ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ (ଅବସରପ୍ରାୟ), ରାଜ୍ୟ ପାଠ୍ୟ ପୁୟକ ପ୍ରଶୟନ ଓ ପ୍ରକାଶନ ସଂସ୍ଥା, ବଡ଼ଖେମୁଷ୍ଡି ବଙ୍ଗଳା, ଉକ୍ଳ ଆଶ୍ରମ ମାର୍ଗ, ବୃହ୍ନପୁର୍-୭୬୦୦୦ ୧ । ମୋବାଇଲ୍ - ୯୪୩୭୦୨୬୬୫୧

ଏ'ମାସ ୨୮ ତାରିଖରେ ଜାତୀୟ ବିଜ୍ଞାନ ଦିବସ ପାଳନ କରାଯାଉଛି । ଏହି ଦିବସର ବିଷୟ୍ବୟୁ ରହିଛି "Genetically Modified Crops and Food Security" । *- ସଂପାଦକ*

କେତୋଟିଜାଣିବା କଥା

- ୧. ସୂର୍ଯ୍ୟଠାରୁ ଦୂରତା ଅନୁସାରେ ଏବଂ ନିଜ ନିଜର ଆୟତନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବଡ଼ରୁ ସାନ କ୍ରମରେ ରହିଥିବା ସୌରଜଗତ୍ର ୪ ଗୋଟି ଗ୍ରହ ହେଉଛନ୍ତି ବୃହୟତି (Jupiter), ଶନି (Saturn), ୟୁରାନ୍ସ (Uranus) ଏବଂ ନେପଚୁନ୍ (Neptune)। ଏସବୁ 'ବାହ୍ୟ ଗ୍ରହ' (Outer Planets) ଓ ଗ୍ୟାସୀୟ ଗ୍ରହଭାବେ ପରିଚିତ।
- ୨. ଜନସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ଠାରୁ ଅଧିକ ହାରରେ ଶତାୟୁମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟାବୃଦ୍ଧି ଘଟୁଛି। ୨୦୫୦ ମସିହା ବେଳକୁ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱର ଶତାୟୁଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ ୩୨ ଲକ୍ଷ ଏବଂ ଭାରତର ଶତାୟୁଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ ୬ ଲକ୍ଷ ହୋଇଯିବ ବୋଲି ଅନୁମାନ କରାଯାଉଛି।
- ୩. ସ୍ୱିକର୍ଲାଣ୍ଡର 'Medicines for Malaria Venture (MMV)' ନାମକ ସର୍କାରୀ-ଅଣସର୍କାରୀ ସହଭାଗିତାଭିତ୍ତିକ ଉଦ୍ୟୋଗ ସୋଷଣା କରିଛି ଯେ ସବୁପ୍ରକାରର ମ୍ୟାଲେରିଆ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରର ଔଷଧ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇ ପାରିଛି। ଏମିନୋପାଇରିଡିନ୍ (Aminopyridine) ଗୋଷୀର ଏହି ଔଷଧର ସାଙ୍କେତିକ ନାମ MMV 390048 ର୍ଖାଯାଇଛି। ସଫଳ ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ପାନ ଯଥେଞ୍ଜ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି।
- ୪ ନେଦରଲ। ଷ୍ଟର ଲିଡେନ୍ ମାନ ମନ୍ଦିର (Leiden Observatory) ସୂତ୍ରରୁ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ପୃଥିବୀଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୪୦୦ ଆଲୋକ ବର୍ଷ ଦୂରରେ ଥିବା IRAS-16293-2422 ଭାବେ ନାମିତ ଏକ ନକ୍ଷତ୍ରରେ Glyoaldehyde ପରି ଶର୍କରା ଅଣୁ ରହିଛି।
- ୫. ଶରୀର୍ରେ ଥିବା ୨୦୬ ଖଣ୍ଡ ହାଡ଼ ଭିତରୁ ୨୨ଟି ହାଡକୁ ନେଇ ଆମ ଖପୁରି (skull) ଗଠିତ । ଏ' ଭିତରୁ ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ, ଅର୍ଥାତ୍ ନିମ୍ନ ହନୁ (lower jaw)ର ହାଡ଼ ଚଳନକ୍ଷମ । ବାକି ୨୧ଟି ଭିତରେ ରହିଛି ସୀବନ (suture), ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଏ' ଅଣ୍ଡିସମୂହ ଅତି ନିବୁଜ ଓ ନିବିଡ଼ ଭାବେ ଲାଗି ରହିଛନ୍ତି ।
- ୬ ଜିନବିବିଧତାରେ ଉର୍ଯୂର ପ୍ରବାଳ ଦ୍ୱୀପକୁ "ସାଗର୍ର ବୃଷ୍ଟିବନ" କୁହାଯାଏ । ଟୀନରେ ବିଗତ ୩୦ ବର୍ଷ ଧରି ହାସଲ କରାଯାଇଥିବା ଅର୍ଥନୈତିକ ଉନ୍ନୟନର ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିଛି ଦକ୍ଷିଣ ଟୀନ ସାଗର୍ର ପ୍ରବାଳ ଦ୍ୱୀପ ଉପରେ। ଏହି ପ୍ରବାଳ ଦ୍ୱୀପରେ ୮୦ ପ୍ରତିଶତ ଅବକ୍ଷୟ ସଚିଛି ବୋଲି ଅଞ୍ଜେଲିଆଓ ଟୀନର୍ ପ୍ରବାଳ ବିଜ୍ଞାନୀଙ୍କଅଧ୍ୟୟନ୍ତ୍ର ଜଣାଯାଇଛି ।
- ୭. ଭାରତରେ ପୃଥୁଳ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ ୧ କୋଟି ୨୪ ଲକ୍ଷ । ଏଥିଭିତରୁ ମହିଳାଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ହେଉଛି ୮୦ ଲକ୍ଷ । ମେଦବହୁଳତା ଅକାଳମୃତ୍ୟୁର ଏକ ପ୍ରମୁଖ କାରଣ ।
- ୮. ୨୦୧୨ ମସିହାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କୋଷମୃତ୍ୟୁ ସଂପର୍କିତ ଗବେଷଣା ପାଇଁ ଜନ୍ ସୁଲ୍ଷ୍ଟନ୍ (John Sulston) ଓ ରବର୍ଟ୍ ହର୍ବିଜ୍ (Robert Horvitz)ଙ୍କ ସହ ନୋବେଲ୍ ପୁର୍ୟାର ପାଇଥିବା ସିଡ଼ିନ ବ୍ରେନର୍ (Sydney Brenner)ଙ୍କ ମତରେ "... the whole of biology must be rooted in DNA, and our task is still to discover how these DNA sequences arose in evolution and how they are interpreted to build the diversity of the living world. Physics was once called natural philosophy; perhaps we should call biology "natural engineering'."

ସଂପାଦନା ମଣ୍ଡଳୀ

ପତ୍ରିକାରନିୟମାବଳୀ

- ୧. **'ବିଜ୍ଞାନ ଦିଗନ୍ତ'** ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ତଥା ଜନସାଧାରଣଙ୍କ 'ବିଜ୍ଞାନ-ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀ'ର ବିକାଶ ପାଇଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଜ୍ଞାନର ଅଗ୍ରଗତି ସଂପର୍କିତ ସ୍ତୁଚନା ଇତ୍ୟାଦି ଦେବା ପାଇଁ ଉଦିଷ୍ଟ । ଏହା ମାସିକ ଭାବେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ ।
- ୨. ଲେଖକ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଲେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ପ୍ରଥମେ ତା'ର ସାରମର୍ମକୁ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରି ତାହାକୁ ସରଳ ଭାଷାରେ ଉପଣ୍ଡାପନ କରିବା ଉଚିତ ।
- ୩. ସାଦା କାଗଜର ଗୋଟିଏ ପାଖରେ ସ୍ୱଷ୍ଟଭାବେ ଲେଖିବା ପାଇଁ ଲେଖକଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ । ଲେଖା ସହିତ ଆବଶ୍ୟକ ଚିତ୍ର (୪ସେ.ମି/୬ସେ.ମି) ବା ଚିତ୍ରର ଫଟୋକପି (ଜେରକ୍ଷ) ଆସିଲେ ଭଲ । ପ୍ରକାଶନ ପାଇଁ ପାଞ୍ଜୁଲିପିର ଫଟୋକପି (ଜେରକ୍ଷ) ବିଚାରକୁ ନିଆଯିବ ନାହିଁ । ପାଞ୍ଜୁଲିପି ସହ ନିଜର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଠିକଣା ଓ ଯୋଗାଯୋଗ ପାଇଁ ଫୋନ୍ ନମ୍ବର, ଇ-ମେଲ ଠିକଣା (ପଦି ଥାଏ) ପଠାଇବା ଜରୁରୀ ।
- ୪. ଲେଖା ପ୍ରୟୁତି ପାଇଁ ଲେଖକ ଯେଉଁ ସବୁ ପୁୟ୍ତକ, ପତ୍ରପତ୍ରିକା ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉତ୍ସ ଅଧ୍ୟୟନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ/କିମ୍ବା ବିଭିନ୍ନ ଅବଧାରଣା, ତନ୍ତ୍ୱ, ତଥ୍ୟ ଆଦି ସଂଗ୍ରହ କରିଛନ୍ତି, ସେ ସବୁର ଉଲ୍ଲେଖ ଲେଖାର ଶେଷରେ ରହିବା ବିଧେୟ । ଏହା ଲେଖାଟିର ମାନ ତଥା ବିଶ୍ୱସନୀୟତା ବଢ଼ାଇବା ସହ ପାଠକପାଠିକାମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ଅଧ୍ୟୟନର ସୁଯୋଗ ଦେବ ।
- ୫. ଅନ୍ୟ ଭାଷାରୁ ଅନୁବାଦ କରିଥିବା ଲେଖା ଓ ଚିତ୍ରର ଫଟୋକପି (ଜେରକ୍କ) ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ପାଇଁ ପ୍ରେରିତ ହେଉଥିଲେ, ତହିଁରେ ମୂଳ ଲେଖା ବା ଚିତ୍ରର ସୂଚନା ନ ଥିଲେ ତାହା ଗୃହୀତ ହେବ ନାହିଁ । ଅମନୋନୀତ ଲେଖା ଫେରୟ୍ଡ ଦିଆଯାଏ ନାହିଁ । ଲେଖକ ଚାହିଁଲେ ଅମନୋନୀତ ଲେଖା କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ପାରିବେ ।
- ୬. ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ ଯଥାସମୂବ ସାଂପ୍ରତିକ ବିଜ୍ଞାନ ବିଷୟ ବା ବୈଜ୍ଞାନିକ ମନୋଭାବ ଉପରେ ଆଧାରିତ ହେବା ଏବଂ ତାହା ଉଚ୍ଚ ମାଧ୍ୟମିକ ତଥା ମାଧ୍ୟମିକ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ଓ ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ଉଚିତ । ବିଜ୍ଞାନର ଜଟିଳ ତତ୍ତ୍ୱକୁ ଲେଖକ ପାଠକମାନଙ୍କ ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନ ସହିତ ଜଡ଼ିତ କାହାଣୀ, ମନୋମୁଗ୍ଧକର କବିତା, ଚିତ୍ର, ବ୍ୟଙ୍ଗଚିତ୍ର (ସାଇନ୍ଟୁନ୍) କିମ୍ବା ସୁନ୍ଦର ନାଟକ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକାଶ କରିପାରନ୍ତି ।
- ୭. ଯେଉଁ ଇଂରାଜୀ ବା ବୈଷୟିକ ଶବ୍ଦାବଳୀ ପାଠକମାନେ ସହଜରେ ବୁଝି ପାରନ୍ତି, ତାହାର ଓଡ଼ିଆ ଶବ୍ଦ ଦେବା ଅନାବଶ୍ୟକ । ବିଜ୍ଞାନ ଲେଖାରେ କୌଣସି ଜଟିଳ ତତ୍ତ୍ୱକୁ ସିଧାସଳଖ ଅନୁବାଦ କରି ନ ଲେଖି ତାହାର ଭାବାର୍ଥକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟ କରି ଲେଖାଯାଇପାରେ । ଲେଖକ ନିଜେ ବୁଝିପାରି ନ ଥିବା ତତ୍ତ୍ୱକୁ ଅନୁବାଦ କରି ଲେଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ ।
- ୮. ପ୍ରବନ୍ଧରେ ବ୍ୟବହୂତ ଏକକଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ମେଟ୍ରିକ୍ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଦିଆଯିବ ।
- ୯. ଲେଖାରେ ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ, ସାଂପ୍ରଦାୟିକତା, ବିଛିନ୍ନତାବାଦ, ଜାତି ବା ଧର୍ମଗତ ବିବାଦ, ରାଜନୈତିକ ମତାମତ ଓ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆକ୍ଷେପ ବା କୁମ୍ରା ପ୍ରତିଫଳିତ ହେବା ଉଚିତ ନୂହେଁ ।
- ୧୦. 'ଆକର୍ଷଣୀୟ ଶିରୋନାମା' ସହ ଲେଖାଟି ସଂକ୍ଷିତ୍ତ ହେବା ଦରକାର । ବଡ଼ ଲେଖାପାଇଁ 'ଉପ ଶିରୋନାମା' ଦିଆଯାଇପାରେ । ଲେଖାଟିରେ ସମନ୍ୟ ଓ ସଂଗତି ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ।
- ୧୧. ଲେଖାଟିରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶବକୁ ବାରମ୍ବାର ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଅନୁଚିତ । ଲେଖକ ଲେଖାଟିକୁ ସମୟୋପଯୋଗୀ କରିବା ସଂଗେ ସଂଗେ ଏହା ମାଧ୍ୟମରେ ସମାଜକୁ କିଛି ଶିକ୍ଷା ଦେବା ବିଧେୟ । ଲେଖାରେ ବନାନଗତ, ଭାଷାଗତ ଏବଂ ତଥ୍ୟଗତ ତୁଟି ନରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଲେଖା ପଠାଇବାର ଠିକଣା

ପରିଚାଳନା ସଂପାଦକ

ଓଡ଼ିଶା ବିଜ୍ଞାନ ଏକାଡ଼େମୀ କ୍ୱାର୍ଟର୍ ନଂ ୨୫/୪-ଆର୍ ଫ୍ଲୋଟ୍), ଯୁନିଟ୍-୯, ଭୁବନେଶ୍ବର-୭୫୧ ୦୨୨ ଟେଲିଫୋନ୍ - ୦୬୭୪-୨୫୪୩୪୬୮ ଫ୍ୟାକ୍ୟ - ୦୬୭୪-୨୫୪୭୨୫୬

ଇ−ମେଲ୍ - secretaryoba@yahoo.com

ପ୍ରତିଖୟର ମୂଲ୍ୟ - ଟ ୧୦.୦୦

Price: Rs 10.00

website: www.orissabigyanacademy.nic.in

ବେଶୁ ବସ୍ତୁ ମାନମହିର

Printed and published by Dr Rekha Das on behalf of Odisha Bigyan Academy and printed at M/s Global Printers, A/19, Rasulgarh Industrial Estate, Bhubaneswar and published at Odisha Bigyan Academy; Qrs No. - 25/4R, Unit-IX(F), Bhubaneswar-751 022. Editor: Prof. Amulya Kumar Panda.